Constantin GORNEA

SĂMÂNȚA RĂULUI

Constantin GORNEA

SĂMÂNȚA RĂULUI

roman SF -
(partea a III-a din ciclul „Cosmica")

EDITURA STAR TIPP by TIPOGRAFIA SA
Slobozia – 2011

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
GORNEA, CONSTANTIN
Sămânța răului"- roman sf : partea a III-a din ciclul
„Cosmica"/ Constantin Gornea – Slobozia:
Star Tipp, 2011

ISBN: 978-606-8171-02-9

821.135.1-311.9

Bun de tipar: 2011; Coli tipar: 27
Format: 16/61x86cmp

TIPOGRAFIA S.A. • str. Filaturii, nr. 3, CP. 920049, Slobozia-Ialomița
tel.: 0243 231 888; fax: 0343 816 508 • e-mail: office@tipografiasa.ro
www. TipografiaSA .ro

PROLOG

În vreme ce Pământul toarce liniştit din fuiorul Timpului, galaxia continuă să fie plină de frământări. Timp de mai multe milenii două forțe principale şi-au disputat întâietatea: Federația Planetelor Civilizate, o uniune foarte avansată tehnologic, plină de principii şi reguli, pentru care rațiunea reprezenta, în dauna sentimentelor, modalitatea ideală de interconectare a tuturor indivizilor săi într-o structură unitară, şi Imperiul coclon, cel care visa şi acționa prin orice mijloace – viclenii, atacuri şi invazii – să realizeze o galaxie coclonă în care toți ceilalți să fie sclavi.

Într-un moment culminant al acestei încleştări cosmice în care coclonii credeau că dispun, prin intermediul armei Q-total, de un atu determinant pentru a învinge în sfârşit Federația, intervine pământeanul Sal-Gal (supranumit abia după aceea "Salvatorul galaxiei") nu din proprie inițiativă, ci selectat dintre miliardele de pământeni de către heliena Hina, oficial pentru rezistența sa "nativă" în fața armei speciale coclone care punea în imposibilitatea de acțiune pe orice federal, în realitate, dintr-un motiv mult mai important şi foarte ascuns, numai de ea ştiut.

Sal-Gal rezolvă relativ uşor criza creată, într-un stil foarte personal, adică mai mult la nimereală şi face chiar lucruri în plus – realizează o pace relativă între cele două puteri, îi transformă pe cocloni în comercianți galactici şi o salvează pe Hina din prizonieratul coclon, ceea ce are o consecință mult dorită de Sal – Hina se îndrăgosteşte de el, astfel că cei doi se căsătoresc, se stabilesc pe Pământ unde au un fiu pe nume Darh. După cincisprezece ani de la aceste evenimente o nouă criză zguduie galaxia, constând de data aceasta într-un atac extrem de violent din partea unor nave energetice de tip “dragon” aparținând unei puteri necunoscute, aparent străine de galaxie.

În fața unui atac atât de surprinzător şi misterios, cele două puteri aflate din nou în pragul unui conflict, sunt nevoite să lupte acum împreună, nu pentru victorii, nu pentru cuceriri, ci pentru supraviețuire.

Evoluția evenimentelor îi determină pe Hina şi Sal-Gal să meargă pe Transcenda – o planetă sacră, considerată leagănul civilizației galactice – ai cărui locuitori, numiți de federali Marii Învățați, au în grijă un templu sacru în care se află Cristalul Soarelui, un pseudomonolit realizat în perioada de maximă înflorire a planetei, care deține, se pare, cheia înfrângerii Marelui Dragon – nava energetică străină ce dobândise puterea tuturor “dragonilor” invadatori.

Sentimentul de iubire al lui Sal-Gal pentru Hina declanşează, din interiorul Cristalului, o energie care îl distruge pe Marele Dragon.

Cu prilejul conectării la Cristal, Sal-Gal află de la o civilizație ascunsă, dar prietenă, o informație esențială pentru supraviețuirea galaxiei în fața atacurilor viitoare ale

Rătăcitorilor, mesaj pe care îl transmite, din postura sa mai nouă de Trimis, atât federalilor, cât şi coclonilor: necesitatea stimulării şi cultivării sentimentelor pozitive ca singura cale de realizare a unei galaxii armonioase dar şi puternice, capabilă să reziste în fața unei viitoare invazii duşmane. Un lucru greu de realizat în condițiile în care Federația îşi gândise evoluția de lungă durată pe baza unui sistem de interconexiuni super-raționale în detrimentul sentimentelor, iar Imperiul coclon funcționase până în acel moment în parametri unor simțăminte aproape exclusiv negativiste.

Ceea ce nu s-a spus şi nu s-a ştiut în galaxie a fost faptul – dedus, totuşi, de Sal-Gal, un Sal-Gal devenit mult mai inteligent față de starea sa inițială, ca urmare a intervenției discrete a membrilor Consiliului Suprem al Federației şi, cu siguranță, a uneia foarte subtile din partea soției sale – că adevăratul Trimis era de fapt Hina, reprezentanta superființelor energetice care populează galaxia, cele care, în mod foarte ascuns încearcă să pregătească ființele materiale conlocuitoare pentru confruntarea inevitabilă cu adevărații Rătăcitori, entități optimizate, rezultat al contopirii inteligenței biologice cu cea artificială, cei plecați din zona de contracție universală, nevoiți, din cauza deficitului lor pozitiv-sentimental, să evite trecerea prin Matricea Spirituală a Universului.

*

Timpul poate face minuni. După numai doisprezece ani tereştri, galaxia se schimbase profund, chiar dacă era departe de obiectivul propus.

În fosta Zonă Neutră se născuse şi acaparase mari spații galactice, o societate de un nou tip – liberă, armonioasă, superdezvoltată tehnologic – formată din federali şi cocloni care renunțaseră la stilul de viață al vechilor lor sisteme sociale pentru a realiza acea societate dorită şi necesară, bazată pe cele mai curate sentimente. Avea legi şi reguli proprii de funcționare, independente de cele ale vechilor structuri – Federația şi Imperiul – deşi interacționa foarte complex cu acestea. Deşi nu-şi luase încă o denumire proprie, era numită tot mai mult Noua Galaxie. Avea capitala principală pe planeta Ortada, acea lume orzonă ce fusese cucerită cu mult timp în urmă de către cocloni, ajunsă acum un simbol al reconcilierii galactice.

În timp ce Noua Galaxie clocotea de viață şi de speranță, extinzându-se tot mai mult în spațiile înconjurătoare, din Federație rămăsese parcă doar o umbră încremenită în nişte principii demult perimate. Planetele rămase aici se depopulaseră în urma exodului spre noua Lume, foarte mulți cetățeni dorind să participe la noul proiect galactic, iar altele, ajunse de valul schimbării, îşi declaraseră direct apartenența la Noua Galaxie. Mai rămăseseră acei federali ultraraționali pentru care sentimentele continuau să reprezinte elemente psihosociale perturbatorii. Consiliul Suprem federal funcționa mai mult formal stabilindu-se aproape permanent pe planeta Darena. Membrii Consiliului acceptau schimbarea, dar se considerau prea bătrâni pentru a mai participa la ea.

Cu Imperiul coclon lucrurile stăteau puțin altfel. Deşi cedaseră multe spații în folosul Noii Galaxii, coclonii îşi păstraseră nucleul imperiului – zona planetei Coclonia cu

împrejurimile şi extremitatea brațului lor galactic – încă funcționând după vechile principii. Scopul lor era clar – în cazul în care noul proiect galactic eşuează, Imperiul coclon să aibă capacitatea de a reveni la statutul inițial şi, de ce nu?, de a se extinde, profitând de decadența Federației şi de eventuala dezagregare a Noii Galaxii.

Capitolul 1

UMBRA SPIONULUI

Străinul îşi opri nava puțin mai departe de Transcenda, nu pentru că s-ar fi temut să nu fie descoperit, doar îşi activase câmpul de invizibilitate în tot spectrul de detecție cunoscut, ci pentru că avea nevoie de o anumită distanță, optimă, pentru a modifica silențios structura scutului de protecție al planetei.

Ajunsese aici după o călătorie lungă provocată atât de distanța mare ce o avusese de parcurs, dar mai ales de faptul că voise, şi reuşise, să rămână neobservat, ceea ce îl determinase să facă salturi hiperspațiale pe o rută ocolitoare care să evite zonele locuite şi supravegheate ale acestei părți de galaxie.

Voia să se mişte foarte repede pentru a nu-şi deconspira prezența în fața Marilor Învățați. De aceea,

imediat ce încheie procedura de modificare a câmpului de forță, sări în navetă şi se îndreptă spre planetă. Procedura penetrării scutului nu consta în crearea unui culoar de acces – fapt ce ar fi fost imediat sesizat de la suprafața planetei – ci în trecerea prin acesta printr-un fel de osmoză, procedeu ce crea o perturbație minimă, nesesizabilă, date fiind şi dimensiunile foarte mici ale navetei.

Ajunse cu bine pe suprafața Transcendei, exact la coordonatele dorite. Era o zonă muntoasă, sălbatică, inaccesibilă în care nu s-ar fi putut descurca fără stabilizatorul antigravitațional.

Urcă panta verticală şi netedă, parcă tăiată cu briciul, şi lovi cu un fascicul de unde un punct din peretele stâncos, numai de el ştiut. Un pătrat suficient de mare cât să-i încapă naveta fremătă puțin devenind translucid, permițându-i trecerea. Intră fără ezitare. Era o poartă de acces strict secretă, nemaifolosită de nimeni de mult timp. Deşi se afla pentru prima dată aici, ştia foarte bine ce are de făcut.

Coborî până în măruntaiele muntelui, îşi lăsă naveta pe o platformă de aşteptare şi-şi continuă drumul pe jos pe culoarele întortocheate. Nu avea nicio teamă că s-ar putea rătăci; memorase perfect traseul pe care îl avea de urmat.

Ajunse în scurt timp la destinație. Se afla în fața unei mari porți construită din două blocuri masive de piatră care se îmbinau la mijloc, închizând trecerea. Era a doua mare Poartă a complexului subtranscend. Pe prima o evitase alegând intrarea secretă din munte, dar de aceasta nu putea să treacă. Nici nu intenționa. Venise aici pentru a executa câteva măsurători de flux bioenergetic.

Aproape că nici nu mai era nevoie să măsoare ceva, atât de puternică era influența venită de dincolo de Poartă. Scoase, totuşi, dispozitivul de înregistrare, pentru a nu pune întreaga sa misiune sub îndoiala primei impresii.

Când termină de prelucrat datele îşi zise cu glas tare, dornic parcă să împărtăşească descoperirea cu cineva:

- Procesul are o intensitate neaşteptat de mare, iar „Sămânța” este disperată să rodească...

Nu mai avea rost să rămână aici, mai ales că agenda sa se încărcase dintr-o dată cu numeroase activități ce trebuiau urgent abordate. Refăcu drumul înapoi spre navă având grijă să nu lase nicio urmă şi dispăru cu aceasta în bezna cosmică.

*

Deşi mai avea mult de lucru, Hantar închise computerul, dar îi lăsă activă funcția de accesare de la distanță, în eventualitatea că discuțiile din Forum îi vor permite să-şi continue munca prin intermediul modulului portabil. Era, totuşi, conştient că va fi puțin probabil să poată face acest lucru şi, de aceea, îşi puse modulul în buzunar fără nicio convingere.

În urmă cu doar trei săptămâni fusese ales pentru a cincea oară consecutiv la conducerea Noii Galaxii şi s-ar fi putut crede că este deja plafonat pentru această funcție, dar el se simțea plin de energie şi dornic să obțină rezultate şi mai bune în noul mandat față de anii precedenți. În plus, pentru el, cinci ani reprezentau foarte puțin în raport cu durata minimă de care avea nevoie ca să-şi îndeplinească importanta sa misiune.

Îşi datora succesul în alegerile anuale şi sistemului electoral pe bază de decizie reprezentativă, deoarece mult mai bine era cunoscut şi apreciat pentru munca sa de către membrii Forumului, care alegeau în cunoştinţă de cauză, decât de către toţi cetăţenii cu drept de vot ai tuturor planetelor, care nu erau la fel de bine informaţi. Aceştia aveau doar posibilitatea să îşi aleagă reprezentantul unic ce urma să le reprezinte planeta în cadrul Forumului – organul suprem de decizie al Noii Galaxii. Chiar el fusese principalul susţinător al acestui sistem electoral mai puţin democratic, dar mult mai eficient prin asigurarea unei continuităţi a conducerii care aducea după sine garanţia realizării unor proiecte de anvergură galactică. Se aştepta să i se reproşeze că şi-a aranjat lucrurile pentru propria sa şefie, dar deocamdată exista un consens general privind prezentul şi viitorul apropiat al noului lor sistem social, ceea ce trimetea în derizoriu orice idee de opoziţie politică.

Grăbi pasul spre marea sală de şedinţe unde se desfăşurau de obicei întrunirile săptămânale ale Forumului, gândindu-se pentru prima dată de ce fusese nevoie de o clădire atât de mare, cu holuri atât de lungi. Găsi un răspuns pe care şi-l clasifică singur ca fiind puţin cam răutăcios – ca să piardă el timp preţios cu mersul pe jos. Ar fi putut folosi o sferă energetică pentru ajungerea rapidă şi comodă la destinaţie, dar voia să fie văzut de către ceilalţi ca un conducător popular, prietenos, aflat mereu „în mijlocul oamenilor”, gata oricând să se implice direct în orice problemă, şi nu ca un personaj misterios, inaccesibil, cu apariţii neprevăzute, conducând din umbră prin diverse trucuri manipulatoare ce se puteau lesne inventa în imaginaţia celor ce i-ar fi bârfit pe la colţuri atitudinea sa

distantă. Mai ales că cea mai bună sursă de informație pentru el nu constituiau rapoartele secrete zilnice care îi erau prezentate de serviciul specializat, ci discuțiile directe cu cetățenii care, abordați cu tact şi încurajați să vorbească liber, îşi dădeau drumul la gură, mai ales dacă ştiai să le creezi impresia că sunt importanți. Şi Hantar ştia să dirijeze opiniile semenilor săi, speculându-le slăbiciunile. Într-un mod voalat, chiar indusese în public ideea că atât Federația cât şi Imperiul, prin sistemele lor rigide de conducere, impuseseră o voință străină de părerile cetățenilor, le atrofiaseră acestora inițiativa şi dorința de exprimare. Fusese obligat să creeze o asemenea opinie, deoarece Noua Galaxie avea nevoie de un nou cadru de dezvoltare, liber, dinamic, nesubordonat vechilor structuri galactice. Dar Hantar ştia mult mai multe lucruri decât îşi imaginau cei din jurul său şi aceste informații îl apăsau acum ca o mare povară. Era prețul pe care trebuia să-l plătească pentru popularitatea sa – aveau atât de multă încredere în el, încât aşteptau senini să-şi asume singur toate responsabilitățile de conducere.

Ajunse în sala de şedințe, strânse mâinile celor din apropiere, cu amabilitate, dar şi dând senzația că este foarte ocupat şi se grăbeşte, îşi alese un loc în primul rând de fotolii şi aşteptă. Ceilalți îi înțeleseră mesajul şi se grăbiră să-şi ocupe locurile.

Şedința începu cu prezentarea analizei săptămânale asupra stării Noii Galaxii de către şeful comisiei desemnate din timp pentru întocmirea documentului respectiv. Le venea rândul tuturor, prin rotație. Acum vorbea un coclon şi Hantar fu plăcut surprins de concizia materialului prezentat, dar presupuse că avusese în componența comisiei

sale persoane valoroase. Se certă singur pentru un astfel de gând. Deşi foarte multe lucruri se schimbaseră, în noua societate galactică atât foştii federali cât şi coclonii fiind cetățeni liberi, egali în drepturi, mai existau în subconştientul multora unele reminiscențe de pe vremea când coclonii erau considerați o specie inferioară. Acum însă, lumea ținea foarte mult la noile principii de coabitare paşnică şi creativă, iar manifestarea pe față a unei atitudini disprețuitoare la adresa lor, ar fi stârnit cu siguranță un val dezaprobator chiar din partea semenilor tăi. Lumea se schimba tot mai mult în bine şi se părea că nimic nu ar mai putea opri acest proces.

După prezentarea analizei urmară discuțiile. Se perindară pe la tribună mulți vorbitori, dar Hantar aproape că nu-i auzi. Avu de câteva ori gestul reflex de a-şi scoate modulul pentru a accesa datele din calculator, dar se abținu la timp.

În sfârşit îi veni şi lui rândul să spună cuvântul de încheiere a şedinței. Merse la tribună, schiță către cei din sală un zâmbet cordial dar diplomatic ce voia să însemne:"Aveți încredere în mine! Totul este sub control.", după care spuse:

- Onorat Forum, deşi nu este momentul unui bilanț, nu pot să nu îmi exprim satisfacția de a constata progresele uriaşe pe care Noua Galaxie le face cu fiecare etapă parcursă. Dezvoltarea noastră tehnologică a atins un nivel foarte ridicat, greu de anticipat chiar şi de către cei mai optimişti federali, prin descătuşarea energiilor creatoare ale specialiştilor, iar savanții noştri îşi văd acum realizate proiectele la care doar au visat în urmă cu nu foarte mulți ani. Relațiile dintre cetățenii noştri se bazează pe

deschidere, sinceritate, cooperare şi respect. Toţi ne simţim liberi şi egali. Organele noastre executive veghează ca fiecărui membru al comunităţii să îi fie respectate drepturile, iar, la rândul nostru, toţi conştientizăm că avem obligaţii şi îndatoriri şi ni le îndeplinim cu satisfacţia de a putea participa la acest proiect comun fără precedent în istoria cunoscută a galaxiei. Ne-am dezvoltat capacitatea de a nutri sentimente, le dezvoltăm pe cele pozitive şi reuşim ca prin ele să creăm o armonie generală ce face ca Noua Galaxie să poată deveni, în viitorul apropiat, prin unitatea noastră de acţiune şi prin forţa flotelor noastre cosmice, un obstacol de temut în faţa oricărui atac al Rătăcitorilor; dacă aceştia vor mai avea curajul să ne înfrunte.

Ironia sa la adresa potenţialului duşman ce ar putea veni în curând, dar nu mai devreme de cincisprezece – douăzeci de ani, după cum se încetăţenise o idee colectivă, stârnise în sală râsete nu foarte intense, dar suficiente pentru a descrie o stare generală de optimism. Erau cu toţii încrezători. Aveau patru mari flote de luptă, una formată din nave ultramoderne de tip „Fulgerul galactic”, alta din grupuri de nave modulate, create pe principiul „cursei de şoareci” coclone, dar mult îmbunătăţită şi alte două flote de nave mari, construite pe baza celei mai avansate tehnologii orzone. Şi continuau să construiască o a cincea flotă mixtă.

Când entuziasmul celor prezenţi se potoli, Hantar îşi continuă discursul prin cuvinte grupate în adevărate devize mobilizatoare, cum numai el se pricepea să le rostească, menite să consolideze încrederea tuturor în reuşita comună. Apoi aminti succese punctuale, prezentă diferite stadii de realizare a unor proiecte, aprecie efortul unor planete sau colective care se aflau în topul realizărilor, criticând

constructiv, alegându-şi cu atenție cuvintele pentru a nu demobiliza pe nimeni, acele aspecte care întâmpinau unele greutăți în desfăşurare. Pentru final, aşa cum îi era caracteristic, lăsă o problemă pe care voia să o sublinieze în mod deosebit, vorbind, de data aceasta, cu un ton puțin mai grav:

- Totuşi, cu toate realizările noastre de excepție, rămâne vechea şi marea problemă a sindromului „dragon" încă nerezolvată. Specialiştii noştri au căzut de acord că este o boală rezultată din expunerea persoanelor afectate la radiația plasei energetice pe care Marele Dragon a întins-o în spațiul galactic înainte de a fi distrus. Deşi plasa a dispărut în perioada imediat următoare anihilării dragonului, în mod inexplicabil mai face victime şi azi. Persoane care, aparent, nu au o anumită sensibilitate sau o însuşire comună legată de profesie, vârstă, nivel intelectual sau structură genetică, aflate pe diverse planete care nu le-au permis să vină neapărat în contact, se îmbolnăvesc subit pierzându-şi identitatea şi funcționând aproape numai la nivel vegetativ, nemaifiind capabile nici să descrie ce li se întâmplă. Am fost informat de către medicul-şef care răspunde de problemă că devine oficială denumirea de „sindromul dragon" pentru această afecțiune bizară, legătura sa cu radiația plasei energetice rămânând singura explicație posibilă. Din fericire, rata de creştere nu este foarte mare, de doar unu la cinci sute de milioane pe an, dar, de la debutul bolii, s-au adunat, totuşi, cifre îngrijorătoare, cu atât mai alarmante cu cât nu înțelegem mecanismul de producere, nu avem tratamentul adecvat şi nu ne explicăm de ce, după atâta timp, unele persoane încă

îi mai cad victimă, în absenţa plasei nocive. Ideea că toţi cei care se îmbolnăvesc au fost afectaţi în faza iniţială nu pare credibilă din moment ce au trecut doisprezece ani de atunci – o perioadă mult prea lungă pentru ca o afecţiune de acest tip să incubeze pentru a erupe pe neaşteptate, fără simptome prealabile. Dar vă asigur că nu avem motive să intrăm în panică, ba dimpotrivă, eu sunt încrezător că vom rezolva şi această problemă gravă dacă vom fi uniţi şi încrezători în reuşită, dacă nu vom accepta să abandonăm proiectul galactic în care suntem angrenaţi. „Vom învinge numai împreună!”

Era deviza Noii Galaxii, născută încă pe vremea când flotele federale şi coclone fuseseră nevoite să lupte pentru prima dată împreună, împotriva „dragonilor” şi Hantar o spusese cu suficientă convingere pentru a ridica sala în picioare.

Cu aceste cuvinte optimiste Hantar îşi încheie discursul, zâmbi din nou, le făcu un semn prietenesc cu mâna celor prezenţi şi ieşi din sală.

Se grăbi cât putu de mult şi, înainte de a intra în birou, îi spuse primei sale secretare:

- Araina, cheamă-l, te rog, la mine pe generalul Ramana! Şi, după ce pleacă el, te rog să intri tu pentru că avem ceva foarte important de discutat!

- Da, imediat, domnule, răspunse fata apelându-l pe general, surprinsă fiind de atenţia specială ce urma să i-o acorde Preşedintele.

Ramana devenise şeful suprem al Forţelor de Apărare care cuprindeau Armata şi Serviciul de Informaţii. Bătrân fiind, ar fi preferat să se retragă pe o funcţie administrativă în cadrul Federaţiei, dar Hantar insistase să rămână,

convingându-l că are neapărat nevoie de experiența sa vastă mai ales în domeniul militar.

Generalul sosi în anticamera Preşedintelui cu o sferă energetică, pe tronsonul securizat, el nețimând la imaginea sa, ba chiar încercând, având în vedere şi funcția pe care o deținea, să treacă cât mai neobservat. Fu primit imediat. În biroul foarte spațios Hantar îl invită, împotriva uzanțelor cu care era obişnuit, să ia loc pe o canapea destinată odihnei, aflată într-un intrând mascat de o perdea deasă de plante ornamentale. Se aşeză lângă el prefăcânsu-se că nu observă mirarea de pe chipul lui Ramana. Dar generalul nu se putu abține:

- Domnule Preşedinte, cum să interpretez această renunțare la protocol? Avem, cumva, de discutat ceva atât de important încât...?

- Dragul meu prieten, îl întrerupse Hantar, ne cunoaştem de foarte mult timp şi, în pofida funcției mele, cred că ne putem permite o relație mai relaxată, mai ales când avem de discutat lucruri foarte importante.

- Deci, am intuit bine. Se întâmplă ceva ce vă îngrijorează foarte mult. Aveți cumva date noi despre sindromul „dragon” pe care eu nu le cunosc? V-am urmărit discursul în Forum şi am simțit printre cuvintele dumneavoastră o îngrijorare suplimentară.

- Eşti, probabil, singura persoană cu care pot discuta deschis şi, te rog să mă crezi, simt aproape o uşurare atunci când am posibilitatea să-mi exteriorizez gândurile care mă frământă.

În timp ce vorbise, scosese un recipient cu o băutură tonică şi umplu două pahare servindu-l pe general. Apoi continuă:

- Situația creată de misteriosul sindrom „dragon” nu pare să se fi agravat, dar mă intrigă faptul că ea persistă şi are o rată constantă de evoluție. M-am gândit bine, ba chiar mai mult, am făcut unele investigații şi am ajuns la concluzia că nu există decât o singură explicație pentru care starea anormală continuă să se perpetueze.

- Care să fie, oare?

- Aceea că Rătăcitorii desfăşoară un nou atac asupra noastră, de data asta unul foarte subtil care ne paralizează forțele din interior.

- Un atac subtil în plină desfăşurare??!! Dar nu am niciun indiciu în acest sens şi, având în vedere funcția mea, cred că aş fi aflat primul de un asemenea lucru.

- Afli acum, generale.

- Voiam să spun şi că nu mi se pare logic, domnule. Un atac subtil nu ar mai avea rost la doisprezece ani după acel atac masiv executat deja de către Rătăcitori cu acele nave energetice.

- Nu vreau să te supăr, dar, în cazul tău, logica păstrează rigiditatea sistemului de instruire federal care te-a format.

- Cu tot respectul, domnule Preşedinte, spuse Ramana încruntându-se puțin şi lăsând să-i scape o replică mai acidă, dar erați pe punctul de a deveni membru al Consiliului Suprem al Federației. Ați fost împiedicat de...

- Nu m-a împiedicat nimic, generale. Aş fi putut să fiu, dacă aş fi dorit, dar eu am considerat că este mult mai util pentru binele tuturor, să transform atacul „dragonilor” într-o şansă de a face o schimbare necesară în galaxie. Ştii la fel de bine ca şi mine că modelul unei Federații perfecte nu ar fi avut niciun viitor. De ce? Răspunsul ni l-a oferit

Sal-Gal – pentru că ne lipseau sentimentele, atât ca modalități de exprimare a calităților noastre, cât şi ca supape de refulare a tensiunilor acumulate. Priveşte Noua Galaxie! Este mult mai dinamică decât ar fi devenit Federația în o mie de ani. Dar acum vorbim despre altceva. Toate indiciile mele arată că Rătăcitorii vin de undeva de foarte departe, oricum, din afara galaxiei.

- Din afara galaxiei??!! Dar Sal-Gal a lăsat să se înțeleagă faptul că ei vin dintr-o altă dimensiune şi ne-am bazat până acum pe ideea că întârzie deoarece nu sunt compatibili cu a noastră!

- Sal-Gal, dintr-un motiv care ne-a scăpat la vremea respectivă, nu a primit date certe în timpul conectării la Cristal, ci mai mult nişte „ecouri” greu de descifrat, nişte informații distorsionate de dificultatea comunicării sau poate chiar bruiate de Rătăcitori. Primul lor atac a fost mai degrabă un test. S-a demonstrat deja că „dragonii” aveau şi capacitatea de a stoca informații pe care, foarte probabil, le-au şi trimis la sursă.

- Dar cineva ne-a ajutat atunci. „Marele Dragon” nu a dispărut de la sine. O civilizație din altă dimensiune a acționat în sensul...

- Să nu ne complicăm fără rost!, îl întrerupse din nou Hantar pe Ramana, nerăbdător să-şi ducă raționamentul până la capăt. Să lăsăm alte dimensiuni despre care nu avem certitudini şi să vorbim despre realitatea noastră! Ajutorul primit atunci, nu se mai poate repeta. Cristalul Soarelui a fost distrus şi, odată cu el, orice posibilitate de comunicare cu potențialii noştri prieteni. Acum trebuie să ne ajutăm singuri şi cel mai important lucru este să

cunoaştem situația reală în care ne aflăm. De aceea îți aduc în atenție cel mai bizar fapt prezent în confruntarea de acum doisprezece ani – că niciun semen de-al nostru nu a fost ucis. Cum îți explici, generale, că într-o confruntare armată de proporții galactice în care mii, zeci de mii de nave au fost distruse sau avariate, să nu moară nimeni?

- Nu ştiu şi nici nu cred că are rost să mai reiau toate speculațiile făcute de-a lungul timpului. Poate chiar nu ne vor răul, poate că noi am fost de vină că i-am atacat, poate că ni s-a oferit o sursă de energie pe care nu am înțeles-o.

- Hai să fim serioşi, prietene! „Dragonii” au atacat fără niciun avertisment, înainte de a ne da noi seama ce se întâmplă. Nu cred că mai are rost să discutăm dacă aceşti Rătăcitori ne sunt ostili sau nu. Ăsta poate fi un foarte bun subiect de dezbateri pentru Forum, dar nu pentru noi care lucrăm cu informații clasificate de nivel zero. Ca să înțelegem de ce nu am avut atunci victime, trebuie să legăm acele evenimente de sindromul „dragon”: au nevoie de noi vii, generale! Ne şterg memoria pentru a ne transforma în sclavi.

Ramana nu putu să răspundă decât printr-o mare mirare ce i se întipări pe chip. Hantar nu-i dădu timp să îşi revină şi continuă:

- Nu voi spune deocamdată asemenea lucruri în public, pentru a nu crea panică, dar eu sunt sigur că asupra persoanelor afectate de sindrom se exercită un act voit de ştergere a memoriei.

- Nu am asemenea date, domnule, bâigui Ramana stânjenit de faptul că ar fi fost normal ca el, şeful Serviciului de Informații, să fi ştiut deja aceste lucruri.

- Ai spus-o cu oarecare jenă, dar nu trebuie să-ți faci probleme, îl linişti Preşedintele. Eu am aflat unele aspecte datorită capacităților mele paranormale, unice în Noua Galaxie, calități pe care, în plus de asta, le pot amplifica prin intermediul diamantului su-eng.

- Poate că ar fi timpul să mă retrag, spuse Ramana cu resemnare, şi să las în locul meu pe cineva cu capacități similare cu ale dumneavoastră, care să vă poată fi cu adevărat de folos.

- Ohooo!!, nu, dragul meu. Doar membrii Consiliului Suprem al Federației şi Marii Învățați ai Transcendei dețin aceste însuşiri speciale şi sunt sigur că niciunul dintre ei nu râvneşte la funcția ta. Mai mult, anticipez că în curând voi avea nevoie de geniul tău militar.

- Cât de curând, domnule? Şi cine bănuiți că face ştergerile de memorie semenilor noştri?

- Am crezut mult timp, în lipsa altor explicații, că sindromul în cauză a fost generat de plasa energetică întinsă în spațiul galactic de către Marele Dragon şi, în faza inițială, probabil că aşa s-a şi întâmplat. Acum însă, stând mai mult timp în preajma unor persoane afectate şi chiar în compania unor cetățeni care au fost afectați aproape sub ochii mei, ştiu sigur că influența este şi actuală, se întâmplă în timp real. Ceva sau cineva generează aceeaşi energie nefastă pe care a emanat-o şi plasa.

- Să înțeleg, domnule, că Rătăcitorii sunt printre noi?

- Nu în număr mare, având în vedere rata de contaminare. De fapt, din calculele mele, care au avut în vedere locul, numărul şi succesiunea aparițiilor, rezultă că este vorba, foarte probabil, de o singură persoană.

- Un spion...

- Da, cam aşa ceva. Un intrus, un străin a cărui prezență sau identitate reală ne scapă şi care face, nu o influențare directă şi în masă, cum a fost atacul „dragonilor”, ci mai degrabă o testare, o căutare a unei particularități a firii noastre care să faciliteze o influențare în masă, ulterioară. Aşa s-ar explica şi de ce este suficient doar unul singur, mai ales că poate să treacă mult mai uşor neobservat.

- Ne caută punctele slabe, spuse generalul mai mult pentru sine. Dar de ce aşa devreme? Mai sunt aproape douăzeci de ani până la presupusa invazie?

- Ți-am spus că ne-am bazat până acum, în mod eronat, pe nişte date foarte aproximative. În realitate, Rătăcitorii sunt mult mai aproape decât crezi. Am făcut prospecții energetice intergalactice şi am descoperit perturbații puternice în echilibrul cuantic pe direcția Estului cosmic.

- Prospecții intergalactice??!!, exclamă Ramana tot mai surprins de cele auzite. Dar cum ați reuşit să investigați o zonă atât de îndepărtată doar cu un diamant su-eng?

- Eheee, generale! Ți-am spus că am scăpat la timp din închistarea federală care îmi atrofia inițiativa. Într-una din vizitele mele pe Transcenda i-am rugat pe Marii Învățați, cu care ştii că am o legătură foarte cordială, ei sprijinindu-ne în dezvoltarea proiectului „Noua Galaxie”, să-mi dea cu împrumut o bucată din Cristalul Soarelui. Cu aceasta am putut să-mi lărgesc foarte mult aria de prospecție şi să aflu astfel că Rătăcitorii au ajuns, la viteza lor actuală, la doar un an distanță de noi sau poate chiar mult mai puțin, având în vedere eroarea mare de apreciere. Probabil, când vor sosi aici, vor primi „lista” cu punctele

noastre slabe de la acest spion al lor, ceea ce ne va face dintr-o dată mai vulnerabili chiar şi decât am fost în fața „dragonilor”, în urmă cu doisprezece ani.

- Acum înțeleg de ce m-ați chemat. Trebuie să fac o prioritate maximă din depistarea şi prinderea străinului infiltrat în structurile noastre.

- Nu, generale, nu asta va fi prioritatea ta. Mă voi ocupa personal de o asemenea problemă foarte dificilă, tocmai pentru că sunt singurul care, prin însuşirile mele paranormale, îi poate face față unui străin atât de periculos despre care nu trebuie să ne îndoim că dispune de calități mentale şi mijloace tehnologice de excepție. Tu nu ai avea nicio şansă în fața lui. Pentru tine am o altă misiune, la fel de importantă. Să reorganizezi riposta militară împotriva Rătăcitorilor.

- Credeți că este nevoie de o reorganizare? Am gândit deja toate variantele de apărare în cele mai mici detalii.

- Dacă avem într-adevăr un spion printre noi, el ştie deja pe de rost toate planurile noastre. Vreau să accelerezi construirea de nave de luptă. Vreau să regândeşti apărarea cu un aliniament de interceptare a inamicului, dispus imediat în afara galaxiei.

- Dar nu dispunem de atâtea forțe, domnule!, îndrăzni să protesteze Ramana la auzul unui ordin ce i se păru fantezist.

- Trebuie neapărat să lovim inamicul de la o depărtare cât mai mare de zona aglomerată a galaxiei, pe cât posibil din afara ei. Trimite acolo, în prima linie, flota coclonă formată din „cursele de şoareci”, apoi la marginea zonei noastre galactice dispune cele două flote de nave de

construcție orzonă, iar pentru apărarea interioară va rămâne flota de elită a navelor de tip „Fulgerul galactic".

- Vor fi insufuciente pentru apărarea interioară. În plus, având în vedere că noi avem relativ o mică porțiune din marginea galaxiei, nu se justifică masarea unor forțe atât de numeroase pentru un front atât de mic, în detrimentul apărării sectorului interior.

- Pentru apărarea interioară vor fi destinate toate forțele pe care le vom construi de acum înainte. Şi trebuie să fie numai nave de tip „fulger" – compensăm dispersia forțelor prin calitate.

- Dar nu mai avem timp...

- Ți se vor pune la dispoziție toate mijloacele de care dispunem în acest moment.

- Chiar şi aşa...

- Generale, ai încredere în planul meu pentru că sunt destul de bine informat! Sindromul „dragon" se manifestă acum numai în Noua Galaxie. Ce poate să însemne faptul că Federația şi Imperiul coclon nu sunt afectate? Că noi vom fi zona care va suporta impactul maxim. Probabil că transformarea noastră sentimentală, cine ştie din ce motiv, nu este deloc pe placul Rătăcitorilor şi vor să oprească proiectul nostru cât mai repede. Şi te mai rog ceva. În cel mai scurt timp posibil vreau să-mi pui la dispoziție, în regim de permanență, o sută de nave de tip „Fulgerul galactic". Să mă însoțească oriunde mă deplasez. Este foarte posibil ca, în cercetările mele, să mă apropii prea mult de acest spion şi el să se simtă obligat să mă elimine. Trebuie să fiu şi eu pregătit, în cazul în care el dispune de nave-dragon mascate pe undeva şi nedetectate de senzorii noştri.

- Nu am alte nave decât dacă le rup din Flota Alfa, spuse generalul cu amărăciunea celui care îşi vede forțele tot mai fărâmițate în fața unui pericol tot mai mare.

- Bineînțeles că din Flota Alfa. O să le înlocuieşti prioritar cu cele nou construite.

Ramana era un militar desăvârşit care ştia să execute ordinele, dar niciodată nu o făcuse orbeşte, de aceea spuse:

- Domnule Preşedinte, oricât de redutabile ar fi navele din clasa „fulger”, aproape că mi-ați desființat apărarea interioară. Aveți să-mi dați şi o veste bună pe ziua de azi?

- Dacă nu te-aş cunoaşte, aş zice că eşti sarcastic. Da, am şi o propunere care s-ar putea să-ți întărească în mod considerabil capacitatea de luptă.

- O propunere? Sunt foarte interesat să o aud, mai ales dacă îmi este de folos.

- M-am gândit la ceva care sper să ne fie de mare ajutor în acest moment de impas, dar vreau să-ți cer şi ție părerea înainte de a lua o decizie definitivă.

- Vă ascult, domnule.

- Vreau să înarmăm Pământul.

- !!! Să înarmăm Pământul??!! Nu este cam riscant? Şi la ce ne-ar ajuta o astfel de măsură?

- Într-o discuție mai veche, Sal-Gal încerca să mă convingă de un fapt căruia nu i-am acordat atunci atenția cuvenită – că încadrarea navelor noastre cu personal terestru reprezintă cea mai letală formulă de ripostă împotriva oricărui agresor. Nu ştiu dacă îi cunoşti bine pe pământeni. Când este vorba de război, devin de-a dreptul fanatici – adică exact ce ne lipseşte nouă pentru a purta un război total împotriva Rătăcitorilor.

- S-a vorbit mult despre dezechilibrele incalculabile pe care le-ar produce accesul lor în societatea galactică...

- Da, sunt la curent cu toate datele, dar să nu uităm că noi nu constituim o societate rigidă ca Federația şi că sunt de mult timp patru pământeni printre noi care nu perturbă niciun echilibru. Însă nu facem din asta o urgență. Hai să o păstrăm ca pe o variantă de rezervă pentru o situație critică!

- Vă asigur că o să mă gândesc la asta. Domnule Preşedinte, mai avem ceva de stabilit. Dacă pericolul reprezentat de acel spion este grav şi iminent, nu ar fi mai bine să vă pun la dispoziție şi o gardă de corp pentru apărarea apropiată? Mă gândesc să detaşez pe lângă dumneavoastră o grupă din forțele mele speciale compusă din cel mai buni trăgători.

- Îți mulțumesc pentru grija ce mi-o porți, dar am rezolvat deja problema securității mele. Începând chiar de mâine voi avea o gardă de corp specială, formată din câțiva luptători de elită pe care i-am ales cu mare atenție. Ca o măsură de prevedere, te rog să destini grupa de care vorbeai, pentru propria ta apărare şi nu cred că ar strica, de asemenea, să întăreşti, dar cât mai discret, paza tuturor instituțiilor.

Spunând acestea, Hantar se ridică, apoi îl conduse pe Ramana la uşă unde îi strânse mâna, întorcându-se apoi grăbit la birou pentru a-şi consulta ultimele date afişate pe computer.

Folosea prea puțin rețeaua informațională a planetei care avea o multitudine de terminale de acces la dispoziția tuturor doritorilor. Practic, îți trebuia doar un modul individual cu care, oriunde te aflai, te puteai conecta la rețea şi aveai imediat la dispoziție orice informație dorită.

Dar dacă deţineai o funcţie importantă şi era strict necesar să-ţi securizezi datele, preferai o unitate autonomă personalizată care putea fi activată numai prin codul genetic al proprietarului. Aceasta avea avantajul de a fi racordată la reţeaua informaţională planetară, cu conexiuni spre toate celelalte planete din sistemul galactic, dar şi de a-ţi păstra intangibile datele care nu erau de interes public.

După puţin timp intră în birou Araina. Hantar o invită să ia loc într-un fotoliu şi se asigură că uşa este bine închisă. Fata activase o perioadă în administraţia Consiliului Suprem al Federaţiei şi nu avea deloc trac în prezenţa Preşedintelui, dar acum nu-şi putea ascunde mirarea de a fi chemată pentru o discuţie ce se anunţa a fi cu totul specială.

Hantar trecu prin spatele ei şi îi puse pentru o clipă palmele pe umeri într-un gest părintesc. Era un fel de a-şi arăta prietenia, amabilitatea faţă de persoanele cu mai puţină experienţă care meritau, totuşi, respect pentru abnegaţia cu care îşi îndeplineau îndatoririle de serviciu. Apoi trecu în faţa ei şi se aşeză în fotoliul de la biroul său fixând-o cu o privire calmă, dar pătrunzătoare, dorind parcă să-i afle limita de intimidare. Dar fata nu schiţă niciun gest ce i-ar fi putut trăda o cât de mică emoţie, rămânând pe chip cu aceeaşi mirare îndrăzneaţă.

- Araina, o abordă el după puţin timp, ştiu că ai foarte multă experienţă în administraţie. Care a fost ultima ta funcţie în cadrul Federaţiei?

- Am fost şeful serviciului de protocol federal al planetei Apia 3, domnule Preşedinte.

- Ai avut acces direct la cele mai înalte structuri de conducere federale, inclusiv la membrii Consiliului Suprem.

- Da, desigur, dar numai pentru perioadele când acesta activa pe Apia.

- Deci, eşti o persoană de foarte mare încredere.

- Am acreditare de securitate de nivel unu, domnule.

- Dar eu sunt convins că îndeplineşti condițiile pentru nivelul zero. Mă înşel?

- Ştiți mai bine decât mine că nivelul zero se acordă numai pentru ocupanții funcțiilor de înaltă conducere. Nu m-am gândit să vă iau locul, domnule, spuse fata zâmbind de propria-i glumă.

Râse puțin şi Hantar mirat, totuşi, de aerul degajat cu care era întâmpinat.

- Araina, asta îmi place la tine – eşti lipsită de orice trac şi foarte eficientă. Eşti persoana de care am nevoie pentru o misiune mai puțin obişnuită. Sper să nu mă refuzi.

- Fac orice îmi va sta în putere pentru interesul Noii Galaxii, domnule Preşedinte.

- Aaaa, bineînțeles că pentru interesul societății noastre. Nu mi-a trecut nicio clipă prin cap să-ți cer un favor personal.

Fata se ruşină puțin, dar Hantar continuă cu un glas mai grav:

- Draga mea, din păcate nu avem prea mult timp de pierdut. Ne confruntăm cu o problemă foarte gravă a cărei rezolvare nu suportă nicio concesie. Te-am chemat pentru această discuție deoarece am neapărat nevoie de serviciul tău şi te rog să mă înțelegi că nu poate nimeni altcineva să te suplinească. Deci, trebuie să te hotărăşti acum dacă poți sau nu să accepți misiunea de care vorbesc.

- Nu-mi dați de ales, domnule...

- Ba da, îți dau de ales. Accepți sau refuzi, dar asta înainte de a şti despre ce este vorba. Şi nu îți pot spune acum, pentru că nu ai acces la informații ultrasecrete. Dacă refuzi, nimic nu ți se va întâmpla, iar dacă accepți, vei avea ocazia de a face un mare serviciu Noii Galaxii. Nu îți ascund faptul că există şi un anume risc în îndeplinirea sarcinii tale.

- Da, înțeleg cum stau lucrurile. Dacă spuneți că numai eu pot îndeplini misiunea în cauză, nici nu se mai pune problema să refuz. Deci accept, domnule.

- Foarte bine. Mă bucur să am alături de mine o persoană atât de valoroasă, în lupta titanică de construire a unei noi societăți galactice. Din acest moment ai acreditare de securitate de nivel zero – Hantar îi întinse legitimația pe care o avea deja pregătită – şi nu răspunzi pentru misiune decât în fața mea. Vei avea la dispoziție resurse, practic, nelimitate prin accesarea la nevoie a fondului de urgență cu ajutorul codului special trecut pe legitimația primită care îşi activează facilitățile numai în prezența amprentei tale genetice şi care îți dă în plus dreptul de primă decizie în fața oricărui funcționar al Noii Galaxii.

- Deci, dacă înțeleg bine, am devenit dintr-o dată un fel de... agent secret, spuse fata cu o nereținută surprindere cauzată de rapiditatea derulării evenimentelor.

- Suntem ceea ce ne simțim în stare să fim. Dacă îți face plăcere să te crezi un agent secret, asta vei fi. Eu te voi considera omul meu de încredere.

Hantar întoarse un monitor spre ea şi atinse câteva taste.

- Priveşte!, o îndemnă el, ca să înțelegi despre ce este vorba.

Fata urmări cu maximă atenție înregistrarea discuției pe care Hantar o avusese puțin mai devreme cu generalul Ramana. La sfârşit ea se întoarse spre Preşedinte şi îl întrebă cu o oarecare nelămurire:

- Am înțeles cum stau lucrurile, dar ce rol aş putea juca eu în evenimentele care vor urma?

- Ştiu că l-ai cunoscut pe fiul lui Sal-Gal în urmă cu mai mult timp, pe planeta Apia. Mai ştiu şi că ați păstrat legătura. Spune-mi, te rog, în ce relație eşti acum cu Darh? Îl iubeşti?

- Relația noastră nu a mers atât de departe, domnule, dar îmi place de el şi, din câte am simțit, sentimentul este reciproc. Nu văd, însă, legătura cu demascarea şi prinderea acelui posibil spion al Rătăcitorilor care operează în structurile noastre. Aveți cumva şi o bănuială cine ar putea fi el?

- Chiar dacă am o bănuială, ar fi prea devreme să mi-o exprim. Când mi se va contura o certitudine, tu vei fi prima care o vei afla.

- Eu prima?! De ce nu generalul Ramana?

- Araina, te rog să te obişnuieşti mai repede cu noul tău statut de persoană foarte importantă. Tu vei fi de acum înainte, cel puțin până la rezolvarea cazului nostru, mâna mea dreaptă. Ştiu că nu îți va fi uşor, dar crede-mă că pentru mine este uneori infinit de greu să duc în spate povara salvării, practic, a întregii galaxii, având în vedere declinul Federației şi neimplicarea Imperiului coclon. Am nevoie de oameni foarte dinamici, de maximă încredere, profund dedicați cauzei noastre. Generalul Ramana este un

strateg desăvârşit, dar a îmbătrânit şi mai păstrează încă acel „corset” al instruirii primite în cadrul Federației; nu cred că poate ține pasul cu evenimentele. Demascarea şi anihilarea unui spion atât de periculos nu va fi deloc o treabă uşoară. Anticipez şi chiar mizez pe faptul că el va fi foarte interesat să îl observe, să îl influențeze şi chiar să îl neutralizeze poate, pe Sal-Gal – cel care a fost în ultimele decenii cea mai importantă persoană din galaxia cunoscută şi cel ce ar putea să le pună Rătăcitorilor cele mai mari piedici. Îmi doresc un om al meu de maximă încredere în preajma lui Sal-Gal, şi pentru a-l proteja la nevoie, dar şi pentru a-l depista în apropierea lui pe străinul infiltrat printre noi.

- Da, vă înțeleg raționamentul. Sperați ca spionul să fie atras de Sal-Gal şi prin asta să se deconspire.

- Este singura noastră pistă viabilă, iar tu vei avea cea mai bună acoperire posibilă prin calitatea de prietenă a fiului său. Iartă-mă, te rog, că mă folosesc de tine într-un mod aproape grosolan, dar nu am găsit altă cale!

- Înțeleg şi accept, dar nu era mai uşor să vorbiți direct cu Sal-Gal despre un astfel de subiect? Sau măcar cu Hina care îl poate supraveghea mult mai bine decât mine. Mă tem că nu voi putea fi foarte eficientă.

- Sal-Gal a fost de mare ajutor galaxiei, dar el este foarte imprevizibil. Puțin probabil că m-ar lua în serios sau că ar urma cu strictețe un anumit plan secret impus de noi. De aceea este mai bine ca el să nu ştie absolut nimic deocamdată. Va afla la timpul potrivit sau numai dacă va fi imperios necesar, mai devreme, în funcție de situație. Şi nici chiar Hina, a cărei îngrijorare firească i-ar putea stârni

lui bănuieli. Pentru ca şansele de reuşită să fie maxime, niciunul dintre cei trei nu trebuie să afle nimic, nici despre spion şi nici despre planul nostru. Orice greşeală, oricât de mică, l-ar putea pune în gardă pe intrus şi tot efortul nostru ar deveni zadarnic.

- Îi folosim ca momeală...

- Da, dar cred că asta este cea mai bună soluție. Şi, de fapt, nu îi folosim cu un scop meschin, ci în interesul întregii galaxii. Iar lor, nu numai că nu le punem viața în pericol cu nimic, dar chiar le asigurăm protecția, ei fiind deja în pericol. Iată un alt motiv pentru care tu eşti foarte potrivită pentru misiunea asta – ştiu că deții rangul de maestru în arte de luptă skyn şi, la nevoie, le poți asigura o foarte bună apărare apropiată.

- Sunt originară de pe planeta Skynia şi este normal să mă pricep la aşa ceva, din moment ce la noi până şi copiii practică aceste arte, dar rămâne de văzut dacă voi fi şi suficint de bună pentru a-i ține piept unui Rătăcitor.

- Hai, nu fi modestă! Ai câştigat de trei ori consecutiv campionatul vostru planetar la grupa ta de vârstă. Dacă nu poți tu, atunci cine? Dar te rog să reții că nu îți dau voie să-ți rişti viața într-o eventuală confruntare cu străinul. Protejezi „ținta”, vă retrageți cât puteți de repede şi îmi ceri ajutor urgent prin apel subspațial amplificat, iar eu îți voi trimite în sprijin toate forțele de securitate din zona respectivă, în cel mai scurt timp. Şi voi veni şi eu cât voi putea de repede cu întăriri.

Araina se simți măgulită de vorbele Preşedintelui. Dacă se mândrea cu ceva, asta ținea de calitatea sa de maestru skyn. Aceste arte de luptă erau ceva similar cu artele marțiale terestre, dar mult mai laborioase şi mai

spectaculoase. Practicanții, pe lângă o pregătire fizică de excepție şi o cunoaştere obligatorie a unor procedee sofisticate de luptă, erau dotați cu diverse accesorii tehnice care le confereau calități suplimentare: arme de braț cu impulsuri energetice, pantofi de luptă cu dispozitiv antigravitațional cu activare inclusiv vocală ce le permiteau salturi incredibile, centură skyn care crea un câmp de forță alimentat gravitațional, cu trei niveluri de intensitate, primul permanent, de respingere a atacurilor de mai mică putere, al doilea limitat ca durată, dar de mare capacitate de respingere, iar al treilea de unică acțiune, însă capabil de atac energetic putând să emită un fascicul distrugător. Câmpul de forță se refăcea într-un timp determinat, proporțional cu intensitatea folosirii lui. Mai existau şi alte arme şi proceduri pe care luptătorii skyn le țineau secrete, folosindu-le doar în situații limită.

Fata se pierduse pentru câteva clipe în universul acelor arte de luptă, dar acum îşi reveni şi îl întrebă pe Hantar:

- Dar ce voi face atunci când Darh se va separa de Sal-Gal?

- Misiunea ta principală este protecția lui Sal-Gal, pentru că el va fi ținta numărul unu a spionului. Vei face tot posibilul să rămâi în preajma lui, dar dacă se vor separa, mă vei anunța în timp util pentru ca eu să găsesc pretextul de a vă ține împreună. De fapt, intenționez să îi chem pe toți trei pe Ortada sub un anume motiv şi, în felul acesta, ei vor fi mai uşor de supravegheat. Vreau să mai ştii un lucru extrem de important pe care doar eu şi Ramana îl cunoaştem. Sal-Gal însuşi se teme de ceva. În urmă cu

doisprezece ani, aproape imediat după conectarea la Cristalul Soarelui şi distrugerea Marelui Dragon, el a simțit nevoia, neîmpărtăşită cu nimeni, să ascundă într-un loc secret din reşedința sa terestră un anumit mesaj cifrat pe care nu am reuşit nici până acum să îl spargem, protejat suplimentar şi de o substanță biologică aparent banală, dar, cu siguranță foarte complexă. După atâta timp am ajuns la concluzia că adevăratul text nici nu se află în mesajul cifrat care nu are nicio noimă, ci mai degrabă în substanța care, chipurile, îl proteja. Am reuşit cu mari greutăți să luăm o mostră din aceasta, am multiplicat-o de o mie de ori, am cercetat-o sub toate aspectele cunoscute şi continuăm să fim depăşiți de complexitatea sistemului său de cifrare. Cu siguranță este un cod biologic foarte pretențios şi nu ne dăm seama de unde îl putea avea Sal-Gal.

- Se teme el de Rătăcitori mai mult decât vrea să arate? Are cumva informații pe care noi nu le ştim? Şi de ce nu ni le spune?

- Cu siguranță că se teme de Rătăcitori. De cine altcineva să se teamă? Poate că el a păstrat legătura cu cei care l-au contactat atunci – de la ei o fi având şi cifrul – poate că primeşte periodic informații suplimentare pe o frecvență foarte protejată şi dacă se teme de ceva înseamnă că situația poate fi mult mai gravă decât o anticipăm noi.

- Probabil ştie şi de existența străinului spion.

- Foarte posibil, dar se pare că nici el nu l-a identificat până acum din moment ce nu are încredere în nimeni pentru a-şi destăinui secretul. Tocmai pentru a nu-i crea niciun fel de suspiciune suplimentară şi pentru a nu-i deturna atenția de la adevărata pistă, noi trebuie să rămânem discreți, dar oricând gata să îl ajutăm. Celelalte

detalii ale misiunii tale le vei găsi în acest suport informatic. Ia-l şi studiază-l în linişte în apartamentul tău chiar acum. Documentele nu pot fi vizualizate de alte persoane deoarece sunt prevăzute cu sistem de activare doar în prezența configurației retinei tale. Să le memorezi repede pentru că nici nu se pot copia şi se vor şi autodistruge după cinci minute de la parcurgere. Mâine pleci spre Pământ. Îți doresc mult succes!

- Mulțumesc, domnule!

Hantar îi strânse mâna cu acelaşi gest părintesc cu care o primise, încercând să-i transmită o părticică din optimismul său. Un optimism tot mai sufocat de grijile sale şi de temerile că planul pe care l-a conceput ar putea să nu reuşească.

Capitolul 2

BRĂȚARA DACICĂ

Deşi afară era o vreme plăcută şi soarele se juca prin ferestre îmbiindu-te la o ieşire în aerul curat al dimineții, Sal-Gal nu avea chef de nicio plimbare. Ba chiar lăsă puțin storurile pentru a diminua intensitatea luminii. Deşi abia se trezise, se simțea obosit şi fără niciun chef. În ultimul timp umblase mult prin galaxie pentru a superviza transformarea sentimentală a populațiilor diferitelor planete care îi solicitaseră ajutorul. Noroc că mersese şi Hina cu el şi-i ținuse de urât, că altfel ar fi renunțat demult. Întors pe Pământ, voia să se odihnească.

După doisprezece ani, Sal-Gal era aproape neschimbat şi el acceptase în sfârşit că influența bătrânilor din Consiliul federal asupra sa, fusese benefică. Deşi nu părea să aibă o aliură atletică, fiind considerat mai degrabă

slab şi de înălțime medie, îşi păstrase aproape intactă condiția fizică la care, de fapt, ținea foarte mult fiind şi un adept al vieții cumpătate. Doar pe fața sa puțin alungită şi în privirea altădată iscoditoare, se putea citi acum o oarecare plictiseală.

Soția sa se afla lângă el şi îi simți starea pesimistă, de aceea încercă să-l alinte puțin cuprinzându-l cu brațele şi lipindu-şi capul de pieptul lui.

- Dragul meu, te văd trist, îi spuse ea. Te pot ajuta cu ceva?

- Nu sunt trist, ci doar obosit. M-am cam săturat să cutreier prin Noua Galaxie pentru a-i învăța pe toți nepricepuții cum să facă dragoste. Nu putem să le trimitem nişte filme erotice ca să învețe singuri?

- Stai puțin, să nu confundăm lucrurile! Nu te-a întrebat nimeni de relațiile cu tentă sexuală. Interesul lor este axat pe redescoperirea unei game mult mai largi de sentimente şi mai ales implicațiile sociale ale manifestării acestora.

- Eeee, nu m-a întrebat!! Mereu se găsea câte cineva să aducă vorba şi toți se bucurau când eu deviam discuția spre o zonă mai intimă. Mi-aduc aminte că odată, o creatură ciudată chiar începuse să-mi facă avansuri. Abia am scăpat de ea.

- Ce creatură? Când şi unde, că nu-mi amintesc?

- N-o mai ştii peee... pe ce planetă era, oare? Dacă n-ar fi fost lume în jur, cred că o încurcam! Mă prinsese cu brațele ei ca nişte crengi şi mă trăgea spre ceva cu care încerca să mă pupe. Avea un păr lung – semăna cu Muma Pădurii – şi o îmbrăcăminte ca de plasă de mascare. Hai că ştii, că doar ai fost de față.

- Pe planeta Ladus!? Dar era doar o plantă carnivoră pe care localnicii o cresc pentru a-i scăpa de nişte insecte nesuferite.

- Vrei să spui că de-aia gemea ea de plăcere, că mânca muşte? Biiiine, să fie ca tine, deşi sunt surprins să aflu că am confundat o plantă cu o femeie. De fapt, la câte ciudăţenii am văzut, nu e de mirare. Dar, indiferent ce-a fost, să ştii că nu mai am chef să merg nicăieri, cel puţin o lună. Gata, mi s-a făcut din nou chef de puţină vacanţă. Mâine aş vrea să plecăm undeva la munte şi să ne uităm pierduţi pe-acolo. Dacă vor „porumbeii”, pot să meargă şi ei cu noi.

Se referea la Araina şi Darh. Fata venise de câteva zile pe Pământ, după spusele ei, pentru că se afla în concediu şi simţise nevoia să revadă un vechi prieten. Vizita neaşteptată declanşase în sufletul lui Darh un val de sentimente ce îl obligau, parcă, să nu se despartă de ea. Deşi nu voise iniţial să recunoască, se îndrăgostise de fată şi se simţea acum neputincios în faţa evidenţei, nefiind în stare să mascheze acest lucru.

De fapt, ei se plăcuseră încă de pe Apia, dar în moduri puţin diferite. Pe vremea aceea, Darh era aproape un copil şi fata începuse prin a-i admira inteligenţa precoce, în timp ce el, având zestrea sentimentală pământeană, o îndrăgise la prima vedere şi îşi consolidase sentimentul pe întreaga perioadă cât fusese lăsat acolo pentru a fi ferit de furia „dragonilor”. Apoi, în perioada cât stătuse departe de ea, o iubise în tăcere, încercând să şi-o imagineze mai de fiecare dată în dificultate pentru ca apoi el să o poată salva. Câteodată, când rămânea dus pe gânduri, îl mai trezea Sal la realitate cu câte o expresie de genul: „Hei!, ce-ţi mai face

„voleibalista?” şi el nu pricepea de ce o numeşte aşa, bănuind că se referă la priceperea ei în ale artelor de luptă skyn. Deşi ținuseră legătura prin mesaje subspațiale, lui i se întărise convingerea, cu fiecare zi trecută, că nu o s-o mai întâlnească niciodată, că totul fusese doar un vis prea frumos pentru a fi şi adevărat şi că va fi nevoit să se mulțumească doar cu imaginea sa holografică ce avea valoarea unei himere. Dar când a aflat că vine să îl vadă, a crezut că înnebuneşte de fericire şi şi-a impus, chiar cu riscul de a fi ironizat de tatăl său, să îşi exprime liber sentimentele, pe care cu ani în urmă le condamnase, să nu-şi mai ascundă dragostea față de Araina. Avea o singură temere – ca nu cumva ea să îl ia prea puțin în serios.

Dar fata, dincolo de misiunea sa strict secretă, îl trata pe Darh ca pe un foarte bun prieten şi chiar simțise, în momentul revederii, un fior special pe care nu îl mai trăise până atunci. Acum stăteau mai tot timpul împreună şi se simțeau foarte bine, ceea ce o făcea pe Araina să aibă şi ea o temere – să nu cumva să-şi neglijeze misiunea din cauza relației sale cu Darh.

Hina era de acord cu o mică vacanță şi de aceea îi răspunse:

- Da, putem merge unde doreşti, mai ales că misiunea ta prin Noua Galaxie s-a cam încheiat. Nu mai este nevoie să explici nimănui nimic. Lucrurile au început deja să meargă de la sine.

- Cu atât mai bine. Ai văzut ce repede s-au dezbrăcat ex-federalii noştri de rațiunea lor sofisticată şi s-au aruncat în valurile sentimentelor? Ca o cămilă scăpată în piscină după traversatul Saharei. Şi moşii credeau că fac ei...

marele „stup” de minți luminate interconectate! Vax! La primul semn, au fugit ăştia, ca pisica de la pedichiură.

- Să nu uităm că Federația şi-a păstrat un nucleu dur prin care experimentează acel tip de societate!

- Daaaa!! Nucleul lor dur este ca o bucată de brânză uitată-n congelator – la prima pană de curent se transformă într-un fel de mămăligă. Atunci când m-oi mai întâlni cu moşii din Consiliul Suprem, o să le scriu pe frunte: „Viitor zero”. Şi cred că li s-ar potrivi şi nişte foi de varză murată în loc de hârtie igienică. Ce să mai iasă din societatea lor, draga mea? În curând Noua Galaxie o să-i spulbere în toate privințele. N-ai văzut ce dinamică e?!

- Da, am văzut. Un merit important l-a avut şi Hantar în această evoluție spectaculoasă, mai ales din punct de vedere organizatoric. Deşi ştiu că nu prea îl agreezi, nu poți să nu îi recunoşti meritele.

- Da, nu ştiu ce oi avea eu cu el că nu prea-l înghit. Sunt ca un struț care ciuguleşte un ciob de sticlă. Îl văd strălucind în soare şi hap!, l-am halit, dar când îmi zgârie guşa, ooaac!!, îl dau afară. O fi el foarte eficient, dar este şi destul de enervant. Prea se dă atotştiutor. Şi, bineînțeles, nu pot să uit că mi-a luat o groază de bani pe diamantul su-eng, deşi ştia că nu va fi un cadou pentru tine, ci doar un element al unui „joc” ce se anunța a fi foarte complicat.

- Ți-a luat bani mulți deoarece tu căutai un cadou foarte prețios. Dacă ți-ar fi cerut puțin, ar fi existat riscul de a nu fi interesat de el şi de a nu-l cumpăra.

- Aşa o fi, dar eu rămân cu impresia că m-a păcălit. A fost un fel de-a spune: „Nu te enerva, găină, că te tai de nici nu simți!” – o mare vrăjeală a făcut el cu mine atunci şi de aceea mi-a rămas puțin antipatic. Şi în plus, mi-a dovedit că

nu are acea prestanță, sobrietate a ceea ce ar fi trebuit el să devină – membru în Consiliul Suprem al Federației.

- S-a adaptat la noua situație. Acum este Preşedintele Noii Galaxii şi pentru o astfel de funcție s-a dovedit a fi foarte potrivit.

Sal-Gal făcu un gest cu mâna a lehamite la adresa lui Hantar, dar nu mai spuse nimic pentru că în cameră intră Darh ținând într-o mână un mic dispozitiv, iar cu cealaltă trăgând-o pe Araina după el, aceasta părând puțin jenată că dă buzna în camera celor doi.

Darh era acum un tânăr chipeş, bine proporționat, puțin mai înalt decât tatăl său. Moştenise de la mama sa ochii albaştri şi părul negru care luase de la ambii părinți aspectul ondulat.

Sal ştia despre ce este vorba. Îl provocase pe fiul său la o probă de inteligență şi îndemânare – să conceapă un aparat, dispozitiv, instalație sau ceva de genul ăsta, de înalt nivel tehnologic, dar care să aibă o compatibilitate cu nivelul de dezvoltare terestră. Nu-l interesa pe el niciun fel de aparat, dar încercase să-i dea o preocupare lui Darh pentru a-l scoate din starea de visare în care se afla de la o vreme.

- Gata, fiule, ți-ai terminat invenția?, îl întrebă Sal cu tonul care prevestea o glumă plină de ironie. La ce lucrai oare? La un dispozitiv care să ți-o arate pe Araina indiferent la cine te-ai uita?

Fata se ruşină, iar Darh se enervă încercând, totuşi, să-i dea o replică mai puțin răutăcioasă.

- Haaai, bine, aştept să-ți închei repertoriul.

- Araina, iartă-mă, te rog, că te pun într-o situație neplăcută, dar fiul meu dorea să devină cel mai rațional

federal, super-creierul galaxiei şi motorul superluminic al progresului cosmic. Şi râdea de sentimentele mele despre care spunea că mă fac neputincios. Dar întâlnirea cu tine a avut la el efectul golirii rezervorului de combustibil nuclear şi umplerii lui cu detergent. Iar acum, motorul ultraperformant al fiului nostru, în loc să dezvolte cai-putere, scoate baloane de săpun.

- Da, ai dreptate, merit ce mi se întâmplă.

- Hai, iartă-mă, că nu-ți vreau răul! Şi mai dezvoltă-ți şi tu puțin simțul umorului că altfel o să fii un fel de cal de curse cu picioare de ponei. De fapt, am toate motivele să fiu mândru de tine şi tu ştii asta. Ia să-ți vedem priceperea! Arată-mi noua ta invenție!

- Nu este propriu-zis o invenție, dar pe Pământ nu s-a descoperit aşa ceva şi ar putea fi foarte util. Am miniaturizat un dispozitiv care poate înregistra imaginea cuiva pe care apoi să o prezinte în format holografic oricât timp este nevoie. Bineînțeles că filmul înregistrat inițial se poate repeta la nesfârşit.

- Şi la ce ajută? Ahaa!! Filmezi un polițist şi apoi îi pui imaginea pe la colțuri de străzi ca să se sperie hoții de el. Douăzeci şi patru de ore pe zi fără să-l plăteşti, fără să ceară de mâncare şi fără să obosească de atâta stat degeaba. Te-ai gândit bine.

- Este şi asta o idee, dar poate avea multe alte aplicații. De exemplu, pentru liniştirea copiilor mici care, dintr-un motiv sau altul sunt lăsați singuri acasă ori în grija unor persoane cu care ei nu sunt familiarizați. Imaginea tridimensională a mamei zâmbitoare în camera copilului va avea un efect benefic pentru...

- Nuuuu, nu merge că tâmpim copiii.

- Cum să-i tâmpim?! Chipul zâmbitor al mamei poate face rău copilului?

- Da, în situația asta poate, deoarece, la un moment dat, copilul, cu nervii-ntinşi la maxim, o să-şi spună: „Ce mamă cretină am! Eu sunt făcut pe mine de trei ore şi ea râde!”. Dar îl putem filma pe „Omu' Negru” ca s-o sperie pe dădacă şi să n-o lase să adoarmă. Deci, invenția este bună şi consider că ai trecut proba, deşi nu sunt prea sigur că pământenii noştri n-ar crede-o extraterestră. Poți să-mi dai şi mie un asfel de minidispozitiv, că pare interesant? Nu se ştie niciodată cum are omul nevoie. Când m-o mai chema cineva prin galaxie, mă trimit holografic şi pa-pa!, eu stau cu burta la soare fără să-mi mai pese de ei.

- Da, bineînțeles, poftim!

Sal luă dispozitivul şi, după ce primi de la Darh explicațiile de folosire, îl băgă în buzunar. Apoi le spuse celor doi tineri:

- Că tot a venit vorba de „stat cu burta la soare”, noi vrem să plecăm mâine într-o scurtă vacanță pe la munte. Nu doriți să mergeți cu noi?

- Ba da, răspunseră cei doi, Darh pentru a petrece clipe cât mai plăcute alături de prietena sa, iar Araina pentru a rămâne cât mai aproape de Sal-Gal.

*

Străinul îşi mască complet naveta şi veni cu ea spre Pământ tocmai de pe Lună unde îşi ascunsese nava, nu de teama de a fi descoperită, lucru prea puțin posibil, ci pentru a nu fi lovită din întâmplare de diverşi sateliți tereştri care i-ar fi putut deconspira prezența.

Ateriză în pădure, într-un loc inaccesibil ferit de traseele turistice, coborî şi se îndreptă spre locul unde spera să-l întâlnească pe Sal-Gal. Trebuia să fie foarte atent şi să nu dea de bănuit nimănui, iar pentru cel căutat urma să pară un pământean oarecare.

Îi localizase pe toți patru în orăşelul de munte unde se ținea chiar în perioada acesta o expoziție de obiecte tradiționale. Erau locul şi momentul ideal pentru a face un lucru ce părea a fi obligatoriu pentru evoluția ulterioară a evenimentelor. Avea un obiectiv de îndeplinit şi îşi făcuse un plan care trebuia adaptat la orice schimbare de situație. Şi, din păcate, timpul nu era de partea lui; se temea să nu i se sesizeze prezența în zonă.

Se aşeză în spatele unei tarabe cu diverse articole de artă populară prefăcându-se că este de-al casei şi aşteptă ca Sal-Gal să se apropie. Când acesta ajunse în dreptul lui, îi ieşi în cale şi trăgându-l uşor sub forma unui îndemn spre un loc mai puțin circulat, îi spuse mai mult şoptit:

- Domnule, vă văd o persoană pretențioasă. Nu doriți să cumpărați un obiect foarte special şi foarte prețios la un preț mai mult decât convenabil?

Sal îl privi cam circumspect, pățit fiind cu Hantar care-i vânduse diamantul su-eng drept cadou pentru soție, dar care se dovedise a fi ceva aducător de mari probleme. Avea senzația că se repetă povestea. Îi zise bărbosului din fața sa cu tonul celui care nu suportă să-i fie întrerupte vacanțele:

- Ce, măi, nene, iar s-a deranjat galaxia la burtă şi n-are cine s-o şteargă la fund? Căşunați din nou pe mine, nu?

- Îmi pare rău, dar nu ştiu la ce vă referiți. Eu sunt arheolog şi am de vânzare o brățară dacică inestimabilă pe

care am descoperit-o în munții din această zonă care, după cum se ştie, au fost locuiți din cele mai vechi timpuri de strămoşii noştri.

- Tot brățară vinzi şi tu?, spuse şi mai neîncrezător Sal-Gal gândindu-se în mod reflex la brățara celebrului diamant. Păi de ce nu o predai la un muzeu ceva, undeva? Ce, au ăia prea multe şi nu mai ştiu unde să le pună?!

- Stimate domn, nu vă faceți că nu înțelegeți! Dacă o duc la muzeu, nu câştig nimic pe ea. Pur şi simplu eu încerc acum să o vând „la negru" ca să pot avea şi eu un trai decent.

- Ahaaa!! Stai că mi-am adus aminte! Voi, arheologii, aveți un principiu deontologic pe care nu-l încălcați nici dacă vă cad stalactite în cap: „Oricine descoperă un obiect prețios, al lui să fie!". Şi nu înțeleg cum de m-ai găsit tocmai pe mine.

Străinul înțelese că trebuie să mintă şi mai convingător pentru a-i spulbera pământeanului orice îndoială:

- Am avut două asemenea brățări. Pe una am vândut-o zilele trecute, iar astăzi dumneavoastră sunteți a opta persoană pe care o abordez.

- Şi primii şapte de ce nu au vrut-o? Erau piticii Albei-ca-Zăpada şi eu îți fac impresia că aş fi mai fraier decât ei?

- Nu, domnule. Ceilalți, fie că nu au avut suficienți bani, fie că nu au avut încredere în originalitatea sa, dar toți au râvnit-o. Ia priviți ce frumusețe! Aur pur lucrat în urmă cu peste două mii de ani de cei mai pricepuți meşteri daci, strămoşii noştri.

Străinul scoase bijiteria şi i-o arătă cu discreție. Avea forma unui şarpe în spirală care se băga pe mână. Aşa o vedea Sal, dar, de fapt, reprezenta steagul dacilor, cu capul de lup şi corpul alungit, terminat cu nişte fire groase ce voiau să imite un smoc de păr.

- Nu e cine ştie ce, spuse Sal puțin dezamăgit. Este lucrată destul de rudimentar, parcă de un meşter... mai degrabă fierar, cam miop, căruia, probabil, i s-a rupt şi coada la ciocan şi şi-a dat mai mult peste degete.

- Cu atât mai autentic – aur pur prelucrat manual, pentru că pe vremurile acelea exista o tehnologie rudimentară care, după cum ați observat, a rămas imprimată pe obiect. Vă rog să vă decideți, pentru că nu pot să rămân prea mult în acelaşi loc strigând în gura mare că fac ceva ilegal!

Această ultimă replică avu darul de a-l convinge pe Sal să cumpere piesa. Atmosfera clandestină în care se desfăşurase discuția îl convinsese că nu este victima unui aranjament cosmic, în schimb, pământenii lui erau experți în aşa ceva. Şi se gândea că obiectul acesta foarte, foarte rar reprezintă cadoul perfect pentru soția sa față de care rămăsese dator de când Hina împlinise o sută de ani şi el fusese păcălit de Hantar prin complicitatea moşilor din Consiliul Suprem. Mai ales că acum diamantul su-eng se afla în posesia sa exclusivă, şi pentru că îi fusese dat lui în mod expres pentru a putea comunica cu ceilați posesori de pietre prețioase de acelaşi tip, dar şi pentru că energia diamantului, avându-şi originea în Cristalul Soarelui, îi făcea rău Hinei care, Energetică fiind, era vulnerabilă în fața radiației sale. De fiecare dată când fusese nevoită să folosească diamantul, ea făcuse un efort, şi pentru a-i

rezista, dar şi pentru a-şi ascunde slăbiciunea care ar fi atras asupra sa atenția conducătorilor galactici şi aşa foarte suspicioşi în miezul acelor evenimente pline de neprevăzut. Pe Transcenda fusese chiar pe punctul de a leşina în brațele lui atunci când amplificase un semnal pentru conexiunea sa la Cristal, iar în Templu sacru se folosise de sentimentele lor ca de un câmp de forță pentru a se proteja, iar în faza finală a încleştării, de o energie protectoare trimisă chiar de Marele Dragon special pentru ea.

Sal-Gal cumpără brățara, dar o ascunse pe moment, aşteptând să i-o ofere soției sale între patru ochi şi într-un moment intim.

În tot acest timp, Hina, văzându-l pe el ocupat şi presupunând că este interesat de diverse obiecte tradiționale, consideră că a venit momentul potrivit pentru a purta cu Araina o discuție pe care o aştepta încă de la sosirea fetei. Îl rugă pe Darh să meargă să cumpere ceva de mâncare trimițându-l într-un loc mai îndepărtat pentru ca ele să rămână singure. Ştia că nu are prea mult timp la dispoziție şi de aceea o abordă fără ocolişuri:

- Araina, spune-mi te rog, dacă poți, care este motivul real al vizitei tale la noi?

- Trebuie să am un motiv anume, altul decât a-l revedea pe Darh?, întrebă la rândul ei fata încercând să nu pară surprinsă de o asemenea abordare şi trăgând puțin de timp pentru a-şi da seama ce urmăreşte Hina.

- Este prima ta vizită pe Pământ, vii de la o distanță foarte mare cu o navă care a făcut o cursă specială doar pentru tine şi s-a întors pe Ortada lăsându-te singură aici, fără ca tu să ai un scop anume care să justifice deplasarea.

Mi se pare că s-a făcut un deranj prea mare pentru un lucru minor. Ai, cumva, şi alte obiective de atins?

Araina sperase ca Hina să se lege strict de prietenia ei cu Darh, chiar ar fi preferat să fie împotriva relației lor decât să încerce să-i afle secretele misiunii, dar îşi dădu seama că interlocutoarea sa bate undeva foarte departe cu discuția şi nu ştia cum să reacționeze. Până la urmă răspunse hotărâtă să păstreze cu strictețe secretul, aşa cum îi ceruse Hantar:

- Sunt în concediu şi îmi pot permite o astfel de vizită, mai ales că Darh nu îmi este deloc indiferent. Nava care m-a adus nu a venit special pentru mine, ci doar s-a abătut puțin din drum pentru a mă lăsa pe Pământ.

- Ultima dată când am fost pe Ortada am găsit acolo animație destul de mare, iar Hantar nu mi-a lăsat impresia că s-ar dispensa cu uşurință de serviciile tale.

- Oooh!, nu sunt nici pe departe o persoană atât de importantă încât să...

- Araina, o întrerupse Hina cu un glas blând dar ferm, nu avem prea mult timp la dispoziție şi vreau ca discuția să rămână între noi. De aceea îți spun foarte direct. Porți încălțăminte antigravitațională, armă de braț şi centură skyn setată pe nivelul de atenție. Eşti pregătită pentru luptă. Dacă suntem, cumva, în pericol, cred că ar fi bine să ştiu şi eu.

- Port echipament de luptă deoarece intenționez să-mi reiau antrenamentele. Pe Ortada am o viață mult prea sedentară.

Fata nu răspunsese cu prea multă convingere şi Hina îşi dădu seama că ascunde un secret pe care nu poate să i-l spună nici măcar ei. Tocmai de aceea nu mai insistă, pentru

a nu o obliga să mintă în continuare. Nici nu şi-o putea imagina practicând artele de luptă skyn tocmai pe Pământ unde, o „reprezentație” de-a sa, cu totul ieşită din comun pentru oameni, ar fi adunat – cum ar spune Sal – un sfert din populația planetei, iar celelalte trei sferturi ar fi alergat să o urmărească la televizor. Iar dacă fata s-ar fi antrenat şi cu armele suplimentare de care dispune, probabil că s-ar fi dat alarma de luptă la scară globală, cunoscută fiind sensibilitatea pământenilor față de fenomenele stranii cu tentă agresivă. Chiar dacă exagerase puțin cu imaginația, era clar pentru ea că Araina venise aici pentru ceva anume, ceva atât de important încât îşi risca onoarea pentru păstrarea secretului. Nu ştia sigur despre ce este vorba, dar putea să bănuiască ceva. Oricum, până la aflarea adevărului trebuia să păstreze şi ea secretul, chiar şi față de Sal căruia nu voia, deocamdată, să-i încarce memoria cu presupuneri.

Când sosi Darh lângă ele, fata simți o uşurare că nu mai trebuie să improvizeze răspunsuri, dar înțelese că Hina a rămas suspicioasă şi că îi va urmări fiecare mişcare. Îşi spuse că trebuie neapărat să îl anunțe pe Hantar că secretul lor este în pericol.

Veni şi Sal-Gal lângă ei cu un aer vesel, îndemnându-le la drumeție:

- Hai să alergăm prin pădurile astea până când nemprăştiem pe jos de plăcere! Să profităm la maxim de zilele noastre libere, că cine ştie când vom mai avea parte de altele – când or inventa coclonii arma somnului şi-i vor adormi cu ea pe toți galacticii care au acum boala furnicii-nebune-de-prea-multă-muncă!

- Dar de ce neapărat să alergăm?, întrebă Araina încercând să scape de stânjeneala discuției precedente. Eu vreau să mă plimb agale pe cărările munților...

- Daaa, te plimbi tu agale până dai de ursul nostru carpatin şi apoi să vezi ce mania vitezei îți vine!

Râseră cu toții şi o luară doi câte doi pe cea mai apropiată cărare ce se afunda în răcoarea dintre copaci. La un moment dat drumeagul se bifurcă şi cele două perechi o apucară pe cărări diferite stabilindu-şi ora de întâlnire pentru masă, la locul ştiut.

Sal o apucă pe Hina de o mână şi o trase cât mai adânc în pădure. Era nerăbdător să-i ofere brățara. Părăsi poteca, urcă un povârniş, ajuse la o stâncă şi se aşeză pe ea făcându-i semn Hinei să stea în brațele lui. Ea zâmbi şi îi spuse:

- Încă nu am obosit. Vreau să mai merg.

- Hai, stai puțin lângă mine că vreau să-ți ofer ceva!

O făcu foarte curioasă. Se aşeză pe piatră aşteptând să vadă despre ce este vorba.

- Draga mea, spuse el dându-i pe spate cu un gest tandru o şuviță de păr, când ai împlinit tu o sută de ani, eu nu ți-am dat, până la urmă, niciun cadou. Ştii cum a fost cu... grozăveala fraierului, nu mai reiau toată povestea. După aceea a trecut timpul şi eu am amânat nepermis de mult momentul „revanşei”, dar trăind mereu cu obsesia asta a lucrului neterminat. Astăzi, însă, am găsit ceva foarte potrivit pentru un asemenea eveniment şi, deşi cu mare întârziere, îți ofer acum adevăratul cadou.

Scoase brățara şi i-o puse Hinei pe mâna stângă explicându-i:

- Este o bijuterie din aur pur, veche de peste două mii de ani, lucrată de meşterii strămoşilor mei, dacii. Întâmplarea face că îți ofer tot o brățară, dar aşa s-a nimerit.

- De unde ai luat-o?

- Am cumpărat-o acum câteva minute de la un bărbos care mi-a spus că este arheolog şi a găsit-o în timpul săpăturilor făcute prin zonă.

- Şi de ce ți-a dat-o tocmai ție? Era bătrân? Ți s-a părut că ar fi cumva extraterestru?

- Hai nu mai fi suspicioasă, că nu aveți voi prin galaxie asemenea hoți! Ăsta a găsit-o şi, în loc s-o predea autorităților în domeniu, a vândut-o ca să obțină bani pe ea. Trebuie să recunoşti că este o manieră de a gândi tipic pământeană.

- Totuşi, cum arăta?

- Nu era chiar bătrân. Era doar bărbos şi semăna... cu cine să zic eu?, ... parcă era dac de-al nostru.

- Tu te simți dac?

- Da, mă simt. Chiar sunt. Dacă l-ai aduce pe Decebal lângă mine, ne-ai îmbrăca la fel, ne-ai amesteca şi te-ai uita la noi de la mare distanță, aproape că ne-ai confunda. Hai, draga mea, nu mai fi aşa de neîncrezătoare că de data asta nu mai este vorba de nicio păcăleală! ... Sper! Cel puțin, Bărbosul nu m-a pus să memorez nicio parolă.

- Bine, aşa să fie, spuse Hina mai relaxată, poate că exagerez. De fapt, nu avem niciun motiv să inventăm probleme. Brățara chiar pare o piesă lucrată într-o epocă îndepărtată. Îți mulțumesc foarte mult! O să o port cu mare plăcere.

De când văzuse brățara dacică, Hina o studiase cu mare atenție, în spectre de emisie inaccesibile lui Sal, şi ştia acum ce reprezintă, dar nu lăsă îngrijorarea să-i trădeze adevărata stare sufletească. Înțelegea că anumite lucruri se produc pe nesimțite şi că ea trebuie să acționeze cu

rapiditate, dar nu ştia cum să procedeze pentru a nu-i strica soțului ei buna dispoziție generată de mini-vacanța pe care o aşteptase atâta timp. Nici măcar nu putea să vorbească aici cu el, chiar dacă s-ar fi decis să-i spună ceva. Stabiliseră împreună ca toate discuțiile cu caracter secret să le poarte în camera de relaxare a Fulgerului galactic pe care Hina o ecrana cât putea de bine ori de câte ori era nevoie, dar acum erau mai departe de casă – singurul loc de unde puteau să se teleporteze pe navă cu o sferă energetică, fără să fie văzuți de nimeni. Aveau un semn al lor prin care anunțau necesitatea unei discuții secrete, iar Hina era pe punctul să facă semnul numai de ei ştiut, dar renunță în ultimul moment, aşteptând să găsească o posibilă legătură şi cu vizita neaşteptată a Arainei.

Dar ceva avea să o ajute. Diamantul su-eng purtat de Sal emise un scurt semnal sonor ce anunța o conexiune. Hina se îndepărtă puțin, ieşind din raza de acțiune a energiei diamantului, lăsându-l pe el să vorbească. Comunicarea prin diamant se putea face fie audio, fie video, caz în care se realiza câte o mică hologramă a celuilalt, la fiecare posesor conectat. Vorbitorii puteau alege modalitatea de comunicare după cum doreau.

După puțin timp Sal veni şi puse capul pe umărul ei, lăsând să se înțeleagă faptul că a primit o veste proastă.

- Ce s-a întâmplat?, întrebă ea.

- Hina, cred că suntem urmăriți pas cu pas, secundă de secundă.

- De către cine şi cum îți dai seama?

- De către Boul Regimentului, Taurul comunal şi Vaca nebună!!! Ne roagă insistent Hantar să mergem pe Ortada pentru o problemă foarte urgentă. De unde o fi aflat

ăsta, măi frate, că suntem în concediu? A stat la pândă special ca să ne strice vacanța. Incredibil!!

Deşi nu era o veste plăcută, Hina se bucură în sinea ei că trebuie să plece din nou prin galaxie, acolo unde anumite lucruri riscau să scape de sub control. Îi spuse, totuşi, lui Sal, ca să nu pară că ar fi implicată cu ceva, cu părerea de rău că nu îl poate feri de asemenea neplăceri:

- Putem să mai întârziem măcar o zi. Vom zbura cu viteză maximă şi vom recupera întârzierea.

- Nuuuu, că de grija mea, Hantar face pipi inflamabil şi-i iau foc pantalonii de nerăbdare. Măăăi, cât mă enervează!!! Hai să-i găsim pe „porumbei" şi să vedem dacă vor să meargă şi ei cu noi. De fapt, Hantar m-a rugat s-o aducem cu noi şi pe Araina.

- Nu ți-a dat niciun indiciu despre ce ar fi vorba?

- Mi-a spus că este ceva cronic, dar foarte important. Deci, ceva mai vechi care s-a agravat. Şi de ce crede că aş putea eu să-l ajut, nu ştiu, dar este şi el în tonul binecunoscut al tuturor moşilor din galaxie: când dai de greu, cheamă un fraier şi varsă-i lui în cap toate grijile tale!

- Dragul meu, să sperăm că nu va fi ceva care să ne consume prea mult timp şi că ne vom întoarce relativ repede.

În vreme ce au vorbit, au făcut cale întoarsă căutându-i pe cei doi tineri. Araina, chiar dacă avea şaizeci şi patru de ani, era foarte tânără pentru specia ei.

Îi văzură pe un buştean, aproape contopiți într-un sărut pasional. Hina încercă să nu îi deranjeze şi îi spuse lui Sal că ar fi mai bine să amâne discuția până la momentul deja stabilit pentru servitul mesei de prânz, dar el zise cu voce tare tocmai pentru a le atrage atenția celor doi:

- Ce s-o mai lungim, că nu mai avem timp. Orice relaxare este deja compromisă. Şi, în plus, nu vezi cu ce perspectivă îndelungată se sărută copiii noştri? Parc-ar fi la începutul nopții polare. Dragii mei, îmi pare rău că vă deranjez, dar trebuie să ajungem cât mai repede pe Ortada.

- De ce?, încercă Araina să lege un dialog pentru a scăpa de jena posturii în care fusese surprinsă.

- S-a spart conducta cu probleme şi Hantar ne cheamă în ajutor. Ceva de genul ăsta.

- Şi cum îl putem ajuta noi?, întrebă şi Darh nemulțumit că a fost întrerupt dintr-o activitate atât de plăcută.

- Păi cum?! Îi rezolvăm problemele. Eu mă ocup de cele de şcoală primară, iar de la clasa a cincea-n sus, vă priveşte! O să vedem noi despre ce este vorba când om ajunge acolo, că nici eu nu ştiu prea multe. E şmecher Preşedintele nostru, face pe misteriosul ca să batem drumul până la el, poate degeaba , dar ca să ne aibă la dispoziție. Dacă îmi spunea deja problema, era simplu, că eu o întorceam pe toate părțile, îi spuneam că nu ştiu s-o fac, şi scăpam de el, dar aşa, trebuie să dăm curs invitației. Hai, nu vă faceți griji, că aveți timp să vă sărutați pe navă până i se fac lui Sherkan ochii antene de greier!

Plecară toți patru spre hotel. Araina simți nevoia să-i dea Hinei o explicație şi se apropie de ea şoptindu-i:

- Nu vreau să mă judeci greşit. Dacă m-am sărutat cu Darh este pentru că nutresc sentimente sincere față de el. Nu intenționez să îl atrag în niciun joc, aşa cum poate ai fi tentată să-ți imaginezi.

Făcea aluzie la suspiciunile Hinei în privința scopului vizitei sale, dar aceasta o linişti, încercând să-i înlăture fetei

încordarea pe care chiar ea i-o creease cu acea discuție-interogatoriu pentru care se simțea acum puțin vinovată:

- Nu îți face probleme! O să-mi dau toată silința să nu te judec niciodată greşit. Despre sentimentele tale nu am de spus decât că o dragoste curată este cel mai frumos lucru de pe lume. Cred că tu m-ai înțeles greşit pe mine. Eu nu te acuz de nimic, este dreptul tău să iei deciziile pe care le crezi necesare, ba chiar sunt convinsă că prezența ta poate să fie benefică pentru noi toți.

Nu îi ieşise ce ar fi dorit să spună, dar fata îi mulțumi, totuşi, din priviri pentru înțelegere şi-şi continuă drumul dusă puțin pe gânduri.

Ca mai toți federalii care aderaseră la proiectul Noua Galaxie, Araina făcuse numeroase exerciții de deblocare sentimentală în speranța de a gusta acele trăiri despre care Sal-Gal îi asigurase că sunt incomparabil mai plăcute decât orice satisfacție din sfera raționalului. Acum fusese pentru prima dată când simțise mai mult decât un fior trecător şi nu ştia dacă este ceva normal sau îşi pierduse puțin din controlul emoțional. O îngrijora gândul că intensitatea sentimentului i-ar putea afecta îndeplinirea misiunii, dar tot ea îşi spuse că cu cât va fi mai ataşată de Darh şi va fi mai bine primită în grupul celor trei, cu atât îi va putea apăra mai eficient.

Capitolul 3

CORBII NOPȚII

Nava mai avea doar câteva ore până să ajungă la destinație şi cei patru deveneau din ce în ce mai încordați, neştiind cu ce probleme se vor confrunta pe Ortada.

Sal-Gal făcuse, totuşi, un compromis – renunțase la puțină încordare, în favoarea unei mari plictiseli. Se săturase să tot fie implicat în problemele galaxiei care nu se mai terminau niciodată. Se gândea că ar fi preferat acum să fie un pământean obişnuit, să nu fi rezolvat nicio criză cosmică, să nu fi participat la niciun război coclon, să nu-i fi cunoscut pe moşii Federației şi Hina să fi ales atunci pe altcineva pentru misiune. Aaaa, nu! Asta nu îi convenea! Fără Hina nu mai concepea niciun strop de viață, aşa că o luă de la început şi se bucură, de data asta, că s-au întâmplat toate aşa cum au fost. Dar găsi altă chichiță – ar

fi fost mai bine ca Federația să nu-i fi cedat definitiv Fulgerul galactic, pentru ca el să nu mai poată pleca nicăieri. Şi să fi stat pe Pământ alături de Hina – că şi ea fusese degrevată de toate îndatoririle federale – până la adânci bătrâneți, cu trei ritualuri heliene pe zi, bineînțeles, din cele altoite cu stilul terestru. Dar Hina venise în lumea noastră tocmai pentru a rezolva o mare criză şi el îşi zise că dacă aşa stau lucrurile şi fără rezolvări de probleme nu se poate gusta fericirea, atunci aşa să fie! Dintr-o dată se însenină şi privi spre soția sa cu mai mult optimism. Chiar deveni nerăbdător să-i ciufulească nițel fulgii lui Hantar care tot îi deranjează mereu, mai ales în momentele lor cele mai plăcute.

Hina stătea la pupitrul central de comandă şi se gândea dacă va reuşi să țină pasul cu evenimentele. Marele ei handicap consta în faptul că nu putea să desfăşoare acțiuni sau să exercite influențe care i-ar fi trădat adevărata origine. Din cauza aceasta, eficiența sa era limitată. Reuşise, totuşi, să transforme Fulgerul galactic, profitând de faptul că îi aparținea acum lui Sal, într-o navă mult mai complexă decât putea bănui cineva: îmbunătățise considerabil performanțele computerului, mărise rezistența scuturilor şi puterea armelor, îl făcuse capabil de salturi hiperspațiale, dar toate acestea se activau strict la comanda ei. Bineînțeles că nu folosise niciodată noile facilități, tocmai pentru a nu atrage atenția nimănui, dar se părea că foarte curând va veni şi vremea lor. Nu îi spusese nimic nici lui Sal, de teamă ca lui să nu i se scaneze mintea de către acei „curioşi” care ar fi făcut orice pentru a afla astfel de informații. De fapt, lui Sal nu îi mai spusese nici alte

lucruri foarte importante care se întâmplaseră în galaxie, pentru că acum voia să îl țină departe de o luptă care nu mai era a lui. Din punctul ei de vedere, misiunea galactică a soțului ei se încheiase odată cu formarea Noii Galaxii şi acum el avea tot dreptul la linişte, dar nu era exclus ca spiritul său nonconformist să mai producă diverse surprize. Îşi luase măsuri de prevedere în acest sens. Din păcate, Sal ştia secretul originei sale, ceea ce îl făcea vulnerabil, chiar dacă ea îi securizase mental acel segment informațional, astfel încât, la orice scanare cerebrală care s-ar fi făcut asupra lui, să rezulte doar că el o crede pe ea agent secret federal.

Araina stătea lângă Darh şi se lăsase cuprinsă de brațele tânărului. Se întreba ce credea Hina despre ea şi dacă misiunea îi fusese compromisă. Reuşise să îl anunțe pe Hantar despre discuția respectivă prin care fusese chestionată cu privire la scopul real al vizitei sale pe Pământ, dar Preşedintele o asigură că lucrurile sunt sub control şi chiar intenționează să le grăbească puțin rezolvarea, întrucât dispune de o conjunctură favorabilă. Din acest punct de vedere se bucura că se întoarce pe Ortada, deşi i-ar fi plăcut să stea mai mult în concediul aranjat care i-ar fi oferit posibilitatea realizării unei relații şi mai apropiate cu Darh.

Prietenul ei nu se gândea la nimic special. Era bucuros că încă sunt împreună, dar îl deranja perspectiva tulburării apelor galactice, fapt ce l-ar fi putut separa de Araina.

Toți patru tăceau de prea mult timp şi era puțin probabil ca situația să mai dureze, din moment ce Sal-Gal începuse să se foiască.

- Plictiseală, plictisealăăăă, ce mă ofileşti, lălăi el un fel de melodie. Hei, ce facem copii? Ne lăsăm doborâți de necazul că ne-a stricat nenea „Han Tătar" vacanța? Să-mi aduceți aminte, când oi coborî pe Ortada, să mă pufnească plânsul!

În stilul său caracteristic, aşa cum îi tratase şi pe membrii Consiliului Suprem al Federației, îi plăcea să-l ironizeze şi pe Preşedintele Noii Galaxii, dar nu pentru a-l jigni, ci mai mult dintr-un instinct de autoprotecție. I se tot părea că ar fi tratat ca o gâză, dacă ar afişa în fața şefilor galactici o atitudine umilă sau un respect exagerat. Prefera să joace în continuare rolul pământeanului atipic, nonconformist şi uneori puțin rebel, greu de controlat, fapt ce îl deranja pe Hantar care ținea foarte mult la imaginea sa publică şi i se părea că atitudinea prea familiară şi chiar tupeistă a lui Sal-Gal îi submina autoritatea.

Araina simți şi ea nevoia unei destinderi nervoase şi întrebă:

- Pe „Sherkan" aveți montată Platforma UV?

Folosise pentru Fulgerul galactic denumirea de „Sherkan", nume ce se încetățenise în galaxie pentru a-l deosebi de celelalte nave de tip ”fulger" construite în Noua Galaxie şi care primiseră indicative numerice de la unu la o mie.

Îi răspunse Hina:

- Avem, dar deocamdată nu este funcțională. Lucrez eu la o extindere de date.

- Atunci, mi se poate pune la dispoziție un spațiu pentru un antrenament skyn de o oră?

- Da, desigur. Mergi în secțiunea B7!

- Bine, mulțumesc! Vii şi tu, Darh? Poate eşti curios să vezi.

- Da, cu mare plăcere. Nu te-am văzut niciodată şi sunt chiar nerăbdător să te urmăresc făcând un lucru atât de extraordinar.

- Pe planeta mea, un asemenea antrenament este de-a dreptul banal.

Ieşiră amândoi şi Hina consideră că este momentul să aibă o mică discuție particulară cu Sal prin care să-i facă măcar o informare strict necesară asupra evenimentelor la zi, ca să nu fie luat prin surprindere de cine ştie ce întorsătură a lucrurilor.

Îl invită în camera de relaxare şi el acceptă imediat sperând ca, în absența semnului lor secret, să fie vorba de un „ritual” pe placul lui.

Pe drum Hina se felicită în gând că debranşase Platforma UV sub pretextul unei adăugiri de date. Anticipase că ar fi putut fi solicitată şi nu dorea – fără temeri certe, ci pentru orice eventualitate – să îi dea acces Arainei la computerul navei, în eventualitatea că ea ar fi fost pusă să spioneze sau că, ulterior, i s-ar fi scanat memoria.

„UV” însemna „Universul Virtual”, iar întreaga Platformă reprezenta suportul tehnic pentru un spațiu virtual cu memorie imensă la care te puteai conecta printr-un anumit dispozitiv. Odată intrat, desigur, doar mental, în acest spațiu care reprezenta galaxia cunoscută, aveai posibilitatea să desfăşori o multitudine de acțiuni din cele mai diverse, ca şi cum te-ai fi aflat în spațiul real. Programul chiar îți permitea, dar doar în anumite limite, să creezi spații şi personaje noi cu care interacționai după

bunul plac, dar dependent, totuşi, de o variabilă ce constituia raportul dintre capacitatea ta imaginativă şi posibilitatea platformei de a se corela cu aceasta. Foarte mulți foloseau Platforma UV ca pe un joc, un mod de relaxare şi divertisment, dar erau destui şi cei care călătoreau, se documentau, stabileau întâlniri cu prietenii sau chiar făceau afaceri. Aşa cum observase Sal, era varianta mult evoluată a internetului terestru, în care puteai chiar să intri, nu doar să îl accesezi, interacționând acolo tridimensional cu spațiul virtual. Iar iluzia era cu atât mai reuşită cu cât Platforma avea la bază reproducerea fidelă a spațiului real. Acolo chiar te puteai întâlni, la nivel de senzație mentală, cu orice persoană, dacă se stabilea un loc şi o oră precisă, sau dacă îi ştiai cuiva deja conectat locația şi momentul prezenței în acel loc.

Din fericire, în „UV" nu puteai face nimănui un rău fizic, dar îi puteai crea diverse stări de spirit şi senzații pe care le trăia în timp real, dar nici cu aşa ceva nu puteai forța lucrurile împotriva voinței celui în cauză care avea libera opțiune de a se deconecta de la rețea.

Ajunşi în camera de relaxare, Hina se asigură că uşa este închisă şi blocată pentru accesul din exterior, comandă computerului sferele energo-elastice şi le activă aura fosforescentă de ecranare.

Dezamăgit, Sal-Gal se aşeză cu fundul pe un balon şi îşi sprijini barba în palme. Apoi zise, făcând puțin pe bosumflatul:

- Credeam că mă chemi aici pentru altceva.

- Dacă ne mai rămâne timp, şi pentru mine va fi o mare plăcere să profităm de câteva clipe de intimitate, dar înainte de asta trebuie să discutăm puțin.

- Hai, atunci să ne grăbim cu discuția! Despre ce este vorba? Galaxia are iar probleme. A dat tusea măgărească în populație şi eu sunt chemat să le tai deştepților urechile crescute prea lungi. Dacă ştiam, luam la mine o foarfecă din aceea care taie cu model, ca să fac o treabă mai artistică!

Hina zâmbi, deşi nu avea chef de glume, şi îl invită să ia loc în fotoliul gonflabil creat de computer din condensul energetic. Se preferau obiectele gonflabile, deoarece erau mai economice, crearea unui material dens necesitând un consum nejustificat de energie, chiar dacă totul era în final reciclat.

- Deocamdată ne confruntăm doar cu premisele unei eventuale crize, îi răspunse ea decisă să nu îi spună mai mult decât trebuie. Nu ştiu prea bine despre ce este vorba, dar îmi dau seama că Hantar este puțin panicat de ce se întâmplă. Nu numai că ne cheamă la el, dar a şi trimis-o în prealabil pe Araina să ne aducă în siguranță. Dacă nu ai observat, fata, o foarte talentată luptătoare skyn, a venit la noi pregătită pentru luptă.

- Păi de unde să observ eu?! Nu i-am depistat nicio armă la vedere, iar pe sub echipamentul ei nu am acces, că doar nu văd în infraroşu! Mie mi s-a părut că a venit pregătită să-l cucerească pe Darh, fără să ştie că „viteazul" nostru abia aştepta să se predea necondiționat, la prima salvă de săruturi.

- Sal, ceva se întâmplă în galaxie. Ea a fost trimisă special la noi, iar Hantar nu ne-ar chema decât pentru ceva foarte important.

- Eu ştiu ce se întâmplă prin galaxie. Ard stelele, se ciocnesc asteroizii, se-nvârtesc planetele, bate vântul, creşte iarba, pasc oile şi clocesc găinile!! Hina, drept să-ți spun,

m-am cam săturat. Orice s-ar întâmpla, nu cred că mă mai priveşte pe mine şi, de fapt, nici nu vreau să mă mai intereseze. Indiferent despre ce nouă criză ar mai fi vorba, tu, Energetică fiind, în mod sigur îi cunoşti atât contextul, cât şi rezolvarea. De ce mă mai implici pe mine? Ai nevoie din nou de un paravan? Dacă da, îți stau la dispoziție fără nicio reținere, dar nu mai merge ca data trecută când m-ai lăsat, cu bună ştiință, pradă evenimentelor. Acum vreau să îmi spui despre ce este vorba încă de la început. Parcă eram partenerul tău şi făceam parte din Plan.

- Dragul meu, nici măcar eu nu pot să ştiu cum vor decurge evenimentele. Şi, te rog să mă crezi, încerc să te implic cât mai puțin posibil, iar dacă nu îți spun toate detaliile, este pentru că vreau să te protejez. Eşti partenerul meu, dar deja ai făcut foarte mult pentru noi şi, cel puțin eu, nu mai sunt dispusă deloc să îți risc siguranța.

- Aaaaaa, nici chiar aşa!! M-oi fi săturat eu de crizele galactice, dar nici nu o să lenevesc ca motanul pe sobă în timp ce tu cari lemne cu roaba şi te arzi cu jarul. De fapt, eu vreau să spun că nu trebuie să ne implicăm în problemele mărunte pe care le tot inventează unii doar ca să arate că sunt importanți. Vin Rătăcitorii peste noi? Parcă mai au nişte sute de ani până să ajungă aici. S-a ivit vreun necaz la fel de mare? M-aş mira! Dacă pe moment, Hantar a căzut cu fundul în muşuroiul cu arici, să-şi scoată singur țepii! Păi nu?

Hina se simți neputincioasă. Nu putea să-i spună mai mult, nu voia să îl implice inutil, dar presupunea că va fi prins în vâltoarea evenimentelor. Ținând cont de starea lui sufletească actuală, generată nu de nepăsare, ci tocmai de prea multă responsabilitate asumată de-a lungul timpului,

încercă şi ea să îl liniştească, mai ales că nu era de preferat ca Sal să devină bănuitor:

- Da, cred că ai dreptate. Nu trebuie să ne alarmăm inutil. Să aflăm mai întâi ce doreşte Hantar de la noi. De fapt, de la tine, că tu eşti, prin importanța ta galactică unanim recunoscută, persoana căreia îi solicită sprijinul.

- Eu sunt doar paravanul, doar un perete despărțitor spre universul tău secret, dar el habar n-are, fraierul! Da' o să-l lămuresc eu – o să-l fac să vorbească cu mine ca cu pereții! Hina, continuă el trăgând-o mai aproape şi aranjându-i părul cu un gest tandru, te percep foarte îngrijorată. În ultimii ani ai fost veselă şi relaxată, ne-am simțit atât de bine împreună, dar, de la un timp, te-ai schimbat. Chiar te preocupă ceva foarte important. Mă înşel? Mai este vreo criză intermediară de rezolvat până la sosirea Rătăcitorilor? Au turbat coclonii de plictiseală, au adormit moşii la „volanul" Federației, au descoperit ăştia din Noua Galaxie plăcerea patului conjugal şi nu-şi mai fac treaba, sau ce?

- Deşi lucrurile au început să meargă de la sine, mai sunt încă foarte multe de realizat în galaxie. Să sperăm că nu va interveni nimic atât de grav care să dea totul peste cap. Nu vreau să fac nicio speculație care ne-ar putea induce în eroare. Cel mai bine este să aflăm de la Hantar ce se întâplă.

Nu fusese prea convingătoare şi Sal-Gal înțelese acum că, dincolo de capriciile cuiva, ceva important şi neplăcut este posibil să se producă, dar că Hina nu poate încă să îi spună. Sau nu este nici ea foarte sigură. Poate se fereşte de el. Oare?! De ce ar face-o? Au avut întotdeauna încredere unul în celălalt...

Oricum, el ştia că Hina, dată fiind originea sa specială, este racordată la o rețea informațională de o complexitate covârşitoare în fața căreia el, oricât de curios ar fi fost, prefera să rămână un pământean liniştit căruia nu-i place să se lege la cap fără să îl doară. Se gândi că oricât de grave ar fi lucrurile, nimeni nu este capabil să-i facă rău Hinei, iar el şi Darh vor fi tot timpul protejați în prezența ei. Se mai linişti, încercând să nu-şi mai pună curiozitatea să scotocească prin îngrijorarea soției sale şi să lase nerăbdarea dezlegării misterelor pe seama derulării faptelor.

Nu îşi făcea, totuşi, prea multe probleme legate de o posibilă nouă criză în galaxie, deoarece ştia că Hina, prea conştiincioasă din fire, se alarmează mai mult decât trebuie. El era altfel – prefera să aştepte liniştit producerea evenimentului, ca să aibă la ce să riposteze. Chiar avea o vorbă: „De ce să-mi fac griji pentru ceva care s-ar putea să nu se-ntâmple?".

Încercă să o scoată pe Hina din starea de încordare în care se afla, invitând-o, prin gesturi expresive, să înceapă împreună un ritual... direct terestru, că doar asta şi sperase că înseamnă invitația ei în camera de relaxare. Ea nu se împotrivi. Se lăsă pe spate şi, în timp ce el o săruta cu pasiune, se gândi că, deşi nu era prea mulțumită de cum decursese discuția lor, reuşise să facă ceea ce îşi propusese inițial – să îl pună în gardă. Ştia şi ea că Sal preferă să reacționeze direct la stimuli şi că, la momentul potrivit, va avea sigur o reacție. Însă tocmai modul cum ar putea să reacționeze el îi stârnea emoții. Exista posibilitatea ca Hantar să ştie deja prea multe şi să încerce să facă mutarea decisivă. În acest caz, va fi Sal capabil şi mai ales dispus să

înțeleagă? Ce va crede despre ea şi ce i-ar putea explica pentru a redeveni credibilă în fața lui? Poate nici nu vor mai avea timp să discute. Dar nici nu mai putea renunța acum la obiectivul stabilit; miza era prea mare.

*

Mergeau toți patru pe holul foarte lung al clădirii, spre locul unde le dăduse întâlnire Hantar. Preferaseră să meargă pe jos, la sugestia lui Sal, ca să mai facă puțină mişcare, dar chiar el găsi acum ceva de comentat:

- Măi, frate, ce holuri kilometrice au şi ăştia! Care-o fi explicația că le-au făcut aşa lungi? Ori au avut muncitori-roboți pe care i-or fi uitat porniți când au plecat în vreo vacanță şi au tot construit ăia până când li s-au tocit mistriile, ori noi mergem acum pe vreun tronson de turbo-lift al vreunui zgârie-nori pe care l-au făcut culcat, ca să le vină mai uşor, şi pe urmă le-a fost lene să-l mai ridice în picioare!

- Este un loc ideal pentru antrenamente skyn, zise Araina. Ai mult spațiu de mişcare şi îți poți păstra tot timpul spatele asigurat.

Darh folosi imediat prilejul ca să-şi exprime din nou admirația față de prietena sa:

- Nici nu vă închipuiți cât de talentată este la artele lor de luptă. Nu degeaba este campioană. Îmi pare rău că nu ați văzut-o şi voi. Se mişcă incredibil.

- Am fost ocupați cu... artele noastre de luptă, îi răspunde Sal, primind de la Hina o privire dojenitoare.

Se apropiau de zona unde se aflau camerele Preşedintelui. Deşi aranjamentele de mobilier şi ambient erau la fel de luxoase dar sobre ca şi până acum, apăruseră

mai multe plante ornamentale. Lui Hantar îi plăcea să se înconjoare de flori, dar aici era şi o mică strategie a lui – voia să treacă drept un conducător sensibil, iubitor de frumos.

La uşa apartamentului său, în contrast izbitor cu decorul viu, plin de culoare, stăteau două persoane ciudate. Sal-Gal le privi cu mare atenție încercând, fără succes, să le identifice cu populația vreunei planete. Erau doi inşi înalți, îmbrăcați în nişte costume negre făcute, parcă, dintr-o singură piesă, tip combinezon, dar cu multe accesorii pe piept, brațe şi picioare, cu încălțări mai mari decât le-ar fi fost necesar pe care erau aprinse mai multe leduri, cu mantii negre, lungi, prinse pe umeri. Li se vedeau doar ochii pătrunzători, restul feței fiind acoperit cu un fel de basma ca cele folosite de beduini. În plus aveau şi o glugă pe cap ce părea că face parte din pelerină. Deasupra umerilor se vedeau două obiecte, piese care te duceau cu gândul că ar fi mânerele sau părți ale unor arme care li se încrucişau pe spate.

Arătau atât de înfricoşător, încât Sal-Gal simți nevoia să se oprească. Apoi devie de la traseu şi îi trase şi pe ceilalți spre un loc amenajat pentru servitul mesei sub pretextul că ar dori să se intereseze de ceva. Simțea nevoia să afle detalii despre cei doi ciudați, înainte de a intra la Preşedinte. Îşi întrebă însoțitorii mai mult în şoaptă:

- Ştie cineva cine sunt alde ninja ăia de la uşă? Ai văzut, Darh? Vorbeam acasă de „Omul Negru”. Uite-l aici împreună cu holograma lui!

Îi răspunse Araina, în glasul şi privirea căreia se putea percepe clar o stare de şoc:

- Sunt „Corbii Nopții”!!!

- Bine, bine, îmi dau şi eu seama că nu li se poate zice „Guguştiucii Amiezei”, dar cine sunt? Ştii ceva despre ei?

- Sunt maeştrii neînvinşi ai artelor de luptă skyn.

- Eeeeee, neînvinşi!! Măcar când erau mici, tot le-au dat alde tat-su nişte palme la fund ca să nu mai bage bețe de chibrit în prize.

- Neînvinşi de când sunt maeştri skyn. Mai precis, de când sunt Corbi ai Nopții.

- Păi, parcă şi tu erai maestru. Nici pe tine nu te-a învins nimeni până acum?

- Eu nu sunt Corb al Nopții. Cu ei este o altă poveste. Sunt nişte răzvrătiți ai artelor skyn, alungați de pe planeta mea din cauza folosirii unor tehnici interzise cu care, de altfel, reuşesc să rămână şi neînvinşi. Se spune despre ei că atunci când se angajează în luptă, înving sau mor.

- Vaaaiii!, să mori de râs. Deci ei nu se retrag niciodată. E de reținut – dacă intri în conflict cu ăştia, trebuie să faci în aşa fel încât să ajungi în spatele lor, că ei nu se mai întorc cu fața ca să dea de tine.

- Nu e de glumă cu Corbii Nopții. Nici nu îmi pot imagina ce caută aici.

- Sunt mulți pe la voi pe-acolo?

- Sunt cel puțin câteva sute, dar valorează cât o armată întreagă.

- Eeee!, din ce spui tu, par a fi nişte trişori. Şi zici că sunt chiar atât de buni? Ai avea vreo şansă dacă te-ai lupta cu ei? Doar aşa de probă.

- Glumeşti! Bineînțeles că nu aş avea nicio şansă. Oricare dintre ei mă poate învinge şi dacă stă cu spatele la mine!

- Da’ erai şi tu, parcă, mare campioană.

- La grupa mea de vârstă.

- Aha, înțeleg. Deci, la voi, fiecare este campion la categoria... secundei naşterii sale!!

Araina nu îi auzi ironia pentru că mersese să întrebe pe cineva de la o masă apropiată despre cei doi. Veni şi le spuse:

- În total sunt trei veniți pe Ortada. Au fost angajați de preşedintele Hantar şi constituie acum garda sa de corp.

- Ooopaaaa!!, îi răspunse tot Sal-Gal, înseamnă că ne pasc niscaiva pericole, dacă „Han Tătarul” nostru a chemat Ciorile Întunericului ca să-l apere. Da’ de noi cine are grijă? Se gândeşte numai la el. Abia aştept să mă întorc pe Pământ şi să stau acolo liniştit până când se bat corbii cu graurii şi câştigă papagalii, ca să revină totul la normal.

- Am aflat şi că s-a dublat paza tuturor instituțiilor şi s-au luat măsuri suplimentare de supraveghere a spațiului public.

- Păi atunci hai să aflăm despre ce este vorba, că a început să mă furnice limba de curiozitate!

Sal-Gal se îndreptă hotărât spre uşa străjuită de paznicii în negru, urmat de ceilalți. Acolo trecerea îi fu barată de unul dintre cei doi care îl fulgeră cu o privire cruntă. El făcu efortul de a nu se lăsa intimidat şi-i zise acestuia cu un glas ce se voia degajat:

- Băăăiii, ninja-linja, dă-te la o parte că mă aşteaptă stăpânul vostru. Şi vezi că ți-ai uitat lumina aprinsă la bocanci!

Folosise intenționat expresia „stăpânul vostru” ca să-i enerveze pe aceşti maeştrii despre care presupunea, pe deplin întemeiat, că sunt foarte orgolioşi.

Paznicul tastă ceva pe un dispozitiv aflat pe braț, trimițând un mesaj către cineva şi după puțin timp le vorbi grav:

- Intrați! Preşedintele vă aşteaptă.

Araina rămase la urmă şi când încercă să intre şi ea, celălalt paznic îi puse o mână fermă în piept, şuierându-i două vorbe ca unui duşman de moarte:

- Fără arme!

Fetei îi tremură mâna sub impulsul abia stăpânit de a riposta, dar o opri Sal-Gal care, văzând scena, se întoarse să-i ia apărarea spunându-i bodyguardului:

- Băi, nene Strigoiule, fata e cu mine, aşa că nu te mai da mare hologramă, că nu mă sperii tu pe mine ziua în amiaza mare, cu atâta lume-n jur!

Apoi, văzând că individul se încruntă şi mai mult, ducând mâna la mânerul unei arme, strigă la Hantar:

- Şefule, vino, te rog, să ne ajuți, că Întunecimea Sa, Bezna Nopții sau Orbu' Găinii, cum l-o chema, face pe pacifistu' moralist cu noi! Cică să n-avem arme, dar el, cred că scoate flăcări şi când trage vânturi!

Intervenția Preşedintelui calmă spiritele:

- Las-o să intre! Este secretara mea de încredere.

Aveau fotoliile pregătite. Hantar, foarte amabil şi zâmbitor, le arătă locul fiecăruia: Sal în mijloc, Hina în dreapta sa, spre fereastră, Darh în stânga, spre uşă, iar Araina tot aproape de intrare, dar undeva în lateral, în prelungirea biroului. Prin aceasta i se definea poziția de funcționar al Preşedintelui, neparticipant la discuții. Fata nici nu avea pretenția să i se ceară părerea în vreo problemă şi, oricum, se aştepta ca Hantar să discute cu ea după aceea, în particular.

Sal-Gal făcu ochii roată prin încăpere. Îi atraseră atenția două lucruri: al treilea Corb al Nopții stătea cu brațele încrucişate, aproape lipit de peretele din spatele lor, iar celălalt aspect mai deosebit consta într-o cutie frumos ornamentată cu modele în relief sculptate cu mare migală ce se afla pe birou, cam pe direcția Hinei. El gândi că despre cutia aceea urma să le vorbească Hantar. Cine ştie cine, pe unde săpase şi o găsise, i-o adusese şefului cel mare ca să facă impresie bună şi acesta, neştiind ce-i cu ea îşi zisese: „Ia să îl chem pe Sal-Gal ca să îl întreb ce-i cu asta, că el şi aşa nu are ce face acasă!”. Bineînțeles că nu aşa gândea Hantar, dar pământeanul era încă supărat că i se întrerupsese vacanța la munte.

Preşedintele îi făcu un semn discret gărzii sale de corp care ieşi din birou, apoi se aşeză în fotoliul său încercând să rămână zâmbitor.

Sal i-o luă înainte şi deschise discuția, mai mult cu intenția de a-i aminti acestui bătrân revitalizat că el nu i se subordonează în niciun fel, oricât de mare conducător ar fi el în Noua Galaxie:

- Hei, şerifule, văd că ți-ai tras gardă pretoriană. Pe unde i-ai mai găsit şi pe beznacii ăştia?

- Nu te grăbi să tragi concluzii pripite! Suntem într-o stare de atenție sporită şi nişte măsuri de prevedere sunt întotdeauna binevenite. Am luat măsuri suplimentare de pază la toate nivelurile.

- De ce? S-a anunțat vreun nor de lăcuste carnivore, vreo invazie de şoareci flămânzi sau vreo explozie de pureci turbați? Sper să fie vorba de ceva important, ca să nu regret că mi-am întrerupt vacanța, tocmai când voiam să fac din ea preludiul pensionării.

- Nu cred că avem timp de glume ironice, spuse Hantar încercând să rămână amabil. Ceea ce vă voi spune acum are caracter secret. Varianta oficială a întăririi pazei este că, printr-o dezvoltare explozivă neprotejată, Noua Galaxie devine foarte vulnerabilă în macrosistemul cosmic şi ne propunem să ridicăm siguranța societății noastre, la acelaşi nivel cu stadiul socio-tehnologic atins. În realitate, ne confruntăm deja cu un pericol ascuns, asupra căruia nu avem deocamdată niciun control.

- Spuneai că este vorba despre ceva mai vechi, cronicizat.

- Da, ceva vechi pe care l-am tratat cu prea multă uşurință. După doisprezece ani, sindromul „dragon" încă face, în mod inexplicabil, victime. Nu o să lungesc prea mult vorba. Asta înseamnă că sursa bolii este încă activă.

- Când zici „sindromul dragon", te referi la „mințile rătăcite"? Adică la acele persoane devenite „legume", de la care nu se mai poate afla nicio informație, nici măcar dacă le place mâncarea?

- Da, la ele mă refer.

- O fi vreo boală de prea multă carte. La noi aşa se zice: „Cine ştie multe, moare.", ca dovadă că pe Pământ nu s-a îmbolnăvit nimeni.

- În ultimii ani maladia a lovit numai în Noua Galaxie şi cred că este legată de transformarea noastră sentimentală şi, poate, şi de dezvoltarea tehnologică fără precedent în lumea cunoscută. Probabil că cele două aspecte deranjează pe cineva.

- Şi m-ai chemat pe mine ca să aflu cine. S-ar putea ca Baba-Cloanța să fie supărată că de ea nu se mai îndrăgosteşte nimeni şi, drept răzbunare, vă transformă

neuronii în vreascuri. Păi, de unde să ştiu eu, măi, nene, pe cine deranjați voi?!

- Nu te-am chemat aici ca să îmi spui cine, pentru că deja bănuiesc. Sunt aproape convins că Rătăcitorii exercită o nouă influență nefastă, ca un atac subtil, asupra noastră.

- Cum?, că nu a mai apărut nimeni prin zonă şi, din câte ştiu eu, sunt încă foarte departe.

- Sunt mult mai aproape decât crezi şi cea mai bună dovadă o constituie „mințile rătăcite" care tot apar mereu. Am spus că este un atac subtil, executat probabil de un singur individ care ar fi putut veni printre noi cu mult timp în urmă şi s-a activat într-un moment prestabilit, pentru a pregăti sosirea semenilor săi.

- Nu ştiu dacă unul singur putea să influențeze o populație atât de mare. Poate are undeva un emițător de radiații dăunătoare. Nu puteți face o scanare, ceva, pentru a-l depista?

- Dacă ar fi existat un emițător, l-am fi descoperit până acum. Din analiza succesiunii îmbolnăvirilor, rezultă că influența este selectivă şi punctuală, exact cum ar putea acționa un singur individ. Eu studiez acum statisticile legate de evoluția şi răspândirea bolii şi sper ca în curând să aflu cine a fost de fiecare dată în locul şi momentul apariției unor noi cazuri de îmbolnăvire. Din statistici va rezulta o „amprentă" lăsată de acest străin spion, care mă va duce până la urmă la el. I-am angajat pe cei trei luptători skyn tocmai pentru că mă aştept ca Rătăcitorul, văzându-se încolțit, să devină foarte periculos.

- Păi, foarte bine! Că n-o fi Baba-Cloanța, şi o fi Terchea-Berchea, văd că poți să-l prinzi şi singur. Tot nu am priceput de ce mai ai nevoie de mine.

- În primul rând, aş dori ca tu să mergi cu mine în câteva locuri în care s-au înregistrat multe îmbolnăviri, în zonele de îngrijire a celor afectați, să discutăm cu martorii, cu personalul medical, să încercăm să punem cap la cap diverse date în aşa fel încât să putem cristaliza nişte raționamente logice pe care să ne fundamentăm acțiunea de prindere a intrusului. De ce am nevoie tocmai de tine? Deoarece tu ai fost singurul în legătură directă cu acea civilizație necunoscută care ne-a ajutat în urmă cu doisprezece ani. Dacă ei vor dori să ne ajute din nou, cel mai probabil o vor face tot prin tine, poate direct sau poate stocând date în diamantul su-eng la care eu voi putea să te conectez pentru a le descifra. Nu trebuie să te temi. Garda mea ne va însoți permanent şi te asigur că sunt cei mai buni luptători din galaxia cunoscută.

- Păi eu tocmai de ei mă tem. Când stau în preajma lor am senzația că sunt baba-oarba printre chupacabre!

- Te vei obişnui cu prezența lor care va fi destul de discretă.

- Dar cu sindromul vostru cum rămâne? Ce mă fac dacă la mine se ia boala şi ajung ca femeia-insectivoră, să-mi trăiesc viața extaziat de imprudența muştelor?

- Te asigur că afecțiunea nu este transmisibilă, ci provocată de cineva prin influență directă.

Sal-Gal întoarse privirea spre Hina ca să-i ceară părerea, dar ea stătea cu fruntea sprijinită în palme, aparent absentă de la discuție şi de aceea îi dădu lui Hantar un răspuns evaziv, la tragere de timp:

- Drept să-ți spun, nu prea mai am chef de plimbat, iar posibilitatea ca mie să-mi mai fie trimise informații de către vreo civilizație secretă, tinde către zero. Ba nu, a trecut deja

de zero, ca botul Titanicului de luciul apei. Cristalul Soarelui a fost distrus şi, odată cu el, orice posibilitate de comunicare.

- Nici eu nu îmi fac iluzii prea mari, dar poate vor găsi ei altă posibilitate de comunicare. Pentru orice eventualitate, aş vrea să vii cu mine, tu având deja o predispoziție de conectare şi o compatibilitate cu dimensiunea lor.

- Băi ce vă pricepeți voi să mă faceți compatibil cu tot ce e mai greu prin galaxia asta! Dar hai că mai vedem. Şi în al doilea rând de ce zici că ai nevoie de mine, că mi-ai dat de înțeles că ar mai fi cel puțin un motiv?

- Dacă Rătăcitorii sunt mult mai aproape decât se crede, va trebui să fim gata de ripostă într-un timp cât mai scurt. Am regândit întregul sistem de apărare, deoarece spionul a avut suficient timp pentru a-l cunoaşte pe cel vechi. Am accelerat producția de nave de luptă. Avem provizii, resurse şi rezerve militare stocate în locuri secrete, suficiente pentru o rezistență de lungă durată, am înființat colonii subterane pe planete aparent nelocuite pentru perpetuarea civilizației noastre în cazul tragic al pierderii războiului în fază inițială, am creat planete fortificate pentru refacerea flotelor uzate în luptă şi am conceput un plan al acțiunilor de gherilă. Nu ne vom preda niciodată şi sunt convins că putem învinge, dar ne-ar mai trebui ceva – nişte echipaje fanatice care să lupte fără menajamente, fără nicio milă față de duşman, oameni care să poarte războiul chiar cu plăcerea de a-şi distruge inamicul şi fără să le mai pese de moarte.

- Păi îi ai deja pe Corbii Nopții. Cică ăştia luptă de mor cu unghiile-nfipte-n gâtul tău.

- Sunt prea puțini.

- Ia-i pe cocloni, că nici ei nu au prea multe scrupule. Le spui că tot ce cuceresc va fi al lor şi să-i vezi cum or să dea iama şi prin depozitele voastre ascunse.

- Coclonii sunt viteji doar la grămadă şi într-o zdrobitoare superioritate numerică. Mie îmi trebuie fanatici dornici de glorie, capabili să...

- Hai că ştiu unde bați, îl întrerupse Sal-Gal. Îi vrei pe pământenii mei. Şi uite aşa ai ajuns la vorba mea.

- Da, recunosc, atunci ai avut dreptate, dar nu era momentul potrivit. Vezi tu, populația noastră galactică educată şi instruită în sistemul federal plin de principii restrictive, are handicapul lipsei de inițiativă extremă. Mă gândeam să formăm cu pământenii tăi un corp separat de o sută de nave de ultimă generație care să constituie forța noastră de şoc. Vor fi neclintiți şi nemiloşi şi poate vor da tonul şi celorlalți într-un război care va fi cu siguranță atât de crâncen încât pe noi, cei anchilozați în reguli rigide şi concepte pozitiviste, ne va lua prin surprindere. Crezi că se pot găsi pe Pământ suficienți oameni care să corespundă acestor cerințe? Îți dai seama că va fi nevoie şi de un anumit nivel intelectual pentru însuşirea măcar elementară a tehnologiei noastre.

- Nu prea ştiu cu intelectul cum o să iasă, mai ales că nu poți trimite savanți ca să le mănânce duşmanilor ficații, dar în materie de fanatism, avem destulă materie primă. Mecanismul este simplu. Pe pământeni trebuie doar să-i enervezi cu ceva şi o încurci garantat. Nu ştiu dacă este bine să-i puneți separat, că-şi apucă degetele pe la pupitrele de comandă şi pe urmă se enervează chiar pe voi. Mai bine ar fi să-i amestecați cu ai voştri – unii cu condusul navelor

şi ceilalți cu trasul torpilelor. Dar să montați mai multe tunuri, ca să aibă băieții mei cu ce să se distreze! Şi neapărat computerele să asculte de ei orbeşte.

- Vreau să înființăm cât mai curând pe Pământ o bază de selecție şi antrenament, dar ar fi mai bine, totuşi, să fie sub acoperire. Ai vrea să cumperi pe numele tău, dar în contul nostru un teren în zonă montană, mai ascunsă de privirile curioşilor, pe care să înființăm baza? Cei selectați vor părăsi planeta imediat după perioada de pregătire şi nimeni nu va afla nimic.

- Eeee, nu va afla! Păi radio-şanțul ce păzeşte? Crezi că pot dispărea nişte oameni, fără să facă babele congres extraordinar? Tu ce părere ai, Hina?

Sal-Gal se întoarse iar spre soția sa ca să o consulte măcar din priviri, dar o văzu într-o poziție nefirească, lăsată mult pe spate, cu ochii închişi, cu gura întredeschisă, respirând greu. Se repezi la ea strigându-i lui Hantar.

- Cheamă repede un medic! Se întâmplă ceva cu ea.

Capitolul 4

MINȚI RĂTĂCITE

Hina nu a mai avut nevoie de medic. Scoasă pe hol într-o zonă cu aer mai rece, şi-a revenit singură, dar a rămas într-o stare de uşoară bulversare. S-a scuzat pentru incident, a dat asigurări că totul este în regulă, dar a cerut permisiunea să se retragă în apartamentul care le fusese pus la dispoziție.

Sal-Gal a contramandat orice altă activitate pentru a merge cu ea, asigurându-l pe Hantar că o să revină după ce soția sa îşi va reveni pe deplin.

Dar Preşedintele nu mai avea pe moment de ce să continue discuția, deoarece obținuse ceea ce îşi dorise – ca Sal-Gal să meargă cu el, dar mai ales să îi asigure accesul pe Pământ, chiar şi limitat, sub forma unei baze secrete de instruire. Însemna foarte mult pentru planurile lui de viitor

să aibă deschidere spre un anumit loc de pe planetă şi contact direct cu resursele nebănuite ale pământenilor. Era în joc soarta Noii Galaxii, aşa cum o vedea el în planurile sale viitoare. Exista acum şi satisfacția că obținuse în sfârşit o dovadă certă împotriva Hinei, chiar în prezența celor care trebuiau convinşi.

Profitând de retragerea Hinei însoțită firesc de membrii familiei sale, Preşedintele o reținu pe Araina pentru o discuție secretă.

O invită să ia loc în fața lui, o servi cu fructe de tojina, foarte apreciate pentru dulceața, aroma şi suculența lor, după care o întrebă:

- Ți s-a părut ceva deosebit, ceva suspect în vizita făcută pe Pământ?

- După cum v-am spus şi în convorbirea subspațială securizată, mi s-a părut cel puțin surprinzător faptul că Hina şi-a dat seama foarte repede că vizita mea este doar o acoperire pentru o anume misiune. M-a luat la sigur făcându-mă să mă simt foarte stânjenită.

- A avut o atitudine amenințătoare la adresa ta?

- Nu, dar mi-a dat de înțeles că nu îmi ia în serios nicio explicație şi chiar am avut impresia că ştia deja mai multe decât mine.

- Interesant! Lucrurile încep să se lege.

- Ce vreți să spuneți, domnule?

- Araina, suntem într-un moment de răscruce şi am nevoie de maximul tău devotament. În zilele următoare se poate hotărî soarta întregii galaxii.

- Devotamentul meu față de viitorul galaxiei nu cred că mai trebuie probat, dar nu înțeleg cum am ajuns eu dintr-o dată un pion atât de important.

- Îți voi explica imediat. Lucrurile nu sunt deloc simple şi trebuie să acționăm cu precizie de chirurg. O cât de mică greşeală ne poate anula tot avantajul obținut până acum. Oricât de incredibil ar părea, toate indiciile mele mă conduc la concluzia că tocmai Hina este spionul pe care îl căutăm.

- Hina??!! Tocmai ea?! Este o acuzație foarte gravă, domnule...

- Mă cunoşti destul de bine şi ar trebui să ştii că nu mă hazardez în a face acuzații nefondate. Hina a fost cea care a stat tot timpul în preajma lui Sal-Gal pentru a-l putea manipula după bunul plac. Chiar a acceptat să se căsătorească cu el, deşi, la vremea aceea, între ei era o adevărată prăpastie, motiv pentru care nimeni altcineva din cadrul Federației nu ar fi făcut un asemenea gest.

- De ce ar fi avut nevoie să îl manipuleze pe Sal-Gal?

- Deoarece prin intermediul lui putea să ajungă mult mai repede la Cristalul Soarelui pentru a-l distruge, tăindu-ne orice legătură cu o civilizație din altă dimensiune care era dispusă să ne ajute. La vremea respectivă noi toți am fost foarte bucuroşi că Marele Dragon a fost învins, scăpând din vedere, în euforia momentului, că şi Cristalul fusese distrus. Apoi Sal-Gal, având informațiile distorsionate de influența ei, ne-a spus că Rătăcitorii sunt încă departe, dar aflăm acum că îi avem aproape lângă noi.

- Domnule Preşedinte, dar Sal-Gal l-a distrus pe Marele Dragon folosindu-se de parola primită de la cei care au dorit să ne ajute. Hina nu a avut nicio influență aici.

- Ea s-a folosit cu mare abilitate de conjunctura creată. În parola de care vorbeşti nu era nicio referire la necesitatea distrugerii Cristalului Soarelui şi totuşi acesta

nu mai există. Ştii de ce trebuia el făcut mici fărâme? Pentru că emana o puternică energie care îi paralizează pe Rătăcitori. Cristalul constituia principala noastră armă de apărare împotriva invadatorilor, lăsată nouă moştenire de vechii transcenzi, dar a fost distrus înainte ca noi să ne dăm seama de greşeală.

- Cu tot respectul domnule Preşedinte, dar sunt mai mult supoziții...

- Ai tot dreptul să te îndoieşti şi chiar mă bucur că vrei dovezi concrete. Nu doresc să te laşi convinsă doar de cuvântul meu, pentru că ar fi ceva formal, de moment şi eu am nevoie de tine ca de principalul meu aliat, devotat şi total convins de justețea cauzei noastre. Ia priveşte, te rog!

Hantar se ridică şi deschise cutia cea frumos ornamentată aflată pe biroul său. Apoi continuă:

- A fost aici de când ați intrat şi, după cum ai putut observa, nimeni nu a umblat la ea. Conține un cristal care este fragmentul din Cristalul Soarelui pe care l-am împrumutat de pe Transcenda. El emană şi acum o energie neutră pentru noi, dar ostilă pentru Rătăcitori. Spune-mi, te rog, dintre noi toți cei prezenți aici, cui i s-a făcut rău sub influenşa energiei sale?

- Hinei, rosti Araina cu glas stins, nevenindu-i să creadă că lucrurile pot lua o astfel de întorsătură.

- Avea ea vreun alt motiv să se simtă rău? A fost ea bolnavă în zilele premergătoare întâlnirii noastre? Nu. Ba mai mult – şi-a revenit aproape imediat după ce a ieşit de sub influența cristalului. Şi asta nu e tot. Am găsit deja „amprenta” pe care intrusul a lăsat-o inevitabil în urma sa, cea despre care i-am spus lui Sal-Gal că o cercetez. Descoperirea este incredibilă. Toate cazurile de „minți

rătăcite" au apărut pe traseul pe care Hina, însoțindu-l pe soțul său, l-a urmat prin Noua Galaxie. Am situația exactă aici şi îți dau şi ție o copie ca să te convingi.

Araina luă înscrisul şi se uită fugitiv pe el întrebând altceva:

- Ce interes avea să perpetueze sindromul „dragon", cu riscul de a se deconspira?

- Ca să ne anihileze cei mai buni specialişti, cei mai capabili militari. Ca să ne întârzie cât mai mult. Şi încă ceva. Am reuşit să descifrez mesajul pe care Sal-Gal l-a ascuns în reşedința sa terestră imediat după distrugerea Marelui Dragon. Nu dispun încă de traducerea completă, dar în esență se spune că: „Hina nu este ceea ce pretinde". Deci, el şi-a dat seama la vremea respectivă, dar cu siguranță că între timp i-a fost ştearsă memoria pe acest segment informațional. Pentru un Rătăcitor, o astfel de procedură nu ar trebui să constituie o problemă, mai ales când are de a face cu un pământean care nu dispune de nicio protecție mentală suplimentară celei naturale.

- Deşi pare ceva de neconceput, dovezile sunt incontestabile. Ce este de făcut acum? Şi mai ales, ce pot face eu atât de important într-o confruntare în care sunt din start depăşită de evenimente?

- Nu trebuie să ne pripim. Am pus în jurul Hinei o „plasă" pe care însă va trebui să o țesem din ce în ce mai des, până când nu va mai avea scăpare. Ea dispune încă de multe atuuri şi ne-ar fi fatal să o subapreciem, mai ales că exercită o influență foarte mare asupra celor doi, Sal-Gal şi Darh pe care, împotriva uzanțelor federale i-a făcut familia ei, adică elemente de maximă susținere. Ar fi imprudent să le spunem celor doi adevărul aşa, direct în față. Nu ne-ar

crede şi ne-ar deveni, probabil, duşmani. De aceea trebuie să acționăm cu foarte mult tact. Eu îl voi lua pe Sal-Gal cu mine şi îi voi prezenta dovezile împotriva Hinei încetul cu încetul, încercând să îl conving de justețea lor. Din păcate, nu putem ignora opinia lui Sal-Gal şi nici reputația sa în galaxie şi de aceea trebuie să îl câştigăm de partea noastră oricât de greu i-ar veni să accepte adevărul. Tu îl vei însoți pe Darh într-o misiune pe care sper să nu o refuze. Ştiu că are o inteligență sclipitoare şi tocmai de aceea o să îl rog să studieze posibilitatea reasamblării Cristalului Soarelui. Este bine ca el să fie ținut mai departe de evenimente, fiind foarte puternic legat sentimental de mama sa şi cred că va suporta cu greu şocul adevărului. Dacă vei avea ocazia, induce-i ideea că ea are o dublă identitate, din care una ascunsă, extrem de periculoasă.

- Incontestabil Darh are o inteligență ieşită din comun, dar va şti el de unul singur să asambleze Cristalul mai bine decât ar face-o savanții noştri?

- Să nu uităm al cui fiu este. O moşteneşte pe mama sa, iar Rătăcitorii ne sunt superiori din foarte multe puncte de vedere. Nu îți ascund că îi dau însărcinarea cu un dublu scop. Trebuie să aflăm şi în ce măsură el este influențat negativ de energia Cristalului. Astăzi, la o doză mai mică, nu a părut să fie afectat cu ceva şi s-ar părea că pentru el există şanse reale de a fi recuperat. Din păcate, pentru Hina nu cred că mai este nimic de făcut.

- Ce se va întâmpla cu ea, domnule Preşedinte?, întrebă Araina foarte neliniştită de perspectiva unui sfârşit tragic. O veți... anihila?

- Şi pentru mine este foarte greu să iau o astfel de decizie, răspunse Hantar percepându-i fetei starea de îngrijorare. Vom încerca să o prindem într-o capcană energetică şi o vom ține acolo atâta timp cât vom putea păstra controlul asupra ei.

- Nu ştiu dacă Darh va putea concepe să i se întâmple aşa ceva mamei sale...

- De aceea trebuie ca tu să fii alături de el. Să îi acorzi sprijinul moral şi chiar sentimental de care va avea nevoie.

- Vom pleca pe Transcenda? Şi ne vor primi Marii Învățați acolo?

- Nu veți pleca imediat. Deocamdată îi voi pune tânărului la dispoziție o documentație pentru studiu, aflată pe a cincea planetă a sistemului nostru. Pe Hina o voi lăsa, chipurile!, să se refacă, dar îi va fi monitorizată şi cea mai mică mişcare. Orice pas greşit va însemna o nouă dovadă a vinovăției sale.

- Indiferent cum vor sta lucrurile, cred că Hina are dreptul să se apere. Suntem obligați să îi asigurăm un proces corect.

- Proces??!!, se miră Hantar vădit contrariat. Draga mea, crezi că un Rătăcitor care are misiunea să deschidă o epocă a sclaviei pentru galaxia noastră, se va resemna în fața unei sentințe definitive şi va merge de bună voie în celulă, transmițându-le semenilor săi să nu mai vină să ne cucerească pentru că noi aplicăm legea? Sau cum? Te rog să mă înțelegi foarte clar! Hina este extrem de periculoasă. Dacă nu o arată pe față, este pentru că ea are de jucat un rol perfid, dar dacă s-ar vedea încolțită, ar riposta incredibil de violent. Trebuie să o capturăm înainte de a fi prea târziu, înainte de a afla ce i se pregăteşte. Vreau să mai ştii că eu dețin informații vitale luate din Biblioteca Transcendei pe

care nu am cum să ți le relatez, volumul lor fiind prea mare, şi de aceea trebuie să mă crezi că acționez în cunoştință de cauză.

- Nu ar fi exclus ca Hina să-şi fi dat deja seama de intențiile dumneavoastră, din moment ce ați supus-o energiei cristalului.

- Ea va face tot ce îi va sta în putere să îşi urmeze planul pe care îl are de îndeplinit – adică să faciliteze la maxim invazia Rătăcitorilor. Nu va risca să se dea de gol ripostând. Chiar dacă ar bănui că întreprindem ceva împotriva ei, este obligată să aştepte. Dar noi o vom lovi o singură dată şi decisiv. Capcana energetică este deja pregătită şi sper să o surprindem într-atât încât să nu mai poată avea nicio reacție.

- Şi aveți certitudinea că o poate reține ceva? Dumneavoastră spuneați că ne este net superioară.

- Da, ceva o va reține. După cum s-a văzut, nu îi poate rezista energiei Cristalului. Am adus deja de pe Transcenda alte douăsprezece bucăți de cristal pe care le-am dispus într-un loc secret şi ea nu ştie asta. Mai trebuie doar să o ademenim în cursă.

Araina spuse cu nereținută surprindere:

- Domnule Preşedinte, sunteți mereu cu un pas înaintea cuvintelor. Dacă ar fi fost oricine altcineva în locul dumneavoastră, cred că războiul ar fi fost mult mai greu de purtat.

Hantar se rezemă puțin de speteaza fotoliului, încântat de vorbele fetei, apoi se ridică în picioare.

- Eu sau cine va veni în locul meu, suntem cu toții condamnați să învingem, spuse el pe tonul care însemna încheierea discuției.

Araina se ridică la rândul ei şi ieşi din birou, grăbindu-se să îl întâlnească pe Darh, simțind nevoia de a fi alături de el în pragul unei suferințe încă neştiute.

*

Hina îşi revenise complet. După două zile de odihnă se simțea pe deplin refăcută. Le spusese lui Sal şi Darh că totul fusese cauzat de o migrenă rebelă, convingându-i să-şi urmeze fiecare programul stabilit de Hantar.

Desigur că Sal-Gal avusese dubii în privința stării ei de rău, bănuind că totul are legătură cu noua criză şi chiar insistând să se întoarcă imediat pe Pământ, dar ea îi dădu de înțeles că lucrurile trebuie să îşi urmeze cursul.

Acum când nu numai cei doi, dar şi Hantar şi Araina erau plecați de pe Ortada, ea putea să facă două lucruri importante. Pentru primul se autoinvitase în biroul generalului Ramana pe care încerca acum să îl provoace la o discuție.

- Ramana, îl abordă ea pe generalul obosit de prea multă muncă pe care doar politețea îl mai făcea să o asculte, ne cunoaştem de mult timp, am înfruntat multe pericole împreună şi cred că putem avea deplină încredere unul în celălalt. De aceea te întreb ca pe un prieten. Am înțeles de la Hantar că a regândit întreaga strategie de luptă. Îmi poți spune, te rog, în ce constă schimbarea dispozitivului de apărare a Noii Galaxii?

Generalul nu-şi putu ascunde o grimasă, dar încercă să dea un răspuns politicos:

- Îmi pare rău, dar mă întrebi de un lucru strict secret care iese chiar şi din limita relației noastre de amiciție.

- Bine, înțeleg că nu poți să îmi dai detalii, dar crezi sincer că era necesară o asemenea schimbare radicală?

- Eu sunt doar un executant. Decizia strategiei de apărare aparține în totalitate Preşedintelui. Iar el a demonstrat în repetate rânduri că are un simț deosebit al anticipării evenimentelor. Sunt convins că ştie ce face şi de această dată.

- Eşti atât de convins, i-o spuse Hina pe un ton revoltat, încât nici nu mai simți nevoia să verifici, să treci informațiile prin filtrul rațiunii tale, să te împotriveşti dacă nu îți convine ceva.

- Sunt bătrân şi obosit..., rosti generalul cu glas tot mai stins. Am cerut să mă retrag, dar nu mi s-a acceptat plecarea. Ce pot să fac?

Bărbatul se aplecă spre birou, proptindu-şi capul în palme. Hina profită de poziția sa în care el nu o vedea şi întinse o palmă asupra lui făcând prospecția telepatică de care avea nevoie.

Apoi îi dădu un răspuns la fel de ferm:

- Să îl înfrunți pe Hantar care vrea să controleze totul ca un dictator!

- Să îl înfrunt?! Mă îndemni, cumva, la revoltă împotriva autorității? Tu de câte ori ai înfruntat Consiliul Suprem al Federației? Ce interes ai tu acum să provoci un dezechilibru atât de mare, îndemnându-mă pe mine la revoltă?

Generalul făcuse un mare efort rostind cuvintele de împotrivire. Chiar se ridicase pe jumătate din fotoliu încercând să pună mai multă forță în glas, dar acum se prăbuşi la loc şi spuse vlăguit:

- Vremea mea a trecut. Mi-am făcut datoria cât am putut. Acum este rândul altora. Al lui Hantar şi al celor ca el...

- Hantar este mai bătrân decât tine.

- El este puternic, eu sunt slab... El este stăpân pe situaţie, eu îmi pierd controlul... Eu sunt bătrân, Hina,...

Se lăsă pe spate şi închise ochii. Rămase aşa un timp nedefinit. La un moment dat se trezi şi întrebă.

- Mai eşti aici?

Dar Hina plecase demult. Se grăbea să realizeze al doilea obiectiv propus, acum cât avea libertate de mişcare.

Folosise o sferă energetică pentru a ajunge într-o altă zonă a planetei unde spera să-l întâlnească pe Kal Tabol.

După înfrângerea Marelui Dragon şi cristalizarea în galaxie a unui nou tip de societate, coclonul devenise reprezentantul Imperiului în cadrul Noii Galaxii, ocupându-se atât de contribuţia coclonă la succesul noului Proiect, cât şi de legătura pe care ei doreau să o păstreze cu vechile lor structuri de decizie, acolo unde Harabal rămăsese lider, iar Kohon se retrăsese, ca de obicei, pregătind nişte armate de rezervă, doar aşa, pentru orice eventualitate!

Colonelul nu se lăsă prea mult aşteptat. Ca orice coclon, era interesat de oportunităţile care i se ofereau, mai ales acum când însăşi Hina îi solicita o întrevedere.

O invită într-o încăpere despre care spuse că le asigură o discreţie necesară unei întâlniri de asemenea importanţă, el gândindu-se, printr-un raţionament caracteristic speciei sale, că ce este legat de Hina, este legat şi de Sal-Gal, şi ce are legătură cu Sal-Gal, este foarte important pentru galaxie.

Hina nu voia să fie văzută aici, de aceea îi spuse:

- Mă grăbesc. Vreau să sărim peste orice protocol şi să vorbim foarte direct.

- Te ascult, rosti Kal Tabol salivând anticipat de bucuria unei mari afaceri prefigurată de graba femeii.

- Am nevoie şi de totala ta discreție. Îți ofer datele necesare pentru a îmbunătăți de zece ori eficiența cursei voastre de şoareci, cum o numiți.

- Oooo!!, de zece ori?! În cât timp putem realiza performanța?

- În doar câteva zile.

- Şi ce ne ceri în schimb?

- Vreau ca la un moment dat, să faci un anumit lucru pe care ți-l voi cere eu acum. Îți ofer ceva foarte valoros, cu caracter permanent, pentru un singur moment.

Colonelul se gândi, uitând să-şi şteargă zâmbetul de satisfacție de pe față. Se şi vedea invincibil în fruntea navelor sale dispuse în rețea. Scăpă cu voce tare o frântură din vălmăşeala de gânduri care îl asaltau din toate colțurile minții:

- Şi dacă te păcălim? Ce garanție ai că ne vom respecta angajamentul?

- Tu eşti unica mea garanție. Am luptat împreună şi am încredere în tine.

Cuvintele Hinei îl încântară pe Kal Tabol, dar, ca orice coclon, îşi reveni repede mutându-şi din nou gândul la afaceri. O prinse de mână şi îi spuse, trăgând-o după el:

- Trebuie să mergem într-o cameră mai sigură.

*

Sal-Gal se plictisise de atâta plimbat printre bolnavii spitalelor de recuperare. Era a treia mare bază de tratament a „minților rătăcite”, fiecare dintre ele aflată pe o altă

planetă. Acum nici nu mai ştia pe unde se afla şi pe ce planetă îl mai debarcase Hantar. Se gândea că abia aşteaptă să scape de tot şi să se întoarcă pe Pământul liniştit, chiar şi sub pretextul de a cumpăra, în numele extratereştrilor, nu ştiu ce teren, pentru nu ştiu ce bază de antrenament.

Dar Hantar, foarte energic pentru vârsta lui, îl purta dintr-un salon într-altul, vorbind, explicând, insistând inutil pe nişte amănunte care şi aşa nu-l interesau, nedându-i niciun minut de răgaz.

La un moment dat, Sal-Gal nu mai suportă şi se aşeză repede într-un cărucior ce era destinat unui bolnav care tocmai fusese ridicat de pe o targă şi adus în apropiere şi, fără a se sinchisi că personalul medical rămăsese cu bolnavul în mâini, nemaiavând unde să îl aşeze, îi spuse lui Hantar cu glasul omului care şi-a epuizat orice răbdare:

- Băi, frate, voi în Noua Galaxie ați desființat pauza? Şi ce-ați făcut cu ea? Ați transformat-o în muncă silnică de refacere?

- Te-ai aşezat în căruciorul unui bolnav, îl observă Preşedintele.

- Păi, în ce hal m-ai adus tu, este exact locul care mi se potriveşte cel mai bine acum.

Se ridică, totuşi, din căruciorul în care se aşezase doar ostentativ şi îi ajută pe îngrijitori să îl aşeze pe cel afectat, dar nu scăpă prilejul să spună:

- Ia priveşte la el! Bolnav, bolnav, dar fii atent ce figură liniştită are comparativ cu mine! Dacă ne pui alături, el e melcul adormit, iar eu ariciul zbuciumat. Care dintre noi ți se pare că are nevoie de odihnă?

- Nu întâmplător l-am adus în fața ta. Îl recunoşti?

Sal-Gal privi figura palidă şi dusă a bolnavului care îi era total necunoscută, apoi făcu ochii roată în rezervă

căutând indicii şi, observând pereții albi, tavanul alb, mobilierul alb, costumele albe şi lucioase ale personalului, toate strălucind de curățenie şi răspunse:

- Da. Este Ursul Fram încă hibernând pe întinderea de gheață. Nu-l cunosc, domnule. Şi mai colorați şi voi câte ceva prin saloanele astea, că moare lumea de boala petei albe! Ăsta deja se crede pierdut cu sania în Groenlanda.

- Este fostul comandant al Flotei Alfa. Te-ai întâlnit cu el în urmă cu patru luni chiar aici pe Daron. Ați stat de vorbă despre luptele purtate împotriva dragonilor. După câteva zile de la discuție a devenit o „minte rătăcită”.

- Aaaaa!!!, şi ce vrei să spui acum, că l-am rătăcit eu?

- Nu. Am spus-o ca pe un fapt real obişnuit, dar care trebuie, totuşi, ținut minte. Să mergem mai departe!

Hantar ieşi din încăpere îndreptându-se spre altă rezervă, urmat de personalul medical, dar Sal mai rămase puțin lângă fostul militar, observându-i o anumită expresie pe chip. Îi veni ideea de a încerca să comunice într-un fel cu el sau măcar să-i atragă atenția cu ceva, să-l ajute să iasă din starea de letargie totală în care se afla. Ar fi fost aproape un miracol dacă o „minte rătăcită” s-ar fi trezit cât de puțin la realitate şi ar fi vorbit cu cei din jur.

- Generale, îi zise el, hai că te facem mareşal dacă îți revii la normal. Fă şi tu un mic efort, că astfel îți transformă ăştia solda de mare şef, în alocație de copil! Şi crede-mă că nu te-ai pierdut în Groenlanda, ci eşti aici..., cu noi..., pe planeta..., da’ să ştii că nici eu nu am habar pe unde mai suntem, că m-a purtat „Han Tătar” al vostru ca la atacul de pradă!

Bolnavul rămase cu privirea fixată pe o țintă foarte îndepărtată, dar întinse o mână şi îl prinse pe Sal de braț. Îşi mişcă apoi buzele chinuindu-se din răsputeri să rostească ceva:

- Hi..., Hiiii..., Hi...na, ... Hina...

- Băi, nene, eu nu sunt Hina. Eu sunt Sal-Gal, adică...

- Hiii..., Hina...

- Măi, eu sunt soțul soției mele, adică al Hinei. Cum să-ți spun eu mai pe-nțelesul tău ca să ajungă explicația şi în împărăția ta de gheață? Eu, Sal-Gal, pământeanul care vă tot salvează de ceva vreme, sunt...

- Hina...

- Oooff, greu pricepi! Bine, măi, uite, sunt Hina! Zi-mi ce ai de spus! Da' repede, până nu îți ninge iar pe sinapse!

Hantar apăru la uşă şi strigă către Sal-Gal:

- Hai, nu vii?

Bolnavul lăsă mâna în jos cu un gest de neputință şi închise ochii. Două lacrimi îi curseră pe obraji.

- Te-ai răzgândit repede!, spuse Sal dezamăgit că nu a aflat mai multe.

Apoi către Hantar:

- Hai că vin. Am întârziat puțin pentru că generalul nostru sau ce grad o avea el, voia să-mi spună ceva.

- Serios?! Ce a spus?

- Nimic inteligibil. Poate mi s-a părut.

Nu voia să-i spună lui Hantar adevărul pentru a nu o amesteca pe Hina într-o problemă ce părea foarte încurcată. Ieşi din rezervă şi îl urmă pe Preşedinte.

Hantar îi prezentă în orele care au urmat alte câteva zeci de cazuri, cu explicațiile de rigoare pentru fiecare.

Oricât ar fi fost Sal-Gal de nepăsător, de plictisit sau de dornic de a pleca cât mai repede pe Pământ unde să uite de toate problemele galaxiei, nu putea ignora o concluzie care răzbătea tot mai mult din expunerea lui Hantar şi se accentua cu fiecare propoziție rostită la prezentarea unui nou caz: toate „mințile rătăcite" aflate în acel complex de tratament, fuseseră afectate de sindromul „dragon" în ultimul an şi purtaseră discuții cu Sal cu câteva zile înainte de a se îmbolnăvi. Începuse deja să îl enerveze accentul pus mereu pe acelaşi amănunt – cum că boala tuturor avea legătură cu el.

Acum pământeanul începuse chiar să îl bănuiască pe Hantar că vrea să-i pună tot lui în cârcă problema „minților rătăcite", aşa cum şi moşii Federației îşi vărsaseră în trecut toate grijile în capul lui ca să rămână ei cât mai liniştiți.

Numai că Hantar nu se liniştea, ci, dimpotrivă, mai rău se agita pe măsură ce parcurgeau holurile şi etajele bazei de tratament. La un moment dat Sal-Gal îi zise puțin revoltat de graba cu care era purtat, încercând să schimbe şi subiectul discuției care îl făcea să se simtă vinovat pe nedrept:

- Stimate domnule Preşedinte... de club sportiv, de ce alergăm aşa? Suntem cumva la proba de ştafetă doi fraieri ori o sută de holuri?

- Mai avem foarte puțin.

- Şi cădem lați! De fapt, doar eu, că tu eşti sprinten ca un iepure pe rețeaua de înaltă tensiune. Dacă ai fi ajuns membru în Consiliul Suprem al Federației, ce pățeau moşii cu tine? Făceați şedințele, în galop în jurul mesei! Sau îți puneau ei ție picioare de rață ca să-ți mai ia din viteză?!

- Bine, ne oprim. Mai erau câteva cazuri, dar cu acelaşi istoric.

- Daaaa, ştiu istoricul, că ai avut grijă să mi-l spui de o sută de ori: fiecare bolnav era cel mai frumos, cel mai capabil, cel mai de nădejde funcționar al Noii Galaxii, dar, în discuția cu mine, eu l-am deocheat de prea bun ce era şi l-am transformat în... „Adormitul din Pădurea cea Frumoasă”!

- Trebuie să vorbim neapărat, dar nu aici. Vino cu mine! Vom merge într-un loc sigur.

Hantar îl prinse de mână şi îl trase după el cu hotărâre. Devenise foarte serios, chiar încruntat, ca împovărat de o mare răspundere.

Sal-Gal se gândi că nu e de bine, că cine ştie ce acuzații nefondate i se vor aduce şi nu i se va da posibilitatea să se apere, sau nu va fi crezut şi se gândi că poate ar fi bine să se smucească din strânsoare şi să o rupă la fugă. Dar unde? Şi oare gestul său nu îl va incrimina şi mai mult?

Ajunseră la un terminal al rețelei de sfere energetice. Era prea târziu pentru orice încercare de evadare. Aici aşteptau Corbii Nopții. Intrară toți cinci într-o sferă şi în scurt timp ajunseră pe FG-1 – Fulgerul galactic numărul unu – care devenise un fel de navă-amiral a mini-flotei de o sută de nave aflate la dispoziția Preşedintelui.

Pe navă, Hantar îl conduse pe Sal-Gal într-o încăpere mai ciudată ce avea pereții foarte groşi, căptuşiți special pentru ecranare cu un câmp energetic colorat în roşu intens. Se aflau acolo doar două fotolii aşezate față în față şi Sal fu invitat să ia loc în unul din ele. Însoțitorul său îl ocupă pe celălalt, îl cântări cu o privire ageră, iscoditoare, ca şi cum ar fi dorit să-i afle toate secretele înainte de a mai discuta.

Sal înțelese că se întâmplă ceva deosebit şi neplăcut şi aproape că se simți prizonier când fotoliul se lăsă de la sine pe spate şi îşi deplasă puțin cotierele spre interior, într-o poziție ce se dorea a fi mai confortabilă. Încercă să facă o glumă pentru a-i testa intențiile lui Hantar:

- Auzi? Fotoliul ăsta al tău muşcă? Aşa, ca să ştiu ce griji îmi fac.

- Linişteşte-te, Sal-Gal! Te-am adus aici doar pentru o discuție. Dar o discuție foarte importantă. Nu ți se va întâmpla nimic rău. Nimeni nu uită că tu ai făcut mari servicii galaxiei. Ştiu că nu mă agreezi foarte mult, deşi nu înțeleg ce motive ai, dar să ştii că eu încerc să-ți fiu prieten.

- Daaaa, prietenul meu, canibalul!, şopti Sal doar pentru el.

Îl privi cu mai multă atenție pe Preşedinte. Deşi era cam de aceeaşi vârstă cu bătrânii Federației, păstrase o privire foarte ageră care emana energie nelimitată şi o încredere în reuşita oricărei încercări. Era o persoană înaltă şi slabă, cu o față lungă, brăzdată de câteva riduri bine conturate care îi dădeau un farmec aparte şi îl făceau de neconfundat. Se îmbrăca mai tot timpul cu haine strânse pe corp peste care purta diverse modele de pelerine în combinații de alb şi negru care îi dădeau o mare prestanță. Acum îşi lăsase pelerina pe speteaza fotoliului şi avea pe el un tip de combinezon din care se desprindeau nişte fâşii de material rigid prinse pe piept care treceau prin fața corpului şi se continuau libere către spate, ca nişte pene maiestoase de lebădă. Deşi era ceva mai degrabă bizar, lui îi stătea bine şi reuşea întotdeauna, inclusiv cu ajutorul acestor excentricități vestimentare, dar mai ales cu personalitatea sa foarte puternică, să impună întotdeauna respect, indiferent

dacă era vesel sau serios. De fapt, despre Preşedinte nimeni nu putea spune cu precizie ce fel de fire este, deoarece se adapta mereu la interesul său şi la tipul de atmosferă pe care dorea să o creeze. Dar era un maestru al spiritului mobilizator şi Sal-Gal vedea în el, pe bună dreptate, un adversar de temut.

Hantar deveni puțin mai relaxat, ca pentru o discuție prietenească şi continuă:

- Nu întâmplător te-am adus aici, într-un spațiu securizat, ferit de orice ureche curioasă. Avem ceva foarte important de lămurit, atât de important încât nimeni altcineva nu mai poate participa, nici măcar garda mea personală.

- Păi ce să facă garda ta aici? Să mă sperie ca să spun şi ce nu ştiu?

- Tu nu trebuie să spui nimic. Eu trebuie să îți spun ție câteva lucruri care ți se vor părea incredibile.

- Păi dacă tot n-o să le cred, mai bine nu mi le mai spune! Faci un lucru care nu se potriveşte cu momentul. De ce să bați măgarul azi, pentru drumul de mâine?

- Te rog să mă urmăreşti cu mare atenție! Nu este vorba numai de tine. Este ceva foarte complex care ne priveşte pe toți şi de care atârnă soarta întregii galaxii.

- Daaa, ştiu. Vin Rătăcitorii şi n-aveți unde să-i cazați. Şi te-oi fi gândit şi tu la fel ca alți deştepți înaintea ta, să-i băgați la mine-n cap ca să stați voi liniştiți. N-ar fi nicio problemă, că am deja-vu-ul format, dar nu ştiu dacă mai încap la mine, că am şi eu capul plin cu o groază de prostii.

Ironia lui Sal-Gal nu îi abătu atenția lui Hantar care continuă:

- Rătăcitorii sunt destul de aproape, dar nu ei constituie principala noastră grijă acum, ci spionul lor care

deja ne sabotează din interior şi care, lăsat în libertate, ne poate produce pierderi uriaşe în momentul invaziei.

- Am mai discutat. Ce facem, o luăm de la început?

- Nu, dar vreau să înțelegi că intrusul de care vorbesc este responsabil de „mințile rătăcite" apărute în ultimii ani, cele care nu mai aveau cum să se îmbolnăvească după ce influența plasei energetice a Marelui Dragon încetase. Străinul se menține foarte activ şi sunt convins că a plasat în galaxia noastră multe „bombe" cu efect întârziat care vor „exploda" în momentele cele mai favorabile lor.

- Hai să nu o mai lungim ca pe ciorba de la cantina săracului! Ai avut grijă să-mi spui, aşa indirect, de nu ştiu câte ori că eu sunt vinovat de cele întâmplate cu mințile voastre plecate cu sorcova. Dar să ştii că nu am avut niciun amestec. Sau dacă s-a-ntâmplat să am, a fost fără ştirea mea.

- Nu m-ai înțeles bine.

- Eeee, nu te-am înțeles! Mai aveai să spui că am fost văzut făcându-le injecții cu albuş de ouă clocite! Prea se întâlniseră toți cu mine exact înainte de a li se înmuia picioarele. Parc-aş avea eu fabrică de cărucioare şi-aş fi interesat să vi le vând vouă!

- Nu numai cu tine s-au întâlnit. A mai fost o persoană, una singură, cu care s-au întâlnit toți cei afectați. Cineva care te-a urmat tot timpul în călătoriile tale.

- O fi fost. Tuleo după ea, dacă o cunoşti!

- Ştiu că nu o să mă crezi şi presupun că vei avea o reacție ieşită din comun, dar persoana de care vorbesc este, cu certitudine, Hina.

Auzind rostit numele soției sale, Sal-Gal sări în picioare aproape cu fotoliu cu tot, strigând revoltat:

- Ce zici, măi?! Tu îndrăzneşti să dai vina pe Hina? M-ai lăsat pe mine că m-oi fi văzut mai plictisit şi ai luat-o pe ea? Da' ştii că ai tupeu mai mult decât vițelul obraznic ce suge la tot grajdul de vaci?

- Ia loc, Sal-Gal, şi linişteşte-te! Eu nu îmi pot permite să dau vina pe nimeni în mod nefondat, dar pot aduce dovezi care o acuză pe Hina fără echivoc.

- O să ai nevoie de foarte multe dovezi ca să mă poți convinge şi pe mine, spuse pământeanul aşezându-se din nou.

- Îți vorbeam de „amprenta" pe care inevitabil intrusul a lăsat-o în urma lui. Traseul vostru din ultimii ani urmat prin Noua Galaxie corespunde perfect cu apariția „minților rătăcite". Nimeni nu poate concepe că aşa ceva este o coincidență.

- Uite că eu pot. Cred că este o coincidență, aşa cum crede şoferul bețivan despre fiola înverzită. Sau, de unde ştii că nu sunt chiar eu străinul căutat? Dintre toți, eu par cel mai rătăcit prin galaxia asta.

- Te onorează sacrificiul pe care încerci să îl faci pentru a o salva pe soția ta, dar eu v-am verificat cu foarte multă atenție pe amândoi. Tu eşti un simplu pământean pe care Hina l-a folosit ca pe un paravan. Te-a ales pe tine deoarece te putea manipula mult mai uşor decât pe oricare federal. Pământul nici nu conta în ecuația galactică, dar ea te-a căutat exact în acel loc obscur ca să-şi poată realiza mai uşor planul său diabolic, ştiind că se poate folosi de tine după bunul plac, mai ales prin capcana sentimentală pe care ți-a întins-o.

- Măăăăiii!!!, pământenii sunt cel mai greu de manipulat, pentru că sunt plini de capricii, fițe şi bâzdâcuri.

- A fost de ajuns să se căsătorească cu tine ca să te aibă necondiționat la dispoziție. Nu cumva – chipurile întâmplător! – imaginea ei corespunde cu idealul tău feminin?

- Hai, măi, că tu, un fost federal îndopat cu idei fixe, habar n-ai care-i treaba cu căsătoria.

- Uiți că şi Hina se dă drept federal şi trebuia ca nici ea să nu aibă habar de asta. Poate ți-a şters memoria şi nu îți mai aduci aminte, dar ai ascuns un mesaj cifrat în grădina din reşedința ta terestră, imediat după înfrângerea Marelui Dragon. Spuneai acolo că Hina nu este ceea ce pare. Ştiu asta pentru că am reuşit să îl descifrez, este adevărat, cu foarte mare greutate, pentru că era protejat de acea substanță ciudată care aplica un sistem biologic de codare foarte avansată.

- Ai avut probleme cu substanța? Trebuia s-o guşti şi te lămureai imediat.

Sal-Gal rostise cuvintele mai mult cu ciudă, fiind îngrijorat tot mai mult de faptul că Hantar deținea secrete pe care le credea foarte bine ascunse. Îşi spuse că trebuie să îl ia foarte în serios pe Preşedinte, deoarece el se dovedeşte a fi cel mai redutabil adversar dintre toți cei cu care s-a confruntat până acum. Se aşeză mai comod şi îl ascultă cu atenție sporită pe cel care continua să aducă dovezi împotriva soției sale:

- Să ne întoarcem la Hina! Fă, te rog, efortul şi prelucrează logic, nu emoțional, argumentele aduse de mine împotriva ei! Cu puțin timp în urmă i-a venit rău în biroul meu, aparent fără niciun motiv, dar şi-a revenit repede după ieşirea din încăpere. Eu am o explicație pentru asta. Se afla acolo, pe masă, o cutie care conținea o mică

bucată din Cristalul Soarelui. S-a nimerit ca eu să fiu la pregătire pe Transcenda exact în momentul în care a debutat criza dragonilor. Am mai avut timp, înainte de a fi trimis să îți aduc ție diamantul su-eng, să fac nişte investigații, nişte studii într-o zonă specială a Bibliotecii Transcendei – recunosc că fără ştirea Marilor Învățați, dar profitând de o aprobare limitată primită de la ei, însă aşa este firea mea, impulsiv-explorativă – şi am putut deduce ulterior, pe baza informațiilor aflate acolo, că Rătăcitorii sunt incompatibili cu energia Cristalului care a fost creat de către transcenzi tocmai pentru protecția noastră împotriva invadatorilor care – deducem de aici – ne-au mai vizitat şi în trecutul îndepărtat cu aceleaşi scopuri ostile. Probabil au desfăşurat atunci doar o incursiune de cercetare a galaxiei, apoi au trimis dragonii cu misiunea principală, pe care noi nu am identificat-o la vremea respectivă, de a distruge Cristalul Soarelui. Iar în viitorul foarte apropiat ne vor invada fără teama că ceva îi va mai putea opri.

Lucrurile se complicau şi Sal-Gal deveni acum nu numai foarte atent, dar şi îngrijorat de turnura discuției. Nu ştia până unde poate merge Hantar cu dezvăluirile, dar îşi impuse să nu divulge nici măcar cu o aluzie minoră identitatea reală a Hinei care îl prevenise de repercusiunile radicale ale unei astfel de perspective. Spuse ceva, mai mult pentru diluarea focului concentral al lui Hantar.

- Noroc că noi te avem pe tine care îi vei opri pe invadatori ca pe nişte bondari agitați ce se buşesc de un geam transparent! Hai, domnule, că faci un slalom printre informații şi presupuneri de ar deveni invidios şi campionul galactic la ski alpin! Că emană sau nu cioburile alea de cristal nu ştiu ce energie negativă, că or fi numai Rătăcitorii

afectați de ea, că or fi venit, s-or fi speriat şi acum îşi fac din nou curaj, sunt lucruri foarte interpretabile cu care nu ai dreptul să o acuzi pe soția mea.

- Hina a fost singura afectată de energia cristalului. Imediat după aceea m-am considerat îndreptățit, pentru siguranța Noii Galaxii, dar şi a întregii noastre societăți galactice, să dau dispoziția de a i se monitoriza fiecare mişcare. Ştii ce a făcut Hina de când suntem noi plecați?

- Nu ştiu ce-o fi făcut, dar constat că te afunzi tot mai mult într-o gravă eroare. Eu îmi cunosc foarte bine soția şi am totală încredere în ea. Iar în mine are încredere întreaga galaxie. Aşa că nu te grăbi să te aşezi confortabil pe situație, ca musca repezită care nu ştie că vaca nu a terminat de bălegat.

Hantar îşi continuă ideea ca şi cum nu l-ar fi auzit, cu siguranța celui care ştie că nu poate fi contrazis:

- În primul rând a încercat să obțină fraudulos de la generalul Ramana noua dispunere a forțelor de apărare galactică. Chiar a instigat la revoltă împotriva mea – principalul pion al luptei împotriva Rătăcitorilor.

- Eeeii, na! Tu te iei după spionii tăi care ascultă cu borcanul pe perete din camera alăturată? Cine ştie ce au auzit ei şi ca să-ți facă pe plac au mai reglat-o din vorbe!

- Sal-Gal, vorbim serios. Nu este nimic de glumă aici. Apoi a făcut ceva şi mai grav. S-a întâlnit cu Kal Tabol şi i-a oferit tehnologie de cel mai înalt nivel. Probabil simte că este încolțită şi încearcă să îi atragă pe cocloni – recunoscuți pentru interesul lor material exagerat – de partea sa. Mai precis, să îi cumpere şi să îi întoarcă împotriva noastră.

- Iar exagerezi. Coclonii sunt acum partenerii voştri egali în drepturi. Nu văd nimic suspect în faptul că Hina s-a întâlnit cu un şef de-al lor.

- Ai dreptate, nu ar trebui să fie nimic suspect, dar – atenție!! – i-a promis lui Kal Tabol o tehnologie de care Noua Galaxie nu dispune în prezent.

- Şi atunci de unde a luat-o?

- Normal că din tehnologia Rătăcitorilor.

- Hai că nu-mi vine să cred. Şi în ce constă tehnologia asta minune? Transformă blana coclonilor în săgeți otrăvite?!

- Nu am reuşit încă să aflu amănuntele pe care coclonii le-au ascuns cu multă grijă, dar în principiu este vorba de creşterea considerabilă a randamentului „cursei de şoareci".

- Păi, foarte bine! Eu înțeleg de aici că Hina a găsit o modalitate de a creşte performanțele de luptă ale flotelor voastre, tocmai pentru a-i învinge mai uşor pe Rătăcitori.

- Te încăpățânezi să nu înțelegi. Nu a vorbit cu mine, nu s-a adresat Forumului sau altor instituții de-ale noastre pe cale oficială. S-a dus în mare taină la cocloni, cărora vrea să le ofere acea putere militară care să le dea curajul de a se revolta împotriva noastră. Probabil i-a făcut să viseze din nou la o galaxie coclonă. Dar cel mai important lucru încă nu ți l-am spus.

- Că Hina v-a băut toată benzina şi nu mai aveți cu ce zbura! Hai zi, la ce prostie te-ai mai gândit?!

Hantar se strâmbă puțin la auzul vorbelor lui Sal-Gal, care intenționat îl şicana cu asemenea replici încercând să-l facă vulnerabil şi să-i afle astfel cele mai ascunse intenții. Nu-i plăcea să fie tratat cu asemenea ironii deplasate şi

chiar era enervat de această muncă de Sisif în care fiecare argument forte al său era imediat desconsiderat şi aruncat, parcă, la gunoi. Dar trebuia să se stăpânească şi să continue efortul de lămurire. Avea nevoie ca Sal-Gal să fie de partea sa, deoarece poziția pământeanului conta foarte mult în fața opiniei publice galactice. Era obligatoriu să îl convingă că are dreptate în privința Hinei, oricât de tristă ar fi fost situația pentru el. Nu ştia când şi cum va putea Sal-Gal să şi accepte noua stare de fapt, dar asta nu mai era treaba lui. Tot ceea ce conta acum era să îl determine să ia lucrurile în serios, să cedeze, să facă pasul înapoi, acum când încă se mai putea controla totul. Era de înțeles că Hina va încerca să contracareze acțiunile sale, să riposteze într-un fel şi era imperios necesar să i se blocheze urgent orice libertate de acțiune.

Hantar trase adânc aer în piept, făcând efortul de a-l privi pe Sal-Gal cu seninătate, şi îi vorbi din nou:

- Oricât de greu ți-ar veni să crezi ceea ce îți spun eu, trebuie să faci efortul de a rămâne prietenul nostru, de a fi de aceeaşi parte a baricadei de apărare a galaxiei împotriva Rătăcitorilor, pe care o ridicăm noi bucată cu bucată. Ştiu că nu îți este uşor să o priveşti pe soția ta ca pe un duşman – nici nu vreau să fiu în pielea ta – dar trebuie să accepți că s-a folosit de tine cu o abilitate diabolică. Din păcate trebuie să îți demolez şi cel mai important bastion al convingerilor tale privitoare la Hina. Te-a mințit când ți-a spus că ar aparține Energeticilor galactici.

Sal-Gal se cutremură la auzul acestor vorbe. Nu-şi imaginase că Hantar a pătruns atât de adânc în secretele lor şi nici nu-şi putea explica cum o făcuse, dar cu atât mai

mult nu avea voie acum să cedeze. Spuse, încercând să rămână indiferent:

- Ce energetici?! De unde i-ai mai scos şi pe-ăştia? A început vreun nou serial de desene animate? Parcă începusem să vorbim serios.

- Acum tu crezi despre Hina că ar fi fost spion federal, dar a existat o perioadă – pe care fie că ți-a şters-o din memorie, fie că nu vrei să o recunoşti – în care o credeai o Energetică, pentru că asta îți spusese ea că este şi că ei au trimis navele-dragon, chipurile, să ne ajute. Să ne ajute la ce?, că nu ne-au ajutat cu nimic. În realitate, „dragonii" trimişi de Rătăcitori, adevărații ei semeni, au făcut numai distrugeri, ne-au nimicit flotele de luptă, au atacat Transcenda, planeta noastră sacră, au sfărâmat Cristalul Soarelui, principala armă care îi neutraliza, şi au întins prin galaxie o plasă energetică nocivă care a declanşat boala „minților rătăcite".

- Pentru mine devine prea complicat, spuse Sal afişând o stare de lehamite, dar încercând să-şi ascută cât mai mult simțurile. Tu oi avea mintea mai odihnită, dar eu m-am săturat de problemele voastre galactice. Nu mai vreau decât să mă întorc pe Pământ şi să-mi văd de bătrânețile mele.

- Ai doar cincizeci şi doi de ani, Sal-Gal şi ştiu sigur că bătrânii Consiliului federal te-au revigorat şi ți-au lungit mult viața.

- Eheee!! Or fi încercat ei, da' nu prea s-au consumat. Poate m-au revigorat doar cât să le fac lor treburile. Eu mă simt obosit şi sătul de toate poveştile astea interminabile pe care le aruncați voi mereu pe spinarea mea.

- Poate că Hina ți-a indus, în mod voit, starea de oboseală, ca să te scoată şi pe tine din joc, dar să nu deviem de la idee! Hai să mai lămurim doar o singură... „poveste”! De ce a fost nevoie ca Marele Dragon, despre care ți-a spus ea – chipurile! – că a fost trimis de nişte Energetici paştici şi pietenoşi, să întindă în spațiul nostru galactic acea plasă energetică nocivă? Ți-a dat Hina vreo explicație plauzibilă, sau a trecut totul sub tăcere cu abilitatea-i de acum cunoscută?

- Nu ştiu. N-am auzit-o...

Era pentru prima dată când Sal-Gal avea o urmă de suspiciune la adresa Hinei. Într-adevăr, lipsea din tot raționamentul ei expus în discuția lor purtată în adâncurile planetei Kola, tocmai acest amănunt – ce rost a avut plasa energetică a Marelui Dragon despre care s-a spus la vremea respectivă că interacționează distructiv cu dimensiunea noastră materială? De ce Energeticii, presupuşi prieteni, au întins-o prin galaxie, dacă ea a fost nocivă? Şi lui nu-i trecuse niciodată prin cap să întrebe. Un gând dureros îl fulgeră ca o lamă de cuțit înroşit în foc – dacă Hantar avea dreptate?

Întrebă cu glas scăzut, încă stăpânit de gânduri confuze:

- Să presupunem prin absurd că ai avea dreptate! Ce ai de gând să faci?

- Va trebui să o reținem înainte de a ne provoca şi mai multe distrugeri.

- Acceptă, te rog, ca înainte de a avea tu orice inițiativă, să stau eu de vorbă cu ea!

- De acord, ne întoarcem chiar acum pe Ortada unde îți voi pune la dispoziție un loc sigur în care veți putea discuta netulburați de nimeni.

Se ridicară tăcuți şi ieşiră din cameră, fiecare apăsat de propriile gânduri.

Pe Sal-Gal îl preocupa cel mai mult acum faptul că şeful Flotei Alfa făcuse un efort supraomenesc să rostească numele Hinei, ca şi cum ar fi dorit să-l prevină în privința ei. Oare chiar soția sa îl adusese în starea de „legumă” în care se afla? Greu de crezut, imposibil de acceptat. Se gândi că doar o discuție față în față cu Hina va putea lămuri totul.

*

Araina stătea cu capul pe umărul lui Darh, iar cu o mână îi răsfira părul negru şi des. Încerca să nu îl deranjeze, dar nici nu putea să îl lase singur. Ar fi vrut să-i spună ce a aflat despre mama lui – aşa considera că ar trebui să se poarte o bună prietenă – dar nu voia să îl tulbure tocmai acum când era foarte adâncit în muncă.

Darh primise spre studiu de la Hantar o documentație stufoasă privitoare, aparent, la Cristalul Soarelui, dar, pe măsură ce o parcurgea, îşi dădea seama că nu va reuşi să rezolve nimic. Erau date care făceau doar o referire generală la asamblarea bucăților de cristal, conținând în principal informații despre anumite tipuri de interacțiuni ale unor energii necunoscute, cu specific transcend. Şi mai erau trimiteri indirecte, dar insistente, către o bază necunoscută de date aflată, după cum se deducea, sub Biblioteca

Transcendei, acolo unde se dădea de înțeles că anumite mistere aşteaptă să fie descoperite.

Făcu o pauză de concentrare pusă în evidență de un mare oftat, prilej pentru Araina să îl abordeze:

- Te pot ajuta cu ceva? Se pare că Preşedintele ți-a dat o misiune foarte complicată.

- Nu înțeleg de ce m-a ales tocmai pe mine, doar are la dispoziție o armată de cercetători.

- Te apreciază foarte mult şi se bazează pe inteligența ta de excepție.

- Să nu exagerăm! Poate sunt foarte inteligent pe Pământ, dar aici, printre voi, îmi este greu să ies în evidență. Tu, de exemplu, puteai să primeşti sarcina la fel de bine ca şi mine.

- Aaaa, nu! Eu sunt specializată în structuri administrative. Stau mai prost cu perspicacitatea, cea de care înțeleg că este mare nevoie pentru a „digera” acest volum de informații.

- Da, cred că ai intuit bine. Nimic nu pare să se lege până nu treci de cel puțin două niveluri deductibile.

- Poate că Preşedintele te-a ales pe tine, mizând tocmai pe originea ta terestră neinfluențată de sistemele noastre algoritmice de gândire moştenite de la Federație. Tu ai o abordare diferită, mai imaginativă, cu mai multe şanse de reuşită.

- Poate, dar nu reuşesc să deduc decât că trebuie să ajung neapărat pe Transcenda.

- Dacă va fi nevoie, vom merge şi acolo.

- Vrei să vii cu mine?, întrebă Darh cu speranța că va fi mai mult timp alături de prietena sa de care se apropiase tot mai mult şi pe care o îndrăgea exponențial cu fiecare zi trecută.

- Dacă mă primeşti, răspunse şi ea zâmbind cu subînțeles.

Se cuprinseră cu brațele, bucuroşi că sunt împreună, dar Araina redeveni serioasă, gândindu-se că nu are dreptul să îl facă prea fericit în pragul unei veşti cutremurătoare.

El îi observă schimbarea feței, cu zâmbetul pierit care lăsă locul unei cute pe frunte, dar mai zăbovi puțin cu privirea asupra ei înainte de a o întreba ce se întâmplă.

Fata nu era nici înaltă şi nici robustă. Părea chiar plăpândă la o privire neatentă, dar aliura ei bine proporționată, mişcările sigure şi agile, muşchii nu foarte reliefați, dar făcuți parcă din lame de oțel, nu rămâneau prea mult timp neobservate. Avea o față rotundă cu gura mică şi un năsuc puțin ridicat de vârf, deasupra căruia te priveau doi ochi mari ca de căprioară mereu atentă. Părul îl purta după moda planetei sale natale – dat peste cap şi despărțit în trei fuioare groase, negre şi lucioase, unul lăsat pe spate, mai mare, iar două aduse în față, pe piept şi toate trei tratate cu un fixativ special care le ținea într-o formă compactă, cu vârfurile adunate în cârlionți ascuțiți, ca nişte burghie uriaşe.

- Ce s-a întâmplat?, o chestionă el. Ai zâmbit şi apoi te-ai încruntat la mine.

- Nu la tine. ...Darh, trebuie să îți dau o veste foarte neplăcută. Îmi face rău şi gândul că vei fi nevoit să o auzi de la mine, dar încerc să te ajut, ca o bună prietenă ce îți sunt.

- Spune-mi, te rog, şi nu te simți vinovată pentru ceva care există în mod obiectiv! Despre ce este vorba?

- Preşedintele Hantar o bănuieşte pe Hina că este spionul Rătăcitorilor la care a făcut referire în discuția cu voi.

- Mama??!! De unde ştii?

- Lucrez în administrația Preşedintelui...

- Cât de fondate sunt bănuielile lui?

- Din păcate, are dovezi clare.

- Dovezi clare?! Sigur nu este o farsă?

- Nu. Hinei i-a venit rău tocmai pentru că a fost supusă unei energii cu care Rătăcitorii sunt incompatibili.

- Dacă ar fi adevărat, ceea ce îmi este imposibil să cred, înseamnă că şi eu sunt pe jumătate Rătăcitor.

- Ție nu ți-a fost rău.

- Nu-mi vine să cred. Există şi alte acuzații? Mi se pare totul o glumă proastă.

- Nu ştiu prea multe amănunte, spuse Araina nedorind să răscolească prea mult lucrurile care i-ar fi putut face lui Darh şi mai mult rău. Vom afla mai multe când ne vom întoarce pe Ortada.

- Plecăm imediat într-acolo!

Araina, deşi tulburată de misiunea sa ingrată de a-l preveni pe prietenul ei, răsuflă, totuşi, uşurată că momentul cel mai greu fusese depăşit. Acum că Darh ştia despre ce este vorba, ea putea să-i acorde sprijinul moral de care avea nevoie, fără să mai simuleze că nu s-a întâmplat nimic, iar el avea timp să pregătească temeinic apărarea Hinei pe care

nici ea nu o putea percepe ca pe un duşman. Era convinsă însă că evenimentele imediat următoare aveau să limpezească apele şi spera din tot sufletul ca Preşedintele să se înşele.

Se gândi dacă ea poate fi de folos cu ceva. Nu-i veni decât o singură idee, aplicabilă doar în cea mai neplăcută evoluție a evenimentelor, dar merita să se asigure că momentul respectiv nu o va găsi nepregătită. Pentru orice eventualitate îşi luă şi o măsură de precauție şi îl rugă pe Darh să trimită un mesaj în numele ei, pe căile de comunicații normale, ca să nu atragă atenția, către nişte cunoştințe ale ei de pe Skynia, cu textul: „Sunt obligată să întârzii. Am nevoie de mai mult timp pentru a ne reîntâlni. Ceața nopții îmi ține rece fără voi. Abia aştept să ne antrenăm din nou împreună”.

*

Străinul se apropie de „Sherkan” doar cu naveta, pe care o făcuse invizibilă şi nedetectabilă, pentru că aceasta era mult mai mică decât nava şi putea trece mult mai uşor neobservată sau confundată cu un miniasteroid în cazul în care vreun senzor de mare finețe ar fi pus-o indirect în evidență.

Se plasă într-un intrând median al „Fulgerului” şi lansă un scurt semnal punctual de poziție. Imediat „Sherkan” îşi activă scutul nedetectabil şi părăsi locația, îndepărtându-se de Ortada pe un traseu plin de zig-zag-uri şi curbe pentru a i se pierde complet urma, măcar pentru câteva clipe cât avea să dureze schimbul de mesaje. Nu se aflau la primul contact de acest fel, dar apropierea de planeta-capitală impunea măsuri de precauție suplimentare.

Din nava străinului plecă primul mesaj conceput să aibă o dublă protecție – o rază foarte scurtă de emisie şi o denaturare a sensului, imediat după recepție:

„Trebuie să fii pregătită în orice moment. Ți s-a întins deja capcana.”

Urmă mesajul de răspuns:

„Da, ştiu. Odată început, planul trebuie respectat în cele mai mici detalii. Sincronizarea va fi esențială şi intră în sarcina ta. În caz de eşec, voi fi obligată să aplic soluția extremă!”

Nava reveni în poziția inițială, iar naveta străinului plecă la fel de silențios pe cât venise.

În camera de relaxare Hina întrerupse sistemul de ecranare şi căzu puțin pe gânduri. Urma o perioadă foarte grea a misiunii sale galactice.

*

Hantar mergea grăbit pe holul interminabil, urmat de Sal-Gal care abia ținea pasul, dar care se revigora de fiecare dată când se uita înapoi la Corbii Nopții care veneau spre el ca nişte fantome de smoală.

Ajunşi în zona prezidențială, Hantar intră în anticamera biroului său, lăsând uşa larg deschisă pentru a intra şi cei din urma sa.

Văzându-l, secretara sări de pe scaun, îi ieşi în întâmpinare dându-i de înțeles că are ceva important de comunicat.

El înțelese că este vorba de ceva grav şi o întrebă:

- Ce s-a întâmplat? Spune direct, pentru că sunt foarte ocupat!

- Domnule Preşedinte, veni răspunsul secretarei, generalul Ramana a contactat sindromul „dragon”. Medicul şef a pus diagnosticul în urmă cu doar câteva minute.

Hantar se întoarse spre Sal-Gal şi îl fixă cu o privire plină de subînțelesuri. Sal înțelese mesajul nerostit – ultima dată, generalul vorbise cu Hina şi acum devenise o „minte rătăcită”. Îi spuse:

- Vreau să vorbesc neapărat cu ea, înainte de a i se întâmpla orice altceva.

- Va fi după cum ți-am promis. Mâine dimineață în apartamentul vostru.

- De ce abia mâine?

- Pentru că ea nu este acum pe planetă şi a anunțat că se întoarce abia mâine. Trimite-i un mesaj şi stabileşte locul şi ora întâlnirii!

Capitolul 5

ÎN CĂUTAREA ADEVĂRULUI

Se apropia ora stabilită pentru întâlnirea cu Hina. Sal-Gal o aştepta cu înfrigurare în cameră. Hantar îi spusese să o atragă în dormitorul mic, sub pretextul unei intimităţi mai sigure, în realitate pentru ca discuţia lor să fie filmată şi urmărită şi de Darh care aştepta acum împreună cu Araina în biroul Preşedintelui.

Lui Sal-Gal nu-i convenea să fie asistat, mai ales de către Hantar, dar îşi dădea seama că el oricum ar fi spionat într-un fel întrevederea. Şi poate că era mai bine şi pentru Darh să vadă singur ce se întâmplă. Ar fi preferat o discuţie

strict ecranată desfăşurată pe „Sherkan” pentru a-şi da seama cu maximă fidelitate cât adevăr se află în acuzațiile formulate împotriva soției sale.

Nu îşi putea imagina că Hina cea frumoasă, caldă şi blândă ar putea fi în realitate un monstru şi că în toți aceşti ani le-a înşelat tuturor încrederea şi vigilența şi s-a folosit de el fără niciun scrupul. Dar nici nu putea să ignore dovezile ce păreau foarte clare.

Urma să afle adevărul peste foarte puțin timp, chiar din gura ei. Îşi propusese să o abordeze direct, fără menajamente şi era ferm convins că îşi va putea da seama dacă ea va încerca să îl mintă. Însă, trebuia neapărat să o prevină de la început că discuția lor este urmărită şi înregistrată. Cu mai mulți ani în urmă stabiliseră între ei un cod de semne – fusese ideea lui – în eventualitatea că vreodată ar fi fost nevoiți să-şi transmită anumite secrete în prezența altor persoane. Nu era un limbaj clar, ci mai mult o sumă de gesturi, simboluri şi convenții destul de interpretabile şi se temea acum că nu va putea desluşi ceea ce îi va transmite Hina, dacă va folosi şi ea limbajul cifrat.

Auzi uşa de la intrare. Ea era. Intră şi îl privi destul de rece, întrebându-l aproape încruntându-se, fapt ce îl surprinse, el negăsind un motiv pentru o astfel de atitudine a ei:

- De ce m-ai chemat? Ce ai atât de important să îmi transmiți?

- Nu am să-ți transmit nimic. Voiam să-ți cer nişte lămuriri.

- În legătură cu ce?

El se frecă puțin la ochiul drept şi o rugă să verifice dacă i-a intrat ceva sub pleoapă. Era semnul prin care o atenționa că sunt urmăriți. Apoi îi spuse:

- Te văd foarte încordată. Mai lasă şi tu grijile galaxiei pe seama altora! Vino puțin în dormitorul mic ca să-ți fac un masaj!

O trase după el în camera stabilită pentru discuție şi încercă să o aşeze pe pat, dar ea se împotrivi, îi prinse un deget şi, scuturându-i mâna, îl întrebă nerăbdătoare şi la fel de încruntată:

- Spune-mi, te rog, ce nelămuriri ai? Sunt cumva legate de persoana mea?

- Hantar te acuză că ai fi un spion sau că lucrezi pentru Rătăcitori, i-o spuse el direct aşteptându-i reacția.

- Ce dovezi are Hantar împotriva mea?, rosti ea nervoasă.

Sal-Gal rămase puțin descumpănit. Hina nu negase acuzația, ci se arătase doar îngrijorată de consistența dovezilor. Şi nu o văzuse niciodată într-o asemenea stare de nervozitate.

- A adunat probe solide şi mi le-a prezentat şi mie, răspunse el. Par foarte veridice.

- Hantar vrea să controleze totul ca un dictator. Să-şi vadă de problemele lui şi să mă lase pe mine în pace!

- A reconstituit traseul nostru prin Noua Galaxie şi a constatat că tu eşti responsabilă de apariția „minților rătăcite".

Hina îi puse o palmă pe frunte şi îl împinse cu putere, zicându-i a lehamite:

- Hai, slăbeşte-mă cu de-astea! Şi plasa Marelui Dragon ce rol a mai avut?

- Chiar aşa! Ce rol a avut plasa energetică? Nu mi-ai spus niciodată...

Hina îl privi surprinsă pentru o clipă şi îi răspunse pe un ton şi mai distant:

- Şi de ce ți-aş fi spus? Cine eşti tu ca să ştii?

- Sunt Salvatorul Galaxiei.

- Eşti un mare fraier.

El se apropie de ea şi o prinse cu brațele de umeri, scuturând-o puternic pentru a o determina să-i răspundă cu seriozitate. Erau gesturi incredibile, nemaiîntâmplate între ei niciodată.

- Să înțeleg că Hantar are dreptate şi că te-ai folosit de mine fără nicio ruşine?, întrebă el devenind la rândul lui nervos. Nici nu meriți să-mi mai pese de tine vreodată.

- Nici nu am nevoie să-ți pese. De acum încolo să mă laşi în pace!

- Să nu-ți închipui că scapi!

- Încearcă să mă opreşti! Pot oricând să vă distrug pe toți.

- Nu-mi vine să cred că tu, iubita mea, îmi spui asemenea lucruri.

- Din acest moment nu mai sunt iubita ta. Nu te mai baza pe mine şi nici eu pe tine! Adoră-l pe Hantar al tău!

Hina trântise ultimele cuvinte cu răutate, după care încercă să iasă din cameră. El strigă în urma ei:

- Draga mea, nu se poate, nu înțeleg. Trebuie să existe o altă soluție...

- Lasă-mă în pace!, tună ea şi ieşi trântind uşa.

Dar nu ajunse departe. În camera alăturată se afla deja Hantar cu doi Corbi ai Nopții. Paznicii o prinseră pe Hina şi o aduseră înapoi, trântind-o în pat.

Preşedintele strigă la Sal-Gal:

- Ieşi repede!

Apoi apăsă câteva taste pe un panou ce se afla lângă uşă, lipit de perete, ce fusese mascat de un ghiveci cu flori. Din podea se ridicară douăsprezece bucăți de parchet care ascundeau frânturile din Cristalul Soarelui aduse de pe Transcenda. Energia concentrică emanată de ele o paralizară pe Hina care se zbătea acum în pat în spasme chinuitoare. Apoi în jurul ei se formă o sferă energetică, bucățile de cristal se lipiră de ea şi totul dispăru pe un tunel format ca o distorsiune spațială în dreptul ferestrei, care apoi se închise şi dispăru în câteva clipe.

Sal-Gal se panică destul de mult şi-l întrebă pe Hantar:

- Ce-ai făcut cu ea? Unde ai trimis-o?

- Stai liniştit! Am transferat-o într-o incintă sigură pe FG-1. Acum nu mai poate face rău nimănui.

Sal-Gal se prăbuşi în pat în timp ce Hantar ieşi din apartament însoțit de paznicii săi, gândindu-se că totul mersese parcă prea uşor, că Hina cedase prea repede, chiar fără să opună rezistență. Îşi spuse că s-ar putea ca ceva să nu fie în regulă şi că trebuie să fie vigilent în continuare. Totuşi, Hina era acum prizoniera lui şi asta conta cel mai mult. O făcuse inofensivă şi orice ripostă a ei, poate dinainte gândită, nu mai putea să îl afecteze major. Însă ideea îi persista. Oare Hina fusese luată prin surprindere încrezându-se prea mult în loialitatea lui Sal-Gal şi, în plus, neavând cunoştință de prezența cristalelor, sau se lăsase prinsă bazându-se pe un anumit plan? Şi care ar mai putea fi planul ei acum când în mod sigur a devenit neputincioasă? Pe ajutorul cui s-ar putea ea baza? Se gândi imediat la

cocloni. Da!, cu ei a făcut un pact secret de când şi-a dat seama că este suspectată. Cu aceste gânduri merse grăbit în biroul său şi se interesă de Flota coclonă. Era la locul ei. Totuşi, Kal Tabol plecase singur către o destinație necunoscută. Poate era doar o coincidență. Oricum, coclonul nu reprezenta un mare pericol, iar Hina urma să fie mutată într-un loc din care chiar nu o mai putea scăpa nimeni.

*

Mii de ace energetice îi străpungeau trupul provocându-i dureri insuportabile care îi țineau corpul în aceleaşi spasme chinuitoare. Starea se completa cu un rău psihic ce îi genera o anxietate avansată greu de controlat. Trecuseră doar câteva minute de când fusese prinsă în capcana energetică, dar Hinei i se păruse o veşnicie. Nu îşi imaginase că ar putea fi atât de rău şi, pentru o clipă, fu tentată să renunțe să se mai împotrivească, lăsându-se purtată spre neant, spre locul unde suferința încetează. Dar nu se afla aici pentru a ceda atât de repede, mai ales că noul ei rol era aşa de important încât merita orice risc şi orice chin. Trebuia să suporte şi să reziste măcar atât cât să îl convingă pe Hantar de eficiența capcanei care urma să îi producă leşinul şi apoi starea de inhibiție cerebrală avansată, nu mai devreme de un anumit interval de timp. O renunțare prematură i-ar fi creat acestuia suspiciuni periculoase.

Îşi descărcă toată durerea într-un urlet sfâşietor ce i-ar fi dat cu siguranță Preşedintelui satisfacția misiunii îndeplinite. Ajunsese deja pe FG-1 şi, deşi nu avea cine să

o audă, presupunea că starea ei este monitorizată, iar rezultatul trimis lui Hantar în timp real pentru ca el să ia act de leşinul ei şi să o considere, din acel moment, total inofensivă. Mai spera, şi aici nu se înşela deloc, ca Hantar, foarte meticulos din fire, să nu rişte rămânerea ei în zona liberă unde ar fi putut fi ajutată sau s-ar fi putut salva singură printr-un procedeu necunoscut lui, ci să o trimită în singurul loc din galaxie care constituia pentru cei ca ea închisoarea perfectă – în inima Transcendei.

Venise timpul. Trupul Hinei cedă în cele din urmă în fața valurilor implacabile de energie emanate de bucățile de cristal. Liniştea o cuprinse şi căzu în abisul unui vis fără ecou în care gândurile, imaginile erau fără întoarcere.

Hantar primi semnalul şi zâmbi triumfător. Trecuse de cel mai mare hop. Indiferent ce planuri pusese la cale Hina, se comportase ca o naivă, subapreciindu-i capacitatea de a o anihila. Îi transmise de la distanță computerului navei să izoleze camera cu sfera-capcană, să blocheze orice comunicare şi să ia curs spre Transcenda.

În clipa următoare, brățara „dacică” de la mâna Hinei se activă şi-i trimise în tot corpul un impuls revigorant, trezind-o. De acum încolo avea să o protejeze împotriva energiei cristalelor, dându-i posibilitatea să acționeze la momentul potrivit. Dar până atunci mai avea de aşteptat.

*

Atmosfera din biroul Preşedintelui era apăsătoare. O tensiune nervoasă plutea în aer încorsetându-le parcă pieptul şi obligându-i să respire cu greutate.

Darh părea cel mai afectat de cele întâmplate. Deşi văzuse cu ochii lui atitudinea Hinei, nu putea nici acum să conceapă că mama sa arătase că este cu totul altfel decât crezuse el. Se prăbuşise în fotoliu, cu capul lăsat pe spate, ținând ochii închişi şi gândindu-se că trebuie să existe o altă explicație la cele întâmplate.

Araina era aproape de el, neîndrăznind să îl tulbure nici măcar cu o consolare. Încordarea care o stăpânea o obliga să stea chircită, abia atingând fotoliul.

Sal-Gal încerca să arate că se află într-o stare normală, dar privea absent, în gol, undeva deasupra lui Hantar, de a cărei prezență părea să nu fie conştient.

Dar Preşedintele nu avea prea mult timp de pierdut şi de aceea îi readuse la realitate:

- Îmi pare foarte rău de cele întâmplate, dar ați văzut cu ochii voştri reacția Hinei. Nici măcar nu a încercat să se dezvinovățească. A fost atât de surprinsă că i s-a dezvăluit adevărata identitate, încât devenise aproape violentă. Rămânerea ei în libertate ar fi generat un risc pe care nu ni-l puteam asuma. Ştiu că vă vine foarte greu să acceptați, dar supraviețuirea civilizației noastre galactice este mai importantă decât orice slăbiciune sentimentală.

Darh nu se mai putu abține şi izbucni:

- Nu se poate. Este de neconceput ca mama să fie vinovată de ceva. Trebuie să existe o altă explicație.

- Fiule, se întoarse Sal-Gal către el întinzându-i o mână ca un gest de înțelegere, şi pentru mine pare ceva de neconceput, dar nu putem să ignorăm faptul evident. Hina a fost rece şi agresivă față de mine, ceea ce nu s-a mai întâmplat niciodată până acum. Atitudinea ei a arătat clar că şi-a recunoscut indirect calitatea de Rătăcitor.

- Ba nu! S-a comportat nefiresc, şi-a însuşit vina prea repede. O cunosc foarte bine şi ştiu că nu a fost cu adevărat ea. Trebuie să căutăm alt răspuns la nelămurirea noastră.

- Te înțeleg, pentru că şi mie mi s-a părut că s-a purtat ciudat, dar am găsit explicația. Dacă acuzațiile i-ar fi fost aduse de oricine altcineva, cu siguranță că ar fi reacționat cu totul altfel, dar ştia că pe mine nu mă putea minți şi a adoptat o atitudine agresivă, tocmai pentru că nu a voit să devină penibilă încercând zadarnic să-mi ascundă adevărul. Nu există altă logică şi trebuie să ne împăcăm cu gândul că am pierdut-o. Eu încep deja să fiu revoltat pentru că m-a manipulat fără nicio jenă atâta timp. Nu mai merită respectul meu.

- Tu poți să începi să fii cum vrei, dar pe mine m-a născut şi sunt parte din ea, indiferent cât de vinovată ați considera-o voi. Eu sunt pe jumătate duşmanul vostru şi merit să fiu închis alături de ea.

Araina îl strânse de mână ca un gest dezaprobator, iar Hantar interveni şi îl contrazise:

- Tu nu ne eşti duşman. Tu te-ai născut în lumea noastră şi nu ai nicio caracteristică de Rătăcitor. Nici măcar nu eşti influențat de radiația cristalelor. Hina a făcut un lucru înțelept în privința ta. Te-a ținut departe de filozofia civilizației sale, ceea ce înseamnă foarte clar că a dorit să rămâi unul de-al nostru. Ea a venit aici într-o misiune de sacrificiu şi a fost conştientă tot timpul de riscurile la care se expune, dar pe tine a dorit să te salveze, să te protejeze neimplicându-te în planul ei distructiv. Respectă-i măcar această dorință! Rămâi unul de-al nostru!

- Dar nu ştiu dacă rezist cu o asemenea povară...

- Munca te va ajuta să te împaci cu gândul că ai pierdut ceva de mare preț. Nu ai altă variantă. Nu poți să stai inactiv, nu poți să te izolezi, nu poți să uiți. Poți doar să îți consumi energia într-o activitate utilă. Continuă munca de recompunere a Cristalului Soarelui! Termină etapa de informare, apoi pleacă pe Transcenda! Araina te va însoți şi te va ajuta cu orice va putea. În etapa finală voi veni şi eu lângă tine ca să concepem totul împreună, ca o certitudine a reuşitei noastre. După aceea, când vom fi în siguranță, îți vei putea vizita mama oricând vei dori. Dar acum nu uita! Hina a dorit să rămâi unul de-al nostru, iar Rătăcitorii nu sunt semenii, despre care nu ştii nimic, ci duşmanii tăi.

Darh făcu o pauză apoi spuse cu o oarecare resemnare:

- Cum ajung pe Transcenda fără să mă cheme la ei Marii Învățați?

- Eşti aşteptat oricând. Am aranjat eu asta.

Apoi Hantar i se adresă lui Sal-Gal:

- Şi față de tine am o rugăminte. Îți aminteşti de baza aceea de selecție şi antrenament pentru pământeni. Aş dori să mergi pe planeta ta şi să cumperi pe numele tău, dar în contul nostru exact această zonă. Am studiat-o şi corespunde cel mai bine scopurilor noastre.

Îi întinse o hartă pe format digital care reprezenta planeta Pământ, dar la o atingere repetată, scara hărții se mărea, intrând tot mai mult în detalii. La un anumit nivel de profunzime, apăru un sector încercuit cu roşu şi Sal înțelese că aceea era zona care îl interesa pe Hantar. Foarte surprins ridică ochii spre el, întrebându-l:

- Îți trebuie chiar munții noştri Bucegi?! Nu era mai bine la câmpie? Cum să se antreneze oamenii? Cățărați pe stânci? Crezi că pământenii mei sunt capre negre?

- Baza va fi subterană, iar zona este foarte bine aleasă fiind greu accesibilă.

- Este o zonă turistică de foarte mare interes. Săpând la baza ta subterană, o să te trezeşti pe cap cu fel de fel de tabere de copii care or să se joace prin tunelurile tale şi or să-ți demonteze toate escavatoarele.

- Vei cumpăra întreaga zonă şi o vom izola interzicând accesul oricărui curios.

- Daaa, să ştii! Cumpără tu munții Bucegi şi n-o să stârneşti curiozitatea nimănui!! Măăiii!!, or să vorbească ăia de tine şi pe programele de muzică populară!

- Nu eu, ci tu vei cumpăra zona în cauză. Parcă aşa stabilisem.

- Şi cu ce s-o cumpăr? Îl demontez pe Sherkan şi-l vând la kilogram?

- Vei primi întreaga cantitate de aur de care vei avea nevoie. Ştiu că pe Pământ acest metal este foarte prețuit.

- Da, este, dar cum o să-l justific? O să le spun că l-am găsit săpând un WC în fundu' curții?

- Nu îți face probleme! Vom găsi justificarea cea mai potrivită. Şi de ce nu? Putem simula că l-ai găsit chiar în subsolul domeniului tău. Mai problematic va fi cu selectarea oamenilor. Aici vom avea nevoie de foarte multă discreție.

- Greu cu discreția pe Pământ! Ne trebuie o acoperire plauzibilă. Aha!! Ne prefacem că organizăm concursuri constând în expediții în jurul Lumii. Iar prin Amazon, prin Sahara, prin Siberia îi facem pierduți unul câte unul şi

justificăm dispariţiile prin faptul că i-a păpat monstrul Hap-Hap. Odată inventat şi popularizat acest „Hap-Hap”, toţi curioşii n-or să mai fie atenţi la noi, ci îl vor căuta pe Hap-Hap pe capul căruia vom pune un premiu foarte mare.

- Până la un punct, ideea este foarte bună. Prin concursul de care vorbeşti, le putem testa exact aptitudinile de care avem noi nevoie.

- Bine, eu voi merge spre Pământ ca să iniţiez operaţiunile de cumpărare a terenului. Dar nu plec imediat. O să mai stau câteva zile ca să-mi revin.

- Erai interesat să pleci cât mai repede pe Pământ şi să uiţi de toate problemele, îl chestionă Hantar cu oarecare suspiciune.

- Da, dar voiam să plec împreună cu Hina. Fără ea, totul pare întors pe dos...

- Poate munca te va ajuta şi pe tine să uiţi.

Hantar se ridică dându-le de înţeles că discuţia s-a încheiat, dar i se adresă Arainei:

- Pe tine te rog să mai rămâi pentru a-ţi deschide accesul la fondurile de care vei avea nevoie însoţindu-l pe Darh. Tu te vei îngriji să nu îi lipsească nimic.

Fata rămase, în timp ce cei doi ieşiră din încăpere, dar înţelese că era doar un pretext folosit de Preşedinte pentru a o reţine în vederea unei discuţii secrete, din moment ce avea deja acces la orice facilitate oferită de sistemul administrativ al Noii Galaxii.

- Araina, o abordă Preşedintele, misiunea ta nu s-a încheiat. Capturarea Hinei a rezolvat cea mai mare problemă a noastră, dar mai avem multe alte lucruri de pus la punct. Şi oricum, urmează confruntarea cu Rătăcitorii care trebuie să ne găsească foarte bine pregătiţi. Darh este

într-o stare psihică destul de labilă şi tu va trebui să îl ții în echilibru. Ne putem aştepta şi la unele surprize neplăcute. Hina a cedat parcă prea repede şi nu este exclus să fi avut un plan care să fi prevăzut capturarea sa şi prin care să ne încurce în continuare.

- Sal a explicat destul de plauzibil atitudinea ei şi...

- Da, ai dreptate, este logic ce a spus, dar nu strică să fim prevăzători. Dar de eventualele piedici pe care Hina ar fi putut să ni le pună în cale, mă voi ocupa eu. Sarcina ta principală este să îl menții pe Darh într-un echilibru psihic suficient de stabil încât să rămână de partea noastră cu întreaga sa convingere. Nu ne putem permite ca el să devină un punct slab al angrenajului nostru de apărare, pe care Rătăcitorii să îl poată exploata la un moment dat. Ai văzut şi tu că are tendința de a se solidariza cu mama lui, fapt pe care Hina ar putea să se bazeze. De aceea am nevoie din partea ta nu numai să îl menții în echilibru, ci chiar să îl ții sub observație şi să îmi raportezi orice deviație de comportament a sa.

- Totuşi, domnule Preşedinte, nu cumva sarcina pe care i-ați încredințat-o de a recompune Cristalul Saoarelui este prea pretențioasă pentru starea sa actuală? Tot timpul va avea în minte că lucrează la o armă îndreptată împotriva semenilor mamei sale şi pe jumătate ai lui. Este ca şi cum i-ați cere să se sinucidă, şi asta îi va distruge orice echilibru pe care i-l va oferi prezența mea. Şi nici nu cred că singur, oricât de inteligent ar fi, va reuşi performanța pe care i-o cereți.

- Îl voi ajuta şi eu împreună cu Marii Învățați, la momentul potrivit. Dar acum el trebuie să rămână în mijlocul evenimentelor pentru a putea decide singur dacă rămâne unul de-al nostru sau nu.

Fata înțelese din spusele preşedintelui că, mai degrabă, Darh este supus unui test de loialitate şi că mai puțin contează contribuția sa la recompunerea Cristalului, dar nu-şi explimă părerea, ascultându-l în continuare pe Hantar:

- Şi mai am un motiv foarte bine întemeiat pentru care îl solicit pe el în mod special. Darh moşteneşte gena „trans" de la tatăl său şi are acces nelimitat pe Transcenda. După cum vezi, sunt ca o carte deschisă pentru tine. Nu îți ascund nimic, te fac părtaşă la planurile mele cele mai subtile, îți confirm statutul de omul meu de încredere. Sper că mă vei răsplăti cu devotamentul aşteptat.

- Domnule Preşedinte, v-am mai spus că voi face tot ce îmi stă în putere pentru apărarea Noii Galaxii.

- Aici am vrut să te aduc. Este motivul principal pentru care te-am reținut. Dacă Darh va deveni un pericol real pentru noi, îl vei putea anihila?

Araina coborî privirea. Era supusă şi ea unui test foarte delicat şi ştia că Hantar aştepta un răspuns fără echivoc. Ridică privirea şi se uită direct în ochii lui, spunându-i fără să clipească:

- Dacă Darh va deveni un duşman al Noii Galaxii, eu voi fi prima care i se va opune.

- Mă bucur să aud asta. Ştiu că îl iubeşti şi că îți va fi foarte greu, dar acum sunt convins că nu mă vei dezamăgi.

Bine, poți să pleci. Şi te rog să ții legătura cu mine şi să-mi faci periodic o informare asupra evenimentelor din zona voastră de activitate, dar fără să ştie el!

Fata se ridică şi ieşi. În urma ei, Hantar se afundă în fotoliu satisfăcut, convins că Araina nu îi va scăpa de sub control şi prin ea, îl va avea şi pe Darh în atenție. Despre Sal-Gal gândea că are prea puțină inteligență pentru a-i încurca planurile, iar tupeul său enervant este, de fapt, supapa prin care pământeanul îşi consumă tensiunile interioare rămânând, ca de obicei, inofensiv.

*

Sal-Gal petrecuse câteva zile în apartamentul său, timp în care mai mult dormise, iar printre reprizele de somn, accesase Platforma UV, în special pentru a se relaxa cu diverse jocuri sau călătorii pe planete neutre ca importanță.

Încercase şi reuşise să creeze impresia de non-combat, de dorință de evadare din realitatea atât de neplăcută creată de trădarea Hinei. Scopul său era foarte bine conturat. În cazul în care activitatea sa era atent monitorizată – lucru mai mult decât probabil – să le dea impresia supraveghetorilor, indiferent cine ar fi ei, că el a adoptat o atitudine tipic pământeană, de deznădejde, renunțare, resemnare şi, în final, refugiere într-o lume virtuală fără griji..

Dar adevăratele sale intenții erau altele. Acum când Darh şi Araina erau plecați pe altă planetă, ocupați fiind cu studiul acelor arhive, iar Hantar începuse un control la

uzinele de asamblare a navelor de luptă, el putea să-şi înceapă adevărata muncă pe care o plănuise în mare secret.

Mersese prin câteva locuri publice de pe Ortada, alegându-le să fie cât mai aglomerate ca să i se vadă de cât mai mulți figura plictisită, apoi luă o sferă energetică şi se deplasă pe „Sherkan”. Pe drum se gândise la un fapt destul de ciudat. Nimeni dintre cei cu care se întâlnise, nu părea să ştie ce i se întâmplase Hinei. De ce Hantar ținea secretă o asemenea reuşită a sa – capturarea spionului Rătăcitorilor – cu care ar fi fost normal să se laude chiar şi oficial, în fața Forumului? Spera să afle în curând. Avea, totuşi, o idee impusă de logica sa, şi anume că Hina nu era învinsă definitiv, că Hantar nu se considera pe deplin stăpân pe situație, că lucrurile erau mult mai complicate decât fuseseră prezentate. Şi el care îşi imaginase că niciun rău la nivel galactic nu se mai putea întâmpla pe durata vieții sale...

Deşi nu mai avea chef de rezolvarea unei alte crize, acum se afla în unica situație în care ar fi acceptat să se mai implice cu întreaga ființă – era în joc soarta Hinei. Trebuia neapărat să afle adevărul despre soția sa. Îşi făcuse planul şi era hotărât să acționeze. Mergea până acolo încât voia să încerce să o salveze, chiar dacă era cu adevărat un Rătăcitor, dar totuşi, hotărârea lui avea la bază speranța şi oarecum convingerea că Hantar se înşeală în privința ei.

Pentru început avea de lămurit trei lucruri principale: de ce fostul comandant al Flotei Alfa pronunțase numele Hinei, de ce Marele Dragon – navă considerată a Energeticilor prieteni – întinsese în galaxie plasa distructivă şi încă ceva ce spera să afle prin intermediul lui Sherkan.

Ajuns pe navă, merse direct în centrul de comandă şi îi ceru computerului exact situația care îl interesa acum foarte mult, dar fu dezamăgit să afle că va dura câteva zile până când o va obține, dat fiind caracterul secret al informațiilor conținute. Sherkan chiar se împotrivise inițial accesării fără autorizație a acelor date clasificate, dar el insistă în stilul său caracteristic:

- Hai, măi, prietene, că n-avem timp de mofturi! Imaginează-ți că am traversat Sahara pe jos, desculți şi fără apă! Mai faci crize de corectitudine când dai de o fântână a unuia plecat de-acasă? Nu! Te arunci direct în ea fără să ceri voie nimănui şi bei până faci pipi pe tine. Apoi ieşi la suprafață şi când vine proprietarul, te prefaci că nu s-a întâmplat nimic. Poate doar aşa, ca să-i faci un bine, poți să-l atenționezi că apa lui a devenit cam sălcie.

- Te previn, îi răspunse computerul, că se va semnala imediat accesarea acestui tip de informații şi vom atrage atenția asupra noastră.

- Şi ce dacă? Lasă că dăm vina unul pe altul şi dacă nu suntem lăsați în pace, te oferi tu să suporți toate consecințele. La urma urmei nu facem niciun rău, ci doar ne interesăm de ceva care ar trebui să fie la îndemâna oricui.

- Nu contează conținutul datelor, ci faptul că le pot obține doar prin încălcarea unui protocol de siguranță.

- Nu avem altă soluție. Consideră că suntem din nou într-o situație de război şi trebuie să asculți de mine orbeşte.

- Voi îndeplini toate ordinele tale, cu excepția situațiilor în care vor fi opțiuni mai bune de acțiune pe care ți le voi prezenta spre analiză. Dacă vei insista, voi îndeplini cererea ta inițială.

- Daaa?! Bravo! Aşa te vreau. Chiar am nevoie acum de tine ca de un prieten devotat şi nu ca de un încurcă-lume cum ai fost în alte dăți.

- În alte situații am fost nevoit să iau în considerare circumstanțele în care...

- Lasă-mă pe mine să duc greul luării deciziilor! Tu du greul executării lor! De exemplu acum am nevoie să-i tragi o viteză maximă spre Darena.

*

Cele două crucişătoare coclone se apropiară de planeta Kola pe partea ei întunecată şi se opriră la suprafața atmosferei. Din fiecare ieşi câte o navetă care asoliză în acelaşi punct. Două persoane coborâră şi intrară tăcute în edificiul din subsol amenajat special pentru întâlniri de mare taină.

Cei doi erau Harabal şi Kal Tabol care merseră împreună, dar fără să vorbească, prin labirintul de holuri, până în camera unde îi aştepta Kohon.

Toți trei se aşezară la o masă triunghiulară care semnifica atât rangul lor egal în cadrul Imperiului, cât şi împărțirea sarcinilor şi autoritatea lor în structura de responsabilitate a fiecăruia.

Harabal răspundea de vechiul Imperiu, Kal Tabol de participarea coclonă la Proiectul Noua Galaxie, iar Kohon se preocupa de viitorul speciei coclone, atât prin realizarea

unei Flote cosmice moderne, nedeclarate, cât şi prin ținerea sub observație a situației generale galactice, în vederea speculării la maxim şi în timp util a tuturor oportunităților ivite. Deşi nu se amestecau unii peste alții, aveau drept de opinie asupra problemelor apărute în sferele de decizie ale celorlalți, iar periodic sau la nevoie, cum se întâmpla acum, se întâlneau pentru a discuta şi decide de comun acord situația generală a Imperiului.

Primul vorbi Kal Tabol, deoarece problematica de discutat apăruse în sectorul lui de responsabilitate:

- Tehnologia a fost modificată conform informațiilor furnizate de către Hina. Am testat noile capacități şi ele corespund aşteptărilor.

- Pe ce tip de navă ați făcut experimentul?, întrebă Kohon.

- Pe un crucişător de clasă X.

Era o navă modernă, de ultimă fabricație coclonă, de a cărei existență restul galaxiei nu avea cunoştință. Sau, cel puțin aşa sperau ei să fie, având în vedere secretul în care o învăluiseră.

- Şi cum s-a comportat?, continuă Kohon dorind să afle performanțele noilor nave produse de subordonații săi.

- A fost distrusă complet în treizeci şi şase de secunde, după un foc de intensitate maximă.

Harabal interveni, iritat de cele auzite:

- Ai distrus un crucişător de clasă X doar pentru un simplu experiment??!!

- Nu am intenționat să îl distrugem, dar eficacitatea „cursei de şoareci” modificate, este cu mult peste aşteptări.

- Da, zise Kohon, am pierdut o navă de ultimă generație, dar am câştigat un sistem de luptă de temut. Mi se pare foarte avantajos. Să modificăm toate „cursele de şoareci" conform noii tehnologii şi să le transformăm în nave-păianjen!

Harabal îşi exprimă o neîncredere:

- Trebuie să analizăm cu multă atenție situația de ansamblu, fără să ne lăsăm prea entuziasmați de o realizare punctuală. Ce interes ar avea Hina să ne ofere pe tavă un asemenea avantaj? Poate că ei dispun deja de nave mult mai puternice.

- Hina nu ne-a oferit tehnologia gratis, preciză Kal Tabol. V-am informat deja ce ne cere în schimb. Şi poate fi un lucru chiar foarte riscant pentru viitorul nostru. Trebuie să hotărâm acum dacă ne putem angaja cu adevărat la aşa ceva.

- Sunt două lucruri de lămurit, insistă Harabal cu suspiciunea sa. Dacă vom respecta până la urmă înțelegerea cu Hina, dar şi să ne dăm seama de ce am primit tehnologia de la ea şi nu pe cale oficială, cum ar fi fost normal între parteneri egali.

- Când am plecat de pe Ortada am aflat în ultimul moment o ştire care nu s-a făcut publică nici până acum: se pare că Hantar a arestat-o pe Hina, dintr-un motiv încă necunoscut. Asta ar explica într-un fel de ce ea a făcut târgul cu noi pe ascuns. Să ne atragă de partea ei în conflictul pe care îl are cu Hantar.

- Dar pe cine reprezintă ea?, întrebă Kohon mirat de turnura evenimentelor.

- Foarte probabil, Federația, cred eu, răspunse Kal Tabol. Consiliul Suprem nu putea sta în afara transformărilor galactice şi a avut grijă să-şi infiltreze spionul cât mai aproape de Preşedinte. Iar el şi-a dat seama şi a înlăturat-o.

- Un conflict între Federație şi Noua Galaxie?

- De ce nu? Hantar a acaparat prea multă putere şi amenință echilibrul galactic la care bătrânii țin foarte mult.

- În acest caz avem şi răspunsul pentru cealaltă dilemă a noastră – nu trebuie să ne amestecăm în niciun fel. Noi vom culege la urmă roadele unui posibil conflict între ei.

Harabal care îi ascultase pe cei doi cu fruntea proptită într-o mână, interveni exprimându-şi dezacordul:

- Cred că sunteți într-o eroare. Nu pot să concep că există un conflict, chiar şi incipient, între cele două puteri. Poate doar unul între Hina şi Hantar. Ceva declanşat de prea multe orgolii între ei sau orice altceva, dar un război, ar fi prea mult. În plus, după câte ştiu eu, Hina îl reprezintă mai degrabă pe Sal-Gal, decât pe federali.

- Sal-Gal nu a avut nicio reacție la arestarea soției sale, preciză Kal Tabol.

- Încă nu a avut, dar ştim cu toții că el este destul de imprevizibil, având un stil foarte specific de a reacționa la evenimente.

- Cred că ai dreptate, îl aprobă Kohon pe Harabal după un moment de gândire. Să nu ne lăsăm păcăliți de aparențe! Federalii nu au obiceiul să se lupte între ei, cu atât mai puțin în pragul unui conflict de proporții cu Rătăcitorii, duşmanul nostru comun. Dacă sunteți de acord,

eu zic să nu ne amestecăm în niciun fel pentru început şi să aşteptăm să apară alte elemente care să ne ajute să luăm o decizie finală.

Kal Tabol se simţi obligat să întrebe:

- Şi cu angajamentul faţă de Hina cum rămâne? Îl vom respecta?

- Nu, cu atât mai mult cu cât acum nici nu sunt îndeplinite condiţiile presupuse de Hina.

- Da, dar dacă, aşa cum a presupus Harabal şi cum se şi subînţelege, în spatele ei se află, de fapt, Sal-Gal, ce ne facem? Cu el nu este de glumit. S-ar putea ca lucrurile să fie mult mai complicate decât le percepem noi acum.

- Un motiv în plus să aşteptăm.

*

Sal-Gal coborî pe Darena şi se grăbi spre sala de şedinţe unde îl aşteptau membrii Consiliului Suprem.

Federaţia, deşi la nivel galactic intrase într-un con de umbră ca urmare a pierderilor teritoriale şi depopulării planetelor rămase, a expansiunii explozive a Noii Galaxii, dar şi a impunerii prin forţa evenimentelor a unui nou model social de dezvoltare, în interiorul său făcuse progrese considerabile, nebănuite şi neluate în seamă de ceilalţi.

Rămaşi în graniţele sale, într-un proces covârşitor, numai acei indivizi supra-raţionali care se consideraseră incapabili să mai acceadă într-un univers al sentimentelor şi emoţiilor, îi fusese mai uşor să realizeze o comunitate a conexiunilor telepatice între indivizi. Încă nu erau perfect şi definitiv interconectaţi, dar realizaseră o reţea mentală de

acces, ca o lume comună, la care oricine se putea conecta oricând dorea pentru a comunica, a se informa sau a găsi soluții la diverse probleme şi la care toți contribuiau punându-şi în comun un sector cerebral, fapt ce le permitea să sesizeze orice fluctuație a rețelei şi să se activeze la nevoie.

Desigur, conexiunea cerebrală slăbea pe măsură ce se depărtau de grup şi chiar se întrerupea la o anumită distanță specifică pentru fiecare indivit în parte, în funcție de capacitățile lui, dar federalii pierduseră obiceiul de a mai călători dincolo de zona lor cosmică şi chiar şi în interior se deplasau destul de puțin, obținând aproape totul prin conexiunea la rețeaua intercerebrală. Federația tindea să devină astfel o societate statică fizic, dar foarte dinamică mental, un fel de „Univers Virtual", dar mult mai natural, mai firesc, mai rapid şi mai eficient decât Platforma UV a Noii Galaxii.

Exista şi un oarecare dezavantaj de moment. Autoritatea Consiliului Suprem tindea să se dilueze tot mai mult în conştiința comună care se născuse şi care nu era suficient de conturată pentru a stăpâni întregul proces de transformare. Pentru a evita haosul, se convenise de comun acord ca bătrânii Consiliului federal să mai aibă statutul de lideri încă o perioadă de timp.

Ştiind de la Hina de trasformările produse în profunzimea Federației, Sal-Gal se bucura acum că mai avea, totuşi, cu cine să stea de vorbă, fără să fie nevoit să se conecteze mental la rețeaua lor pentru a comunica, riscând astfel să i se afle toate secretele, pentru că, bineînțeles, nu el s-ar fi conectat, ci bătrânii ar fi dat buzna în mintea lui şi, pe lângă ei, cine ştie ce alți nepoftiți.

Când intră în sala de şedințe el îşi exprimă exact aceste temeri:

- Salutare, domnilor! Mai puteți să mişcați limba, sau trebuie să-mi plasez capul în cine ştie ce borcan electronic pentru a putea comunica cu voi? Şi dacă mi-l introduc acolo, mă jupuiți de toate secretele, nu-i aşa? Sau mai rău – îmi goliți mintea ca să vă puteți vărsa voi în ea toate grijile. Hai, luați-mă de odihnit, că nu m-am mai împleticit demult!

- Şi noi ne bucurăm să te reîntâlnim, Sal-Gal, îi răspunse Baal Spaal care aflându-se exact în fața sa, preluă inițiativa discuției.

Pământeanul făcu ochii roată prin sală şi văzu aceeaşi pereți monotoni, aceeaşi masă goală înconjurată de scaunele bătrânilor plus unul pentru el la fel de impunător. Se miră că este tratat acum de la egal la egal de cei care la început de tot îl trataseră ca pe o insectă, ca mai apoi – aşa voia el să îşi aducă aminte – să-l trântească de podea dematerializându-i fotoliul. Sau parcă el încercase să le-o facă lor. În fine, îşi zise că nu mai contează.

Baal Spaal continuă să-l chestioneze în legătură cu vizita sa surprinzătoare:

- Ne-ai anunțat în ultimul moment, ai cerut o întâlnire imediată şi te simțim destul de precipitat. Ce se întâmplă? Cu ce te putem ajuta?

- Hai, nu mă mai simțiți voi prin 'năuntru, luați-mă doar pe-afară! Da, ai intuit bine. Sunt în criză de timp şi am de rezolvat o problemă foarte delicată. Că doar ştiți şi voi – când tuşeşte galaxia, eu trebuie să fac febră în locul ei! Despre ce este vorba? Hantar a arestat-o pe Hina pe motiv că este spion al Rătăcitorilor. Am venit aici ca să aflu cât

mai multe lucruri despre cei doi şi să descopăr un posibil motiv de conflict între ei. Ca să fiu şi mai explicit – vreau să-mi salvez soția dovedindu-i nevinovăția.

Bătrânii se uitară unii la alții şi schimbă gânduri neînțelese de musafirul lor. Apoi Baal spuse:

- Hantar nu ne-a anunțat de acest incident. Suntem surprinşi să îl aflăm abia acum. Dar nici nu era obligat să ne spună ceva.

- Nu este un simplu incident, ci un fel de nouă criză galactică pe care trebuie să o luăm în serios, dar văd că voi v-ați rupt de lume şi nu vă mai pasă că dinspre Noua Galaxie plouă peste voi cu broaşte! Iar Hantar nici nu mai consideră necesar să vă informeze măcar în privința lucrurilor foarte serioase. S-a rupt de voi şi nu-i mai pasă. El este iedul căruia i-au crescut puțin cornițele şi-şi împunge acum propria mamă. Ia fiți voi capra care-i rumegă urechile!

- Hantar nu mai are nicio obligație față de noi. Ce acuzații îi aduce Hinei? Sunt întemeiate?

- După capul lui, sunt, dar eu cred că se înşeală. Nu puteți să-l contactați telepatic pentru a-l chestiona puțin? Abia vă recâştigați autoritatea asupra lui luându-l la sigur ca şi cum i-ați percepe toate gândurile.

- Distanța este prea mare pentru un astfel de contact şi chiar dacă el ar fi mai aproape, nu am putea să realizăm o conexiune telepatică fără acordul lui.

- Dar puteți măcar să declanşați o telepatie generală în rândul federalilor voştri pentru a afla date despre Hina – dar foarte evaziv, pentru că nu vreau să fie compromisă în

niciun fel – ceva care să indice o posibilă apartenență a ei la altă civilizație sau măcar o racolare a sa ca spion al cuiva?

- Da, asta putem să facem. Aşteaptă puțin!

Sal-Gal încerca mai puțin să afle date noi despre Hina, dar voia să vadă dacă bătrânii aveau vreun indiciu referitor la existența ființelor energetice.

După un timp, Baal Spaal îi comunică:

- Nimeni dintre cei conectați în acest moment la rețeaua noastră mentală nu are cunoştință de nimic anormal în privința Hinei. Dar asta nu înseamnă neapărat că ea este nevinovată. Poate însemna şi că şi-a ascuns foarte bine urmele.

- Măăăăiii, nu-ncepeți şi voi cu prostiile! Dacă „iedul" de Hantar îşi împunge capra, voi ce faceți? Vă dați cu coarnele-n fund unul la altul?

- Hina s-a născut pe Helia, a urmat treptele ierarhice federale, a fost perfect loială principiilor noastre. Nimeni nu ştie nimic compromițător despre ea.

- Dar voi credeți că ar putea fi un Rătăcitor?

- Nu are nicio relevanță ce credem noi, nici nu desfăşurăm un test de încredere în privința ei. Contează doar consistența acuzațiilor ce i se aduc.

- Da', ia mai faceți un amor colectiv cu mințile voastre şi aflați şi despre Hantar câteva informații! Este cumva un om ranchiunos, supărăcios, răzbunător? Cum este el perceput printre voi?

- Pe Hantar îl cunoaştem foarte bine, din moment ce ar fi urmat să fie unul de-al nostru. Nu este nimic din ce ai întrebat tu. Are, în schimb, o mare ambiție, o curiozitate exagerată, o dorință de a investiga şi de a controla lucrurile în care se implică.

- V-a şocat vreodată cu ceva? A făcut vreun gest cu care v-a surprins, chiar ştiindu-l curios şi întreprinzător?

- Am discutat la vremea respectivă între noi... Nu ne-am fi putut imagina că ar fi dorit să adere la Proiectul „Noua Galaxie”. Dinamismul gândirii sale ar fi fost mult mai bine pus în valoare în cadrul rețelei noastre mentale. Cei ca noi – mă refer la membrii Consiliului federal – îşi irosesc capacitățile paranormale într-un contex material.

- Şi atunci ce l-a determinat să aleagă o cale care îi limitează capacitatea de exprimare? Adică de ce „iedul” ar vrea să clocească?

- Nu ştim. A venit schimbat de pe Transcenda. Stagiul de pregătire desfăşurat sub îndrumarea Marilor Învățați i-a modificat comportamentul, l-a făcut mult mai ambițios chiar şi decât era. La momentul acela noi i-am perceput transformarea, dar au urmat marile schimbări galactice impuse de tine care au dat un nou curs evenimentelor.

- Aha, uitasem că eu sunt de vină!

- Nu am spus-o cu răutate şi nici tu nu trebuie să fii ironic. Încercăm să îți fim de ajutor, deşi nu vedem nicio legătură anterioară între Hina şi Hantar.

- Deci, ceva s-a întâmplat pe Transcenda... Acolo o fi început el să se viseze conducătorul întregii galaxii şi acum inventează probleme grave ca să devină tot mai celebru, pe măsură ce le rezolvă.

- În baza de date a Transcendei care ne-a fost pusă la dispoziție de către Marii Învățați, am găsit informația că el a cerut accesul la biblioteca secretă a planetei. Dar nu ştie nimeni ce documente a studiat acolo.

- Ahaa, parcă mi-aduc aminte că a recunoscut şi în fața mea ceva de genul ăsta. Dar văd că vă cam deranjează şi pe voi că Hantar devine din ce în ce mai puternic şi vă ia din popularitate! Da' pe voi cine v-a oprit să studiați secretele acelea când ați fost la instruire?

- Aici nu vorbim de invidie. Transcenda este o planetă sacră şi pe ea ni se impune un protocol care nu poate fi încălcat decât printr-un gest necugetat care devine astfel un act de profanare.

- Se consideră cumva că Hantar a încălcat protocolul?

- A făcut o cerere de acces în zona secretă şi a primit o aprobare limitată.

- Pe care el nu a respectat-o. Sunt convins că a mers mai departe şi a aflat lucruri pe care nu le mai ştie nimeni. Şi uite aşa curiozitatea i s-a transformat în grandomanie. Iar acum face din Hina o victimă de antrenament, în vederea unor operațiuni viitoare mult mai consistente. În curând ăsta o să vă mănânce pe pâine şi nici eu nu cred că o să am scăpare prea mult timp. Ia să funcționez eu mai de-a curmezişul, ca măcar să mă-nghită cu noduri, dacă m-o lua vreodată prin surprindere!

- Tu îți poți permite exerciții de imaginație, dar noi suntem obligați să rămânem raționali.

- Cine vă obligă? Vorbiți de rațiunea asta a voastră de parc-ați avea rată la bancă şi dacă n-ați plăti-o, v-ar lua cineva mințile! Voi vă încorsetați singuri. Ia dați-vă şi voi drumul la imaginație, să vedeți ce uşurare o să vă cuprindă! Ca atunci când găseşti WC-ul după o lungă alergare pe aleile parcului. Dar să vă întreb altceva! Dacă presupunem prin absurd că Rătăcitorii sunt mult mai aproape decât

credem noi, Federația are vreo flotă aptă de luptă? Voi mai produceți „fulgere galactice”, sau acum aveți arme telepatice? Ceva kamikaze cărora, când vă concentrați voi toți pe ei, să le bubuie mintea. Zic şi eu...

- Avem navele vechi pe care le ținem în dispozitivul defensiv al planetelor locuite, iar pentru atac avem o flotă de nave-bază orzone. Sunt nave foarte mari, de ultimă generație, cu mobilitate mai mică, dar cu scuturi de forță foarte puternice şi putere de foc mult sporită.

- Parcă şi Noua Galaxie are o flotă sau două de nave orzone. Păi ce fac orzonii ăştia? Produc nave în disperare şi le vând la toată lumea? Ei chiar or fi având rate neplătite la bancă? Ne-om trezi că şi Rătăcitorii or veni tot cu nave orzone!

- Nu. Orzonii au rămas, în majoritatea lor, loiali Federației şi s-au oferit să ne asigure apărarea, întrucât ei au cele mai bune nave de luptă, fiind şi renumiți strategi. Noua Galaxie a preluat un tip de navă orzonă, dar nu cel de navă-bază care li s-a părut prea costisitoare şi greoaie, pe care a perfecționat-o după interesele sale.

- Să întreb mai direct. De ce ați renunțat la navele de tip „fulger”? Parcă erau cele mai performante. Credeți că Rătăcitorii or să tragă în voi cu probleme de perspicacitate şi-or să moară de necaz că le rezolvați prea repede?

- Navele noastre orzone din ultima generație înglobează în ele şi tehnologie de tip „fulger”. Noi am considerat că modelul de navă-bază ne avantajează mult mai mult în conceptul strategic defensiv pe care l-am adoptat, decât navele de atac sau interceptare. Ceilalți au

fost liberi să-şi conceapă propriul lor plan de apărare, dar cel mai important va fi să luptăm împreună împotriva invadatorilor. De ce eşti atât de preocupat de apărarea noastră? Există un pericol iminent de care noi nu avem cunoştinţă?

- Încă nu pot să mă pronunţ, dar nu ar strica să vă ţineţi flotele în alertă şi să fiţi mai atenţi la ce se întâmplă în restul galaxiei. Am eu nişte indicii că ni se pregăteşte ceva neplăcut, ceva care a fost gândit să ne ia prin surprindere.

Sal se ridică, îşi luă rămas bun de la bătrânii pe care pentru prima dată îi percepea ca pe nişte prieteni adevăraţi, şi se îndreptă spre uşă, dar Baal Spaal îl mai reţinu cu o întrebare:

- Sal-Gal, de ce nu ai folosit diamantul su-eng şi ai simţit nevoia să vii până aici?

- Eu am slăbiciuni de pământean şi, din când în când, mi se mai face dor de voi.

Zâmbi către ei şi plecă. Era evident că venise până aici pentru a evita interceptarea convorbirii sale, deşi ştia că, teoretic, nu se poate aşa ceva. Merse direct la navă şi decolă spre un alt punct dinainte stabilit – planeta Daron unde spera să afle de la ex-comandantul Flotei Alfa de ce rostise numele Hinei.

Sal-Gal jucase puţin teatru în faţa bătrânilor. Venise pe Darena ca să-şi lămurească anumite neclarităţi, dar, pe cât posibil, fără să-şi trădeze gândurile şi starea de spirit. Încercase să fie pământeanul aiurit cu care erau familiarizaţi membrii Consiliului Suprem, pentru a nu le crea suspiciuni prea mari, dar să-i pună, totuşi, puţin într-o stare de atenţie. În realitate el se afla într-o mare tensiune

nervoasă, simțea că timpul nu este de partea lui şi, ca de obicei, trebuia să acționeze pe cont propriu, neştiind în cine să aibă încredere şi în cine nu. Din păcate, vizita pe Darena îi crease noi semne de întrebare care trebuiau urgent lămurite.

*

Hantar inventase un pretext pentru a o chema pe Araina la el. Se aflau acum pe o planetă industrială, nu foarte departe de Ortada. Voia ca întâlnirea lor să fie scurtă pentru ca fata să se întoarcă cât mai repede lângă Darh.

- Ia loc, draga mea, o invită el în biroul său destul de luxos pentru un mediu de producție, dar aşa îi plăcea lui să se respecte în orice situație. Nu te rețin mult pentru că nu vreau ca absența ta să îi afecteze eficiența prietenului tău. Cum merg lucrurile acolo? Există vreun progres?

- Da, oarecum. Darh s-a refugiat într-o muncă asiduă pentru a uita ce i s-a întâmplat Hinei. Crede că a găsit o cheie logică prin care încearcă să descifreze sensul ascuns al textelor parcurse.

- Foarte bine! Încearcă să îl ții cât mai conectat la activitatea sa. Pune-i la dispoziție tot ce are nevoie, stai cu el şi încurajează-l! Spune-i că de rezultatul muncii lui poate depinde salvarea Hinei!

- Este adevărat sau îmi cereți să îl mint?

- Poate fi adevărat. Cred că o expunere îndelungată la energia Cristalului o poate face pe Hina inofensivă, ceea ce ar însemna că ea ar putea să revină atunci printre noi. Dar

să continui.Vreau să mă ții la curent cu tot ce se întâmplă acolo la voi, dar fără să foloseşti modalitatea de comunicare obişnuită care poate fi accesată de diverse persoane care nu trebuie să ajungă la secretele noastre.

- Nu văd cum aş putea să o fac altfel, domnule.

- Dacă aş fi avut un diamant su-eng în plus, ți l-aş fi dat, deoarece cu ele se poate comunica în condiții de deplină securitate, dar nu am.

- De cine ne mai temem, domnule Preşedinte?

- Nu de cineva anume, dar trebuie să fim în continuare prevăzători. Îți spuneam că mi s-a părut prea facilă capturarea Hinei. Nu ar fi exclus să-şi fi făcut adepți, poate printre cocloni cu care, după cum am văzut, a întreținut o legătură secretă.

- Şi cum facem atunci?

- Există o posibilitate, dar nu o putem folosi decât cu acordul tău şi poți să refuzi dacă ți se pare ceva nepotrivit. Aş putea activa între noi un canal telepatic pe care l-am putea folosi la distanțe nu foarte mari şi pe durate limitate dar suficiente pentru informări reciproce şi puneri de acord. Îți activez un anumit centru nervos latent, iar legătura astfel stabilită nu va funcționa mai mult de o lună, după care se va închide de la sine. Nu trebuie să te temi că ți-aş putea citi gândurile; ar fi imposibil. Vei auzi în minte glasul meu şi dacă vei dori, îmi vei răspunde, dacă nu, nu. Niciunul dintre noi nu va putea afla despre celălalt mai mult decât ne vom vorbi telepatic, cu bună ştiință. Ai încredere în mine! Dacă ar exista o scurgere de informații, ar fi reciprocă, deci şi tu ai putea afla intimitățile mele.

Fetei i se păru ceva destul de riscant, dar, totuşi, spuse:

- Dacă mă încredințați că procedura nu îmi va face rău, eu neavând puteri paranormale ca dumneavoastră...

- Stai fără grijă şi priveşte asta ca pe un privilegiu! Este cea mai sigură cale de comunicare şi nu presupune niciun risc pentru tine. Eu voi fi cel care va fi nevoit să facă un efort mental foarte mare pentru realizarea conexiunii. Ridică-te puțin, te rog!

Hantar o prinse de umeri şi o întoarse cu spatele la el punându-i palmele pe tâmple şi lipindu-şi fruntea de capul ei.

- Nu te împotrivi!, îi şopti el.

Dar fata stătea crispată gândindu-se că nu este o idee tocmai bună să-şi pună mintea la dispoziția cuiva, chiar dacă era vorba de Preşedinte şi de interesele Noii Galaxii.

Hantar nu aşteptă ca ea să se relaxeze. Coborî o mână în zona ei intimă şi o apăsă cu fermitate, spunându-i:

- Iartă-mă, dar nu va merge decât dacă îți creez o stare emoțională foarte intensă.

Araina fu şocată de gestul Preşedintelui, dar după o clipă îşi simți mintea eliberată de toate grijile şi o stare de bine îi invadă tot corpul.

- Gata, spuse el, legătura a fost realizată. Hai să facem o probă ca să te şi convingi că nu ți se încalcă nicio libertate!

Parcă o mică fereastră se deschise în mintea ei prin care pătrunseră cuvintele nerostite ale lui Hantar: „Probă de comunicare. Răspunde-mi dacă mă auzi!”. „Da, vă aud”, spuse ea în gând, copleşită de o experiență nouă, atât de surprinzătoare.

*

Medicul-şef al clinicii stătea în picioare, cu brațele încrucişate, sprijinit de marginea biroului şi privea la cei doi, neînțelegând insistența lui Sal-Gal de a-l face să vorbească pe fostul comandant de flotă care țintea cu privirea tavanul alb, din scaunul său cu rotile.

- Este inutil, spuse el. Noi folosim tehnologii avansate de stimulare cerebrală şi tu vrei să îl readuci la realitate doar vorbindu-i?

- Doctore, răspunse Sal care îngenunchease în fața bolnavului şi îl ținea de mâini pe care i le scutura din când în când pentru a-l ajuta să se concentreze, data trecută a vorbit cu mine.

- Şi ce ți-a spus? Că se simte mai bine?

Doctorul nu voise să fie ironic, ci îşi exprimase astfel frustrarea cauzată de neputința de a-şi ajuta pacienții, dar Sal-Gal nu-i înțelese starea de spirit şi-i dădu o replică pe măsură:

- Mi s-a plâns că în fiecare noapte îl violează asistentele tale şi că a auzit pe hol că l-au luat în vizor şi femeile de serviciu.

- Nu cred că ne putem permite glume pe seama lui, având în vedere starea în care se află.

- Da' chiar, doctore, în ce stare se află? Boala se manifestă la toți pacienții la fel? Şi în ce constă, practic?

- Da, la toți se manifestă la fel ca simptomatologie pentru că are aceeaşi cauză, încă necunoscută, care determină o comprimare, o arhivare a informațiilor cerebrale, astfel că pacienții nu mai au acces la propriile lor

procese raționale şi de memorie. Cel puțin aşa rezultă din interpretarea scanărilor cerebrale făcute tuturor, care au pus în evidență acest tip de modificare mentală.

- Aaaa, deci nu li s-a şters memoria, ci li s-a comprimat într-un loc din creier de unde ei nu o mai pot folosi, dacă am înțeles eu bine.

- Da, ai înțeles bine.

- Şi din experiența foarte vastă pe care o ai în domeniu, de ce crezi dumneata, doctore, că cineva le-ar face aşa ceva unor oameni? La ce i-ar folosi?

- Cineva??!! Crezi că cineva anume a provocat procesul cu bună ştiință, dintr-un interes ascuns, şi că nu este pur şi simplu o manifestare a unei boli necunoscute de tip expunere la o anumită radiație?

- Să presupunem doar că boala a fost provocată de cineva printr-un mecanism necunoscut nouă. Adică vouă, că eu vin pe-aici ca la muzeu. Ceva de genul „radiația delta" cu care coclonii v-au forțat să reînvățați tabla-nmulțirii. Cu ce scop ar arhiva cineva mintea altcuiva?

- Nu ştiu ce să spun. Este o abordare surprinzătoare pentru care îmi este greu să fac speculații fără studii aprofundate.

- Hai, doctore, dă-ți drumul la păreri că eu nu sunt Hantar! Mie îmi poți spune toate prostiile care-ți trec prin cap, fără să-ți fie teamă că-ți tai din salariu. Simte-te ca o babă invitată la o emisiune TV, care se bagă singură-n seamă de nu mai scapă ăia de ea!

- Arhivarea cerebrală are ca efect direct golirea de informații a unei mari părți a scoarței cerebrale, ce poate fi umplută ulterior cu alte informații din exterior. Față de

ştergerea memoriei unde fracțiuni informaționale reziduale perturbă biomecanismele-suport ale creierului, prezintă avantajul unei fidelități mai mari la înregistrarea noilor informații.

- Deci ceva de genul: îi golesc mintea unuia, pentru a i-o umple cu datele mele, transformându-l astfel într-o marionetă.

- Da, posibil.

- Dintre bolnavii prezenți aici, dă cineva semne că ar fi manipulat, cumva?

- Până acum, nu. Toți au rămas la stadiul vegetativ de funcționare cerebrală.

- Dar ex-comandantul nostru care sigur mi-a vorbit data trecută, chiar dacă îl credeți voi acum şeful flotilei muştelor din salon, are vreo particularitate? E puțin altfel decât ceilalți? Oricât de puțin.

- Are aceeaşi afecțiune, dar, în cazul lui, parcă procesul de arhivare nu a fost terminat, ceea ce ar putea explica şi faptul că a reuşit, cred, totuşi, cu mare dificultate, să-ți vorbească, deşi nu a mai făcut-o cu alte ocazii. Noi am crezut că este puțin mai rezistent decât ceilalți.

- I-ați descoperit vreun factor de rezistență?

- Nu, deşi ne-a preocupat cazul.

- Poate că acel „cineva”, dacă există, s-a grăbit şi nu a mai apucat să-l arhiveze de tot. Ca atunci când te „gâdili” cu partenera şi, ca un făcut, tocmai atunci sună cineva la uşă...

- Vom studia posibilitatea producerii bolii printr-un act voit. Te voi anunța dacă descoperim ceva.

- Mulțumesc, doctore! Acum, dacă te rog, ne poți lăsa puțin singuri?

- Da, desigur, dar cu condiția să nu faci nicio presiune asupra lui care i-ar înrăutăți starea.

Doctorul ieşi, iar Sal-Gal se apropie şi mai mult de bolnav întrebându-l şoptit:

- Generale, mai vrei să gungureşti puțin cu mine?

- ...Hina... 24... 18... 115... 12... 33.

Ex-comandantul vorbise cu greu, încordându-şi tot corpul ca pentru un efort de maximă importanță, după care se relaxă, închizând ochii şi afundându-se din nou în speteaza scaunului său.

- Gata, măi, ți-a şi venit somnul de după odihna de noapte?, vorbi Sal notând repede cifrele ca să nu le uite şi renunțând apoi să-l mai deranjeze, convins fiind, după atitudinea generalului, că acesta nu mai are nimic să-i transmită. Ieşi din cabinet întrebându-se ce ar putea să însemne acele numere. Oricum era convins că ele aveau o semnificație specială, din moment ce generalul făcuse un efort considerabil pentru a le rosti.

Capitolul 6

FUGARII

Sal-Gal îi găsi cu mare greutate pe Araina şi Darh. Deşi ajusese repede pe planeta unde se aflau ei, cu ajutorul lui Sherkan, aici îi luase mult timp să-i localizeze, deoarece Ortis 5 era un corp ceresc destul de ostil vieţii, cu o climă foarte rece şi vânturi puternice. De aceea locuitorii se mutaseră în subsol, împânzind planeta cu incinte mari formate din multe niveluri, unite printr-o reţea complicată de tuneluri mai largi sau mai înguste, conform importanţei lor, în care te puteai rătăci cu uşurinţă dacă erai nou-venit.

Când dădu de ei, Sal se lumină la faţă, exclamând uşurat:

- Bine că v-am găsit în sfârşit, măi, porumbeilor! Tocmai terminasem planeta asta de cutreierat şi voiam să

trec la următoarea, gândindu-mă că n-am înțeles eu bine unde sunteți.

- Pe unde ne-ai căutat?, întrebă Darh cu uşurarea în glas a celui care, apăsat de o mare suferință, întâlneşte pe cineva apropiat care îi poate prelua o parte din povară.

- Am fost prin toate tunelurile magistrale, principale, secundare şi periferice. Am ajuns şi la cele care sunt în construcție. Ba mai mult, într-un loc abandonat am văzut un animăloi mare, ca un şobolan uriaş, care săpa la o galerie de-a lui, şi am aşteptat şi acolo cu speranța că poate străpunge într-o cameră secretă de-a voastră.

- Vai!, exclamă Araina cu părere de rău, dar nu era nevoie să pierzi atât de mult timp. Dacă îmi spuneai că vii, mergeam eu şi te aşteptam la terminalul central de transport.

Dar imediat Darh îşi calmă prietena:

- Stai liniştită că nu a umblat atât de mult pe cât pretinde! Chiar îl crezi? Dacă s-ar fi rătăcit doar cu trei paşi, ar fi chemat la el toată Poliția galactică.

- Ba să ştii că am umblat ceva. Începusem să mă simt ca puiul de vrabie căzut din cuib chiar pe coada pisicii şi voiam să țip după ajutor pe la autoritățile planetei, dar m-am gândit că Hantar, având în vedere misiunea voastră secretă, v-a ascuns prin cine ştie ce cămăruțe nedeclarate aflate prin pereții incintelor, de care nu trebuie să mai afle nimeni. Dar acum văd că stați foarte confortabil într-un apartament de lux.

- Hantar ne-a pus la dispoziție reşedința sa de pe Ortis, probabil, nu neapărat ca să ne răsfețe, ci pentru a nu fi nevoit să scoată datele din computerul lui securizat.

- Nu ne-a spus că am avea o misiune secretă, interveni Araina. Cred că a fost preocupat doar de a avea asigurate toate condițiile de lucru.

- Şi ați lucrat cu spor? Ați descoperit ceva?

- Mda, îi răspunse Darh. Ceva destul de bizar. Textele pe care mi le-a pus la dispoziție fac doar referiri indirecte la Cristalul Soarelui. Aparent ai crede că despre el este vorba, dar traducerile şi mai ales interpretările lor subtile te trimit în cu totul altă parte şi vorbesc despre altceva.

- La câte are Hantar pe cap, v-o fi greşit dosarul. A încurcat Cristalul Soarelui cu setul lui de pahare de cristal.

- Exclus...

- Deci, unde te trimit şi despre ce vorbesc interpretările tale?, că mă interesează.

- Mă trimit într-un loc bine determinat, aflat pe Transcenda, numit în traducere... „sub munte”, încă nu ştiu dacă este la propriu sau semnifică ceva anume, şi vorbesc despre necesitatea de a activa... „Sursa”, sau poate... „Sonda”, despre care iar nu ştiu, deocamdată, ce semnificație are.

- Poate că activând „Sursa” asta a ta, de la ea se reîncarcă şi Cristalul Soarelui.

- Nu par să aibă acelaşi grad de importanță. Şi pe noi nu ne interesează să reîncărcăm Cristalul, ci să îl reconstruim, ori aici nu se vorbeşte nimic despre reconstituirea sa din elementele componente. Peste tot se vorbeşte de Cristal ca de un pseudomonolit deja existent care doar îşi ia energie de la Sursă sau Sondă. Mai sunt multe alte date legate de procedura de a ajunge în acel „sub munte”...

- Da măi, fiule, e clar. Textele astea găsite de Hantar în Biblioteca secretă a Transcendei nu pot vorbi de recompunerea unui Cristal al Soarelui pentru simplul motiv că nimeni nu şi-a imaginat atunci că el o să fie distrus. Dar, probabil că informațiile originale de compunere se găsesc în Sonda, Sursa aflată în fundu' muntelui. Trebuie să ajungem la ea.

- Dar pe tine de ce te interesează sarcina mea? Şi de ce ai venit după noi? Parcă trebuia să pleci pe Pământ ca să cumperi munții Bucegi.

În acel moment Sal-Gal avu o tresărire. Făcu o pauză de vorbire dând prioritate gândirii, încruntându-se din ce în ce mai mult. Apoi îl întrebă foarte serios pe Darh:

- Dar de ce zici tu că vrei să recompui Cristalul Soarelui? La asta lucrezi tu?

- Da. Nu îți mai aduci aminte? Doar erai de față când am discutat cu Hantar, după arestarea mamei.

- Hantar ți-a cerut să recompui Cristalul? Da, parcă îmi aduc aminte de discuția voastră, dar probabil că nu am fost suficient de atent. Ştii cumva şi cu ce scop îți cere asta?

- Da, Cristalul Soarelui este cea mai eficientă armă împotriva Rătăcitorilor.

Vorbele lui Darh îl loviră pe Sal-Gal ca nişte săgeți de gheață, dar îşi stăpâni orice reacție. Se gândi la ce efecte are Cristalul asupra Energeticilor şi cine ar avea interesul să-l recompună. Nu îi venea să creadă că totul se putea întâmpla sub nasul lui fără ca el să ia în calcul şi o asemenea posibilitate. Intuise că este ceva necurat, dar nu mersese cu bănuiala atât de departe şi se simțea acum ca un cățel cu mustățile tăiate şi cu nişte tinichele legate de coadă care îi trădau orice mişcare.

Întrebă încercând să pară indiferent:

- Până la urmă, informațiile astea ale voastre sunt secrete sau nu?

- Sincer, nu ni s-a spus să le protejăm de nimeni. De ce întrebi?

- Păi, m-ai făcut curios cu poveştile tale. Muntele, Sonda sau Sursa par lucruri interesante despre care aş vrea să aflu şi eu mai multe amănunte. Poți să mi le copii pe ceva?

- Da, ți le pot înregistra într-o sferă de stocare a informațiilor. Nu are rost să-ți pun tot. O să-ți dau doar traducerile şi interpretările făcute de mine.

- Ba nu. Dă-mi tot ce ți-a pus la dispoziție Hantar, plus interpretările tale! De unde ştii că eu nu găsesc alte chichițe mai interesante?

- Bine, cum vrei.

Ştiind că volumul datelor este foarte mare, Darh luă dintr-un sertar o SSI max şi începu să înregistreze. Spera ca sfera de stocare a informațiilor cu capacitatea cea mai mare să fie suficientă. După ce termină, i-o dădu lui Sal. Era cât o minge de tenis de câmp şi acesta o luă şi o introduse într-un buzunar lateral al bluzei sale albastre, ales special pentru a o proteja, dar şi pentru a nu-l incomoda prea mult.

- Bine că voi avea cu ce pierde vremea deseară, spuse el zâmbind către cei doi.

Nu-i ardea deloc să zâmbească, ba era foarte încordat şi preocupat. Trebuia să mai afle foarte urgent două lucruri: cel pentru care făcuse deplasarea până aici şi o informație mai veche cerută lui Sherkan. Pentru primul îi abordă pe cei doi:

- Vreau să vă mai întreb ceva. Sunt în posesia unei înşiruiri de numere care au legătură cu un prieten de-al meu, dar nu ştiu ce ar putea să însemne. Fiți atenți: 24; 18; 115; 12; 33. Aveți voi vreo idee?

Cei doi ridicară din umeri. Darh le scrise mare pe un monitor ca să le vadă mai bine.

La un moment dat, Araina spuse:

- Pare a fi o dată...

- O dată? Ce dată?

- O dată şi o oră după calendarul secundar federal. Depinde acum despre ce planetă este vorba.

- Să zicem că ar fi planeta Daron. S-ar potrivi?

- Nu ştiu cu ce vrei să se potrivească. Aşteaptă puțin să verific!

Fata se aşeză în fața unui monitor şi începu să lucreze. În scurt timp spuse:

- Da, numerele tale corespund cu calendarul planetei Daron. Ar fi o dată de acum patru luni.

- Da, interesant, spuse Sal impresionat de descoperire.

Dar din nou se stăpâni şi întrebă pe un ton ce se dorea neutru:

- Araina, aş putea merge la un computer din afara rețelei voastre oficiale? Ca să nu vă încurc...

- Dar ce se întâmplă?, întrebă Darh curios şi intrigat în acelaşi timp. Dai senzația că te fereşti de cineva. Sper că nu de noi.

- Vreau doar să iau legătura cu Sherkan pentru a-mi spune unde mă aflam eu la acea dată.

- Pot verifica şi eu, îi spuse fata. Am în datele mele o situație cu deplasările tale şi ale Hinei din ultimii doi ani parcă...

- De ce te-a interesat plinbatul nostru?, se miră Sal, cu Darh deopotrivă care întrebase acelaşi lucru din privire.

- Nu m-a interesat în mod special, dar mi-a arătat-o Preşedintele Hantar pentru a mă convinge că locațiile voastre succesive s-au suprapus pe cele ale apariției „minților rătăcite". Iată că am găsit-o. La acea dată a planetei Daron, dacă o transformămă în dată galactică... şi extrapolăm..., voi vă aflați încă pe planeta Kadona şi urma să ajungeți pe Daron peste cinci zile.

- Da, mulțumesc, Araina! M-ai ajutat foarte mult.

- Ne spui şi nouă despre ce este vorba?, întrebă Darh cu răbdarea deja pierdută.

- Nu sunt foarte sigur, dar data şi ora despre care discutăm, pot constitui momentul exact în care prietenul de care vorbeam, de fapt un fost comandant al Flotei Alfa, a fost transformat într-o „minte rătăcită". Ori Hina nu se afla atunci în acel loc, ceea ce poate însemna că ea este nevinovată şi că altcineva, nu ştiu cine, oricine altcineva este spionul Rătăcitorilor. Poate un străin care stă în umbră şi care a făcut tot posibilul s-o incrimineze pe soția mea.

Darh sări ca ars de pe scaun şi exclamă:

- Vai, ar fi extraordinar!! Eu sunt sigur că mama este nevinovată.

Dar Araina încercă să-l tempereze:

- Nu te grăbi să tragi concluzii pripite ca să nu fii dezamăgit din nou! Dacă există un spion încă necunoscut, ar putea fi valabilă posibilitatea ca Hina să fi colaborat cu el, având în vedere comportamentul ei nefiresc în ultima discuție avută cu Sal. Nu mi s-a părut deloc atunci când a fost acuzată, că ea nu ar şti despre ce este vorba. Asta ar explica şi de ce Preşedintele Hantar considera că Hina ar fi

cedat prea uşor şi că ar exista posibilitatea ca ea să mizeze pe ajutorul cuiva, adică a acestui posibil străin care acționează din umbră.

- Da, ai dreptate, recunoscu Darh dezamăgit de raționamentul fetei, mai ales că nu avem nicio dovadă de existența vreunui străin.

- Mai mult decât atât – nu avem certitudinea că numerele aduse de Sal reprezintă cu adevărat data planetei în cauză sau că prietenul respectiv se afla pe Daron când a fost afectat de boală; sau că cele două aspecte coincid. Şi dacă este acum o „minte rătăcită”, cum a reuşit să-ți vorbească, Sal?

- Am aflat de la doctor că el reprezintă un caz particular, în sensul că nu a fost afectat complet de boală, că a mai rămas cu un strop de luciditate care l-a ajutat să rețină data şi ora pe care mi le-a transmis ca pe un indiciu.

- Ți-a mai spus şi alte lucruri?

- Da, a rostit numele Hinei.

- Ca să o previi, sau ca să-ți transmită că ea l-a influențat?

- Nu ştiu, dar chiar tu ai demonstrat că ea nu se afla în acel moment acolo.

- Poate că adevăratul Rătăcitor a vrut să dea vina pe Hina pentru a ne distrage atenția de la existența sa. I-a creat generalului impresia că ea l-a „rătăcit” şi l-a lăsat insuficient afectat tocmai pentru a-mi putea transmite un indiciu fals.

- Sunt doar supoziții, dar, totuşi, spui ceva foarte interesant...

- O fi interesant, interveni Darh, dar nu este şi logic. Inițial stabiliseți că mama face echipă cu Rătăcitorul, iar acum presupuneți că ea este victima străinului. Nu pot fi valabile ambele ipoteze. Avem, totuşi, o pistă care ne-ar putea ajuta să îi dovedim mamei nevinovăția, dar trebuie să analizăm cu foarte multă atenție fiecare detaliu. Cred că ar trebui să-l anunțăm şi pe Hantar – în mod sigur va fi interesat şi ne-ar putea ajuta foarte mult.

- Deocamdată lasă-l pe Hantar pe pajiştea lui, se împotrivi Sal, cel puțin până aflu un lucru pe care doar Sherkan mi-l poate lămuri. În urmă cu câteva zile i-am cerut să-mi sintetizeze o anumită informație şi cred că acele date mă vor lămuri destul de mult asupra situației generale.

- Despre ce este vorba?

- Darh, va trebui să mai aştepți puțin. După ce o să fiu eu sigur, o să-ți spun şi ție. Acum trebuie să mă întorc pe navă. Dacă vrei, vino şi tu cu mine!

Sal-Gal se menținea secretos din cauza prezenței Arainei despre care Hina îl prevenise că nu ajunsese întâmplător în anturajul lor, servind interesele, aparent ale lui Hantar, în realitate ale cine ştie cui.

Dar fata sesiză reținerea lui față de ea, fapt ce o făcu să reacționeze:

- Nu ştiu dacă interpretez corect atitudinea ta, dar cumva te fereşti de mine? Mă percepi ca pe un element perturbator al demersului tău de aflare a adevărului? Fii te rog sincer cu mine şi o să mă retrag imediat dacă apreciezi că prezența mea este neavenită!

- Araina, nu te supăra pe mine, dar trăim vremuri în care nu mai putem avea încredere decât în noi înşine.

Darh interveni revoltat:

- Cum poți să spui așa ceva?! Pur şi simplu o jigneşti. Ea este prietena mea.

- Auzi, fiule, dacă tot m-a invitat Araina să fiu sincer, poate ne spune cu ce misiune a venit ea la noi, pe Pământ.

Fata se înroşi puțin coborând privirea pentru o clipă, dar îşi reveni şi răspunse înainte ca Darh să-şi exprime din nou indignarea:

- Am venit cu misiunea de a vă asigura protecția şi cu plăcerea de a vă reîntâlni fiul.

- Şi ale cui interese le reprezintă, continuă Sal.

- Reprezint interesele Noii Galaxii.

- O supui acum unui interogatoriu?, îl întrebă Darh iritat. Ce tot vrei să insinuezi?

Dar Sal-Gal nu-i răspunse lui, ci fetei:

- Araina, eu sunt convins că eşti o persoană foarte valoroasă, crescută la şcoala corectitudinii şi exigenței federale, dar acum, pentru că aproape fac echilibristică pe un fir de păr, nu îmi pot permite riscul de a-ți împărtăşi toate secretele mele.

- Nu vreau să-mi împărtăşeşti niciun secret, dar cred că faci o greşeală dacă te dispensezi de serviciile mele total dezinteresate.

- Şi până la urmă ce vrei să spui?, îşi întrebă Darh tatăl. Şi de ce ai venit până la noi? Sunt convins că ai avut un motiv foarte întemeiat.

- Am venit cu speranța, îndreptățită după cum s-a văzut, că voi găsi explicația acelor numere. Pentru mine nu aveau nicio semnificație şi nu ştiam pe cine altcineva să întreb. Acum, însă, trebuie să discut neapărat cu tine între patru ochi.

- Voi refuza orice discuție cu tine în absența Arainei. Ea este prietena mea şi nu am niciun motiv să o tratez cu neîncredere.

- Ooooh!, nu trebuie să mergi atât de departe, îl temperă fata. Chiar dacă suntem prieteni, înțeleg ce înseamnă un secret, mai ales într-o astfel de conjunctură a evenimentelor.

- Ba eu cred că tocmai în situațiile cele mai dificile se văd adevăratele prietenii.

- Bine, bine, interveni Sal-Gal, hai că nu avem timp de prea multă politețe. Uite, vă spun ceva, dar cu condiția să nu-mi cereți explicații.

- Mda, sunt de acord, acceptă Darh.

- Sub nicio formă Cristalul Soarelui nu trebuie reconstruit, până nu se lămuresc lucrurile.

- Cum aşa?!

- Măi, păi noi ce-am vorbit? Plănuim să spargem o bancă şi tu chemi Poliția să ne ajute la dezactivat alarma? N-am stabilit că nu mai dau alte detalii?!

Araina înțelese că Sal deține informații foarte prețioase obținute din propriile sale surse, poate chiar din calitatea sa de Trimis reactivat, şi că este îndreptățit să nu le spună oricui, de aceea se ridică şi se mută pe cel mai îndepărtat fotoliu. Stătu acolo doar câteva clipe, după care se îndreptă spre uşă.

- Eu merg să fac un antrenament skyn, le spuse. Dacă aveți nevoie de mine, vă rog să mă chemați.

Cei doi aproape că nu o auziră. Darh era foarte intrigat de cererea impusă de Sal şi, în pofida acceptului său, voia să afle date suplimentare. Întrebă:

- Acum poți să-mi spui mai multe?

- Nu.

- De ce te fereşti de Araina?

- Doar aşa, pentru orice eventualitate.

- Ai informații care o incriminează cu ceva?

- Nu.

- Ai făcut, totuşi, unele insinuări.

- Nu mai insista! Îmi asum un mare risc discutând şi cu tine. De obicei prefer să acționez singur, ca să nu-i pun în pericol pe cei din jur prin deciziile mele.

- Tu devii foarte rar atât de serios. Să înțeleg din asta că suntem într-o nouă situație gravă?

- Da. Nu am toate lucrurile clare, dar sper să mă lămuresc destul de mult după ce discut cu Sherkan.

- Îți pot face legătura cu computerul navei prin rețeaua planetară. Ce te interesează de la el?

- Hai bine, stabileşte-mi legătura aici, dar să am o conexiune securizată!

- Eeee, securizată atât cât permite rețeaua! Cine se pricepe, îți poate lua informațiile şi direct din cap.

Sal-Gal se aşeză în fața monitorului la care Darh îi stabilea legătura. Îşi imprimă codurile de securitate şi îi ceru lui Sherkan situația pe care i-o solicitase anterior.

Nu după mult timp datele i se afişă cu specificația că ele se vor şterge după cinci minute pentru a nu se sesiza în rețea utilizarea lor.

Era un fel de tabel format din două calupuri de date comparative. În stânga era reprezentată situația deplasărilor Hinei în galaxie în ultimii doi ani şi Darh se miră tăcut văzând că pe Sal îl preocupă aceleaşi lucruri ca cele doar discutate. În timp ce el insista pe detalii, tatăl său parcurse

în paralel cele două părți, devenind din ce în ce mai neliniştit de cele constatate. Nu mai aşteptă cele cinci minute, ci şterse el totul cu repeziciunea celui care nu vrea să fie prins asupra faptului. Apoi se ridică şi spuse cu gravitate:

- Darh, trebuie să plecăm imediat.

- De ce? Ai şters prea repede şi nu am înțeles...

- Nu mai întreba nimic! Ai încredere în mine! Vom discuta pe navă unde vei putea relua studiul datelor.

- Unde mergem?

- Cât mai departe de aici ca să putem sta de vorbă în linişte şi să întocmim un plan de acțiune.

- Ce facem cu Araina? O putem lua cu noi?

- În niciun caz.

- Hai, te rog! Ne poate fi de mare ajutor, ea având acces la facilitățile Noii Galaxii mai mult decât noi amândoi la un loc.

- Cred că ar fi prea riscant.

- Dă-mi, te rog, o explicație! Ştii doar că sunt adeptul argumentelor logice. Mă voi conforma imediat ce mă vei convinge că ai dreptate.

- Păi îți tot spun că trebuie să plecăm şi văd că nu te conformmezi deloc. Uite ce se-ntâmplă! Situația pe care i-am cerut-o lui Sherkan se referea în a doua sa parte la deplasarea prin galaxie din ultimul timp a lui Hantar. Ea seamănă izbitor de mult cu traseul pe care l-am urmat eu cu Hina. Practic, el s-a ținut după noi ca o vulpe şireată. De fapt, nu s-a ținut neapărat după noi, dar a fost în aceleaşi locuri la un interval de plus, minus câteva zile. Se poate foarte bine ca el să fie la originea apariției „minților rătăcite".

- Adică el este spionul Rătăcitorilor? Ar fi ceva absolut şocant pentru starea galaxiei. Ai şi alte argumente care îl incriminează – în condițiile în care, chiar dacă este vorba de salvarea mamei, nu putem emite acuzații neprobate asupra nimănui – sau te bazezi doar pe flerul tău?

Darh întrebase cu vădita speranță ca tatăl său să aibă mult mai multe dovezi împotriva lui Hantar care să o scoată pe Hina de sub orice învinuire.

- Flerul meu, de mult timp îmi spune că Hantar e necurat – mai tot timpul mi-a fost nesuferit – dar acum mă bazez şi pe altceva. Când am avut ultima discuție cu Hina, noi de fapt am comunicat cu totul altfel decât ați înțeles voi. Avem stabilit un cod de semne de care am uzat la momentul respectiv. Dacă-ți mai aminteşti, eu m-am frecat la ochi, ea mi-a scuturat degetul, apoi mi-a împins capul, gesturi ce semnificau că suntem observați şi că vom folosi diferite coduri de comunicare. Ca să nu mai lungesc vorba cu explicații inutile, Hina mi-a transmis să fiu foarte atent la Hantar, mai mult, să mă feresc de el.

- „Adoră-l pe Hantar!” a exclamat mama la un moment dat şi atunci nu am înțeles ce voia să spună, ba chiar mi s-a părut deplasat să rostească aşa ceva.

- Da, vorbeam pe invers. Şi mi-a mai transmis indirect că trebuie să accept să fie capturată. Nu ştiu ce pune la cale, dar sunt convins că ea are un plan pe care, din păcate, vrea să îl urmeze fără amestecul meu.

- De ce? Ca să nu o încurci?

- Nu chiar. Îmi dăduse de înțeles, într-o discuție anterioară, că mai degrabă vrea să mă protejeze.

- Înțeleg. Probabil este ceva foarte periculos. Cu atât mai mult trebuie să o ajutăm.

- Bineînțeles că nu vom sta cu mâinile-n sân, dar va trebui să fim atenți, noi neştiind despre ce este vorba, să nu o încurcăm cu deciziile noastre.

- Deci, tu ai jucat teatru în tot acest timp şi, de fapt, l-ai bănuit de la început pe Hantar.

- Rămăsesem cu bănuieli, dar nu aveam dovezi. Am aflat ulterior că Preşedintele nostru cel băgăreț mai făcuse ceva foarte suspect – a încălcat protocolul în perioada sa de inițiere pe Transcenda, mai precis, a accesat fără aprobare nişte date din Biblioteca secretă a planetei. Nu ştiu în ce au constat acele informații, dar se pare că ele l-au determinat să-şi schimbe orientarea, trecând de partea Rătăcitorilor.

- Înseamnă că el a fost racolat de foarte mult timp, poate chiar înainte de a ajunge pe Transcenda, fapt ce ar explica şi încălcarea protocolului...

- Să nu ne hazardăm să facem astfel de speculații, ci să ne mulțumim deocamdată cu faptul că ştim despre el că este periculos.

- Voiam să spun că el ne poate face foarte mult rău din funcția de înaltă conducere pe care o deține. Practic, are toate frâiele Noii Galaxii în mâinile lui şi poate facilita la maxim invazia Rătăcitorilor. Trebuie să îl oprim neapărat! Mama sigur are un plan şi noi trebuie să o ajutăm să îl ducă la bun sfârşit. Din păcate nu ştim cum i-am putea fi de folos.

- Poate o să aflăm urmând pas cu pas logica evenimentelor şi lămurind fiecare mister în cele mai mici detalii. De exemplu, de ce ex-comandantul acela de flotă a rostit numele Hinei?

- Cred că aşa l-a făcut Hantar să creadă, că ea l-a influențat, pentru a putea folosi momentul respectiv

împotriva ei, ca să te convingă pe tine. Ştia că vei fi greu de convins şi ți-a pregătit un argument de mare efect.

- Posibil. Şi de ce a acuzat-o pe Hina şi nu pe mine sau pe altcineva?

Aici Sal-Gal ar fi vrut să întrebe de fapt de unde ştia Hantar că Hina este o Energetică.

- Pentru că mama îi descoperise adevărata identitate.

- Sau de ce te vrea Hantar tocmai pe tine pe Transcenda?

- Poate că mă vrea într-un loc izolat de unde să nu pot să o ajut pe mama.

- Eeeehe, vezi să nu se sperie ăla de tine prea tare! Hai, măăăi, să fim serioşi! Adică nu se sperie de mine şi se sperie de tine, marele periculos din castronul cu mălai! Are el alt motiv, dar încă nu-l ştim.

- Totuşi, în opinia lui, eu sunt cel mai înverşunat în a o ajuta pe mama.

- Da, probabil că aşa crede. Şi de ce Marele Dragon a întins prin galaxie plasa lui energetică foarte nocivă?

- Cum de ce ?! Pentru că era agresiv şi voia să ne distrugă.

Sal-Gal îşi dădu seama la timp că intră într-o zonă la care Darh nu are acces şi schimbă vorba:

- Hai că ți-am spus destule lucruri, trebuie să plecăm cât mai repede şi cât mai departe de Hantar până când aflăm ce se întâmplă cu adevărat.

Darh îşi aminti de prietena sa de care nu voia să se despartă, mai ales în astfel de momente tensionate. Întrebă:

- Şi de ce Araina nu poate merge cu noi?

- Ea a fost în mod sigur trimisă de Hantar, foarte probabil pentru a ne ține sub control.

- Nu este genul de om care să...

- Măi, tu nu pricepi că trebuie să plecăm singuri pentru mai multă siguranță? Ea sigur nu ştie că Hantar este suspectul principal la postul de spion al Rătăcitorilor şi îl slujeşte necondiționat cu sentimentul că îşi face datoria.

- Îi spunem adevărul.

- Şi dacă nu ne crede, ce ne facem? Poate are ordin să ne rețină cu orice preț. Parcă e mare luptătoare skyn. Poți tu să fugi mai repede decât sare ea pe pereți?

- Bine, m-ai convins. Hai să plecăm! O să iau mai târziu legătura cu ea.

*

Hantar studia cu atenție raportul primit, devenind din ce în ce mai încruntat. Nu se aştepta ca Sal-Gal, pe care îl credea un adversar foarte enervant, dar prea puțin periculos, să se intereseze de traseul lui prin galaxie. Era singurul din lumea cunoscută, incluzând aici Federația, Imperiul coclon şi Noua Galaxie care ştia că pământeanul nu avea nici pe departe meritele cu care îl împăunaseră ceilalți, fiind doar o marionetă şi un paravan al Hinei. Cu atât mai mult îl enerva acum faptul că îşi subapreciase adversarul. Îi era clar că mai devreme sau mai târziu aiuritul curios va ajunge să afle cel puțin o parte din adevăr, chiar dacă nu reuşea să îşi explice cum reuşise acesta să ajungă atât de departe cu investigațiile. Poate îl prevenise Hina printr-o modalitate care lui îi scăpase. Aproape că îl pufni râsul imaginându-şi că Hina îşi punea speranțele de scăpare în Sal-Gal. Dar era un râs nervos, dat de convingerea că acest aiurit picat în cap prin galaxie îi poate pune, totuşi, foarte mari probleme cu

gura lui mare şi cu uşurința cu care exagera şi agrava artificial lucrurile, tocmai într-o situație în care era nevoie de foarte multă discreție pentru atingerea obiectivului propus.

Îl contactă pe agentul de legătură însărcinat cu urmărirea lui Sal-Gal şi fu de-a dreptul şocat în momentul aflării locației pământeanului. Era clar acum că nu îl abordase întâmplător pe Darh şi îşi spuse că este forțat de situație să îi captureze pe amândoi sub un pretext oarecare, înainte ca zvonurile emise de „Gură-mare" să se împrăştie prin galaxie.

Mai întâi realiză o conexiune telepatică cu Araina pentru a afla detalii. O întrebă:"Araina, cu ce scop a venit Sal-Gal la voi?"

Fata îi răspunse după o scurtă ezitare, nefiind familiarizată cu acest gen de comunicare: „Avea nelămuriri în legătură cu o dată planetară auzită la o „minte rătăcită", domnule."

Hantar nu o lăsă să continue cu alte detalii şi o întrebă din nou: „Ce a discutat cu Darh? I-a spus ceva important sau i-a cerut ceva în mod expres?" „Da, răspunse fata, au vorbit despre posibilitatea ca Hina să fie nevinovată, iar Sal i-a cerut fiului său să nu recompună Cristalul Soarelui".

Lui Hantar nu-i veni să creadă cele auzite. „Aiuritul" mersese prea departe şi acum trebuia neapărat oprit. I se adresă din nou fetei, pe un ton ferm care nu admitea niciun comentariu: „Araina, acum ştiu de ce Hina s-a lăsat prinsă atât de uşor. Ne confruntăm cu un complot mai larg din care fac parte şi cei doi. Nu avem timp de pierdut. Îți ordon să îi reții cu orice preț pe Sal-Gal şi Darh, până la sosirea

forțelor de securitate care vor avea mandat de arestare pe numele lor. Nu trebuie să ai nicio ezitare! Totul este în interesul Noii Galaxii.”

Preşedintele închise grăbit conexiunea, nelăsând-o pe Araina să mai spună nimic, după care chemă la el un Corb al Nopții.

*

Fata se întoarse în camera unde îi lăsase pe cei doi, dar nu mai găsi pe nimeni. Îşi dădu seama că plecaseră în grabă, după dezordinea în care lăsaseră lucrurile, şi se întrebă dacă nu cumva ei chiar fac parte din complotul descoperit de Preşedinte, fapt pe care încă nu putea să îl digere. Cum ar fi putut să creadă aşa ceva? Darh nu îi trezise nici cea mai mică bănuială, iar Sal era doar Salvatorul Galaxiei, cel care le făcuse atât de mult bine, în repetate rânduri. Îşi spuse că trebuie să fie o greşeală, că Preşedintele se înşeală. Totuşi, el este întotdeauna foarte bine informat şi mereu cu un pas înaintea evenimentelor. Se gândi că poate ei, de dragul Hinei, acceptaseră să trădeze interesele generale ale galaxiei.

Trebuia neapărat să plece în urmărirea celor doi pentru a-i reține până la sosirea forțelor de securitate, dar ceva o ținea, parcă, pe loc. Era sentimentul pe care îl nutrea față de Darh şi acum regretă că nu mai este o federală super-rațională. Ar fi vrut să-i facă scăpați, dar în acelaşi timp se simțea obligată să execute ordinul Preşedintelui. În cele din urmă, simțul datoriei avu câştig de cauză, dar găsi şi o ieşire provizorie din dilema sa chinuitoare trimițându-i un mesaj de ajutor celui care venise de pe Skynia special

pentru ea, după care plecă grăbită în urmărirea celor doi fugari.

Îi ajunse din urmă în apropierea terminalului de transport de la ieşirea din incinta corpului prezidențial. Fiind o zonă de protocol, locul era pustiu şi cei doi s-ar fi putut urca cu uşurință într-o sferă energetică, dar ei stăteau încremeniți în mijlocul holului, drumul fiindu-le barat de un Corb al Nopții care le strigă cu glas tunător:

- Rămâneți pe loc! Sunteți arestați.

Fata se apropie prin spatele lor pe nesimțite întrebându-se contrariată de ce a trimis Hantar un Corb şi nu un reprezentant al Serviciului de Securitate. Era un aspect care nu-i plăcea deloc, dar pe care trebuia să îl treacă cu vederea.

Speriat de apariția arătării întunecate, Sal-Gal îl luă pe Darh de mână şi se întoarse cu intenția de a fugi în direcție opusă, cu speranța de a găsi un alt terminal de transport. Dar se izbi de Araina despre care avu impresia, străfulgerată de bănuiala sa mai veche, că a fost trimisă, ca şi Corbul Nopții, tot de Hantar pentru a-i reține.

Fata nu îi contrazise părerea, spunându-le, totuşi, cu prea puțină convingere:

- Am ordin de la Preşedinte să vă rețin.

- Sub ce acuzație?, întrebă Sal cu mai mult curaj, generat de faptul că nu mai trebuie să-i dea socoteală beznacului, ci unei persoane cunoscute, chiar dacă acum foarte încruntate.

- Complot împotriva Noii Galaxii.

- Atunci ia-te la bătaie cu întunericosul ăsta şi cine învinge, acela să joace-ascunsa cu noi prin ungherele clădirii!

Nici nu termină bine de rostit cuvintele, că el se şi repezi cu brațele în pieptul Arainei încercând s-o îmbrâncească prin surprindere pentru a o doborî şi a putea fugi, dar fata îl imobiliză cu o singură mână primindu-i gestul cu mare mirare. Îi zise vădit supărată:

- Ce vrei să faci? Să-ți demonstrezi vinovăția? Chiar mă crezi o fraieră?

- Araina, îi spuse atunci Darh destul de precipitat din cauza tensiunii momentului, Sal are dovezi că Hantar poate fi spionul Rătăcitorilor.

- Imposibil!! Cum aşa?!

- Preşedintele vostru a mers prin aceleaşi locuri şi la aceleaşi date care au definit apariția „minților rătăcite". El i-a înscenat totul mamei mele.

- Şi reacția Hinei cum o explici? S-a incriminat singură prin atitudinea sa din momentul capturării.

- Mama ştia de Hantar şi credem că are un plan de ripostă foarte amplu din care a făcut parte şi scena arestării ei. Draga mea, nu mai avem timp. Trebuie să fugim împreună. Este în joc soarta întregii galaxii.

- Trebuie să şi demonstrezi ceea ce afirmi. O să am grijă să ți se ofere prilejul.

- Nuuu, Araina, faci o mare greşeală. Te rooog!!...

Fata rostise ultimele cuvinte cu gravitate. Cu mâna dreaptă îl ținea imobilizat pe Sal, iar cu mâna stângă îl prinse ferm de piept pe Darh neluându-şi ochii de la Corbul Nopții care, pierzându-şi deja răbdarea, rosti poruncitor înaintând către ea:

- Predă-mi-i imediat!

Ea îi strânse şi mai mult pe cei doi, aproape ridicându-i de la podea şi cu un mare efort al brațelor îi aruncă în spatele său strigându-le fără să se întoarcă:

- Fugiiiți!!

Apoi îşi activă dispozitivul antigravitațional, sări peste Corb pe care îl mitralie cu o salvă de impulsuri energetice aruncate din brațul drept, aterizând în spatele duşmanului său. Ştia că nu are şanse în fața lui, dar spera să îl întârzie măcar câteva minute pentru a le da celor doi posibilitatea să fugă.

Pământenilor nu le venea încă să creadă că pot scăpa şi continuau să privească lupta celor doi.

Corbul îşi activase la timp un câmp de protecție şi nimic din ce arunca Araina asupra lui nu părea să-l afecteze, din moment ce rămăsese impasibil şi disprețuitor, în acelaşi loc. După un timp trase şi el, dar fără să se întrebuințeze prea mult. Fata sărea de pe pereți pe tavan, revenind pe podea, schimbând mereu direcția următorului salt, în încercarea de a nu se lăsa lovită de focul adversarului care continua să tragă doar din braț, parcă doar ca amuzament.

Sal-Gal se dezmetici primul şi îi spuse lui Darh:

- Trebuie să fugim acum cât mai avem timp. Hai!

Dar fiul său nu era de acord cu el:

- Nu putem să o abandonăm. O va omorî.

- Şi dacă îi facem noi galerie, moare mai greu?! Tu n-ai auzit ce ne-a spus chiar ea? Să fugim. Se va salva şi ea, mult mai uşor dacă nu va mai avea grija noastră. Şi, în plus, Corbul ne va urmări, pentru că pe noi ne vrea, lăsând-o pe ea în pace.

- Nu înțelegi că a ales să se sacrifice pentru a ne salva? Chiar dacă va veni după noi, Corbul nu o va lăsa în viață. Deci, trebuie să o ajutăm. Nu ştiu cum, dar trebuie. Fără ea nu plec.

- Bine, măi, deşteptule, atunci pune-ți mintea la contribuție şi născoceşte ceva! Inventează tu... disperarea explozivă sau sparge-i ăstuia timpanele cu bubuitul inimii tale! Eu o să-l bombardez nimicitor cu unde de şoc generate de tremuratul meu de prea mult curaj de luptă! Aaaaa!!!, stai că mie chiar mi-a venit o idee. O înregistrez pe Araina cu ajutorul minidispozitivului tău holografic şi apoi îl voi porni creându-i impresia Corbului că se luptă cu două Araine.

- Da, foarte bine! Şi eu m-am gândit la ceva. Nu departe de aici se află un terminal al Platformei U.V. Dacă aş putea să-i modific parametrii de funcționare şi să proiectez raza de conectare asupra Corbului Nopții astfel încât el să nu ştie că este racordat la Universul Virtual. Am făcut odată ceva foarte asemănător. Apoi mă conectez şi eu de la acelaşi terminal, printr-o derivație, şi îl atac fără ca el să ştie că totul se întâmplă în virtual şi fără să-mi poată face niciun rău. Astfel o salvăm pe Araina şi fugim împreună.

- Tu prinde-l pe beznac în capcană şi lasă-mă pe mine să mă conectez la U.V. că am mai multă imaginație în a-i crea probleme virtuale. La momentul potrivit vom fugi cu toții cu cea mai apropiată sferă energetică.

- Bine. Plec să modific terminalul. O să te anunț când voi fi gata. Întârzie-l pe Corb cu ajutorul înregistrării holografice şi, la semnalul meu, adu-l în raza conectorului!

Darh plecă entuziasmat de perspectiva salvării prietenei sale, iar Sal-Gal continua să o înregistreze pe

Araina care primea acum loviturile în plin, iar salturile de odinioară deveniseră zboruri frânte încheiate cu prăbuşiri dureroase. Câmpul de protecție i se diminuase în intensitate şi, mai grav, se părea că până acum adversarul doar se jucase, surprins fiind de îndrăzneala ei de a-l înfrunta. O tratase ca pe o coțofană obraznică ce îndrăznise să fure din prada vulturului, dar acum îşi dădu seama că nu are timp de pierdut. Lansă o nouă salvă de impulsuri energetice cu care o trânti pe Araina la podea. Cu o voință ieşită din comun, ea zvâcni îl lateral evitând o nouă lovitură, făcu apoi un salt spre tavan după care se aruncă direct pe adversar cu intenția de a folosi exploziv ultimele resurse ale scutului său. Dar Corbul o aruncă la patru-cinci metri ca pe o cârpă, apoi întinse o mână peste umăr şi trase o armă ce o avea fixată pe spate. O îndreptă spre fată privind-o cu dispreț. Ea înțelese că va fi ultima lovitură primită şi se gândea cu mare regret că cei doi nu se salvaseră încă. Îşi încordă toți muşchii, încercând să-şi transmită toată puterea voinței în câmpul de protecție, aşteptând lovitura finală, dar o voce puternică îi distrase atenția Corbului, făcându-l să se întoarcă.

Sal-Gal îl strigase de la o oarecare distanță, suficient de tare pentru a fi auzit. Apoi continuă:

- Bezmeticule, aşa de curajos eşti, măi? Văd că te dai mare viteaz - ca un iepure drogat cu găinaț de curcă. Bați fetele în curtea şcolii şi te crezi boul cirezii? De ce nu-ți măsori puterile cu mine?

Intenționat folosise cuvinte provocatoare, pentru a-i opri lovitura decisivă asupra Arainei pe care o văzuse în mare dificultate.

Corbul se întoarse nervos spre cel care îndrăznise să-l ia peste picior, foarte hotărât să-şi încheie misiunea pentru care venise aici.

Darh pregătise capcana, iar Sal mai avea o singură tastă de atins pentru a se conecta la U.V., dar aştepta ca adversarul său să intre în raza de acțiune a conectorului modificat de fiul său. Dar nu trebuia doar să intre, ci şi să rămână acolo pentru un anumit timp. Cei doi sperau să îl mențină în perimetrul optim cu ajutorul înregistrării holografice pe care nu apucaseră să o folosească.

Orbit de orgoliul său nemăsurat, Corbul Nopții căzu în capcană. Nu înțelese ce i se întâmplă. Se lupta din nou cu Araina, dar îl avea acum de înfruntat şi pe Sal-Gal care-i trântea câte-o palmă usturătoare fără să se sinchisească de loviturile lui.

Sal făcu efortul mental de a-şi imagina că ține în mână o cutie mare cu lighioane minuscule pe care le aruncă asupra Corbului spunându-i cu voce tare la ureche: „Pureci, nene!”, apoi îşi imagină un şarpe boa uriaş pe care i-l înfăşură pe gât cu dedicație: „Pentru Corbul sugrumat, ce va deveni imediat campion galactic la bulbucat ochii!”.

În acest timp, Darh alergă la Araina şi o ajută să se ridice.

- Eşti bine?, o întrebă el îngrijorat.

- O să îmi revin. De ce nu ați plecat?

- Trebuia să te salvăm.

Se îndreptau împreună spre terminalul de transport, privindu-l pe Corbul Nopții cum făcea nişte mişcări incredibil de caraghioase pentru un luptător de elită ca el.

- Ce se întâmplă?, întrebă fata nedumerită. Ce i-ați făcut?

- L-am conectat fără ştirea lui la „U.V.” şi habar nu am ce îi face Sal acolo.

- Aaa, da, acum este explicabil. Presupun că ai mărit raza de conexie pe o derivație a modulului de translație. Dar să ştii că nu se va lăsa prea mult timp păcălit. Trebuie să ne grăbim.

Ajunseră la terminalul de transport şi comandară o sferă energetică programându-i şi destinația: „Sherkan”. Darh aştepta acum ca tatăl său să înceteze joaca şi să intre cât mai repede în sferă. Strigă la el nerăbdător:

- Sal, vino odată!

Acesta se deconectă de la Platformă şi alergă spre ei. Când ajunse, se scuză pentru întârziere:

- Stați, măi, că tocmai îl băgasem pe-ăsta cu mâinile în lipici şi urma să-i torn în chiloți nişte...

- Haaaaiii!

Se urcă şi Sal-Gal în sfera de transport. Darh apăsă pe „Start” cu gândul că sunt la o secundă distanță de salvare.

Dar secunda dorită se dovedi prea lungă. O explozie puternică spulberă terminalul de transport. Sfera lor energetică îi protejase de şoc, dar acum îşi risipi consistența. O nouă lovitură i-ar fi ucis. Trăsese Corbul Nopții cu una din armele sale de spate şi nu ezită să o facă din nou.

Araina îi trase pe cei doi în spatele ei şi îşi activă scutul de protecție numai în partea frontală, pentru a avea mai multă eficiență.

Scăpară cu viață şi de a doua lovitură care îi dădu, totuşi, peste cap lovindu-i de perete. Acum scutul fetei pâlpâia intermitent şi toți îşi dădură seama că nu mai au nicio şansă.

Sal-Gal găsi, totuşi, forța să-i strige Corbului:

- Băi, puricosule, Hantar ne vrea vii. Dacă ne omori, îți jupoaie ăla combinezonul de pe tine!

Dar se părea că adversarului lor nu-i mai păsa de nimeni. Ridică din nou arma şi trase pentru a treia oară.

... Le trebui câteva clipe să realizeze că, de fapt, nu trăsese el. Altcineva, venit pe un culoar lateral din stânga lor, trăsese cu mare precizie zburându-i Corbului arma din mână.

Priviră cu toții în acea direcție. Un bărbat de statură potrivită, frumos, cu părul lung până la brâu, împletit pe jumătate în trei cozi mai groase unite între ele prin codițe mai subțiri, îmbrăcat în haine simple, lejere, îi privea cu ochi blânzi dar fermi.

- Maestre Ardran!, exclamă Araina cu glasul plin de speranță.

- Plecați, copii, îl țin eu pe loc!, spuse acesta. Este un terminal de transport în spatele meu.

- Vezi că bulbucatul ăsta o să vrea să se şteargă pe tine, îi strigă Sal retrăgându-se spre terminal.

Apoi o întrebă pe fată:

- Cine-i acest individ care mă face pe mine „copil”?

- Este maestrul meu de arte skyn. A venit să mă ajute.

- De unde a ştiut că ai nevoie de ajutor?

- Eu l-am chemat, aşa, pentru orice eventualitate.

- Şi acum îl abandonăm?, întrebă şi Darh.

- Măi, da' tu eşti responsabil cu grija altuia?, îl contră Sal deranjat de perspectiva de a mai rămâne prin zona de luptă. Dacă tot s-a oferit să-l jumulească pe cioroi, lasă omu' să-şi satisfacă plăcerea!

- Maestrul Ardran este supranumit „Vânătorul de Corbi”, completă Araina. Nu cred că va avea probleme.

- Atunci să plecăm cât mai repede!

Se urcară toți în sfera energetică, lăsând în urmă zgomotele unei lupte ce devenea din ce în ce mai violentă.

*

Sfera energetică de transport era un mijloc de deplasare foarte sigur şi eficient. Avea marele avantaj că nu erai nevoit să aştepți să vină de undeva, ca un vehicul obişnuit, şi nici nu se creau aglomerații pe traseele foarte circulate. Pur şi simplu o comandai unui computer care ți-o materializa pe loc dintr-un condens energetic aproape nelimitat luat din rețeaua generală de alimentare, iar, după formarea adresei, erai trimis la destinație prin subspațiu, pe un canal unic de transport ce excludea orice coliziune cu oricare alt obiect. Sistemul fusese astfel gândit încât sfera să-şi ia încă de la plecare întreaga cantitate de energie necesară pentru onorarea comenzii primite şi, autonomă fiind, să ajungă la destinație indiferent ce se întâmpla cu terminalul din care plecase. Iar dacă ar fi apărut probleme la locul de sosire, aveai posibilitatea de a schimba destinația, dar cu condiția de a te încadra în volumul de energie avut la dispoziție. Desigur că totul era valabil în limitele unor distanțe rezonabile, sistemul fiind proiectat în principiu doar pentru deplasarea între două planete alăturate, ca limită maximă. În cazuri urgente se putea forța o călătorie mai lungă, dar cu riscuri majore pentru beneficiari, din cauza interferențelor care apăreau ca

urmare a influenței gravitaționale exercitate de corpurile cereşti şi a alterării, pe distanțe lungi, a culoarului subspațial. Adresa de destinație era de fapt un indicativ, specific fiecărei locații, pe care computerul îl identifica în baza sa de date, proiectând apoi toți parametrii călătoriei. Pentru locațiile mobile era necesară mai întâi o identificare a poziției, lucru ce se realiza printr-un schimb automat de semnale. Mai exista şi un alt mare avantaj – ajunsă la destinație, sfera se reintegra în condens, astfel că cea mai mare parte a energiei folosite se conserva, fiind reciclabilă.

Cu toate că un astfel de mijloc de transport avea un grad foarte ridicat de siguranță, Sal-Gal se simți liniştit abia când se văzu ajuns pe navă.

Stăteau acum toți trei în centrul de comandă tăcuți şi aproape nemişcați, marcați încă de gravitatea ultimelor evenimente. Fuseseră la un pas de moarte şi parcă abia acum conştientizau ce li se putea întâmpla.

Dar Sal avea câteva lucruri de lămurit şi cel mai bine i se părea să deschidă discuția acum.

- Araina, spuse el, am înțeles că ai primit ordin de la Preşedintele tău să ne reții. Ce anume te-a făcut să te răzgândeşti?

- Mi-ați spus că aveți dovezi împotriva lui. Acum vă dau prilejul să vi le expuneți.

- Şi dacă nu vrem, ce ne faci? Ne dai pe mâna lui Hantar? După cum au decurs lucrurile, cred că eşti mai proscrisă decât noi. Mai degrabă ne iartă pe noi dacă i te ducem pe tine.

La cât îl cunosc eu, cred că îl va deranja enorm trădarea ta. Sau dacă nu cumvaaaa..., totul n-a fost decât o înscenare şi tu, deşi rămâi tot omul lui Hantar, joci pe

lângă noi rolul de salvatoare, ca să ne monitorizezi toate mişcările şi să ai, la un moment dat, acces la planul secret al Hinei.

- Heeeii!!, sări Darh cu gura, nu crezi că întreci măsura?! Ea era să moară pentru a ne salva şi tu vii din nou cu asemenea acuzații?

- Poate că sunt eu prea suspicios din fire, dar având în vedere gravitatea crizei pe care o străbatem, cred că sunt destul de îndreptățit să doresc lămurirea tuturor neclarităților. De exemplu, mie mi s-a părut că acel Corb al Nopții putea s-o omoare oricând, dar nu a făcut-o. Ca să nu mai zic de apariția în ultimă instanță – ca după o regie foarte bine întocmită – a maestrului „Arde-n van” ăsta, chemat din timp, nu se ştie cu ce scop...

- Stai puțin, Sal!, îl întrerupse Araina, am înțeles ce vrei să spui şi consider că ai tot dreptul să fii neîncrezător având în vedere situația generală şi responsabilitatea enormă pe care observ că ți-ai asumat-o din nou pentru salvarea, poate, a întregii galaxii. În ceea ce mă priveşte, lucrurile sunt destul de clare, dar te las pe tine să judeci. Cu ceva timp în urmă, preşedintele Hantar m-a numit omul său de încredere, mi-a dat acreditare de securitate de nivel zero, ceea ce presupune acces nelimitat la toate facilitățile oferite de Noua Galaxie, m-a informat de existența unui spion al Rătăcitorilor şi m-a trimis pe Pământ ca să vă protejez, cunoscându-mi sensibilitatea sentimentală față de Darh. Miza pe faptul că străinul va încerca să te neutralizeze şi în felul acesta se va deconspira. Sunt informații strict secrete pe care, în mod normal, nu ar trebui să vi le spun, dar o fac pentru a-ți câştiga încrederea într-un moment de mare cumpănă şi în condițiile în care eu mă simt responsabilă în

primul rând față de interesele Noii Galaxii şi mai puțin față de Preşedinte ca persoană. Asta explică de ce v-am apărat astăzi încălcând un ordin direct. Acuzația voastră la adresa lui Hantar mi s-a părut demnă de luat în seamă şi prin prisma unor observații mai vechi ale mele asupra Preşedintelui. Dacă vă amintiți, am fost de-a dreptul şocată când i-am văzut pe Corbii Nopții pe planeta Ortada. Voi nu ştiți cum stau lucrurile, dar asemenea indivizi nu au ce căuta acolo. Sunt nişte tâlhari, nişte criminali, nişte impostori ai artelor de luptă skyn care ne fac planeta de ruşine. Cu asemenea indivizi dubioşi, un preşedinte nu îşi poate asocia numele fără să se compromită grav. L-am chemat pe maestrul Ardran în preajma mea încă de atunci, printr-un mesaj aparent banal trimis indirect prin intermediul lui Darh, folosind denumirea codificată de „Ceața Nopții" pentru a-i semnala apariția Corbilor, bănuind că prezența lor nu va conduce evenimentele decât spre rău. M-a mai surprins la Preşedinte hotărârea de a-i refuza Hinei un proces corect, fapt în totală contradicție cu spiritul Noii Galaxii. Eu v-am spus ideile esențiale despre poziția mea. Vreau să aud acum dovezile voastre împotriva Preşedintelui Hantar. Şi mai vreau să precizez că indiferent cum vor decurge lucrurile, indiferent cât de mult îmi place de tine Darh, eu voi apăra interesele Noii Galaxii.

- Nu e rău ce spui. Mă bucur că ai făcut puțină lumină în privința ta. Îl las pe Darh să-ți prezinte situația lui Hantar din punctul nostru de vedere. Eu merg să mă odihnesc puțin.

Merse în cabina sa, nu pentru a se odihni, deşi avea nevoie, ci pentru a-şi pune puțină ordine în gânduri. Îi ceru computerului să-i materializeze o saltea gonflabilă

relaxantă şi se afundă în ea încercând să facă o analiză clară a ultimelor evenimente:

„Deci, îşi spuse el, cu Araina să zicem că am rezolvat-o. Fata pare foarte sinceră şi o cred când spune că este devotată Noii Galaxii şi nu neapărat Preşedintelui. Îmi amintesc momentul când a dat prima dată cu ochii de Corbii Nopții – ea a fost foarte contrariată de prezența lor şi chiar voia să riposteze în fața celui care nu o lăsa să intre cu armele în apartamentul prezidențial. Este clar că au ei probleme mai vechi şi nu se suportă unii pe alții, ceea ce exclude orice înțelegere a lor în vederea unei înscenări la adresa noastră. Deci, aproape sigur Araina este de partea noastră, cu atât mai mult cu cât îl iubeşte cu certitudine pe Darh.

S-ar putea ca şi cu Hantar să fie relativ simple lucrurile. El a încălcat protocolul de pregătire pe Transcenda, şi-a băgat nasul pe unde nu a trebuit, poate a deschis din greşeală vreo „cutie cu maimuțe" şi a fost afectat sau convins de ceva venit din partea Rătăcitorilor prin cine ştie ce portaluri subspațiale. Nu ştiu dacă el slujeşte duşmanul de bunăvoie, ca să obțină avantaje, putere – i s-o fi promis şefia galaxiei! – sau este manipulat fără voia sau ştirea sa, dar asta aproape că nici nu mai contează. El lucrează pentru Rătăcitori şi a învinuit-o pe Hina înscenându-i totul din două motive: ca să ne distragă atenția de la ce face el mascând efectele influențelor sale, ba arogându-şi şi statutul de mare salvator, şi pentru a scăpa de cel mai redutabil adversar al său, Hina fiind persoana cea mai în măsură să îi descopere adevăratele lui intenții. Hantar nu ar fi putut afla niciodată adevărata

identitate a Hinei, decât cu ajutorul Rătăcitorilor pe care îi slujeşte şi care, în intenția lor de a ne cuceri galaxia, se tem în primul rând de Energetici şi mai puțin de noi, Materialii, fiind interesați să zădărnicească orice alianță, oricât de discretă, între Lumile noastre, pe care Hina chiar are misiunea să o realizeze. Hantar, cu capacități mentale suplimentare oferite de aliații lui, are posibilitatea să producă „mințile rătăcite”. Dar cu ce scop a făcut-o? Doar ca să o compromită pe Hina, sau pentru a mai frâna avântul Noii Galaxii? Poate amândouă. Dar de ce Hantar acționează atât de repede, din moment ce prietenii lui sosesc la noi peste aproape o mie de ani, după spusele soției mele? Probabil pentru a nu ne da timp să evoluăm prea mult şi pentru a facilita cucerirea galaxiei fără luptă. Ar fi un singur aspect de lămurit în privința lui Hantar: cum a ajuns să fie influențat de Rătăcitori, mai ales de la o distanță atât de mare.

În cazul Hinei lucrurile trebuie tratate deocamdată cu prudență. Ei i-a fost uşor, Energetică fiind, să descopere complotul lui Hantar. Şi-a făcut un plan de acțiune şi i-a dat curs lăsându-se capturată. Probabil că îl va lovi pe Hantar de undeva din interiorul conspirației, dar de ce face totul fără mine? O fi ceva foarte periculos? Mi-a spus doar că vrea să mă protejeze. Dar dacă Hantar nu este singur şi are adepți? O mână de ajutor nu cred că i-ar strica din partea mea şi a lui Darh. Din păcate nu prea ştim ce să facem şi nici ce să nu facem ca să nu încurcăm lucrurile. Aaaaaa, „mințile rătăcite”!!! Astea or să fie ajutoarele lui Hantar. De aceea le-a arhivat memoria, ca să le umple mai apoi cu programe de-ale lui. Nu degeaba li s-a spus minți „rătăcite”, pentru că vor deveni slujitori ai Rătăcitorilor.

Iată că avem deja o pistă de acțiune. O să-l pun pe doctor să-i observe atent pe cei afectați de aşa-zisa boală şi cum îşi revine unul, vââjj - aaauuu!!, o injecție în ceafă cu tuş de imprimantă, ca să se-ntunece omu' la loc. Să-l lăsăm pe Hantar fără adepți ca să-l poată învinge Hina!

Şi totuşi, legat de soția mea îmi persistă aceeaşi mare nelămurire: dacă venirea navelor-dragon ale Energeticilor prieteni a avut scopul de a unifica forțele galactice, de a repune sentimentele în drepturile lor fireşti şi de a distruge Cristalul Soarelui ce le provoca lor mari neplăceri, de ce a fost nevoie de plasa energetică întinsă la nivel galactic şi nu doar aşa în joacă? De ce, Hina? De ce nu ai suflat nicio vorbă despre acest amănunt? Să zicem că nu plasa a generat sindromul dragon, informația asta fiind poate o invenție a lui Hantar menită să ne inducă în eroare, dar, totuşi, de ce a fost creată, în condițiile în care niciun savant nu i-a descoperit vreun efect benefic, toți fiind de acord că ar fi avut o interacțiune distructivă cu realitatea noastră materială? O să-l pun pe Darh să studieze problema.

Aha!, şi-ncă ceva. De ce îl vrea Hantar pe Darh pe Transcenda? Doar pentru recompunerea Cristalului? Nu prea cred, din moment ce i-a pus la dispoziție date despre altceva, iar Cristalul îl poate recompune chiar el sau savanții lui mult mai bine decât Darh. Probabil că pregăteşte o capcană, o acțiune de neutralizare şi pentru fiul Hinei, pe jumătate Energetic şi, deci, un adversar potențial destul de periculos.

Dar mie ce mi-o fi rezervat Hantar? Se pare că mai nimic. Băăăiii, ăsta mă crede pe mine inofensiv?! Lasă că-i fac eu la probleme, de-o să umble cu roaba după el ca să le poată duce!"

Sal-Gal îşi încheie analiza gândurilor cu o concluzie: „Deci, suntem în pericol, duşmanul principal este Hantar, trebuie să aflăm cum putem s-o ajutăm pe Hina şi ce rost a avut plasa Dragonului”.

Mulțumit că şi-a făcut puțină ordine în gânduri, se adânci şi mai mult în saltea, încercând să adoarmă. Dar vocea lui Sherkan îl trezi:

- Sal-Gal, te rog să mergi în camera de relaxare! Ai de primit un mesaj.

*

Hantar se uita pe fereastră dar nu vedea nimic; privea în gol. Ascultase raportul Corbului Nopții întors din misiunea eşuată şi nu ştia din ce motiv să se enerveze mai mult: pentru că Sal-Gal şi Darh scăpaseră, pentru că Araina îl trădase sau pentru că lupta bodyguardului său cu un oarecare maestru skyn îi distrusese complet apartamentele prezidențiale de pe planeta Ortis.

Era atât de nervos încât nici nu-i permisese Corbului rănit să se aşeze, dar se stăpâni şi-şi întrebă slujitorul întorcându-se încruntat către el:

- Spre ce destinație au plecat cei trei fugari?

- Nu am putut citi ultima adresă formată, deoarece, în urma lor, maestrul Ardran a distrus terminalul de transport.

- Cine mai este şi maestrul acesta? Şi ce căuta în apartamentele mele?

- Sigur a fost chemat de fată cu mult timp înainte. Sunt de pe aceeaşi planetă. Ea nu ar fi îndrăznit să mă înfrunte dacă nu s-ar fi bazat pe ajutorul lui.

- Cel puțin l-ai eliminat?

- Nu. Lupta a fost indecisă. A reuşit să scape.

Hantar schiță o grimasă a nemulțumire, dar se stăpâni de la orice comentariu. Mai rosti doar atât:

- Bine, eşti liber. O să mă ocup eu de ei.

Corbul ieşi lăsând în urma lui picături de sânge pe podea.

Hantar se gândi că singurul loc unde puteau pleca cei trei pentru a se simți în siguranță, era nava federală a lui Sal-Gal. Trebuia să acționeze rapid, dar avea o singură ezitare – nu-i convenea să se dispenseze de serviciile lui Darh de care avea mare nevoie pentru reuşita planului său. Dar se gândi că oricum Darh nu va mai accepta să lucreze de bună voie pentru el şi că va găsi el până la urmă o altă soluție. Mai analiză puțin situația de ansamblu, după care se decise. Luă contact mental cu zece nave de tip „fulger" din mini-flota sa şi le comandă computerelor de bord: „Căutați nava „Sherkan" şi distrugeți-o!"

*

Sal-Gal intră în camera de relaxare cu o mare curiozitate – ce mesaj, de la cine şi de ce acolo?

Se miră şi mai mult când computerul umplu incinta cu sfere energo-elastice fosforescente. Nu se putu abține să nu-şi manifeste surprinderea:

- Ce-i, Sherkane, te-ai şmecherit şi tu în ale contraspionajului sau doar îți arde de joacă? Ți s-a făcut dor să asişti la vreo luptă de-a mea cu blonda ta isterică? De ce nu faci un program adecvat pentru tine ca să ai cu cine te trage de circuite?

Dar în locul presupusei blonde, în cameră îşi făcu apariția Hina.

Şocul lui Sal-Gal nu ținu decât o clipă, după care se repezi la soția sa pentru a o îmbrățişa, stârnind în cameră o mişcare haotică a baloanelor prea brusc deranjate.

Se trezi ținând în brațe o sferă elastică pe care o strânse pentru o secundă, mai-mai să o spargă. Dezamăgit, se întoarse la locul său, în fața Hinei, înțelegând ce se întâmplă. Ea îi vorbi privind, parcă, spre nicăieri:

- Dragul meu, cred că ți-ai dat seama că sunt doar o hologramă, iar acest mesaj este o înregistrare. Dacă ți se dă accesul la el, înseamnă că tu ai intrat în conflict cu Hantar. Pentru siguranța ta, aş fi preferat să te fi întors pe Pământ. Din motive de securitate, nu îți pot spune foarte multe detalii, dar te rog să ții cont de câteva aspecte foarte importante! Dacă se află şi Darh pe navă, este foarte bine. Dacă nu sunteți împreună, adu-l lângă tine cât poți de repede! Sunteți amândoi într-un mare pericol. L-am înzestrat pe Sherkan cu capacități suplimentare de acțiune şi l-am instruit să le folosească pentru a vă apăra. Nu părăsiți nava decât la mare nevoie. Parcurgem o nouă criză a cărei rezolvare depinde crucial de o anumită sincronizare despre care vei afla mai multe la momentul potrivit, dintr-o altă sursă. Este vital ca Darh să ajungă acolo unde tu doreai să mergi cu caprele la păscut. Voi face tot posibilul să fiu şi eu acolo. Împiedică-l prin orice mijloace pe Hantar să aibă acces la zona pe care şi-o doreşte pe Pământ!

Imaginea tridimensională a Hinei dispăru la fel de repede pe cât apăruse. În urma ei, Sal făcu o scurtă analiză. Îşi zise că iubita sa nu-i dăduse prea multe detalii de teamă ca nu cumva Hantar să-i citească gândurile în cazul în care

ar fi reuşit să-l captureze, aflând astfel amănunte despre planul Hinei. Câteva lucruri erau clare: că el nu trebuie să mai cumpere munții Bucegi, iar Darh să ajungă neapărat – şi aici soția sa codificase foarte bine locația printr-un element doar de ei cunoscut – pe Transcenda unde urmau să se întâlnească toți trei şi, probabil, printr-o acțiune sincronizată, să-l neutralizeze pe Hantar. Da, acum lucrurile căpătau un sens pentru Sal-Gal: pe Transcenda se „contaminase" Hantar şi tot acolo urma să se rezolve şi criza, probabil prin reversibilitatea procesului. Tot acolo îl dorea Preşedintele şi pe Darh, poate din cu totul alt motiv. Chiar şi Hina urma să fie prezentă la momentul potrivit, deşi era prizonieră!! Se întrebă cum va reuşi să ajungă, dar tot el gândi că poate se lăsase capturată tocmai pentru a fi dusă într-un anumit loc de unde va evada la momentul potrivit.

Încercă să se grăbească spre centrul de comandă pentru a le da vestea celor doi, dar îşi aminti că Hina nu a pomenit nimic de Araina. Îşi zise că este mai bine să nu le spună nimic despre mesajul primit, mai ales că soția sa i se adresase în exclusivitate şi în regim de ecranare a locului de transmisie. Trase concluzia că mesajul fusese numai pentru el.

Îi mai veni în minte un alt element - că urma să afle date, la un moment potrivit, dintr-o altă sursă, după cum se exprimase Hina. Se întrebă din nou dacă sursa respectivă are vreo legătură cu „Sursa" sau „Sonda" de care aflase Darh din materialele Preşedintelui. Sal-Gal deveni puțin contrariat: adică şi Hantar şi Hina fac referiri la acelaşi lucru şi îi trimit în acelaşi loc? Îşi zise că se poate întâmpla, cu condiția ca intențiile celor doi să fie diferite.

Ajunse în centrul de comandă al navei unde îi găsi pe tineri în fața unui monitor. Nu apucă să spună nimic, că Darh se întoarse spre el, anunțându-l:

- Cât ai lipsit s-au întâmplat două lucruri. În primul rând, te-a căutat un medic aflat pe planeta Daron, la o clinică de tratament pentru „minți rătăcite”.

- Aaa, da, îl cunosc. Ce voia?

- Nu ne-a spus decât că vrea să vorbească cu tine.

- Fă-mi, te rog, legătura cu el!

- Aşteaptă puțin!

În scurt timp imaginea doctorului apăru pe ecran.

- Sal-Gal, spuse el, am făcut o descoperire importantă în legătură cu boala care îi afectează pe pacienții mei. Stabilisem să te informez şi presupun că te interesează.

- Bineînțeles, doctore. Îți sunt recunoscător că nu m-ai uitat. Despre ce este vorba?

- Aşa-zisul sindrom „dragon” nu este cauzat în mod direct de o radiație, ci de un bioprogram-virus transmis pe calea unei unde specifice despre care nu avem prea multe date deocamdată. Este vorba despre un program-virus pentru creier. Sub influența sa, toate informațiile cuprinse pe scoarța cerebrală se arhivează într-un interval de maxim trei zile. Deci, devine extrem de plauzibilă teoria ta conform căreia cineva şi nu ceva a determinat apariția bolii. Totuşi, va mai trebui să fac o serie întreagă de simulări şi experimente.

- Doctore, în noua perspectivă, se întrevede şi un leac pentru boală?

Sal-Gal întrebase cu speranța că cei afectați se vor înzdrăveni şi vor putea povesti ce li s-a întâmplat şi mai

ales cine i-a dereglat, dar doctorul îi temperă încrederea într-o astfel de reuşită:

- Suntem încă foarte departe de un remediu eficient al bolii, dar imediat ce vom fi siguri de cauză şi vom descifra mecanismul de producere, vom putea concepe şi un bioprogram anti-virus.

- Bine, doctore, mulțumesc! Da' grăbiți şi voi procesul ăsta de însănătoşire, cu diverse elemente ajutătoare pentru ca bolnavii noştri să-şi revină mai repede – zeamă de lămâie stoarsă pe limbă, cuie bătute-n talpă, gunoaie-n ochi şi mai ştiu eu ce – că aşa, ne apucă toamna ultimei bătălii şi noi tot nu ştim cu ce avem de-a face!

Odată comunicarea întreruptă, Sal-Gal se întoarse dezamăgit spre Araina şi Darh, spunându-le:

- Până îşi revin rătăciții noştri ca să ne povestească ce şi cum li s-a întâmplat, ne face Hantar pielea, husă de fotolii! Dar tot am aflat ceva foarte important. Hina nu avea cum să-l influențeze pe ex-comandantul de flotă, deoarece nu s-a întâlnit cu el la un interval mai mic de cinci zile de la data menționată de el, iar doctorul a spus că arhivarea se face în maxim trei zile de la expunere. Darh, văd că ai afişată pe monitor situația deplasărilor lui Hantar. Verifică, te rog, încă o dată...

- Da, se repezi tânărul la computer, înțelegând ce vrea să spună tatăl său, i-am cerut-o lui Sherkan ca să i-o arăt Arainei. Stai puțin...! Extraordinar, Hantar a fost pe Daron exact la data pe care generalul a reținut-o şi ți-a spus-o ție cu un efort extraordinar.

- Păi cred că am demonstrat astfel, dacă mai era nevoie, că Hina este nevinovată. După acelaşi mecanism

putem explica şi îmbolnăvirea generalului Ramana. La momentul respectiv am crezut că îl afectase Hina, pentru că ea stătuse ultima dată de vorbă cu el, dar, de fapt, el ar fi putut fi dereglat cu trei zile înainte, de către Hantar.

- Nu vă supăraţi, interveni Araina potolindu-le entuziasmul celor doi, dar cred că trageţi nişte concluzii puţin forţate, sub influenţa sentimentelor. Şi eu îmi doresc ca Hina să fie nevinovată, şi eu constat că Preşedintele foloseşte forţa împotriva noastră, dar nu trebuie să uităm că termenul de trei zile precizat de medic reprezintă limita maximă de influenţare. Generalul Ramana putea fi afectat şi într-un interval mai scurt, chiar pe timpul ultimei sale discuţii. De asemenea, nu avem nicio dovadă care să facă o corespondenţă directă între data furnizată de ex-comandantul de flotă şi momentul influenţării sale; este posibil ca informaţia lui să se refere la altceva. Şi de ce nu a rostit „Hantar” în loc de „Hina”?

- Păi ce facem, o luăm de la început cu raţionamentele?, exclamă Sal nemulţumit de insistenţa fetei. Abia ce-mi pusesem niţică ordine în minte.

- Eu nu vreau să vă încurc cu nimic, dar nu ar strica dacă măcar eu aş rămâne puţin mai... echidistantă, mai neafectată emoţional, pentru a vă putea ajuta să desluşiţi toate dedesubturile acestei situaţii ce se anunţă a fi foarte încâlcită.

- Da, cam ai dreptate. Pe noi ne mai ia valul dorului de Hina. Este bine ca tu să rămâi obiectivă.

Darh nu prea era de acord şi se mulţumi să mormăie:

- Eu sunt sigur că mama este nu numai nevinovată, dar şi angajată total în lupta împotriva lui Hantar.

Sal-Gal simți nevoia să schimbe discuția şi întrebă:

- Care ziceai că este al doilea lucru întâmplat cât am lipsit eu?

- Computerul a sesizat, la mare distanță, zece nave neidentificate care se apropie de noi.

Sal întrebă:

- Sherkane, ştii ce fel de nave sunt cele care vin spre tine?

- Acum am posibilitatea să dau detalii. Sunt nave de tip „fulger" care se apropie de noi din trei direcții. Şase vin din față, desfăşurate în evantai şi câte două din lateral. Vom fi în contact vizual peste şaptesprezece minute.

- Aşa de repede?! Parcă erau atât de departe, de nici nu le cunoşteai!

- Vin cu viteză maximă.

Sal îi chestionă pe cei doi mai mult din curiozitate:

- Cine le-o fi trimis? Cine-o fi acum comandantul Flotei Alfa? Or avea treabă cu noi, sau or fi doar în trecere?

- Nu ştiu, răspunse Darh. Să aşteptăm!

Dar Araina era deja foarte îngrijorată când le vorbi:

- Cred că sunt nave din mini-flota Preşedintelui. El a luat în subordine directă o sută de nave din Flota Alfa a Noii Galaxii.

- De unde ştii?

- Sunt sigură că i le-a cerut generalului Ramana cu mai mult timp în urmă şi le-a primit în aceeaşi zi. Foarte probabil că vin să ne atace.

- Da, cu certitudine, având în vedere noua noastră relație cu Hantar, spuse şi Darh cu gravitate. El ne vrea acum morți pentru că îi ştim secretele şi putem coopera cu

mama pentru a-i zădărnici planurile. Ce ne facem, Sal? Am ajuns nişte fugari şi vom fi vânați prin toată galaxia.

- Nu mai fugim nicăieri, răspunse acesta căpătând dintr-o dată o atitudine semeață. Rămânem şi luptăm pentru rezolvarea crizei, cu oricine ni se împotriveşte. Dar nu cum vrea Hantar, ci cum vreau eu.

- Adică ce vom face?

- Adică... habar n-am... Dar nu te pune cu imaginația disperatului!

Capitolul 7

AMENINȚAREA

Prin complicitatea computerului programat în prealabil de Hina să nu anunțe şi să nu riposteze, străinul îşi lipi nava de „Sherkan”, îi dezactivă motoarele, păstrându-i doar scutul de invizibilitate. De acum avea să-i însoțească pe cei trei fără a interveni decât într-o situație limită pe care nu şi-o dorea deloc. Era deja destul de nemulțumit că între Sal-Gal şi Hantar izbucnise un conflict ce încurca foarte mult lucrurile, în principal prin faptul că Darh era îndepărtat artificial de locul în care trebuia să fie de folos, dar şi pentru că acum Preşedintele, silit de împrejurări, va acționa mult mai imprevizibil, față de situația inițială.

Hina îl prevenise că Sal-Gal este capabil de multe surprize şi ea chiar îşi luase măsuri de prevedere în acest sens ce se dovedeau acum atât de utile, dar el sperase până

în ultimul moment că lucrurile îşi vor păstra cursul inițial. Regreta pe o parte că nu intervenise pentru a-l opri pe Sal-Gal din investigațiile sale, dar se şi gândea că ar fi fost nevoit să-şi divulge identitatea şi intențiile mult mai devreme.

Nu putea acum decât să aştepte, eventual să intervină foarte discret, până la un moment optim de acțiune directă.

Sesizase apropierea navelor de atac trimise de Hantar şi se întreba ce decizie vor lua cei trei, de fapt, Sal-Gal, pentru că nu se îndoia că el ia deciziile la bordul lui „Sherkan". Va riposta sau va fugi? Îşi zise că ar fi preferat riposta, deoarece fuga ar fi adus cu sine şi mai multe complicații – l-ar fi îndepărtat prea mult pe Darh de Transcenda. Dar nici riposta nu ar fi fost avantajoasă în condițiile în care o victorie a lui „Sherkan" l-ar fi pus foarte serios în gardă pe Hantar care şi-ar da seama că în ecuație sunt introduse elemente necunoscute lui şi ar acționa cel puțin pentru restabilirea echilibrului de forțe, complicând şi mai mult lucrurile. Trase concluzia că în orice situație, totul va merge de la complex la şi mai complicat, dar nici nu se aşteptase să aibă o sarcină uşoară.

Ca să intervină el cu nava sa, ar fi fost prematur şi ar fi însemnat să compromită grav succesul întregii misiuni. O asemenea acțiune l-ar obliga, probabil, pe Hantar să renunțe la discreție şi să antreneze în confruntare toate forțele disponibile şi poate chiar toate resursele Noii Galaxii. Era ceva de neconceput şi de aceea îşi zise că deocamdată trebuie să lase evenimentele să evolueze de la sine şi să se adapteze din mers la schimbări.

*

Navele de tip „fulger” se vedeau deja pe ecranul central şi datorită faptului că Sherkan mărise la maxim imaginea lor. Sal-Gal le contempla nelămurit de un lucru. Ele nu semănau între ele. Doar două aveau aspectul clasic de „pisică de mare” cu aerul acela maiestos specific navelor de acest tip. Celelalte arătau ca nişte vârfuri de săgeată, simple sau ca două vârfuri în cruce. Una era chiar ca o piramidă cu vârful înainte. Spuse mirat către nimeni, continuând să privească afară:

- Măi, astea nu sunt nave „fulger”, că nu seamănă una cu alta.

- Ba da, sunt, îi spuse Darh enervat de pierderea unui timp atât de prețios pentru o problemă inutilă. Navele de acest tip sunt modulate şi îşi pot modifica geometria exterioară în mai multe variante, în funcție de acțiunile pe care vor să le întreprindă. Hai, hotărăşte-te odată! Ce facem? Ne ascundem, fugim, luptăm? Trebuie să luăm o decizie înainte de a fi prea târziu.

- Păi, ar cam trebui să fugim, dar nu suntem siguri că cei care se apropie ne sunt ostili. În plus, aş cam vrea să bubui câteva torpile în „ciorile” lui Hantar, dacă se va dovedi că el le-a trimis cu intenții belicoase.

- Tu nu pricepi? Sunt nave de tip „fulger”, deci similare cu a noastră ca putere de foc. Nu avem nicio şansă de victorie într-o eventuală luptă. Ba mai mult, dacă vrem să fugim, trebuie să o facem acum, până nu este prea târziu, pentru că şi la viteză, astea tot similare cu noi sunt.

- Dar nu ştim dacă ne vor ataca. Trimite un mesaj către ele! Poate aflăm unele detalii în privința intențiilor lor.

- Am făcut-o deja, îi răspunse Darh exasperat, şi nu am primit niciun răspuns. Nu este nicio ființă la bordul lor.

Araina interveni şi ea în discuție, apropiindu-se de ecranul central:

- Mai mult ca sigur sunt nave din mini-flota Preşedintelui care au primit ordin, în cel mai fericit caz, să ne captureze. Din câte ştiu eu, navele Flotei Alfa sunt departe de aici, asigurând apărarea interioară în anumite puncte strategice.

Sal-Gal încă ezita. Îşi exprimă nehotărârea:

- Nici fuga către nicăieri nu este o soluție. Într-un târziu, duşmanul ne va ajunge de la urmă. Dacă Hantar are la dispoziție o sută dintre cele mai performante nave ale galaxiei, ne va vâna fără răgaz, până când ne va prinde sau ne va omorî. Trebuie să cerem ajutor cuiva. Trebuie să anunțăm Forumul, să-i divulgăm preşedintelui lor identitatea şi intențiile, adică să facem nițică gălăgie, ca să atragem atenția lumii asupra situației noastre disperate. Să sărim cu gura mare către Presă. Poate aşa o să primim ajutor de la celelalte flote ale Noii Galaxii.

- Exclus, spuse Araina. Celelalte flote au fost trimise de Preşedinte la marginea galaxiei pentru a preîntâmpina un atac anunțat ca foarte sigur al Rătăcitorilor.

- Daaa??!!, se miră Sal-Gal. Aşa a făcut? A inventat un atac iminent al Rătăcitorilor pentru a avea un motiv să trimită Flotele la... schitu' uitării ca să scape de ele, să nu mai avem noi cui cere ajutor şi ca să poată învârti el nestingherit lucrurile pe aici după cum pofteşte. Maaare scamator mai este şi „Han Tătar" ăsta al nostru – expert în trasul sforilor!

- Hantar a spus inițial că Rătăcitorii vor veni în cel târziu un an, dar apoi a precizat că ei pot veni mult mai repede.

- Bine, m-am cam lămurit. Trebuie să fugim. Sherkane, zboară cum îți vine ție mai bine ca să scapi de surorile tale vitrege şi nesuferite! Apoi te opreşti şi ne anunți.

- Prea târziu, spuse Darh dezamăgit. Toate cele zece nave adverse şi-au activat tunurile cu plasmă.

- Sherkane, activează şi tu scuturile la putere maximă şi hai să plecăm de-aici!, strigă Sal-Gal.

Se apropiară toți trei şi mai mult de ecran privind îngrijorați cum sulițe de foc ieşeau pe rând din cele şase nave din față, îndreptându-se către ei. Nu se îndoiau că şi „fulgerele" din lateral trăseseră şi ele în acelaşi timp. Aşteptau acum impacturile loviturilor, îngrijorați de lipsa de reacție a computerului lor. Sal-Gal nu se mai putu abține şi strigă la el:

- Ce faci, Sherkane, nu te fereşti? Crezi că urmează, doar aşa, o bătaie cu frişcă?!

- Suntem în siguranță, se auzi glasul celui care trebuia să-i scoată din impas.

- Cine? Tu cu blonda ta. Dar noi?

La un moment dat, impulsurile plasmatice care se apropiau amenințător se striviră de ceva invizibil aflat la o distanță apreciabilă față de nava lor.

- Scutul de mare distanță rezistă şi se menține la aceeaşi intensitate, îi anunță Sherkan.

- Avem aşa ceva?, se miră Darh. De când?

Şi Araina era foarte surprinsă, privind împreună cu prietenul ei către Sal care intui că trebuie să fie vorba de ce-i spusese Hina în mesajul ei secret, cum că l-a înzestrat pe Sherkan cu capacități suplimentare de acțiune. Dar nu voia să divulge un asemenea lucru important care ar fi stârnit cel puțin curiozitatea celor doi asupra capacităților speciale ale soției sale şi de aceea luă totul asupra sa.

- Păi de ce credeți voi că stăteam eu nepăsător?, îi minți el. Cu mai mult timp în urmă mi-am dotat nava cu nişte facilități secrete care o mențin în postura de cea mai puternică navă din galaxie. Păi prea construiau toți, ba nave-bază, ba curse de şobolani, ba fulgere-trăsnete, iar eu riscam să rămân de căruță.

- Dar de unde ai copiat o astfel de tehnologie?, continuă Darh cu mirarea sa.

- De copiat, oi fi copiat tu la şcoală măi, grozavule! Eu am primit tehnologia asta foarte avansată în trecuta mea calitate de Trimis, de la prietenii mei necunoscuți.

- Daaaa??!! Şi cum ai reuşit să reții şi apoi să aplici asemenea informații complexe?

- Eeee, că eu n-oi fi în stare! Mi-am pus capul la dispoziția lor, datele mi s-au înregistrat în creier, de unde Shekan le-a copiat şi şi-a făcut singur îmbunătățirile.

- Aaaa!, deci te-au folosit doar ca bază-suport de date.

- Băi, deşteptule, m-au folosit atât cât să fiu eficient la maxim. Dacă erai tu în locul meu, ai fi vrut să şi înțelegi tot şi ți-ar fi bubuit capul ca un balon uitat la soare. Te-ai lămurit?

- Mama ştie? Mie de ce nu mi-ai spus?

- Normal că Hinei i-am spus. Ea chiar s-a folosit de asta pentru a descoperi o îmbunătățire a „cursei de şoareci" coclone, minți Sal şi mai mult pentru a înlătura orice

suspiciune ce ar fi putut plana asupra soției sale. Ție nu ți-am spus nimic pentru că mi-era teamă să nu te lauzi prea mult cu taică-tău şi să divulgi nişte date care trebuiau să rămână secrete.

- Da, înțeleg. Noua tehnologie ne va permite să învingem navele lui Hantar?

- Ehee!, nu pe toate o sută, dar dintre astea zece sper să scăpăm cu bine.

În timpul discuției celor doi, „fulgerele" adverse au continuat să tragă din ce în ce mai intens. Acum scutul de mare distanță al lui Sherkan devenea vizibil de fiecare dată când mai multe lovituri explodau în acelaşi timp, semn că începuse să scadă în intensitate.

Sub impulsul laudelor abia încheiate, Sal-Gal se simți dintr-o dată stăpân pe situație şi, în dorința de a-i impresiona şi mai mult pe cei doi, îi spuse computerului:

- Sherkane, trage nişte torpile şi distruge câteva nave inamice, ca să-i producem lui Hantar un adevărat atac de panică!

Dar cel apelat nu fu de acord cu el:

- Distrugerea unei nave-fulger necesită un consum mult prea mare de energie. Iar noi avem nevoie să ne menținem rezervele intacte pentru situațiile viitoare ce se anunță cel puțin la fel de solicitante.

- A, da, uitasem că, deşi furi tehnologie de la un pământean, rămâi cu mentalități federale. Deci, cam ce ai de gând să faci? Că or să tragă scorpiile astea în noi până li se vor topi țevile.

- Voi declanşa un foc de baraj pentru a putea executa apoi un salt hiperspațial.

- Bine. Executarea!

Sherkan lansă o perdea de torpile fotonice către navele care îl înconjurau, obligându-le să înceteze tirul pentru a-şi întări scuturile, după care execută saltul.

Urmă un moment de nedumerire în care cei trei încercară să înțeleagă ce se întâmplase. În timp ce decorul violent se schimbă cu unul liniştit format din câteva stele mai luminoase printre care licăreau multe alte puncte abia vizibile, Darh întrebă foarte mirat:

- Putem face şi salturi hiperspațiale??!!

- Păi normal!, îi răspunse Sal. Nu mă credeai în stare să le țin minte şi pe-astea?

- Unde suntem acum? Şi ce vom face în continuare?

- Nu contează unde suntem. A sărit şi Sherkan unde a găsit un loc liber. Important este să ni se piardă urma.

Se auzi vocea computerului care făcu precizarea:

- Am executat un salt la distanța minimă pentru a vă putea decide asupra unei destinații. Precizez că aici nu suntem în siguranță pentru mult timp.

- Deci, unde mergem?, îşi întrebă Darh tatăl devenind din nou nerăbdător.

- Trebuie să ajungem neapărat pe Transcenda, dar mi-ar plăcea ca mai întâi să aflăm mai multe amănunte despre misiunea pe care o vom avea de îndeplinit acolo.

- Deja ne-ai stabilit o misiune pe Transcenda? Cum ți-a venit?

- Mi s-au întâlnit cei doi neuroni şi mi s-au pus de acord! E bine aşa? Hai nu mă mai ține tu pe loc cu neîncrederea ta, că nu avem timp de pierdut! Da, avem acolo o misiune, preciză din nou Sal-Gal pregătit să îl mintă atât cât va fi nevoie. Ceva subtil mi s-a declanşat în

minte şi, deşi nu pot spune că mă ajută telepatic vechii mei prieteni misterioşi, simt prin flerul meu că aşa trebuie să facem.

- Bine, atunci să mergem spre Transcenda. Odată ajunşi acolo, sper că vei şti şi ce avem de făcut.

- Deocamdată nu ştiu şi tocmai de aceea nu vom pleca acum într-acolo. Mai întâi trebuie să găsim un loc sigur unde să nu fim deranjați. O planetă, un asteroid ceva care să constituie ultimul loc unde ne-ar căuta Hantar. Odată ajunşi într-un astfel de loc, tu vei relua studiul datelor puse la dispoziție de Preşedinte, le vei întoarce pe toate fețele, până când le vei pricepe sensul. Sau mai bine zis, până când îți vei da seama ce dorea Hantar de la tine.

- Îl voi ajuta şi eu dacă va fi nevoie, spuse Araina.

- Nu, pentru tine am altă sarcină, îi spuse Sal.

- Ce anume?

- Vreau să-mi faci o sinteză la tot ce se poate afla despre plasa energetică a Marelui Dragon. Ce structură şi întindere a avut, cum ar fi interacționat cu lumea noastră şi dacă acum mai este prezentă în galaxie vreo urmă din ea.

- Da, desigur, voi face tot ce îmi stă în putere. Ai devenit dintr-o dată foarte sigur pe tine. Să înțelegem că ți s-a reactivat funcția de Trimis?

- Nu ştiu ce să spun. Nici data trecută nu mi s-a explicat nimic în mod concret. Ar fi, totuşi, bine să aveți încredere în mine fără să cereți prea multe explicații.

Lui Sal-Gal i se păru mai potrivit să joace în fața celor doi rolul de re-Trimis, cel puțin pentru a scăpa de întrebările sâcâitoare ale lui Darh care l-ar fi încurcat în luarea deciziilor, făcându-l să piardă timp prețios.

Fiul său îi spuse:

- Avem, totuşi, o problemă. Toate datele pe care mi le-a pus la dispoziție Hantar au rămas în baza sa de date de pe planeta Daron. Mai ai cumva la tine sfera de stocare a informațiilor pe care ți-am dat-o?

- Bineînțeles, răspunse tatăl său scoțând-o din buzunar. Am fost inspirat că ți-am cerut să-mi copiezi totul aici.

- Da, foarte inspirat, îl privi Darh cu subînțeles, mirat fiind că Sal a anticipat un astfel de moment şi suspectându-şi tatăl că ştie mai mult decât vrea să spună, dar să ştii că am nevoie de timp pentru a ajunge la un rezultat acceptabil care să ne fie de folos.

- Ți-am spus că vom merge într-un loc sigur. Încă nu ştiu care, dar trebuie să-l găsim.

Araina avu o idee:

- Mă gândesc la ceva... Noua Galaxie dispune de o rețea de baze secrete pregătite special pentru a purta un război de lungă durată împotriva unor posibili invadatori. Putem merge pe una dintre acestea.

- Păi, ne bagi în gura lupului!, exclamă Sal-Gal. Hantar îşi cunoaşte propriile baze, că doar el le-a făcut, şi ne va găsi foarte repede.

- Nu este chiar aşa. Astfel de baze, odată construite, capătă autonomie absolută şi li se interzice categoric orice comunicare cu exteriorul, pentru a nu-şi divulga poziția. Am fi în pericol doar dacă însuşi Hantar ar veni în control acolo, ceea ce este foarte improbabil la cât de ocupat este el.

- Şi noi sub ce pretext vom ajunge pe una din aceste baze?, întrebă Darh încă neîncrezător.

- Vom spune că ne-a trimis însuşi Preşedintele cu o misiune strict secretă.

- Şi crezi că cei de acolo ne vor crede fără să verifice nimic din ce mințim noi? Tu propui să ne legănăm pe o pânză de păianjen!

- Personalul din astfel de baze secrete nu este foarte numeros, ei nu au voie să ia legătura cu exteriorul, iar eu dispun de acreditare de securitate de nivel zero, cu care voi fi foarte convingătoare. Şi presupun că nu vom sta acolo mai mult de o săptămână. Ce spuneți?

- Pare o idee foarte bună, îi răspunse Sal după o scurtă pauză. Să ne ascundem chiar sub sprânceana lui Hantar şi să-i arătăm fundul fără ca el să ne vadă. Da, aşa vom face. Care bază secretă ți se pare cea mai potrivită, că eu nu cunosc niciuna?

- Nici eu, spuse şi Darh.

- Normal, că doar de aceea sunt secrete, le răspunse Araina cu un uşor zâmbet. Partea neplăcută este că nici eu nu cunosc rețeaua acestor baze. Nu am ştiut că îmi va trebui, că m-aş fi interesat. Cunosc din întâmplare o singură locație de acest fel – pe planeta Vastara – relativ aproape de planeta mea natală. Aş putea să mă conectez la rețeaua secretă a Forțelor de Apărare şi, profitând de acreditarea mea, să aflu informații suplimentare în scopul de a alege o planetă mai îndepărtată, mai izolată, dar nu o pot face decât cu riscul major de a-mi trăda intențiile.

- Nu, spuse Sal-Gal cu hotărâre, mergem pe Vastara.

- Şi ce facem dacă vom găsi acolo, încă de la poartă, pozele noastre cu mențiunea: „Căutați de Poliție”?, întrebă Darh încă neîncrezător într-o astfel de misiune riscantă.

- Puțin probabil, îi răspunse Sal. Nu ştiu de ce, dar Hantar nu a făcut publică arestarea Hinei. Sunt aproape convins că a trecut sub tăcere şi conflictul cu noi. Ai văzut că a trimis un Corb să ne aresteze şi nu forțe de securitate. Apoi ne-a atacat cu nave fără personal. Face totul fără martori. Cred că se teme de faptul că notorietatea mea în galaxie ar crea un curent de opinie ostil lui care i-ar încurca planurile.

- Da, completă Araina, preşedintele Hantar ține foarte mult la poziția sa dominantă în cadrul Noii Galaxii şi nu vrea să cedeze niciun centimetru din ce a câştigat până acum.

- Deci, planeta Vastara este o alegere bună. La drum!

*

Crucişătorul coclon avea câmpul de camuflaj activat. Chiar dacă nişte senzori foarte sensibili i-ar fi putut pune în evidență prezența, l-ar fi confundat uşor cu un corp din centura de asteroizi în care se ascunsese.

În interiorul navei, cei trei lideri ai coclonilor erau din nou într-o şedință secretă. Nu aveau încredere în comunicațiile la distanță, oricât de criptate ar fi fost ele, şi de aceea preferau ca pentru problemele foarte importante să se întâlnească față în față ca să poată discuta fără teama de a fi interceptați.

Kal Tabol le spuse celorlalți ştirea pentru care îi chemase la marginea imperiului:

- Ceea ce era de aşteptat s-a întâmplat. După arestarea Hinei, Hantar a intrat în conflict şi cu Sal-Gal pe care a

încercat să îl aresteze, dar acesta a scăpat. Apoi a trimis zece „fulgere” din flota sa pentru a-i distruge nava, dar iar a dat greş.

- Unde se află pământeanul acum?, întrebă Kohon.

- Nu ştiu. A dispărut fără urmă. Niciun spion de-al nostru nu poate oferi nici cel mai mic indiciu.

- Sigur nu i-a fost distrusă nava? Mă gândesc că este imposibil să scapi când eşti atacat de zece „fulgere”.

- Absolut sigur. „Sherkan” a executat un salt hiperspațial şi a dispărut de sub nasul lor. Dacă ar fi intrat în subspațiu, ar fi lăsat amprenta caracteristică după care ar fi putut fi urmărit, dar el a dispărut complet.

- Salt hiperspațial?!! De unde are Sal-Gal asemenea tehnologie?

- Probabil de la Hina. Tot ea ne-a dat şi nouă tehnologia pentru navele-păianjen.

- Şi Hina de unde o are?

- De la semenii ei. Ştim doar că Federația a dispus în trecut de tehnologia salturilor gravitaționale la care a renunțat din cauza unor accidente. Acum au reluat-o, probabil perfecționată, dar o țin secretă ca să păstreze monopolul asupra ei.

- Dacă înțeleg bine, interveni Harabal, mergi pe ideea noastră mai veche potrivit căreia ar mocni un conflict de interese între Federație şi Noua Galaxie, exprimat deocamdată prin disputa dintre Hantar şi Hina căreia i s-a alăturat, în mod firesc, soțul ei.

- Eu doar relatez faptele. Concluziile le tragem împreună.

Kohon interveni din nou:

- Dacă lucrurile stau în felul acesta, trebuie să vedem dacă adâncirea conflictului şi transformarea lui într-o luptă armată este în interesul Imperiului coclon.

Dar Harabal nu era de acord cu o astfel de perspectivă. Le spuse:

- Nu cred într-un război între cele două părţi şi afirm că ne-am pierde timpul încercând să-l provocăm. Noua Galaxie a devenit prea puternică pentru a mai putea fi provocată de cineva. Mai mult, ambele părţi sunt preocupate de invazia Rătăcitorilor şi nu cred că le arde de conflicte interne. Ca dovadă că Hantar şi-a trimis Flotele de luptă la marginea galaxiei, păstrând doar Flota Alfa pentru apărarea interioară. Acolo trebuie să fie vorba despre altceva. Ceva care nouă ne scapă. Trebuie să ne spui tu, Kal Tabol, cum se văd lucrurile din interior, din mijlocul evenimentelor.

- După părerea mea, Hantar este elementul perturbator. A devenit prea puternic şi vrea să controleze totul în Noua Galaxie. Aşa a ajuns, probabil, în conflict cu cei doi.

Kohon strâmbă puţin din nas:

- Cu ce îl încurcau Hina şi Sal-Gal pe Preşedinte? Ei nu fac parte din conducere şi nici nu râvnesc la titlurile lui Hantar.

- Este adevărat, dar să nu uităm că Noua Galaxie este, teoretic, creaţia lui Sal-Gal. El a stabilit, în urmă cu doisprezece ani, noua noastră ordine cosmică şi este firesc să ţină la opera sa. A considerat, poate, că Hantar, adunând prea multă putere, a încălcat regulile unei evoluţii planificate din timp.

- Pământeanul nu mi-a creat niciodată impresia că ține neapărat ca ceea ce ne-a spus el să se şi realizeze. A fost destul de nepăsător şi a intervenit doar formal, lăsându-ne pe noi să decidem orice dorim.

- Indiferent care ar fi determinarea ultimelor evenimente, un lucru este sigur – se apropie momentul pe care l-a anticipat Hina. Sunteți de acord să ne respectăm obligația față de ea?

- Este prea riscant, spuse Kohon.

Completă şi Harabal:

- Putem invoca faptul că arestarea ei duce de la sine la anularea înțelegerii noastre.

Lui Kal Tabol nu îi conveni poziția celor doi. El era cel care discutase atunci cu Hina şi se simțea responsabil, dar mai ales direct vizat de posibile represalii, spre deosebire de ceilalți doi care puteau motiva că nu au fost de față. Le spuse încercând să-i implice şi pe ei într-o eventuală suportare a consecințelor:

- Ne jucăm cu focul. După cum s-a adeverit, nu mai este vorba doar de Hina, ci şi de Sal-Gal care dispune de o navă ultraperformantă. Aveți voi curajul să-l înfruntați pe pământean în toanele lui cele mai proaste?

- Da, avem, îi răspunse Kohon. Crucişătoarele noastre construite pe baza unei tehnologii mult îmbunătățite, prin aportul serviciului nostru de spionaj, pot face față cu succes navelor de tip „fulger” într-un raport de cinci la unu, iar navele-păianjen distrug rapid un crucişător într-un raport de zece la unu.

- Da, ştiu toate aceste detalii. Voi nu ştiți un amănunt pe care nu am avut timp să vi-l prezint: înainte de a se produce acel salt hiperspațial, zece nave de tip „fulger” au

tras intens în „Sherkan” şi nici măcar nu i-au atins scutul. Toate loviturile au fost oprite undeva la mare distanță de ceva ce ar putea fi o barieră de avangardă. Vreau să spun că toate crucişătoarele noastre nu vor valora nimic în fața nervilor lui Sal-Gal, iar el, din câte îl cunosc, poate deveni necruțător într-un singur caz – numai dacă este vorba de Hina. Iar acum chiar este.

- Înainte de a lua o decizie legată de problema care te frământă mai mult decât ar trebui, este obligatoriu să ne lămurim situația din galaxie: de ce a fost arestată Hina, de ce Sal-Gal este acum un fugar şi de ce Hantar şi-a trimis trei flote de luptă tocmai la marginea galaxiei?

- Voi încerca să aflu, deşi nimic nu a fost pus la dispoziția publicului sau măcar a administrației, ceea ce constituie o altă enigmă. Propun să ne reîntâlnim peste o săptămână în nebuloasa Sapriena.

- De acord, îi răspunseră ceilalți doi.

*

Baal Spaal îşi anunțase din timp vizita pe Transcenda şi acum cobora cu o navetă prin culoarul creat de Marii Învățați prin scutul de forță al planetei.

Se hotărâse în Consiliul Suprem federal ca cineva să meargă pe planeta sacră pentru a înțelege mai bine ce se întâmplă în galaxie. Nu numai atenționarea lui Sal-Gal despre comportamentul bizar al lui Hantar şi despre un potențial pericol ce ar urma să se manifeste îi pusese pe gânduri, dar şi un alt lucru foarte neobişnuit. La una din conexiunile mentale comune fusese percepută o neaşteptată şi neînțeleasă distorsiune a echilibrului energetic. Era aşa

de slabă, încât putea fi trecută cu vederea, dar în starea actuală de atenție, nimic nu trebuia neglijat, iar o vizită pe Transcenda pentru o consultare cu mentorii lor, devenise strict necesară.

În zona de primire, Baal Spaal fu întâmpinat de Zalmonin care îl conduse direct într-o sală de discuții. Cu ei erau prezenți doar doi Învățați care își activaseră toiegele cu energia de protecție.

Deşi s-ar fi putut crede că membrii Consiliului federal cunosc multe detalii despre Transcenda, având în vedere funcțiile lor de conducere la nivel galactic, în realitate lucrurile nu stăteau deloc aşa. Planeta sacră ştiuse, de-a lungul mileniilor, să-şi păstreze bine secretele, iar pe timpul stagiilor de pregătire, bătrânii Federației nu primiseră decât strictul necesar de cunoştințe, inițierea neavând legătură cu Transcenda, ci doar cu funcția lor ce urmau să o ocupe în contextul galactic.

Ajunşi în cameră, cei doi se aşezară în fotolii. Rămăseseră singuri. Baal Spaal era acum protejat de energia unui dispozitiv fixat în podea.

Zalmonin îl abordă cu glasul său blând:

- Dacă nu ai fi cerut tu să vii aici, te-aş fi apelat eu.

- Să înțeleg din asta că se întâmplă ceva deosebit în galaxie?, întrebă Baal surprins că interlocutorul său alege să comunice verbal.

- De ce ai cerut să ne întâlnim?

- Am venit cu speranța de a găsi explicații la unele întâmplări petrecute în ultimul timp. Am aflat de la Sal-Gal că Hantar a arestat-o pe soția sa, Hina, sub învinuirea că este spion al Rătăcitorilor. Apoi, la ultima conexiune

mentală a societății noastre am depistat o perturbație a echilibrului energetic. Este foarte slabă, parcă nu ne-ar viza pe noi, ci s-ar produce indirect, dar are o manifestare permanentă. Ceva se întâmplă în galaxie şi nu ştim ce.

- Disfuncția de care vorbeşti este, la origine, foarte puternică, dar o percepeți slab şi, aparent, ca fiind produsă indirect, deoarece se manifestă deocamdată din afara galaxiei, în imediata noastră apropiere, judecând la scară cosmică.

- În afara galaxiei?!, exclamă surprins Baal Spaal. Ştiți şi ce anume o produce?

- Nici noi nu am sesizat-o de foarte mult timp. Pentru a ne face o idee a ceea ce reprezintă, am fost nevoiți să ne folosim de fragmentele din Cristalul Soarelui pe care le-am ordonat în succesiunea alfa pentru a putea realiza o rezonanță ascendentă. Nu suntem foarte siguri, dar putem presupune cu o precizie de 79% că se apropie de noi o flotă necunoscută formată din cel puțin zece mii de nave.

- Suntem din nou atacați de Rătăcitori?, întrebă Baal Spaal mai mult pentru el, prinzându-şi cu o mână barba ca un gest de meditație.

- Nu ştim dacă vom fi atacați şi, deci, nici dacă avem de-a face cu Rătăcitorii, dar caracteristica artificială a acelor corpuri este de necontestat. Vom avea mai multe informații în zilele următoare.

- Când vor ajunge la noi?

- Nu mai târziu de două săptămâni în sistemul standard galactic.

- Dar nu mai avem timp să ne organizăm!, se manifestă Baal Spaal nefiresc pentru stilul său sobru. Dacă trei sute de nave-dragon ne-au pricinuit atunci atâtea

pierderi, ce ne vor face acum cele zece mii de nave care se apropie? Trebuie alertate toate forțele de apărare ale galaxiei. Dacă inamicul va apărea dintr-o dată în mijlocul nostru luându-ne prin surprindere, vom avea o criză de proporții uriaşe.

- După aprecierile noastre, perturbarea echilibrului energetic se face pe secvența barion a tunelului gravitonic, deci este foarte amplă, specifică salturilor hiperspațiale. Acele nave sunt acum în plin salt gravitațional executat dintr-o galaxie apropiată şi vor fi nevoite să iasă din hiperspațiu la marginea galaxiei, din motive de siguranță. Abia după aceea vor pătrunde în interior, posibil pe cale subspațială.

- Ar fi fost bine să-i întâmpinăm cu o parte din forțele noastre la ieşirea din salt şi să îi atacăm în acele câteva clipe de vulnerabilitate. Dar asta ar fi presupus să ştim dinainte dacă ne sunt ostili. Oricum, acum este prea târziu să mai ajungem în timp util la marginea galaxiei.

- Hantar şi-a trimis deja principalele forțe acolo.

- Da?! Nu am ştiut.

- Izolarea voastră din ultimul timp nu v-a avantajat în relaționarea cu restul galaxiei, dar ştiu că a fost, totuşi, foarte benefică pentru întărirea legăturilor mentale ale societății voastre.

- Deci, Hantar este la curent cu evenimentele şi a luat deja măsuri de apărare. Ar fi oare posibil ca el să aibă dreptate? Adică Hina să fie spion al Rătăcitorilor? Şi ce rol joacă Sal-Gal în toată ecuația asta? Există un conflict clar între cei doi şi noi nu ştim pe cine să sprijinim. Marii Învățați dețin mai multe informații în această privință?

- Hantar a ținut o permanentă legătură cu noi. El chiar doreşte să recompunem Cristalul Soarelui pe care îl consideră cea mai puternică armă împotriva Rătăcitorilor. Sal-Gal nu a avut o foarte strânsă relație cu noi, dar atunci când a fost aici şi i-am făcut scanarea emoțională, nu i-am găsit niciun protocol mental ascuns. El ne-a arătat că este foarte bine intenționat față de interesele galaxiei, iar menirea sa de Trimis nu i-a fost acordată întâmplător.

- Da, suntem într-o foarte mare dilemă. Atât Hantar cât şi Sal-Gal par a dori binele galactic, dar totuşi ei se află în conflict şi doar unul poate avea dreptate.

- Există o nepotrivire care ar putea să constituie un indiciu, destul de evaziv şi relativ pentru a ne putea ajuta în mod real. Dacă cei care se apropie de galaxia noastră sunt Rătăcitorii aşteptați, înseamnă că ei vin mult mai repede decât a anticipat Sal-Gal, dar foarte apropiat de momentul pe care l-a indicat Hantar.

Zalmonin rostise cuvintele cu o urmă de regret şi Baal Spaal înțelese motivul, spunând la rândul său:

- Da, şi eu aş prefera ca Sal-Gal să fie... personajul pozitiv, dacă mă pot exprima aşa. Indiferent cum s-a manifestat până acum, el s-a dovedit întotdeauna a fi, în primul rând, inofensiv şi de aceea îmi inspiră mai multă încredere. Poate că Rătăcitorii s-au mişcat mult mai repede decât i s-a transmis pământeanului.

- Ai ceva împotriva lui Hantar?, îl iscodi Zalmonin. Îl suspectezi de ceva?

- Nu în mod foarte concret, dar pe noi ne îngrijorează faptul că el a primit acces în zona interzisă a Transcendei unde presupunem că a încălcat protocolul de informare.

- Pentru că ai formulat totul ca pe un reproş la adresa noastră, o să-ți dau o explicație.

Baal Spaal se simți vinovat şi încercă să reformuleze pentru că nu fusese deloc în intenția lui să-i supere pe Marii Învățați, dar Zalmonin îl linişti cu un gest cu mâna, arătându-i că nu s-a întâmplat nimic, după care continuă:

- Hantar a venit la noi într-o stare pe care am considerat-o normală, dar a fost cuprins tot mai mult de o curiozitate irezistibilă. Era fascinat de perspectiva ocupării unui loc în Consiliul Suprem al Federației, dar îşi dorea şi să afle cât mai multe lucruri despre Transcenda. Inițial Sfatul nostru a intenționat să îi anuleze pregătirea, considerându-l prea implicat emoțional, dar după aceea ne-am decis să ne folosim de curiozitatea lui pentru a afla acea parte din secretele Transcendei care nici nouă nu ne este accesibilă.

- Nici vouă?! Nu înțeleg...

- Zona de sub Biblioteca planetei reprezintă un mediu cu care noi nu suntem compatibili. Nu ştim dacă este protejată de o energie anume, dar pentru noi constituie o barieră de netrecut. Speram ca el să poată trece şi să ne spună ce a găsit acolo. Nu l-am obligat, ci doar i-am permis accesul pe care singur l-a solicitat. L-am prevenit că poate fi periculos şi i-am cerut să se întoarcă la primul semn de disconfort. De fapt, am presupus că el va fi compatibil cu acel mediu sau energie necunoscută, aşa cum suntem noi compatibili cu zona de suprafață a planetei care este ostilă celorlalte ființe.

- Înțeleg. Credeți că aveți o compatibilitate schimbată. Ce ne face nouă rău, vouă vă face bine şi invers.

- Noi nu ştim foarte multe lucruri despre trecutul îndepărtat al Transcendei. Ştim că am fost zece mii de ani apărătorii Templului şi că nu avem voie să părăsim planeta. Nu ştim cine ne-a dat această misiune, dar speram ca prin Hantar să aflăm mai multe amănunte despre trecutul nostru şi al celei mai atipice planete din galaxie.

- Şi ce s-a întâmplat?, întrebă Baal Spaal surprins, dar şi cucerit de dorința lui Zalmonin de a se destăinui.

- Hantar a întârziat mai multe ore şi ne-a spus la întoarcere că a umblat prin galerii întortocheate fără să poată trece de o a doua mare poartă. L-am perceput uşor schimbat şi am decis că este mai sigur să-i întrerupem inițierea, sub pretextul trimiterii către Sal-Gal a diamantului su-eng şi a parolei recepționate în Templu. Ne aşteptam ca ce i s-a întâmplat lui Hantar, să aibă legătură cu evenimentele legate de criza Marelui Dragon, dar nu a fost aşa. În toată acea perioadă el a stat inactiv.

- Şi nu ați mai aflat nimic de atunci.

- Nu. Am consimțit ca secretele să rămână secrete şi să respectăm ordinea milenară a lucrurilor. Însă, observându-i evoluția lui Hantar din ultimii ani, suntem aproape convinşi că atunci, în adâncurile planetei noastre, el a aflat ceva foarte important. Dar pentru că a mai venit şi încă insistă să se reîntoarcă pe Transcenda, presupunem că doreşte să-şi continue căutarea.

- Înseamnă că nu a aflat atunci totul.

- Nu ştim, aşa presupunem.

Zalmonin îl privi dintr-o dată foarte pătrunzător pe Baal Spaal. Apoi îl întrebă:

- Spune-mi, te rog, de ce ai ținut să vii personal până aici, în loc să foloseşti diamantul su-eng? Vrei, cumva, să ne soliciți şi tu accesul în zona secretă a Transcendei?

Baal Spaal fu surprins de abordarea directă a lui Zalmonin, dar răspunse fără ezitare:

- Da, aşa intenționez. Se poate?

- Nu. Considerăm că este prea riscant. Mai întâi trebuie să aflăm ce i s-a întâmplat lui Hantar, mai ales că, în ultimul timp, noi am făcut greşelile de a-l lăsa să mai intre acolo şi de a-i permite să folosească unele facilități ale planetei. Vom permite accesul, ție sau altcuiva, doar în ultimă instanță şi numai pentru rezolvarea acestei noi crize cu care ne confruntăm.

- De unde ați ştiut că intenționez să cer accesul acolo?

- Aici este un alt mare mister. De la incursiunea lui Hantar, acea zonă secretă a Transcendei exercită o influență continuă asupra noastră. Parcă ne cheamă la ea. Şi, pe măsură ce trece timpul, o face tot mai puternic. Credem că şi Hantar, care a fost mai expus decât noi, este atras cel puțin la fel de mult.

- Voi vă puteți uni forțele pentru a vă împotrivi.

- Da, dar, din păcate, majoritatea dintre noi a intrat în etapa de stază. La fiecare o mie de ani trebuie să ne odihnim şi să ne reîncărcăm cu energie pentru următoarea perioadă. O facem în nişte incinte speciale în care suntem total inactivi. Mai suntem treji doar cinci dintre noi, dar nu pentru prea mult timp. Eu voi rămâne ultimul şi mi-aş dori, deşi nu cred că va fi posibil, ca până atunci să rezolvăm starea creată acum în galaxie.

- Înseamnă că Sal-Gal a avut dreptate. Ne-a prevenit, e drept cam evaziv, că vom intra într-o situație gravă. Chiar ne-a sugerat să avem flotele pregătite pentru luptă.

- O amenințare vine din afara galaxiei, ceva necunoscut se manifestă în adâncurile Transcendei şi noi nu suntem suficient de pregătiți pentru a le face față...

- Înseamnă că nu avem timp de pierdut. Trebuie să plec cât mai repede ca să informez Consiliul.

Capitolul 8

BLOCADA

Dacă o civilizație străină ar fi invadat galaxia, ultimul loc unde şi-ar fi căutat adversarii ar fi fost planeta Vastara. Era un corp ceresc înghețat şi otrăvit pe care nu se putea trăi decât în condiții artificiale.

Baza secretă de rezistență fusese construită la mare adâncime în subsolul planetei, pentru a nu putea fi detectată. Exista în plus, ca o măsură suplimentară de siguranță, şi un înveliş cu rol de ecranare, astfel că niciun semn de viață nu răzbătea până la suprafață.

Deşi incinta bazei era foarte mare, având ramificații multiple ce constituiau depozite de alimente, arme, muniție, chiar nave de luptă şi diverse alte materiale necesare unei rezistențe îndelungate în fața unui potențial invadator,

personalul de deservire nu era foarte numeros – în jur de trei mii de persoane, cu familii cu tot, în marea lor majoritate skynieni.

Prezența Arainei în grup fusese un atu important pentru accesul celor trei fugari în bază. Existau reguli foarte stricte de acces în asemenea locuri secrete care aveau ca sarcină principală pe timp de pace, tocmai să rămână anonime. O vizită a cuiva se permitea doar cu aprobarea expresă a preşedintelui în funcție. În astfel de condiții, acreditarea de securitate de nivel zero a Arainei, neînsoțită de o delegare specială, îl convinsese doar parțial pe comandantul bazei care acceptase să-i primească mai ales pentru că fata era o skyniană de-a lui.

Trecuse o săptămână de când cei trei se aflau în bază. Li se pusese la dispoziție suficient spațiu şi toate facilitățile necesare, dar ei refuzaseră politicos ospitalitatea gazdelor, preferând să rămână pe „Sherkan” pentru a putea lucra în linişte, dar, pentru orice eventualitate, şi în secret.

Începuse o nouă zi de lucru. Darh era cufundat cu totul în analizele lui. Lucrase în jur de cincisprezece ore pe zi şi după cum era de tăcut şi preocupat se putea deduce că este pe drumul cel bun.

Araina era şi ea prinsă în diverse studii şi, la fel ca prietenul ei, petrecuse mult timp în fața computerului. Dar pentru că ea avea nevoie de multe informații din vasta bază de date a Noii Galaxii care nu se găseau pe planeta Vastara, se folosise în secret de acreditarea ei de securitate pentru a ocoli sistemele de protecție ale bazei, în scopul de a accesa Platforma U.V. Înainte de asta trebuise să rezolve şi o altă problemă – penetrarea învelişului de ecranare al bazei – pe care o rezolvase cu ajutorul lui Sherkan şi a diamantului su-eng

deținut de Sal-Gal prin intermediul căruia, computerul stabilise un canal subtil de contact cu exteriorul.

Nava lor se afla într-un hangar al bazei şi Sal-Gal, neavând prea multe de făcut, plecase de câteva ori în plimbare prin această lume ascunsă, discutând nimicuri cu diverse persoane, dar şi întorcând în minte pe toate fețele problemele care îl frământau. De două ori stătuse de vorbă şi cu comandantul bazei, colonelul Agranan, un bărbat nu foarte înalt, dar care ştia să se facă respectat printr-un echilibru interior pe care îl punea în fiecare cuvânt rostit.

Spre deosebire de celelalte dimineți, acum Sal-Gal era puțin cam neliniştit. I se părea că lucrurile scapă de sub control în galaxie, în timp ce el pierde timpul într-o grotă neştiută de nimeni de unde nu are cum să influențeze evenimentele. Le spuse celor doi fără să-şi ascundă nerăbdarea:

- Gata, copii, azi ar cam trebui să încheiem cercetările noastre şi să trecem la probleme concrete. Degeaba stăm ascunşi aici, dacă Hantar îşi face de cap cum vrea, iar noi nu îl încurcăm cu nimic.

- Ce, te-ai plictisit de stat degeaba?, îl ironiză Darh.

- Măi, copil obraznic, i-o întoarse Sal fără să fie, însă, deranjat prea mult de replica fiului său, eu stau degeaba, tu munceşti degeaba. Care dintre noi este mai inteligent?

- Nu am muncit degeaba. Sunt aproape gata. Trebuie să mai fac doar o sistematizare a datelor. Mai mult de atât nu cred că pot să scot din documentația pusă la dispoziție de Hantar.

- Eu am terminat, îi anunță Araina.

- Daaa?!!, se miră Sal-Gal. Bravo, măi, harnicilor! Şi eu care credeam că o să facem Revelionul ramoliților pe

Vastara! Vreau să te ascult mai întâi pe tine, Araina. Nu intra prea mult în amănunte, pentru că mă interesează doar esența acestei probleme care are şi aşa o influență indirectă şi aproape personală.

- Personală?!, exclamă Darh. Ce problemă personală ai tu cu acea plasă energetică?

- Am avut o problemă aproape personală cu Marele Dragon, cel care a găinățat-o prin Cosmos. V-am rugat parcă să nu-mi mai cereți prea multe detalii. Nu fac pe secretosul – minți din nou Sal – dar mă perturbați cu insistențele voastre. Când s-o termina totul cu bine, o să vi se lămurească vouă toate problemele.

- Bine, am înțeles. O să încerc să mă abțin. Spune, Araina, concluziile tale!

- Plasa energetică a Marelui Dragon, începu fata, a fost întinsă într-un spațiu foarte vast, ocupând cam 78% din galaxia cunoscută, întreaga Noua Galaxie, cea mai mare parte din Federație şi mai mult de jumătate din actualul Imperiu coclon.

Sal o întrerupse puțin nelămurit:

- Stai o secundă! Ai folosit expresia „galaxia cunoscută”. Care este cea necunoscută? Te referi cumva la zona central galactică unde nu putem intra din cauza capcanei gravitaționale care defineşte Sfera Interzisă?

- Nu numai. Galaxia noastră, ca şi multe altele de altfel, are o bară centrală formată din numeroase stele foarte masive care aproape că o separă în două regiuni distincte. Toate civilizațiile cunoscute de noi, cele care compun Noua Galaxie, Federația, Imperiul coclon, se află într-una dintre aceste jumătăți de galaxie. Nu deținem informații despre ce se întâmplă dincolo de bara centrală,

pentru simplul motiv că se ajunge foarte greu acolo, ocolind nu numai aşa-zisa Sferă Interzisă, dar şi bara de stele masive care se prelungeşte până aproape de margini.

- Da, da, în mare ştiu şi eu lucrurile astea. Era o vreme când Sherkan, cred că de afurisit ce era, mă plictisea cu ele. Dar pe mine mă interesa în mod expres dacă plasa Dragonului a pătruns şi în Sfera Interzisă.

Sal-Gal voia, de fapt, să descopere cât mai multe eventuale legături între plasa energetică şi zona galactică populată de Energetici, dar Araina îl dezamăgi:

- Nu se ştie cât au pătruns terminațiile plasei în Sfera Interzisă, dar în mod sigur au ajuns până la marginea ei.

- Bine, continuă, te rog!

- Aceasta a avut nişte trasee principale, foarte întinse, continue şi de mare intensitate energetică, unite prin altele secundare care la rândul lor s-au legat reciproc printr-o rețea de mai mică intensitate. Savanții nu s-au pronunțat definitiv asupra tipului de energie conținută, dar un lucru este unanim acceptat – ea interacționează distructiv cu materia care are structura ce ne defineşte pe noi.

- Deci, nouă ne este nocivă, ceru Sal-Gal o confirmare în plus.

- Da, foarte nocivă, printr-un mecanism încă neelucidat pe deplin. Cea mai susținută teorie este aceea că energia plasei rupe legăturile electrice dintre particule, provocând aşa numita dezintegrare superficială a materiei. Şi chiar dacă influența energiei în cauză ar înceta şi legăturile s-ar reface, structura inițială ar fi compromisă ireversibil, iar viața, pierdută definitiv. În privința detaliilor, mai sunt încă unele contradicții între savanți din cauză că plasa nu a funcționat atât de mult cât să poată fi

studiată temeinic, iar atunci ne aflam şi în plin război de supravieţuire. Odată cu distrugerea Marelui Dragon, plasa a încetat să mai existe fiind, parcă, absorbită înapoi la sursa care a generat-o.

- Bine că am scăpat de ea! Ai găsit, totuşi, şi ceva care ar fi putut fi folositor la plasa asta? Adică să fi fost cumva vreo sursă de energie pentru noi sau altceva util de care nu ne-am dat seama la vremea respectivă?

- Nu. Nu i s-a găsit nicio utilitate. Însă este oarecum de remarcat faptul că plasa s-a întins în spaţiu în aşa fel încât să nu vină în contact cu niciun corp ceresc. A străbătut doar spaţii goale, cu o precizie remarcabilă, după cum rezultă din datele accesate de mine.

- Păi vezi?! Şi ai spus că nu a fost deloc folositoare. Ne-a ocolit. Tot e ceva.

- Trebuie să te contrazic. Opinia savanţilor este că a evitat corpurile materiale tocmai pentru a nu interacţiona prematur cu acestea, ceea ce ar fi compromis grav finalizarea proiectului. Plasa energetică nu a fost gândită ca o armă de atac, ceea ce ar fi fost ceva foarte, foarte costisitor şi imposibil de alimentat pe termen lung, ci ca o capcană defensivă, ca pe o barieră în calea oricărui obiect cosmic aflat în mişcare ce ar fi fost, mai devreme sau mai târziu, prins ca o gâză în plasa unui păianjen, după care ar fi putut fi distrus fără probleme.

- Deci, o astfel de plasă funcţională ne-ar paraliza orice deplasare prin galaxie.

- Chiar mai rău decât atât. Savanţii militari au ajuns la concluzia că plasa ar fi funcţionat după următorul model: nedispunând de o cantitate de energie ce ar fi trebuit să fie colosală pentru o acţiune la scară galactică, plasa Marelui

Dragon ne-ar fi paralizat toate navele scoțându-le dintr-o dată din luptă prin prinderea lor în capcana de care vorbeam şi le-ar fi distrus pe rând, fără nicio grabă, din moment ce navele noastre şi aşa nu ar mai fi avut libertate de acțiune. Mai rezultă de aici şi că plasa este interconectată, adică energia poate circula nestingherită de-a lungul şi de-a latul ei, dintr-un loc în altul, fără nicio dificultate.

- Oho! Plasa asta pare să fie arma perfectă. Norocul nostru că a dispărut.

- Aici se impune o ultimă precizare. Plasa a dispărut, dar amprenta ei a rămas. Deşi energia care a creat-o nu mai există, se poate pune în evidență, într-un spectru special, vechea rețea.

- Asta însemnând ce? Mai există sau nu mai există? Mai suntem în pericol sau nu?

- Amprenta plasei nu prezintă niciun pericol, dar se presupune că ea a rămas pentru a putea fi alimentată, la nevoie, din nou cu energia aceea distructivă.

- Cum aşa?! Deci, dacă vine alt Dragon şi pompează globuri de foc în amprenta asta, face plasa la loc?

- Da, dar mult, mult mai repede ca prima dată, deoarece traseele deja există.

- Fantastic!! Şi nu se poate face nimic? Ceva care să distrugă şi amprenta?

- Amprenta nu există la propriu, ci are doar o „consistență” virtuală. Savanții speră, totuşi, ca ea să se disipeze de la sine.

- Şi până acum s-a disipat ceva?

- Da, dar destul de puțin, în doisprezece ani doar 1,3%.

- Eeee, tot e bine decât deloc. Dar de fapt... e ca şi cum a-i jumuli o găină, câte un fulg pe lună – îți moare în brațe de bătrână şi n-apuci să-i vezi nici guşa!

Sal-Gal încheie discuția cu Araina pe un ton pesimist, dar, totuşi, cu speranța că Marele Dragon fusese trimis de prietenii lor, Energeticii. Avea încredere în Hina şi se mândrea în sinea sa că deține mult mai multe informații decât toți savanții la un loc. În plus, era absolut convins că niciun Mare Dragon nu va mai călca prea curând prin galaxie.

Acum era curios să îl asculte şi pe Darh. Se întoarse spre fiul său invitându-l din priviri să spună concluziile sale, dar văzându-l că întârzie, îi zise nerăbdător:

- Hai spune acum şi sinteza ta, că până ne urnim noi, Hantar ajunge pe jos până-n Andromeda! Îşi ia o bere, se-ntoarce şi ne găseşte tot cu nasul în computer.

- Văd că ți-ai pierdut răbdarea, îi răspunse Darh, dar dacă te ocupai tu de problema asta, ai fi avut nevoie de o mie de ani ca să-i dai de capăt.

- Eeee, sanchi! După nici o lună renunțam şi inventam altceva. Hai spune ce ai aflat, că nu mai avem timp de pierdut!

Darh ar fi vrut să-i dea tot un răspuns tăios tatălui său care, după părerea sa, îi făcea reproşuri nefondate, dar întâlni privirea insistentă a Arainei şi se calmă. Îşi zise că nu are niciun rost să se tachineze cu Sal şi că, într-adevăr, timpul este acum foarte prețios pentru ei, mai ales că trebuiau şi să o salveze cât mai repede pe mama sa care cine ştie ce chinuri îndura. Le spuse:

- Nu ştiu dacă în informațiile primite de la Hantar se află vreun mare mister, că eu nu l-am găsit, dar sunt aproape convins că mai mult nu pot scoate din ele. Am

ținut cont, nu numai de fiecare amănunt, dar şi de toate variantele de interacțiune dintre ele. Totuşi, am fost nevoit în cele din urmă să consider că Hantar nu a intenționat să-mi pună la încercare perspicacitatea sau inteligența şi de aceea am luat lucrurile la propriu. Am vrut să aflu esența – aşa cum m-ai îndemnat şi tu, Sal – de ce ar avea Preşedintele nevoie de mine pe Transcenda. Am dat la o parte toate datele care, deşi foarte stufoase, nu erau relevante pentru scopul meu.

- Şi, deci, ce ai aflat?

- Ai puțină răbdare! De fapt, hai s-o spun mai direct! Sub Biblioteca Transcendei se află o intrare către o zonă necunoscută ce constă într-un fel de labirint. Am identificat nişte indicii – cu care nu vă mai încarc memoria acum, dar pe care le vom folosi la timpul potrivit – care ne vor ajuta să găsim drumul corect către ceea ce pare că se numeşte Prima Poartă, în fața căreia vom fi supuşi unei – citez din textul ce a rezultat în urma deducțiilor mele – „confruntări".

- O confruntare?, se îngrijoră Sal. Vrei să spui că este o poartă păzită de unii răi care ne vor ataca? I-auzi, Araina, o să ai de lucru! Bagă-ți energie la maxim în scuturi, că văd că o s-o încurcăm! Ce rău îmi pare că nu i-am luat şi eu măcar bocancii zburători Corbului cu care ne-am luptat!

- Nuuu, îl linişti Darh. Este de-a dreptul imposibil să întâlnim pe cineva acolo. Vorbim de o zonă în care nu prea a mai călcat nimeni în ultimii zece mii de ani. Confruntarea se referă mai degrabă la o testare, ca un fel de ghicitoare.

- Ehee, păi aşa este mai simplu, că am văzut şi noi atâtea filme cu desfăşurări similare. Poate s-o potrivi chestia aia de acolo cu ce ştim noi sau dacă nu, scornim ceva pe moment.

- Vom vedea la fața locului despre ce va fi vorba şi sper să ne descurcăm. Prima Poartă este gândită ca un loc de trecere spre un... „drum întins”.

- Ăsta ce vrea să mai însemne? Cum naiba ai descifrat tu informațiile lui Hantar, că văd că ni le spui tot încurcate?!

- Dacă ți le spuneam în forma inițială, îți rupeai limba cu ele! Probabil este vorba de un drum lung care ne va duce în final către a Doua Poartă, dincolo de care se află „Sursa”.

- Opaaa!! Şi aşa ajungem la Sursa de care ne-ai mai vorbit parcă.

- Da. Sursa este cea din care „s-a născut” Cristalul Soarelui. Aşa se subînțelege.

- Aha! Şi Hantar vrea să ajungă la Sursă pentru a afla cum se reconstruieşte Cristalul. Acum este logic. Numai că noi nu ne dorim acest lucru şi vom merge înaintea lui pe Transcenda ca să distrugem exact Sursa asta pe care se bazează el.

- Totuşi, interveni Araina care nu dorise până acum să perturbe discuția celor doi, logica ta, Sal, nu explică şi de ce Hantar are nevoie de Darh. De ce nu merge singur la Sursă pentru a se folosi de ea?

- Eu ştiu?! Ahaaa!! Mai mult ca sigur că drumul până acolo este plin de capcane mortale şi vrea să-şi rişte alții viața în locul lui. Şi după ce ajungem noi la destinație,

rupți, bătuți, chinuiți şi otrăviți, cu săgeți în fund şi cuțite în spate, vine el în urma noastră şi ia totul de-a gata.

- Nu sunt de acord cu raționamentul tău, îl contrazise Darh. Aici nu vorbim despre filmele copilăriei tale. Hantar vrea neapărat ca eu să ajung la Sursă, este în interesul lui ca eu să nu pățesc nimic, şi m-ar fi prevenit în text de toate pericolele existente, aşa cum mi-a dat toate celelalte indicii. Trebuie să fie vorba despre altceva. Din ce am dedus eu, cel mai probabil A Doua Poartă – despre care nu ni se spune cum se deschide – poate fi trecută doar într-un singur mod.

- Doar prin prezența ta, spuse Araina extaziată de descoperire.

- Cam aşa ceva, confirmă Darh. Dacă ar fi fost altfel, Hantar ar fi avut deja acces la Sursă.

- Hai să fim serioşi!, exclamă Sal neîncrezător. Crezi că ăia care au construit Poarta, aveau habar de tine?! Au ştiut ei, acu' zece mii de ani, că o să te naşti tu, marele sperietor de porți?! Şi-apoi, dacă eşti aşa de prețios, de ce a încercat Hantar să te omoare de două ori până acum?

- Hm, făcu Araina dezamăgită, trebuie să recunoaştem că şi el are dreptate. Mai rămâne o variantă. Preşedintele poate ajunge la Sursă şi fără tine, dar, probabil, mult mai greu. O caracteristică a ta îl poate ajuta foarte mult. Dar care?

- Am o caracteristică legată de Transcenda – sunt imun la radiația planetei. Dar de ce nu l-a ales pe Sal, că doar de la el am moştenit gena trans?

- Păi de ce?, râse tatăl său. Deoarece cu mine ştie că nu-i merge, dar pe tine te poate fraieri cum vrea.

- Aaa, da, îşi aminti fata, Hantar mi-a spus odată că are nevoie de tine pentru că te poți mişca nestingherit pe planetă, dar nu cred că este doar asta.

- Mai ales că, veni cu o completare Sal-Gal, şi el poate face acelaşi lucru luând cu sine un toiag de protecție de la Marii Învățați.

- Poate că toiagul de care vorbeşti nu rezistă atât de mult timp cât să ajungă la Sursă, fiind de parcurs până acolo acel „drum întins”.

- Măi, copile, lua zece toiege şi tot ajungea! Eu zic să nu ne mai batem capul cu presupuneri. Vom vedea la fața locului despre ce este vorba. Acum m-am convins o dată în plus că trebuie să ajungem neapărat pe Transcenda ca să distrugem Sursa asta generatoare de necazuri.

- Şi cum o vom distruge?, întrebă Darh.

- Îi rupem firele, dă-o naibi! O băgăm la trei optzeci şi o ardem, găsim noi ceva. Asta e marea ta problemă? Cum o distrugem? Păi la distrus ne pricepem toți.

- Totuşi, să nu fim naivi! Crezi că Sursa asta, sau Sondă, ce o fi ea, având o asemenea importanță, poate fi distrusă aşa de uşor? N-o avea şi ea destule sisteme de protecție? Adică nu au distrus-o zece mii de ani, şi o distrugi tu cu şurubelnița!

- Bine, m-ai convins, iau la mine şi un bomfaier. Nu ştiu, măi, ce o să-i facem, dar vom găsi noi o modalitate de a scăpa de ea.

- Dar de ce vrei să o distrugi, Sal?, întrebă Araina nelămurită.

- Pentru că nu ne putem permite ca acest Cristal al Soarelui să fie reconstruit. Şi, după cum a dedus fiul meu, prin intermediul Sursei, se poate realiza asemenea lucru de către Hantar care tocmai asta urmăreşte.

- Cu ce ne încurcă pe noi Cristalul care a dăinuit mii de ani şi nu a deranjat pe nimeni, dimpotrivă? Ca să nu mai spun că Preşedintele îl consideră principala noastră armă împotriva Rătăcitorilor.

Sal-Gal îşi dădu seama că nu poate continua discuția pe această direcție, fără să divulge cel mai mare secret al galaxiei şi de aceea îi spuse fetei:

- Araina, aici intră în acțiune flerul meu de Trimis. Aşa mi s-a spus prin telepatia specifică, să nu admit recompunerea Cristalului. Despre Hantar este inutil să mai spun că acum ne este duşman şi noi trebuie să facem totul pe invers decât vrea el.

- Sigur ştii ce faci?

- Ai încredere în mine! În urmă cu doisprezece ani, soarta galaxiei a fost în mâinile mele şi nu am dat greş. Nu o voi face nici acum.

Pentru Araina fu un argument convingător, tocmai pentru că nu deținea informații suficiente pe baza cărora să tragă o concluzie proprie. Nu mai zise nimic.

Toți trei se gândeau acum la Transcenda şi la aventurile pe care le vor trăi acolo.

După un moment de gândire, Sal-Gal le spuse celor doi:

- Dragii mei, în faza în care suntem acum, lucrurile sunt clare. Trebuie să ajungem pe Transcenda. Voi pregătiți totul pentru plecare. Eu merg la şeful bazei ca să-mi iau rămas bun. Mă întorc în câteva minute şi vom pleca imediat ce vom fi gata.

*

Hantar stătea în picioare în fața biroului şi bătea nervos cu degetele în masă. Deşi avea foarte multe de făcut, nu ştia de ce să se apuce mai întâi. Toate problemele lui necesitau o rezolvare urgentă.

Primise raportul asupra operațiunii de atac asupra lui „Sherkan” şi eşecul misiunii îl umpluse de furie, dar nu neapărat pentru că cei trei reuşiseră să fugă, ci pentru că nava pământeanului se dovedise surprinzător de puternică pentru a scăpa. Şi în ce manieră scăpase? Printr-un salt hiperspațial şi fără nicio avarie. Se simțea umilit. Parcă îl vedea pe Sal-Gal râzându-i în nas. În timp ce el îşi afişase aroganța la conducerea Noii Galaxii, îmbătându-se cu admirația slugarnică a celor din jurul său, Hina îşi văzuse liniştită de treabă, operând foarte subtil acele modificări ce îl împiedicau acum pe el să mai dețină controlul absolut asupra situației galactice. Şi cine ştie câte astfel de surprize neplăcute nu-l mai aşteptau.

Îi reveni în minte ideea că Hina cedase prea uşor şi se repezi la diamantul su-eng pentru a-i verifica încă odată locația. Îl activă şi stabili contactul subspațial cu senzorul de poziție montat pe celula creată de el în labirintul de sub Biblioteca Transcendei. Primi repede semnalul bio al prizonierei. Îşi spuse puțin mai liniştit că, totuşi, dacă ea se afla tot acolo, paralizată, inofensivă, mai puțin contau surprizele ei indirecte.

Liniştindu-se în privința Hinei, Hantar îşi mută acum gândul asupra celor trei. Nu reuşise să-i elimine, dar asta nu constituia, totuşi, o problemă prea gravă. Faptul că erau acum de negăsit însemna poate că fugiseră cât putuseră de repede, cât mai departe de el. Încercă şi în privința lor o clarificare a situației de moment: pe Araina urma să o

pedepsească sever pentru nesupunere, sfidarea autorității şi înaltă trădare, pe Sal-Gal îl va elimina definitiv, dar printr-o modalitate ascunsă care să nu atragă atenția nimănui, însă nu înainte de a-l face să sufere pentru obrăzniciile lui, iar pe Darh îl va închide alături de mama sa.

Acum alt gând îi captă atenția: Darh. Ce simplu ar fi fost dacă l-ar fi avut de partea sa! Cât de repede s-ar fi rezolvat totul! Fără să fie nevoie să apeleze la măsuri extreme. Dacă ar şti Darh că neparticiparea sa la proiect alături de el îi prelungeşte chinul Hinei, poate că şi-ar abandona tatăl pentru a-şi salva mama.

Da, îşi spuse că asta ar putea fi o soluție. Nu numai cu Darh, ci şi cu Sal-Gal. Înțelese că a greşit încercând să-i omoare. Trebuia să trateze cu ei, să încerce să-i convingă folosindu-se de fapte concrete, de atacul iminent venit din afara galaxiei.

Apucă din nou diamantul su-eng, îl activă pentru prospecția echilibrului energetic şi intră într-o stare de concentrare profundă.

După câteva minute dezactivă diamantul înțelegând că nu mai are timp de pierdut. Contactă Flotele sale pe care le trimisese la marginea galaxiei şi le transmise mesaje ultrarapide cu ordine clare de luptă cuprinzând detaliile necesare pentru o ripostă cât mai eficientă împotriva invadatorilor care ajunseseră la destinație. Alertă şi Flota Alfa transmițându-i misiuni pentru apărarea interioară. Îl deranja acum faptul că nu îl mai are pe generalul Ramana şi că este nevoit să facă totul singur, dar îşi spuse că poate este mai bine aşa, o comandă unică fiind mult mai eficientă, mai ales că acum se află şi într-o mare criză de timp.

După ce termină cu toate detaliile privind alarmarea Flotelor de luptă şi a forțelor de securitate, plus problemele de administrație repartizate spre rezolvare cancelariei sale, răsuflă uşurat. Se trânti în fotoliu lăsând capul pe spate. Închise ochii pentru câteva momente, dar apoi sări direct în picioare, ieşind din birou. Nu avea timp de pierdut.

Îi spuse Corbului care păzea uşa:

- Anunță-i şi pe ceilalți! Pregătiți-vă pentru plecare!

Apoi intră din nou în birou unde îşi contactă miniflota de nave-fulger transmițându-le următorul mesaj: „Toate unitățile să plece imediat spre Transcenda şi să realizeze o blocadă asupra planetei. Nimeni nu iese şi nimeni nu intră decât cu aprobarea mea. FG-1 să mă aştepte în hangarul prezidențial!”.

Se aşeză din nou în fotoliu. Nu-i venea să creadă că dăduse un astfel de ordin dintr-o dublă motivație. Planul principal era bine stabilit şi navele sale îi erau indispensabile în zona Transcendei, dar simțea că şi în alte condiții ar fi dat acelaşi ordin. De cine se temea? Părea de neînchipuit, dar era adevărat. Ca un răspuns la întrebarea sa, îi apăruse în minte chipul zeflemitor şi cu atât mai nesuferit al lui Sal-Gal. Da, de acest „Gură-Mare” se temea. De uşurința cu care întorcea el galaxia pe dos după propriile-i capricii, de obrăznicia cu care îşi băga nasul în problemele altora şi de planul pe care l-o fi ticluit el împreună cu Hina.

Dar Hantar era atât de hotărât, încât credea cu toată convingerea că nimeni şi nimic nu îl mai poate împiedica să-şi ducă la îndeplinire planul său. Îşi încheie meditația cu presimțirea că aparent dispărutul Sal-Gal va veni şi el cât de curând în zona Transcendei.

*

Sal-Gal intră în biroul colonelului Agranan cu un aer degajat, având deja pe buze cuvintele de rămas-bun, dar şeful bazei secrete îl întâmpină cu o mină serioasă, invitându-l să ia loc.

- Nu mai stau jos, colonele, îi răspunse Sal, că mă grăbesc.

- De ce? Adică ce vrei să faci?

- Trebuie să plecăm. Am venit să-ți mulțumesc pentru ospitalitate şi să-mi iau rămas-bun.

- Sal-Gal... , spuse colonelul făcând o pauză pentru a-şi cântări cuvintele, îmi pare rău să-ți spun, dar deocamdată nu puteți pleca nicăieri.

- Poftiiim?!! Şi de ce, mă rog?

- Nu am înțeles nici acum de ce ați venit pe planeta noastră şi mai ales de unde ați ştiut că suntem aici. Baza în care ne aflăm constituie o locație strict secretă care nu poate fi divulgată...

- Ştiu, colonele, îl întrerupse Sal care nu avea acum chef de formalități inutile care îi consumau timp prețios. Faceți parte dintr-o rețea de baze secrete destinate rezistenței îndelungate, gen: şo pe ei, muşcă-i pe la spate, gâdilă-i ceafa cu cătarea armei şi ce mai vrei tu. N-am timp de poveşti. Trebuie să plec imediat pentru a rezolva o problemă de importanță galactică.

- Încerc să te înțeleg, dar regulamentul nostru prevede că nimeni şi nimic nu are voie să părăsească baza, decât cu aprobarea preşedintelui în funcție. Şi pentru voi nu am primit nimic în acest sens.

- Păi, dacă ştiai că nu ne mai dai voie să plecăm, de ce ne-ai mai primit?

- Din câteva motive: apariția voastră în zonă risca să divulge existența bazei, am gândit că sunteți trimişi de preşedintele Hantar şi tot el vă va da aprobarea să plecați şi nu în ultimul rând, notorietatea ta galactică şi prezența skynienei Araina au constituit elemente de încredere.

- Hai, şerifule, că nu îmi arde de joacă! Cum am venit, aşa şi plecăm – în mare taină. Şi nu va afla nimeni nimic.

- Nu se poate. Ordinele sunt foarte clare şi, având în vedere importanța bazei noastre, nu îmi pot permite să le încalc.

- Las-o-ncolo de importanță că n-are nimeni habar de voi! Nu sunteți importanță deloc. Sau altfel spus, când ne-o rămâne nădejdea în voi, înseamnă că de galaxie s-a ales praful.

- Dă-mi voie să te contrazic!

- Nu-ți dau, că n-am timp. Colonele, nu îți pot oferi prea multe detalii, dar te rog să mă crezi că există în plină desfăşurare o criză de proporții galactice care poate fi rezolvată numai de către noi. Să nu îți imaginezi că am venit la voi, aşa, în plimbarea de plictiseală. Cât am stat aici am lucrat la ceva foarte important.

- Sunt la curent cu situația din galaxie. Noi nu avem voie să emitem semnale, dar suntem chiar obligați, prin atribuțiile noastre, să recepționăm cât mai multe informații. Ştiu că galaxia va fi atacată iminent, că Preşedintele a alarmat toate Flotele de luptă şi că a ordonat mobilizarea forțelor de rezervă. Este exact situația în care baza noastră îşi activează din oficiu misiunea luptei de rezistență. În asemenea condiții speciale, cu atât mai puțin voi veți putea părăsi planeta noastră.

Sal-Gal rămase consternat, dar se abținu de la orice gest care i-ar fi putut trăda starea de spirit. Se gândi că Hantar a trecut la acțiune, fără să înțeleagă ce urmăreşte de fapt. De ce a alarmat Flotele de luptă? De ce face, dintr-o dată, aşa mare zarvă? Oare chiar să atace Rătăcitorii? Au ajuns ei mult mai repede decât a prezis Hina? Şi de ce este Hantar mai bine informat decât soția sa? Îi veni din nou în minte plasa Marelui Dragon, singurul lucru nelămurit, acest „cui în talpă" care arunca o umbră de îndoială asupra iubitei sale.

Ridică din nou privirea către Agranan. Nu trebuia să se lase înşelat de vicleşugurile lui Hantar care, probabil, a consideral util să inventeze o zarvă galactică simulând diverse atacuri şi pericole, pentru a-şi ascunde adevăratele acțiuni. Îşi spuse că scopul său era să ajungă pe Transcenda cât mai repede. Îi zise colonelului pe un ton ferm:

- Domnule comandant, dacă eşti informat că lucrurile s-au precipitat deja în galaxie, cu atât mai mult trebuie să ne laşi să plecăm.

- Doar cu aprobarea preşedintelui.

Sal-Gal înțelese că trebuie să folosească un argument forte pentru a-l convinge pe Agranan care se dovedise a fi mult mai îndărătnic decât se aşteptase.

- Colonele, aş putea să bubui două torpile în tavanul bazei tale şi să plec fără probleme, lăsând ploaia să vă inunde toate birourile, dar vreau, totuşi, să te conving...

- Nu ai reuşi să ieşi. Avem deasupra noastră cinci kilometri de stâncă foarte dură.

- Şi ce dacă!? Tu crezi că Fulgerul meu trage cu clătite? Pot să-ți fac biroul, satelit artificial, dacă vreau, dar

hai să te iau cu frumosul şi să-ți spun ceva foarte secret, ceva care nu trebuie să spui la nimeni.

- Ascult.

- Galaxia are acum un duşman foarte puternic. Chiar şi mie, marele Salvator al vostru, îmi este foarte greu să-l înfrunt, dar de victoria mea va depinde soarta tuturor. Pentru a reuşi în tentativa mea de a rezolva şi această nouă criză, am nevoie de sprijinul tuturor celor care devin direct implicați la un moment dat. Acum este rândul tău să mă ajuți şi nu cred că poți accepta să ratezi ocazia poate unică de a fi atât de folositor la scară cosmică. Fă-o pentru galaxia pe care pretinzi că o aperi!

- Eu sunt deja direct implicat în apărarea galaxiei. Noi toți cei de aici, într-un fel, ne-am sacrificat viața personală pentru asta. Singurul care te poate ajuta acum, printr-o decizie a sa, este preşedintele Hantar.

- Preşedintele tău, explodă Sal-Gal exasperat de încăpățânarea interlocutorului său, nu mă poate ajuta cu nimic pentru că tocmai el este duşmanul de care vorbesc.

- Hantar!!??!!, exclamă Agranan nevenindu-i să creadă. Cum poți spune aşa ceva? Şi cine te-ar putea crede?

- Tu, colonele. Înțeleg că trebuie să faci o alegere între mine şi Hantar pentru a te decide ale cui ordine să le execuți. Da, eu spun răspicat că sunt în conflict deschis cu preşedintele vostru pe care îl consider o amenințare extrem de gravă la adresa galaxiei noastre.

- Vreau să-ți aud argumentele.

- Nu am timp de povestit şi nici tu nu ai acreditarea de securitate necesară pentru a afla asemenea informații.

- Am acreditare de securitate de nivel unu.

- Araina are, deloc întâmplător, acreditare de nivel zero şi abia ei dacă îi mai pot spune, aşa, câte ceva, din când în când, pe sărite.

- Totuşi, trebuie să mă convingi într-un fel, dacă vrei să părăseşti baza noastră în condiții normale.

Sal-Gal înțelese din tonul şi privirea colonelului că trebuie să fie foarte convingător dacă vrea să evite o arestare. Îl întrebă, încercând să rămână stăpân pe situație:

- Colonele, spune-mi, te rog, ce ai făcut tu pe timpul invaziei dragonilor?

- Am fost, în prima fază, comandantul unei nave de luptă din Flota de rezervă, iar apoi, şeful Corpului şapte de aprovizionare.

- Ai văzut vreun dragon cu ochii tăi?

- De la foarte mare distanță.

- Află că, în timp ce tu cărai pesmeți prin galaxie cu gândul să-i predai cât mai repede şi să fugi cât mai departe, eu am stat tot timpul în gura lor. Globurile lor de foc mi s-au spart mie în cap. Eu eram pe „Sherkan” când nava rămăsese fără scuturi şi flăcările duşmanilor îi pârjoleau învelişul, de mă frigeau degetele de la tastatura încinsă, fiind nevoit şi să lupt sărind de pe un picior pe altul din cauza dogoarei ce ieşea din podea. Apoi când s-a format Marele Dragon şi toate flotele voastre erau scoase din luptă, iar tu cu biscuiții tăi, poate fugeai peste graniță la cocloni, eu am fost singurul care l-a înfruntat şi, în final, l-a învins. Colonele, ştii unde era Hantar al tău când Templul sacru al Transcendei s-a prăbuşit peste mine?

- Nu ştiu. Unde era?

- Habar n-am! Oricum, nu era cu mine. Cred că se încuiase într-un W.C. pe Apia 3 şi-şi ținea mâinile la ochi,

ca să nu-l găsească nimeni. Cine crezi tu că poate fi acum mai de folos galaxiei? Eu, care vă tot salvez de vreo douăzeci şi cinci de ani şi mai bine, sau Hantar despre care nu se poate spune cu certitudine decât că a făcut din Noua Galaxie, propria lui moşie?

- Nu poți să-i conteşti meritele în organizarea...

- Nu-i contest nimic, dar tu poți să bagi mâna în foc pentru planurile lui ascunse? Pe el îl văd cu toate planetele la picioare, cu o gardă de corp de-a dreptul şocantă, formată din Corbi ai Nopții, mergând cu paşi mari spre o dictatură galactică. Pe mine cum mă vezi? Am profitat eu cu ceva, m-am îmbogățit eu de pe urma voastră, mi-am arogat eu vreo funcție, măcar onorifică, i-am cerut eu cuiva măcar să-mi mulțumească pentru ceva? Nu. Nici ție nu-ți cer să lupți pentru mine, ci doar să mă laşi, deschizându-mi poarta planetei, să lupt eu pentru tine şi pentru voi toți. Eu mereu pentru voi şi niciodată voi pentru mine. Alege, colonele! De tine depinde acum soarta întregii galaxii. Mă laşi să plec pentru a vă salva din nou, sau mergem amândoi în fundul bazei tale şi ne ascundem în lada cu biscuiți?

Colonelul stătu puțin pe gânduri. Îl măsură apoi pe Sal-Gal din priviri, dorind parcă să-i afle cele mai ascunse gânduri, apoi îi spuse:

- Mă supui unei foarte grele încercări, dar cred că cel mai bine ar fi să vă las să plecați, chiar dacă iau această decizie pe baza unor informații incomplete. Am ca acoperire justificativă acreditarea de securitate de nivel zero a Arainei care îi conferă ei drept de primă decizie în fața oricărui funcționar al Noii Galaxii. Însă vă rog să intrați direct în subspațiu la ieşirea din atmosferă, pentru a nu atrage nimănui atenția asupra planetei noastre!

- Stai liniştit! Vom pleca cu scutul nedetectabil deja activat.

Cei doi îşi strânseră mâinile, punând în gestul de rămas-bun toată încărcătura emoțională a discuției lor.

Sal-Gal se grăbi spre hangarul unde îl aşteptau Araina şi Darh. Când îi văzu, le spuse:

- Hai că era să-mi rămână-n gât pesmeții lui nea colonelu' nostru. Dacă sunteți gata, plecăm imediat!

- Atunci, spre Transcenda, rosti Darh cu emoție în glas, gândindu-se la călătorie ca la un fel de botez al focului.

*

- Flotele trimise de Hantar la marginea galaxiei au primit ordine de luptă, le spuse Kal Tabol celorlalți doi şefi cocloni.

- Cu cine se vor lupta?, întrebă Kohon dorind să afle toate detaliile. Se preconizează o invazie?

- Da. În ordin se precizează şi duşmanul. Suntem deja atacați de o mare flotă a Rătăcitorilor, ce numără peste zece mii de nave. La început au fost semnalate distorsiuni şi fluctuații energetice neidentificate care apoi s-au dovedit a fi specifice salturilor hiperspațiale de mare distanță, ceea ce arată că duşmanii noştri vin dintr-una din galaxiile apropiate.

- Să înțelegem că s-au materializat deja în dimensiunea noastră?, întrebă şi Harabal.

- Cu puțin timp înainte de a ajunge la întâlnirea cu voi, am primit raportul că primele nave au ieşit din hiperspațiu. Ordinul lui Hantar a fost să fie atacate imediat, în acel scurt moment de vulnerabilitate.

- Deci, războiul a început, constată Kohon. Sigur avem de-a face cu Rătăcitorii?

- Fără nicio îndoială. Acolo, la marginea galaxiei se dau acum lupte grele. În prima fază elementul surpriză a funcționat foarte bine, dar, pe măsură ce tot mai multe nave vor ieşi din hiperspațiu, confruntarea se va echilibra şi chiar vom pierde inițiativa la un moment dat. Hantar a precizat deja momentul când flotele noastre vor trebui să se retragă pe alt aliniament de apărare, pentru a încerca să-i împiedice pe Rătăcitori să pătrundă masiv în interiorul galaxiei.

- Cu peste zece mii de nave, spuse Harabal, duşmanul tot va reuşi să pătrundă în interior.

- Da, preciză Kal Tabol, dar ideea este de a nu le permite o invazie masivă, ci o pătrundere gradată care să le dea posibilitatea navelor-fulger dispuse în puncte strategice interioare, să aibă o ripostă cât mai eficientă.

Kohon se scărpină puțin în frunte, după care rosti cu convingere:

- Atunci va fi momentul ca şi noi să intervenim cu cel puțin o mie de crucişătoare şi cu câteva mii de nave-paianjen. Apărând galaxia, ne apărăm în primul rând pe noi.

Dar Harabal nu părea convins de idee.

- Să nu ne grăbim!, spuse el. În primul rând că participăm deja la luptă cu flota noastră din cadrul Noii Galaxii. Apoi trebuie să ținem cont că ne vor trebui forțe însemnate pentru apărarea Imperiului. Chiar dacă acum pare că Rătăcitorii vizează doar Noua Galaxie, este de la sine înțeles că ei vor căuta să-şi extindă dominația şi asupra lumii coclone.

- Un motiv în plus să acționăm preventiv, acum când, uniți cu celelalte forțe galactice, avem şanse mai mari să-i învingem pe invadatori. Nu am nicio îndoială că vor apărea foarte curând ajutoare şi din partea Federației, ceea ce va impune şi mai stringent prezența noastră pe câmpul de luptă, pentru a putea emite cât mai multe pretenții la sfârşit. Oricum, avem forțe suficiente pentru a păstra şi pentru apărarea Imperiului nostru.

Kal Tabol încercă să lămurească alt aspect care îl frământa:

- Pe mine mă preocupă altceva. Este clar că trebuie să participăm la apărarea galaxiei cu o parte din forțele noastre, măcar la nivel simbolic. Cum ne vom raporta însă la mai vechiul conflict dintre Hantar şi Sal-Gal? Am o informație încă neverificată că nava pământeanului se îndreaptă spre Transcenda.

- Ce face Sal-Gal nu este relevant acum când conflictul cu Rătăcitorii captează atenția întregii galaxii, spuse Kohon. Din punctul meu de vedere, Hantar este cel care trebuie sprijinit. El a anticipat invazia cu mult mai mare precizie decât Sal-Gal, deci, este mai bine informat şi se implică cu toate energiile sale pentru salvarea galaxiei.

- Da, îşi completă Kal Tabol temerea, dar Hantar şi-a trimis navele sale să blocheze accesul pe Transcenda şi chiar a plecat şi el într-acolo.

- Nu a rămas să conducă ostilitățile?, se miră Harabal.

- Nu. A lăsat un înlocuitor pe Ortada şi a plecat spre planeta sacră a federalilor. Şi el, şi Sal-Gal se bat pentru Transcenda. Acolo pare că se vor lua cele mai importante decizii care vor viza, probabil – ca şi în urmă cu doisprezece ani – şi deznodământul războiului cu Rătăcitorii.

Cei doi rămaseră pe gânduri. Kohon se simți îndreptățit să aibă ultimul cuvânt, el având cea mai mare experiență în materie de conflicte:

- Mda, cred că ai dreptate când insiști să ținem cont de Sal-Gal. Vom acționa în aşa fel încât la sfârşit, indiferent de cine are dreptate dintre cei doi, noi să fim avantajați. Tu, Kal Tabol, ia legătura cu pământeanul şi încearcă să afli ce se întâmplă din punctul lui de vedere! Ați avut o relație mai apropiată şi cred că va fi sincer cu tine. Dă-i de înțeles că se poate bizui pe ajutorul tău în confruntarea sa cu Hantar, ca să devină mai cooperant. Harabal, tu vei mobiliza forțele noastre interioare şi vei apăra Imperiul. Eu voi lua câteva mii de nave şi mă voi alătura Flotei Alfa a Noii Galaxii. Propun să ținem deschis permanent un canal de comunicare rapidă între noi.

Ceilalți fură de acord. Era stilul specific al coclonilor de a juca la două capete, aşa cum sesizase şi Sal-Gal în urmă cu mai mulți ani, dar aşa se simțeau eu în siguranță, mai ales că făceau din asta o virtute strategică. Se despărțiră, se îmbarcară fiecare pe nava sa şi plecară în trei direcții diferite.

*

Deşi Hina era protejată de brățara „dacică” împotriva energiei bucăților de cristal, nu se simțea deloc bine. Avea doar avantajul de a rămâne lucidă. Supraviețuia hrănindu-se cu greu, smulgând aproape dureros fiecare cuantă de energie din câmpul care o înconjura, făcând şi efortul de a converti hrana în ceva cât de cât „comestibil” pentru

structura ei. Se bucura, totuşi, că realizase legătura psiho-subtilă cu planeta şi primea informațiile pentru care venise aici.

Hantar îi pregătise din timp celula, chiar în Labirintul Transcendei, relativ aproape de sursa care amplifica efectul cristalelor.

Simțea că ceea ce se află dincolo de zidurile şi spațiile despărțitoare, creşte în intensitate în mod constant, un semn clar pentru ea că momentul culminant este aproape.

Încercase de mai multe ori să se elibereze, dar nu reuşise. Era nevoită să aştepte un ajutor din exterior. Nu anticipase că îi va fi atât de greu să scape, dar nici nu se mira foarte mult că Hantar devenise atât de puternic.

De câte ori se gândea la ajutor, îi venea în minte chipul lui Sal. Nu pe el îl voia aici – s-ar fi simțit mult mai bine dacă l-ar fi ştiut în siguranță, pe Pământ – dar soțul ei era cel care îi răscolea cel mai mult amintirile ce se transformau aproape instantaneu în speranțe. Retrăise de sute de ori scena în care el o salvase din temnița coclonă şi îşi dorea necontrolabil ca acel moment foarte emoționant să se repete în curând, în noile condiții.

Dar imaginea lui Sal îi crea şi o crispare. Ce va face el? Ce va înțelege din toată implicarea ei şi cum o va judeca? Va fi Sal capabil să-şi calce pe rațiune, pe argumentele logice, în favoarea sentimentelor pe care le nutreşte față de ea? Va veni soțul ei să o elibereze, sau o va condamna?

O cuprinse o mare tristețe. Chiar şi pentru ultrasentimentalul Sal-Gal era prea mult să rişte soarta galaxiei pentru o dragoste oricât de profundă. Înțelese

dintr-o dată că îi cerea prea mult. Se întoarse cu gândul la cel care era cu adevărat în măsură să o ajute, acel străin de lumea cunoscută care trebuia să îl aducă neapărat pe Darh.

Da, ea avea nevoie doar de fiul său, pentru operațiunea ce urma să o facă, dar presimțea, spera, ştia că Darh nu va veni decât însoțit de tatăl său care nu concepea să rămână în afara unor evenimente atât de importante.

Pentru orice eventualitate, avea pregătită varianta de rezervă, în cazul în care cei aşteptați nu vor sosi la timp. Echivala cu un act sinucigaş şi tocmai de aceea spera să nu se ajungă la aşa ceva. Sau dacă se va ajunge, măcar familia ei să fie la mare distanță de Transcenda.

Nu mai era convinsă acum că procedase bine lăsându-se capturată. Anticipase corect că Hantar o va aduce aici, în locul care să o facă inofensivă pentru el, dar şi – spre neatenția lui – aproape de sursa la care voia ea să ajungă. Totuşi, i se părea că, dacă ar fi rămas activă, ar fi influențat direct evenimentele şi şi-ar fi atins mai uşor obiectivele. Dar nu i-ar mai fi adormit vigilența lui Hantar şi, mai ales, nu ar fi ajuns atât de uşor aproape de locul dorit. Acum, însă, nu se mai putea schimba nimic.

Închise ochii încercând să-şi conserve energiile. Ştia că va avea nevoie de fiecare strop.

*

Transcenda îşi etala aceeaşi grandoare prin scutul său de forță care emana în spațiu lumina albăstruie specifică.

În zona sa ecuatorială planeta era înconjurată de navele-fulger ale lui Hantar, dispuse la distanțe egale una de alta. Deşi se aflau în apropierea scutului, la marginea sa

exterioară, acestea puteau acoperi cu focul lor toată suprafața planetei.

Era clar pentru Sal-Gal că nu se putea strecura nevăzut, chiar dacă avea câmpul de invizibilitate activat; navele de tip fulger aveau senzori foarte sensibili. Şi chiar dacă ar fi riscat o pătrundere prin zona polilor, tot nu ar fi putut ajunge pe suprafața planetei din cauza scutului de forță prin care era strict necesar să i se creeze un culoar de trecere.

Sal-Gal se gândi că trebuie să ia legătura cu Zalmonin prin intermediul diamantului su-eng, dar îi era teamă că, aflat probabil prin apropiere, pe una din navele sale, Hantar îi va intercepta mesajul. Desigur că nu i-ar fi putut înregistra discuția, fiecare convorbire efectuându-se pe o frecvență strict specifică celor două diamante conectate, dar i-ar fi putut sesiza prezența.

Îl oprise pe „Sherkan” la o distanță sigură, astfel încât să nu-şi deconspire prezența şi acum privea nehotărât pe ecranul central al navei.

Darh şi Araina stăteau în spatele lui, aşezați în două fotolii de la pupitrele auxiliare de comandă, şi aşteptau ca Sal să ia o decizie.

Cum era de aşteptat, Darh îşi pierdu răbdarea şi-l interpelă cu o nedisimulată ironie:

- Hai, tăticule salvator de galaxii, iei o hotărâre sau te-ai împotmolit înainte de a începe? Am ajuns la Transcenda şi trebuie să distrugem Sursa din interiorul ei. Cum facem? Îi tragem un scurtcircuit telepatic sau aruncăm cu bomfaierul în ea? Parcă pe Vastara erai foarte grăbit.

- Ce-i, fiule, ți-a venit curajul şoricelului ascuns sub coada pisicii?, i-o întoarse Sal. După ce am făcut eu din

„Sherkan” cea mai puternică navă din galaxie, te-a găsit şi pe tine cheful de bătălii cosmice.

Darh se pregăti să-i dea o replică la fel de acidă, dar îl întrerupse Araina:

- Domnilor, lăsați, vă rog, tachinările acestea de tip terestru, că nu avem timp de pierdut! Haideți să găsim împreună o soluție de a ajunge pe planetă!

Sal le spuse dilema sa:

- Hantar şi-a adus aici întreaga sa mini-flotă de nave-fulger şi nu cred că îi putem distruge toate forțele. Aş încerca să iau legătura cu Marii Învățați ca să ne creeze un culoar de trecere, dar mi-e teamă că ni se va sesiza prezența şi vom fi atacați violent.

- Indiferent ce am face, spuse Darh, tot nu vom putea trece neobservați. Ne trebuie o cale de acces prin scutul planetei chiar dacă ar fi să trecem cu o simplă sferă energetică. Deci, neapărat trebuie să îi contactezi pe Marii Învățați.

Araina avu o sugestie:

- Ne putem schimba locul într-o succesiune aleatorie pe tot timpul discuției în aşa fel încât să devină foarte dificilă localizarea noastră de către navele Preşedintelui.

- Până la urmă, rosti Sal, voi apela Transcenda pe calea normală de comunicație, dacă tot vom fi descoperiți. Şi ne vom schimba locul numai dacă navele lui Hantar vor deveni agresive.

Apoi spuse către computer:

- Sherkane, deschide, te rog, un canal de comunicare cu Zalmonin şi fii cu ochii pe surorile tale vitrege!

Mai repede decât s-ar fi aşteptat cei trei, chipul blând al lui Zalmonin apăru pe ecranul central.

- Sal-Gal, rosti el, care sunt circumstanțele pentru care te afli aici?

- Şi eu mă bucur că te revăd, îi răspunse pământeanul intrigat puțin de răceala cu care i se păruse că îl întâmpină bătrânul. Să înțeleg că nu sunt bine-venit?

- Aaa, nu, dimpotrivă! La serviciile pe care le-ai făcut tu galaxiei, vei fi întotdeauna bine venit pe Transcenda. Voiam, de fapt, să aflu dacă vizita ta are legătură directă cu această nouă criză care se manifestă tot mai acut.

- Defineşte criza din punctul vostru de vedere ca să ştiu dacă suntem pe aceleaşi coordonate! Nu de alta, dar s-ar putea ca voi să mă aşteptați pentru ceva, iar eu să fi venit pentru altceva.

Sal-Gal încerca astfel să-l tragă puțin de limbă pe Zalmonin pentru a afla mai multe detalii despre ce se întâmplă cu adevărat în galaxie, de la cea mai autorizată sursă.

Marele Învățat răspunse fără nicio ezitare, dorind şi el să-şi lămurească unele aspecte legate de poziția lui Sal-Gal în cadrul noii crize:

- Am fost atacați de peste zece mii de nave ale Rătăcitorilor. Luptele se poartă acum la marginea galaxiei, dar invadatorii încep să pătrundă deja în interior prin canale subspațiale.

- Ai văzut tu navele respective sau aşa v-a mințit şi pe voi Hantar?

- Nu ne-a mințit nimeni. Noi chiar am perceput cu mult timp înainte fluctuații majore în echilibrul energetic intergalactic. Atacul este cât se poate de real, Sal-Gal, iar galaxia este într-un mare pericol. Tu deții, cumva, informații suplimentare care ne-ar putea ajuta?

- Eu dețin informația că Hantar este un impostor.

- Nu ştiu cum vei proba o astfel de afirmație, dar în acelaşi timp Hantar te acuză pe tine că eşti complicele Hinei despre care susține cu dovezi plauzibile că este spion al Rătăcitorilor.

- Minte de o să vă înghețe scutul planetei!

- Atacul pe care l-a anticipat Hantar s-a produs deja, chiar cu mare precizie. Toate Flotele de luptă ale Noii Galaxii sunt angajate în conflict la ordinul său. Din punctul tău de vedere, în ce privință minte Hantar?

Sal-Gal era descumpănit. Fusese luat prin surprindere. Nu se aşteptase ca atacul Rătăcitorilor să fie real. Îl credea o invenție a lui Hantar, parte din planul său diabolic de dominație galactică. Dar pe Zalmonin trebuia să îl creadă. Totuşi, ceva nu se potrivea aici. Dacă Hantar era adevăratul spion al Rătăcitorilor, aşa cum dedusese el anterior, din analiza faptelor, de ce acesta lupta chiar împotriva invadatorilor pe care ar fi fost normal să-i sprijine? Şi de ce atacul se produsese mult, mult mai devreme decât îi spusese Hina? Mai exista o explicație plauzibilă, o şansă de reabilitare a soției sale pe care nu accepta sub nicio formă să o creadă vinovată de ceva – ca acest atac să nu fie al Rătăcitorilor, ci al oricui altcuiva.

I se adresă din nou lui Zalmonin încercând să câştige timp:

- Hai să discutăm față în față toate detaliile! Deschide-mi, te rog, un culoar prin scutul Transcendei! Dacă nu mă primiți cu nava, voi veni cu o sferă energetică, împreună cu fiul meu, Darh, şi cu prietena lui, Araina.

- Tu poți veni împreună cu Darh, dar fata, care nu are gena trans, trebuie să rămână afară, deoarece aici nu îi mai poate asigura nimeni protecția. La fiecare o mie de ani noi

intrăm într-o stare de stază ce ne face total inactivi, în care ne revitalizăm pentru următorii o mie de ani. Acum parcurgem un astfel de moment. Eu am rămas singurul, dintre străjerii templului sacru, încă lucid, dar nu voi mai rezista mai mult de câteva ore transcende.

- Vi s-a nimerit staza asta chiar acum? Nu cumva atacul a fost gândit tocmai să se suprapună pe inactivitatea voastră? Zic şi eu. Dar nu-i nimic. Deschide-ne culoarul şi apoi mergi liniştit la culcare că mă ocup eu de toate problemele!

- Nu mi-ai spus de ce vrei să cobori pe Transcenda.

- Vreau să ajung în Biblioteca voastră şi de acolo mai departe, în labirintul din adâncul planetei. Dar să nu cumva să-i spui lui Hantar despre intențiile mele!

- Poate fi ceva foarte periculos să mergi acolo. În privința lui Hantar, îmi pare rău să-ți furnizez o asemenea neplăcere, dar el se află deja lângă mine şi vrea să discute cu tine.

Era un lucru care nu-i convenea deloc lui Sal-Gal, dar acum nu mai avea ce face. Oricum, îşi spuse că mai devreme sau mai târziu, confruntarea dintre ei tot avea să aibă loc. Îi părea rău doar pentru faptul că Hantar i-a aflat intențiile.

Însă ceva neaşteptat avea să salveze situația lui Sal-Gal. Hantar, care apăru acum pe ecran, înțelesese greşit demersul pământeanului. Îi spuse:

- Sal-Gal, nu ştiu cum ai reuşit să afli că Hina este prizonieră chiar în Labirint, dar consideră că tentativa ta de a o salva a eşuat deja. Nu îți voi permite să ajungi la ea atâta timp cât soția ta reprezintă încă o mare amenințare la adresa galaxiei.

Sal făcu ochii mari, dar nici de data aceasta nu-şi trădă mirarea. Deci, Hina se afla pe Transcenda. Da, îşi amintea că soția sa îi spusese, în acel mesaj holografic, că va fi şi ea prezentă aici. Dar prizonieră?! Un motiv în plus ca ei să coboare pe planetă şi să o elibereze. Dar cum?

În mintea lui Sal-Gal se produse o schimbare de prioritate. Trebuia mai întâi să-şi salveze soția. După aceea le va spune Hina cum să ajungă la Sursă şi cum să o distrugă.

Până atunci, însă, era nevoit să-l asculte pe Hantar şi să speculeze o eventuală slăbiciune a sa.

Preşedintele continuă să-i vorbească:

- Totul ar fi fost simplu, criza s-ar fi rezolvat mult mai repede, iar Hina ar fi putut fi din nou liberă dacă nu te-ai fi amestecat tu.

- Eu?! Eu m-am amestecat? Măi, nene, eu stăteam în legea mea şi habar n-aveam de zbuciumul vostru galactic. Adu-ți aminte că m-ai chemat din concediu! Tu ne-ai amestecat pe toți încercând să faci din noi un mare ghiveci. Ai o clară tendință dictatorială. Ți i-ai subordonat până şi pe Marii Învățați pe care toată galaxia îi respectă, numai tu îi tratezi ca pe nişte valeți.

- Ce vorbeşti?! Când i-am desconsiderat eu pe Marii Învățați?

- Când ai pătruns ilegal în subsolul Transcendei, când ai încălcat protocolul de acces mergând mult mai departe decât ți se dăduse voie, când ai adus-o aici pe Hina fără ştirea lor. Da' chiar! De când ai tu acces la culoarele prin scutul Transcendei?

- Sal-Gal, vorbeşti despre nişte lucruri care te depăşesc complet. Tot ce am făcut a fost pentru cauza nobilă de a zădărnici invazia Rătăcitorilor. Iar la facilitățile

defensive ale planetei am primit accesul cu mai mult timp în urmă, prin consensul Marilor Învățați care, apropiindu-se de perioada de stază, trebuiau să lase soarta Transcendei pe mâna cuiva de mare încredere.

- Şi-uite-aşa le-a venit ideea să pună ursul paznic la borcanul cu miere! Măi să fiu al... noulea dacă pricep! De ce era nevoie să lase planeta în grija ta? În mod sigur s-au mai parcurs şi alte perioade de stază şi presupun că nu a fost nevoie de o astfel de predare-primire către de-ăştia ca tine, de... „mare încredere”!! Zalmonin, dacă mai eşti prin apropiere şi nu te-a-ntors ăsta cu cheia ca să gândeşti cum vrea el, află de la mine că atunci când vă veți trezi, veți mai găsi din Transcenda voastră doar un borcan gol şi un urs lingându-se pe bot.

- Acum este un caz absolut special, Sal-Gal, continuă Preşedintele. Parcurgem o criză foarte gravă a cărei rezolvare depinde în foarte mare măsură de planeta sacră. De aceea cineva trebuie să aibă acces la toate facilitățile acesteia. Dar hai să cădem la o înțelegere! O eliberez pe Hina şi ți-o trimit pe navă imediat ce Darh ajunge la mine. Oricât ți s-ar părea de neverosimil, şi din păcate nu îți pot oferi acum mai multe detalii, am nevoie de fiul tău tocmai pentru înfrângerea invadatorilor. Trebuie să mă crezi pe cuvânt. Ce zici? Eşti de acord?

- Nu sunt de niciun acord, pentru că tu ai mai încercat să ne omori de două ori şi de aceea nu am încredere de tine. Dacă Darh era atât de important pentru apărarea galaxiei, ți-ai fi ținut navele acasă şi nu ne-ai fi atacat.

- Tu înțelegi totul greşit sau dacă înțelegi cât de cât, răstălmăceşti. V-am atacat deoarece v-am perceput ca pe nişte participanți la complotul Hinei. Recunosc că am

greşit, că m-am grăbit. Acum trebuie să lăsăm amândoi orgoliile de-o parte şi să punem mai presus de orice interesele galaxiei. În plus, soția ta poate fi salvată, dar numai dacă voi deveniți cooperanți.

- Hai,măi, „ursulețule”, lasă-mă cu vrăjeala ta, că încă îmi mai țiuie urechile de la torpilele navelor tale. Cu cine crezi tu că stai de vorbă? Cu lacheii din administrația ta prezidențială?

- Nu mă crezi. Sal-Gal, în adâncul Transcendei se află un dispozitiv care ne poate rezolva foarte uşor criza. Trebuie doar să te conformezi cererilor mele. În caz contrar, vei fi responsabil de distrugerea galaxiei.

- Da, parcă ştiu teoria ta: recompui Cristalul Soarelui care este cea mai redutabilă armă împotriva Rătăcitorilor. Recompune-l singur, măi! Darh nu pleacă de lângă mine.

- Bine, voi salva singur galaxia, dar tu nu vei mai avea atunci niciun merit. Am un plan de rezervă care va funcționa şi fără fiul sau acordul tău. Îți mai fac o ultimă propunere. Chiar dacă nu îl trimiți pe Darh, dar nu te amesteci, o eliberez pe Hina la sfârşitul ostilităților, în schimbul teritoriului acela de pe planeta Pământ.

- Păi tu crezi că munții Bucegi sunt ai mei? Mi i-a lăsat bunica moştenire şi eu am neglijat că sunt descendent de-al lui Burebista sau cum?

- Îi cumperi pentru mine, după cum am stabilit. Te las să te gândeşti o oră transcendă. Dacă o vrei pe Hina imediat, trimite-l la mine pe Darh!

Legătura se întrerupse, iar Sal-Gal se întoarse spre cei doi tineri, fără să spună nimic.

Se aşternu o linişte apăsătoare. Sal încă prelucra datele discuției cu cei doi fiind intrigat mai ales de faptul că

Hantar avea şi un interes ascuns pe Pământ, iar Darh nu îndrăznea încă să-i întrerupă gândurile.

După un timp, Araina fu nevoită să rupă tăcerea pentru a face un anunț important:

- Sal, cred că în tot timpul discuției tale, navele Preşedintelui au căutat să ne afle poziția. Nu numai că au reuşit să ne descopere, dar şi-au schimbat şi dispozitivul cu intenția clară de a ne încercui.

- Nu mi se pare, îi răspunse el. Toate navele lui Hantar par a fi rămas la locul lor.

- Doar cele din fața noastră. Mai mult de patruzeci de nave din spatele planetei, cele pe care nu le vedeam pe ecran, s-au învăluit în scutul nedetectabil şi au venit spre noi.

- Sherkane, strigă Sal-Gal la computer, câte nave-fulger sunt în jurul nostru?

- Patruzeci şi două de nave au format un dispozitiv semisferic în spatele nostru, blocându-ne orice retragere.

- Iar înaintarea ne este barată de navele vizibile din față. Şi tu nu dai nicio alarmă, măi, Sherkane?!

- Am monitorizat permanent întrega situație tactică şi am afişat-o în regim subtil pe panoul de comandă auxiliar. Nu te-am avertizat direct pentru a-i lăsa impresia lui Hantar că ne poate lua prin surprindere. El nu ştie că în spectrul meu „foton – D3M”, navele sale, chiar şi ascunse, devin foarte uşor de reperat.

- Eee, aşa mai vii de-acasă! Bravo! Ai procedat corect. Presupun că în situația în care toate navele astea vor deschide focul asupra noastră, tu vei avea posibilitatea de a rezista şi riposta fără probleme.

- Incorect. Dacă toate navele vor trage, vom fi nevoiți să executăm un salt hiperspațial pentru a scăpa, dar nu mai târziu de cincisprezece minute terestre de la începutul atacului.

- Păi, măăăăăăiii, nuuuu!! Trebuie neapărat să rămânem aici şi chiar să ajungem pe Transcenda. Fuga este total exclusă.

- Pot riposta şi executa diferite manevre de întârziere, dar nu putem rezista foarte mult în fața unui adversar atât de puternic. În total sunt o sută de nave-fulger aproape similare mie ca putere de foc.

- Bine, lasă că mai trag eu de timp. Poziția noastră este cunoscută acum?

- După modul cum s-au dispus navele adverse, da.

- Atunci renunță la scutul de invizibilitate! Să-i creem impresia lui Hantar că suntem cooperanți.

„Sherkan” îşi vizualiză silueta maiestoasă în forma sa nemodificată, ca de pisică de mare regală.

În scurt timp apărură în spectrul vizibil toate navele care îl înconjurau. Sal-Gal nu ştia dacă este un gest de încredere sau de intimidare din partea lui Hantar, dar înțelese că blocada Transcendei, ramificată acum şi asupra navei sale, avea rolul de a-i permite accesul pe planeta sacră numai în condițiile impuse de Preşedinte. Şi nu avea nicio idee cum ar putea prelua controlul acestei dispute a lor, în condițiile în care nu se mai putea baza nici pe sprijinul Marilor Învățați.

Capitolul 9

DILEMA

Străinul urmărea cu atenție derularea evenimentelor. Era mulțumit că Darh ajunsese în zona Transcendei, dar îl îngrijora faptul că părea un lucru imposibil coborârea lui pe planetă, din cauza blocadei impuse de navele lui Hantar. Se gândea că, la nevoie, îl va lua în nava sa şi va pătrunde silențios prin scutul planetei, ducându-l pe tânăr direct la A Doua Poartă, prin intrarea secretă din munte, necunoscută celorlalți. Totuşi, prefera să mai aştepte puțin, sperând că Sal-Gal va găsi o modalitate de a străpunge barajul. Era în continuare foarte important pentru el să nu-şi facă simțită prezența decât în caz extrem şi față de un număr strict limitat de persoane.

Mai avea o îngrijorare. Hina nu dăduse semnalul că s-a eliberat, ceea ce însemna, într-o mare probabilitate, că nu reuşise să penetreze capcana energetică a lui Hantar. Nu era surprins de asta. Măsurătorile efectuate chiar şi de la mare distanță îi arătau că „Sămânța” capătă puteri tot mai mari.

Înțelegea foarte clar că lucrurile trebuie grăbite. Pe de o parte influența „Seminței” creştea tot mai mult existând riscul unei eliberări spontane a ceea ce germina în ea, iar pe de alta, Hina, nefiind la curent cu evenimentele de afară, putea lua decizia extremă de a distruge totul.

Îşi zise că poate ar trebui să rişte o penetrare a scutului planetei pentru a ajunge la Hina şi a o elibera încercând să distrugă capcana cu arma sa, dar era destul de riscant atâta timp cât Hantar se afla pe Transcenda. I-ar fi putut percepe prezența, ceea ce l-ar fi determinat aproape sigur pe Preşedinte să recurgă la planul său de rezervă, chiar dacă era de aşteptat să nu şi-l dorească, dintr-un motiv relativ simplu – pe Hantar îl avantaja foarte mult ordinea actuală a galaxiei pe care nu avea interesul să o schimbe. În plus, fără Darh era inutil să ajungă la Hina.

Din fericire, încă îşi mai permitea să aştepte. Nu foarte mult însă. Singurul lucru pe care îl putea face acum era să urmărească cu mare atenție ce se întâmplă şi să fie gata oricând se acționeze conform intereselor sale.

*

Sal-Gal rămăsese în picioare în fața ecranului central al navei, cu degetele arătătoare proptite în tâmple. Încerca să-şi limpezească gândurile, să pătrundă logica lucrurilor,

dar parcă misterele crizei galactice îi depăşeau pe moment puterea de concentrare.

Darh îi surprinse poziția ciudată şi îi zise:

- Ce vrei să faci? Să-ți zbori creierii cu degetele? Împrumută mai bine arma de braț a Arainei, dar înainte de asta, hai să ieşim într-un fel din încurcătura în care am intrat! Hantar mă vrea pe planetă, noi vrem să ajungem tot pe planetă. Hai să mergem atunci, să-i facem jocul Preşedintelui până când ne va veni la îndemână să distrugem Sursa! Puțin ne mai pasă nouă că după aceea îl lăsăm cu buza umflată.

- Nu-i chiar atât de simplu, fiule. Crezi că Hantar este prost să ne lase să facem ce vrem? Când o pune laba lui de „urs" pe noi, ne mănâncă cu „borcanul cu miere" cu tot! Trebuie mai întâi să-mi lămuresc cum stau lucrurile, mai ales în privința ta. De ce te vor toți pe planetă? Şi Hantar şi Hina şi eu. Nici măcar despre mine nu ştiu de ce te vreau acolo.

- Mama mă vrea pe Transcenda?! Când ți-a spus asta? A stabilit un contact cu tine?

- Nu acum. Mi-a spus cu mai mult timp în urmă.

- Când? Şi de ce nu mi-ai spus şi mie?

- Mi-a transmis ceva cifrat, odată, parcă era chiar atunci când am discutat înainte de arestarea ei, dădu Sal un răspuns evaziv. Hai, nu-mi perturba concentrarea cu întrebările tale!

- Suntem într-o mare dilemă, reveni Darh la discuția inițială. Hantar vorbeşte despre un dispozitiv aflat în adâncul Transcendei cu ajutorul căruia îi poate învinge pe Rătăcitori. De ce nu poate să-l folosească fără ajutorul meu

este greu de înțeles, dar se mai pune problema şi dacă el se referă tot la Sursa asta de care ne-am împiedicat şi noi. Eu cred că dispozitivul lui şi Sursa noastră reprezintă unul şi acelaşi lucru. De aceea te întreb şi eu acum, aşa, că nu ştiu ce să mai cred: eşti sigur că trebuie să distrugem Sursa de care tot vorbim? Nu rămânem, cumva, fără apărare?

- Mai lasă-mă puțin să mă gândesc!

- Ce să te mai las, că trece ora transcendă! Hai să gândim cu voce tare! Invazia este reală. Se dau lupte grele la marginea galaxiei. Rătăcitorii au început să pătrundă în interior. Hantar susține că îi poate opri cu ajutorul acestei Surse din adâncul Transcendei pe care, probabil, nu o poate activa decât cu ajutorul meu. Totul pare să aibă un sens, până când vii tu şi spui că trebuie să facem totul pe invers – să distrugem, şi nu să activăm Sursa, să ne opunem lui Hantar, nu să-l ajutăm, să-i lăsăm pe Rătăcitori să ne invadeze, nu să-i oprim. Să nu mă înțelegi greşit! Nu te învinuiesc cu nimic. Încerc doar să îmi explic ce se întâmplă şi mai ales ce decizie trebuie să luăm.

- Ce înseamnă, domnule, să fii oricât de deştept, dar să nu ai mintea coaptă! Gata, doar nițel l-ai ascultat pe Hantar şi te-ai şi lăsat prostit de vorbele lui. Ia să gândim noi puțin pe dos, tot aşa cu voce tare! Dar dacă nu ne atacă Rătăcitorii, care nu aveau cum să ajungă atât de repede, ci oricine altcineva? Dacă Hantar, indiferent cine ne agresează, vrea să activeze Sursa asta pentru a-i ajuta pe invadatori, nu pentru a-i opri? Dacă odată ajunşi pe Transcenda, Preşedintele ne face prizonieri pe viață? Dacă ar trebui, poate, să avem mai multă încredere în Hina decât în Hantar, duşmanul ei?

- Da, ai dreptate, iartă-mă! Mama are prioritate absolută. Hai să o eliberăm şi ne va spune ea ce va trebui să facem!

- M-am gândit şi eu la asta, dar nu ştiu cum să procedăm.

Araina aştepta ca cei doi să facă o pauză pentru a interveni.

- Sal, spuse ea, nu ştiu cât de multă importanță are în contextul actual următoarea informație, dar sunt sigură că vei fi interesat să o iei în calculele tale. Computerul navei noastre afişează pe panoul auxiliar de comandă diferiți parametri galactici: energetici, de locație, de fluctuații subspațiale şi de multe alte feluri – nu mai detaliez – necesari în general pentru navigație. Ei nu sunt neapărat importanți pentru noi, mai ales că de toate navigația noastră este responsabil computerul, dar, pentru că m-am ocupat anterior de această problemă, un anumit parametru mi-a atras, fără să vreau, atenția. Am făcut nişte prospecții pe reglajul fin al senzorilor de stare...

- Spune, Araina, ce ai descoperit?, întrebă Sal nerăbdător.

Fata îşi dădu seama că a exagerat puțin cu explicațiile şi o spuse de data aceasta direct:

- Plasa Marelui Dragon se reîncarcă.

- Eşti sigură??!!, sări Sal-Gal ca ars îndreptându-se spre ea.

- Sunt foarte sigură. Nivelul energetic a ajuns la 0,9% şi creşte foarte lent. Nu este o valoare alarmantă, dar mi se pare, totuşi, un fapt deosebit că plasa se reactivează.

- Ba este foarte alarmant. Specialiştii noştri şi-or fi dat seama?

- Nu ştiu ce să spun. Înclin să cred că nu, dacă nu o monitorizează în regim permanent. Senzorii lui Sherkan sunt extrem de sensibili, iar energia plasei creşte cu valori foarte mici, practic pe nesimțite. Dacă nu m-ai fi pus tu să cercetez istoricul fenomenului şi nu aş fi fost familiarizată cu întreaga sa problematică analitică, nu aş fi sesizat niciodată fluctuația de câmp.

- Ai idee când a început să se încarce?

- Dacă a avut acelaşi ritm subtil de creştere, cred că în urmă cu doar câteva zile standard galactice. Cam de când au atacat Rătăcitorii.

Darh întrebă şi el apropiindu-se de cei doi:

- La o creştere atât de mică, dacă plasa este interconectată, după cum ai spus la prezentare, mai poți să afli care sunt punctele şi modalitatea de încărcare?

- Este foarte greu, după cum ți-ai dat seama, tocmai pentru că rețeaua este interconectată şi diferența de potențial, minimă. În mod aproape cert, încărcarea nu se face prin globuri de foc, ceea ce ar fi creat o variație mai amplă, ci printr-o sursă foarte slabă, dar continuă pe care eu aş risca să o localizez în... nu sunt sigură...

- Unde?, răbufni Sal nemaiavând răbdare.

- Undeva în Sfera Interzisă. Deşi energia este foarte slabă şi nu i se poate sesiza cu certitudine sensul, şi în plus, amprenta plasei, deja existentă, o absoarbe cu mare viteză, parcă totuşi creşterea este dinspre zona central galactică.

Sal-Gal nu mai întrebă nimic. Se retrase discret aşezându-se în fotoliul de la pupitrul central. Percepea evenimentul semnalat de Araina ca pe o lovitură devastatoare aplicată credibilității Hinei. Era complet descumpănit. Îl cuprinse un puternic sentiment de

descurajare. Hina îl mințise şi în față, şi prin omisiune. Se prefăcuse a fi prietenă, dar nu suflase o vorbă despre energia distructivă a Dragonului, lăsată lor „cadou" pentru momentul când cărțile aveau să fie date pe față. Şi acel moment sosise. Se întrebă în continuare dacă lucrurile stau, într-adevăr, aşa. Refuza să creadă. Ar fi vrut acum să plece pe Pământ şi să uite de tot. Mai avea o singură speranță – să nu fie Rătăcitorii cei care îi atacă acum, plasa să nu aibă o încărcare, ci doar o fluctuație accidentală şi, deci, Hina să nu aibă nicio legătură cu toate acestea.

Dar ceva şi mai grav îl trezi din deznădejde, aruncându-l din nou în ghearele ascuțite ale realității crude.

- Cod roşu de atac, îi anunță computerul. Navele-fulger care ne înconjoară au deschis focul simultan. Impact în cinci secunde.

- Ce se mai întâmplă?, întrebă Sal-Gal către nimeni, parcă trezit dintr-un vis urât.

- Ce să se întâmple?, îi răspunse Darh. A trecut ora transcendă şi Hantar ne arată că se ține de cuvânt. Putem deduce din asta că a picat orice înțelegere pe care ne-o propusese el.

- Poate că este mai bine aşa.

- Şi cum ajungem pe Transcenda fără ajutorul lui?

- Nici nu a intrat în calculele noastre să ne ajute el.

- Dar nici altă posibilitate nu avem în condițiile în care nu ne mai putem baza pe Marii Învățați, cei care constituiau, de fapt, singura noastră speranță.

- Atunci, vom fi nevoiți să ajungem pe planetă tot prin intermediul lui Hantar, dar a unui Hantar învins, încolțit,

adus în faza în care nu mai are încotro şi este nevoit să accepte condițiile noastre.

- Nu vom găsi un asemenea „Hantar” nici în visele noastre cele mai frumoase. Deocamdată, câteva zeci de nave de-ale lui trag în noi ca la Revelionul nebunilor!

Sal-Gal nu-i mai răspunse. Privi pe ecran pentru a vedea care este situația de afară. Spera în miracolul de a învinge flota lui Hantar, determinându-şi adversarul să capituleze şi se baza instinctiv pe modificările făcute de Hina navei sale.

Deşi era supus unui foc intens, „Sherkan” rezista. Toate loviturile se opreau în scutul de mare distanță, dar computerul îl prevenise că situația nu va dura la nesfârşit.

Lăsându-se convins de ideea că Hina i-a dotat nava şi cu mijloace ultra-performante de atac, nu numai de apărare, îi spuse computerului:

- Sherkane, este o chestiune vitală care nu suportă nicio concesie. Te priveşte cum o faci, dar vreau să ieşi învingător din confruntarea cu navele lui Hantar. Foloseşte toate mijloacele şi strategiile de luptă posibile!

- Este aproape imposibil să înving, dar dacă insişti, mă voi angaja în luptă la întreaga mea capacitate. Când voi ajunge în punctul critic de rezistență, voi face un salt hiperspațial cât mai îndepărtat, pentru refacerea sistemelor de luptă.

- După care ne întoarcem şi continuăm bătălia până când învingem.

- Da, dar, îi şopti Darh, în timpul cât ne refacem noi sistemele, şi le vor reface şi adversarii noştri.

- Taci, măi, nu-l mai descuraja şi tu!, îi răspunse Sal tot şoptit. Navele pe care le va dezintegra, nu se vor mai putea reface, că doar nu sunt dragoni energetici.

Apoi spuse tare, către computer:

- Ia-uzi, Sherkane, fiul meu nu te crede în stare să distrugi nici jumătate din surorile tale nesuferite!

*

Zalmonin simți că i se apropie momentul. Se îndreptă grăbit spre clădirea în care urma să-şi petreacă perioada de stază. Rămăsese ultimul, toți ceilalți fiind deja conectați la dispozitivul de regenerare. Totul se întâmpla într-o incintă separată, chiar ascunsă, pe care computerul propriu, cel care supraveghea tot procesul, o închidea în urma ultimului intrat printr-un complicat sistem de protecție.

Bătrânul ştia că odată intrat în acel edificiu, nu va mai putea să influențeze cu nimic evenimentele de pe planetă şi cu atât mai puțin pe cele din galaxie. De aceea, dacă voia să mai întreprindă ceva, trebuia să o facă acum.

Deşi toate atuurile păreau să fie de partea lui Hantar, el nu percepuse nimic ostil la adresa galaxiei din partea lui Sal-Gal, ci dimpotrivă, simțea aceeaşi disponibilitate a pământeanului de a se sacrifica pentru binele celorlalți. În acelaşi timp, avusese o uşoară percepție negativă în starea emoțională a Preşedintelui când acesta vorbise de planul său de rezervă. Nu ştia cine are dreptate, dar simțea că trebuie să echilibreze balanța de forțe şi să le dea celor doi

şanse relativ egale. Miza şi pe faptul că Sal-Gal îşi va schimba opinia şi comportamentul în situația în care va înțelege că greşeşte, în situația că dreptatea nu va fi de partea lui.

Profitând de faptul că Hantar părăsise Transcenda, plecând pe F.G.-1, îşi scoase diamantul su-eng şi formă conexiunea cu Sal-Gal transmițându-i următorul mesaj: „Nu ai probat cu nimic vinovăția lui Hantar şi ştiu că îmi asum un mare risc prin care pun în pericol întreaga galaxie, dar ceva îmi spune că trebuie să am încredere în tine şi să îți acord şansa de a avea dreptate. Ți-am deschis un culoar de trecere prin scutul Transcendei, la coordonatele E45-L28, prin care poți veni doar cu o sferă de transport. Vei fi aproape de intrarea în Bibliotecă, iar drumul spre ținta ta îl vei găsi uşor. În adâncul planetei este ceva necunoscut şi, credem noi, periculos. Hantar a fost acolo şi pare că s-a contaminat cu ceva. Ai grijă, Sal-Gal, şi mai ales fii responsabil de soarta galaxiei, indiferent care îți vor fi tentațiile personale! Succes! Am un mare regret că nu te pot ajuta mai mult."

Încheind transmisia, Zalmonin intră în clădire, deschise capsula de stază care îi era rezervată şi intră în ea. În urma lui, computerul incintei securiză toate intrările şi începu derularea programului de revitalizare a Marilor Învățați.

*

Sal-Gal ascultă de două ori mesajul trimis de Zalmonin ca să fie sigur că nu se înşeală. În condiții normale s-ar fi bucurat, dar acum nu ştia ce să mai creadă.

Reîncărcarea plasei energetice îi bulversase complet raționamentele. În noile condiții, totul își păstra logica numai dacă Hina îl mințise...

- Ce s-a mai întâmplat?, îl întrebă Darh care îl văzuse dus cu gândul undeva foarte departe. Ai fixat ecranul central ca şi cum ai vrea să tragi în Hantar cu gândurile tale negre.

- Dacă aş fi putut face asta, l-aş fi spulberat până acum. Ce să se-ntâmple? Mi-a trimis Zalmonin un mesaj, înainte de a merge la culcare.

- Şi ce spune?

- Că ei au plecat la Olimpiada de sforăituri şi mă lasă pe mine în loc pentru a le rezolva problemele. Eeei, nu chiar asta, da' aproape. Cică ne-a deschis un culoar de trecere prin scutul Transcendei, fără ştirea lui Hantar.

- Excelent! Şi ce mai aşteptăm? Putem coborî cu nava?

- Nu. Doar noi doi cu o sferă energetică.

- Oofff!! Atunci, nu e bine. Putem folosi în siguranță transportorul subspațial doar dacă „Sherkan" îşi coboară scuturile. Iar acum nu poate.

Sal-Gal îşi aduse aminte de lupta de afară. Deşi aceasta era foarte intensă, el nu o sesizase prea mult fiind preocupat de altceva, dar şi pentru că scutul de mare distanță încă făcea din tirul advers un zbucium prea îndepărtat pentru a fi luat în seamă. Întrebă computerul:

- Sherkane, în ce stare mai suntem? Câte nave ai distrus?

- Peste cinci minute voi fi nevoit să execut primul salt. Au fost avariate şapte nave adverse.

- Doar şapte?!! Ce se-ntâmplă, ți-e milă de ele? Şi bănuiesc că se vor reface şi astea cât vom lipsi noi.

- Foarte posibil. Operațiunea este foarte anevoioasă deoarece pentru a avaria o navă trebuie mai întâi să-i epuizez rezervele energetice alocate scutului de protecție, iar cele de tip „fulger” au rezerve considerabile. A apărut, însă, şi o nouă problemă. Se apropie de noi prin subspațiu un număr mare de nave, de clasă necunoscută.

- Cum adică necunoscută? Să nu-mi spui că sunt Rătăcitori! I-o fi chemat Hantar în ajutor?

Darh deveni şi el foarte atent, iar Araina se ridică instinctiv în picioare, îngrijorată de turnura situației.

Îl ascultară toți trei cu sufletul la gură pe Sherkan:

- Este o singură navă de dimensiuni mari, însoțită de o mie de nave mai mici, necunoscute ca formă, dar de tehnologie similară cu cea coclonă.

- Coclonii??!!, se miră Sal-Gal. Ce mai caută şi ăştia pe-aici? De fapt, trebuia să mă aştept la ei că vor fi curioşi să afle ce se întâmplă în jurul Transcendei şi că îşi vor băga nasul neinvitați.

- Kal Tabol şi-a declarat prezența pe nava mare cu valențe de crucişător şi vrea să îți vorbească.

- Pune-i moaca pe ecranul central!

Rămas la vechea idee, Sal-Gal se gândi că era foarte puțin probabil ca Hantar să fi apelat la sprijinul coclonilor, în primul rând că nu avea nevoie de ei, dar mai ales că i se păruse lui că nici nu prea-i suportă. Îi veni ideea să se folosească el de cocloni împotriva Preşedintelui, dar îşi dădu seama că ei nu vor avea niciun interes să strice alianța galactică de care profitau din plin, beneficiind de numeroase avantaje.

Când îi văzu chipul lui Kal Tabol, lăsă totul la voia întâmplării.

Coclonul i se adresă imediat, vizibil grăbit:

- Sal-Gal, încerc să profit de elementul surpriză. În câteva momente vom ieşi din subspațiu şi vom ataca navele lui Hantar.

- Daaa??!!, îi răspunse pământeanul cu o mirare fără margini. Cine ți-a cerut asta şi de unde ai asemenea nave ciudate?

- Sunt nave coclone de ultimă generație, din clasa „paianjen”, varianta perfecționată a „cursei de şoareci”.

- Şi vrei să ataci cu ele nave de tip fulger? Păi, ți le spulberă Hantar şi cu o tuse seacă!

- Nu fi chiar atât de sigur! Hina ne-a dat pentru ele o tehnologie foarte avansată. În schimbul acesteia ne-a cerut, raportat la contextul actual, să te ajutăm să ajungi pe Transcenda. Acum a sosit timpul să ne ținem de promisiune. Nu vom putea distruge navele-fulger ale lui Hantar, dar i le vom ține ocupate atâta timp cât tu vei acționa pe planetă, cu condiția să te grăbeşti. Nu ştiu ce vei face acolo, dar flota mea îți va da un răgaz de câteva ore.

- De ce mă ajuți, Kal Tabol? De ce nu lupți alături de Flotele lui Hantar pentru salvarea galaxiei? Ştii că suntem atacați?

- Da, ştiu, spuse coclonul zâmbind cu subînțeles pentru ceea ce urma să spună. Jucăm la două capete, Sal-Gal, sau cel puțin asta vei fi tentat să crezi.

- Păi, e ceva care vă caracterizează. Mă ajutați şi pe mine, dar luptați şi la marginea galaxiei. Înțeleg că v-a cerut Hina să mă sprijiniți, dar mai aveți voi un motiv ascuns, că doar nu sunteți aşa de săritori, pe gratis.

- Luptele se dau deja în interior şi nu se desfăşoară după cum ne-am dori noi. Te ajutăm deoarece sperăm ca tu, aici, să faci ceva care să încline balanța victoriei în favoarea noastră. O facem chiar cu riscul de a greşi, deoarece ştim că eşti în conflict cu Hantar. Deci, Sal-Gal, dacă vrei să beneficiezi de sprijinul nostru, spune-ne mai întâi de ce tu cu Hina sunteți împotriva Preşedintelui care luptă pentru apărarea galaxiei?

- Băi, nene, tu ori mă ajuți ori nu? Nici n-ai venit bine şi deja pui condiții! Hai, ca să nu muriți de curioşi! Hantar a învinuit-o pe soția mea că ar fi spion al Rătăcitorilor ceea ce este, desigur, un lucru aberant. Eu am făcut nişte cercetări şi am descoperit că, de fapt, el este autorul unor acțiuni foarte dubioase. Chiar şi acum, deşi se face că opreşte invazia, cine ştie ce pune la cale! Dacă ar fi sincer, ar conduce Flotele de luptă şi nu ar sta aici pe capul meu.

- Dar tu de ce eşti aici?

- Eu trebuie să opresc un dispozitiv aflat pe Transcenda care, dacă ar continua să funcționeze, i-ar ajuta pe invadatori. Dar, după cum vezi, Hantar nu mă lasă să ajung la el.

- Şi de unde ştii că dispozitivul respectiv trebuie oprit?

- Eee, asta-i bună! Păi dacă nu ştiu eu, nu ştie nimeni. De ceva vreme mi s-a reactivat rolul de Trimis. Ştii doar că data trecută nu numai că v-am salvat, dar v-am făcut şi un alt mare bine, societatea coclonă înflorind în contextul noii structuri galactice. Nu te lua după Hantar, că, în timp ce mă luptam eu cu Marele Dragon, el mânca biscuiți pe Apia, ascuns într-o ladă de pesmeți. Ştiu asta de la un colonel care s-a pitit împreună cu el.

Sal-Gal mințise cu mai puțină convingere ca de obicei, având în vedere dilema în care se afla referitoare la loialitatea Hinei, dar cuvintele sale avură efectul scontat asupra lui Kal Tabol.

- Bine, Sal-Gal, spuse coclonul, te voi ajuta să ajungi pe planetă, dar sper că nu vei uita serviciul pe care ți-l facem. Trebuie să închid pentru ca atacul nostru surpriză să aibă şanse de reuşită şi să nu pierdem prea multe nave înainte de a prinde navele-fulger în capcană.

- Doar o secundă, colonele, sau generale, ce mai eşti tu acum, îl opri Sal-Gal încercând să-şi lămurească o ultimă mare neclaritate. Ai văzut, cumva, navele Rătăcitorilor? Cum arată? Este sigur că ei ne atacă?

Pusese întrebarea cu speranța că invazia aparține unei forțe necunoscute care nu are legătură cu Rătăcitorii despre care Hina spusese că vor veni peste o mie de ani.

- Am văzut înregistrări ale unor lupte foarte recente, răspunse Kal Tabol puțin derutat de neîncrederea pământeanului. Eu nu ştiu prea multe despre aceşti Rătăcitori, cum ar trebui să arate cu adevărat, câte tipuri de nave au sau de unde vin, dar în mod sigur suntem atacați de nave-dragon.

*

Miniflota lui Hantar detectase cu mult timp înainte apropierea navalor coclone. Cu toate acestea, fusese luată prin surprindere, deoarece nu anticipase că va fi atacată.

Hantar se afla pe FG-1 şi privea consternat cum „fulgerele” sale sunt împresurate de nave-păianjen,

neputând să facă altceva decât să-şi reactiveze, la intensitate maximă, repulsia pe care o avea față de cocloni.

Dacă vechea „cursă de şoareci” funcționa greoi, fiind necesar ca un număr mare de nave să se cupleze una cu alta prin tije telescopice într-o rețea pretențioasă şi prin proceduri complicate care îi dădeau timp adversarului să riposteze, sistemul „păianjen” era mult mai operativ şi eficient. Navele de acest tip aveau deja rețeaua realizată. Erau formate dintr-un nucleu compact care constituia zona de comandă şi procesare a datelor şi douăsprezece picioare parțial unite între ele care în mod normal stăteau strânse, dar în momentul atacului se desfăceau ca o pânză de păianjen – de aici şi numele dat chiar de Kal Tabol care văzuse aşa ceva pe Pământ – prinzând nava inamică şi mulându-se pe forma ei. La fel de uşor, doar prin simpla atingere, se făceau şi conexiunile dintre două sau mai multe nave, atunci când mărimea adversarului necesita participarea a mai multor „păianjeni” pentru învăluirea sa şi prinderea în capcană.

În plus, Hina le dăduse coclonilor o tehnologie bazată pe principiul alternării aleatorie a frecvenței de impact, astfel că inamicul nu găsea prea uşor lungimea de undă la care cursa intra în rezonanță energetică şi se destrăma. Iar dacă nava prinsă în plasă se încăpățâna să tragă în rețeaua de „păianjeni” pentru a se elibera, dar fără să-i găsească punctul slab, risca să se autodistrugă.

Hantar privea enervat încleştarea de forțe. Paradoxal, nimeni nu trăgea. Navele coclone primiseră interdicția de atac de la Kal Tabol care nu avea niciun interes să încerce distrugerea vreunei nave-fulger, pentru a nu strica ireversibil relația cu Preşedintele, iar acestea făceau

deocamdată analize tactice pentru aflarea punctelor slabe ale adversarilor. Fu tentat să comande deschiderea focului cu orice risc, dar se abținu. Nu înțelesese de prima dată de ce este atacat, dar acum se duse cu gândul la negocierile secrete ale Hinei cu coclonii. Făcu din nou un efort de voință pentru a nu se lăsa pradă nervilor. Trebuia să se concentreze pe îndeplinirea planului său. Refuzul lui Sal-Gal de a da curs cererii sale îl punea în situația de a forța răpirea lui Darh. Dacă nu reuşea, nu mai avea decât varianta planului de rezervă care nu îi convenea, deoarece năruia toată munca lui de lider al Noii Galaxii. Era mult mai avantajos să conserve ordinea societății galactice actuale.

Făcu doar pe jumătate gestul de a-i chema la el pe Corbii Nopții, dar se opri încercând să găsească mai întâi modalitatea de a-i trimite pe „Sherkan".

*

Sal-Gal se refugiase în camera de relaxare. Nu de relaxare îi ardea lui, dar aici se simțea în largul său, aici îşi putea pune mai bine ordine în gânduri.

Îi spusese lui Darh să îl anunțe imediat ce devine posibilă coborârea pe Transcenda, plus că îi ceruse să facă pregătirile necesare pentru călătorie.

Nava urma să o lase în grija Arainei căreia îi dăduse sarcina să evite acum orice luptă, să se camufleze şi să țină, pe cât posibil, legătura cu ei prin intermediul diamantului su-eng pe care Sherkan îl putea accesa, pentru a-i putea ajuta sau salva la nevoie.

Fata îi ceruse să îi cedeze comanda navei, ceea ce şi făcuse. Sherkan era programat să asculte de comanda sa verbală sau prin acționarea panourilor de comandă. În absența pământeanului şi a Hinei computerul bloca accesul la funcțiile sale astfel că oricine altcineva ar fi dorit să manevreze nava, trebuia ca în prealabil să fi primit de la Sal-Gal o delegare de competență. Acest transfer se făcea printr-un senzor de cod genetic. Atât Sal cât şi persoana în cauză îşi puneau palma dreaptă pe o suprafață de detecție, iar operațiunea se comanda verbal, precizându-se durata şi comenzile de acces. Acum el îi dăduse Arainei controlul asupra tuturor funcțiilor navei, până la reîntoarcerea lui la bord.

Îi ceruse computerului, după vechiul său obicei, să-i materializeze o saltea mare, gonflabilă şi se afundase în ea.

Reluase în gând evenimentele petrecute în ultimele luni şi nu-i plăcea deloc concluzia la care ajunsese.

Îl înnebunea faptul că logica îi dădea dreptate lui Hantar. Dacă Hina era într-adevăr spion al Rătăcitorilor, totul căpăta sens. Se gândi că la atacul lor din urmă cu doisprezece ani, urmăriseră să distrugă Cristalul Soarelui care reprezenta principala armă cu care ei puteau fi opriți. Împrăştiaseră şi plasa energetică pentru ca la actuala invazie să poată bloca toate forțele galactice. Acum o încărcau din nou, dar într-un mod subtil, pentru a nu atrage atenția, aşteptând, probabil, ca toate forțele reunite ale galaxiei, şi cele federale şi cele ale Imperiului coclon, să fie angajate în luptă. Poate că urmăriseră şi dezmembrarea Federației care tindea să devină prea puternică, mai ales din punct de vedere rațional, înlocuind-o cu o corcitură de societate condusă de un Hantar ajutat subtil să devină

dictatorial. Şi pentru toate acestea se folosiseră cu atâta uşurință de naivitatea lui, creându-i impresia că este o persoană foarte importantă.

Şi Hina îl mințise cu atâta neruşinare că Rătăcitorii nu vin acum, ci peste o mie de ani, că ea este o Energetică prietenă, că îl iubeşte...

Da, cel mai mult îl durea minciuna ei că îl iubeşte. Îi vorbise cu atâta convingere despre componenta sentimentală a Universului. Cu ce scop? Acum încerca să înțeleagă la ce le-ar fi ajutat Rătăcitorilor dragostea lui pentru Hina? Poate că era vorba de ceva aflat dincolo de puterea lui de înțelegere. Poate că soția sa avea neapărat nevoie de sprijinul lui şi nu se putea asigura de ataşamentul său total pe cale rațională, fiind nevoită să apeleze la conexiunea sentimentală, mult mai trainică, mai ales în cazul unui pământean.

Trebuia să se decidă. Va fi de partea Hinei cu riscul de a distruge galaxia sau îi va da dreptate lui Hantar lăsând dragostea lor să moară?

Dragostea sau rațiunea? Grea alegere. Înțelegea de asemenea că cea mai facilă metodă de manipulare este cea sentimentală, dar este şi cea mai riscantă – în caz de eşec, nimic nu mai salvează relația respectivă.

Continuă să-şi pună întrebări. De ce s-ar fi complicat Hina atât de mult? Nu ar fi cucerit galaxia mult mai uşor fără să-şi mimeze dragostea? Şi cu ce o ajuta să prindă în mrejele ei un anonim ca el? Nu, sigur nu. Iubita lui s-a complicat tocmai pentru că are un scop nobil care presupune încredere, devotament şi nu forță brută.

Se mai linişti puțin, deşi nu era convins pe deplin că face bine susținând-o pe Hina împotriva căreia se întorsese toată realitatea faptelor.

Îşi luă, totuşi, o măsură de prevedere. Va face tot ce-i va sta în putință pentru a o salva pe Hina, dar va fi prudent şi îi va cere explicații înainte de a o elibera. Iar dacă ea va pica testul încrederii, se va alătura cu Sherkan forțelor de apărare a galaxiei.

Găsind, în sfârşit, o rezolvare rezonabilă pentru dilema care îl tulburase atât de mult, Sal-Gal sări de pe saltea spunându-şi cu voce tare pentru a se convinge singur că a făcut o alegere bună: „Să fie sănătoasă galaxia şi să-şi poarte singură de grijă! Hina este mult mai importantă pentru mine şi nu am de gând s-o abandonez la greu. Iar dacă va fi să fie o Rătăcitoare,... vom rătăci împreună pe unde ne va tăia capul."

Capitolul 10

SECRETUL TRANSCENDEI

Darh mergea înainte pe culoarele întortocheate, urmat de un Sal-Gal foarte îngândurat.

Reuşiseră să coboare în siguranţă pe planetă cu ajutorul unei sfere energetice, pe coridorul de acces deschis de Zalmonin, sperau ei, fără ştirea lui Hantar. Terminalul de sosire era postat relativ aproape de Bibliotecă şi cei doi găsiseră uşor intrarea, dar şi drumul spre adâncurile Transcendei. Darh avusese o mică revelaţie – deşi nu mai fusese aici, se orienta foarte uşor, graţie informaţiilor pe care mama sa i le dăduse spre studiu imediat după încheierea precedentei crize, cea a dragonilor.

Mergând acum în tăcere prin incintele secrete de sub Biblioteca planetei sacre, Darh rememoră dintr-o dată evenimentele zbuciumate petrecute în urmă cu doisprezece ani. El era atunci destul de mic şi nu participase la faza finală, cea mai importantă, dar îşi aminti că imediat după încheierea conflictului ajunsese într-o situaţie foarte jenantă faţă de tatăl său. Dacă până atunci îl ironizase din orice, considerându-l un pământean aiurit, depăşit de evenimentele sociale complexe ale unei galaxii tumultoase în care intrase din greşeală, devenise dintr-o dată onorat, încântat de statutul de Trimis al lui Sal-Gal, dar şi foarte stânjenit de faptul că îl desconsiderase cu atâta uşurinţă. Între timp lucrurile intraseră în normal şi, deşi ei obişnuiau să se tachineze cu diverse prilejuri, considera că are cu tatăl său o relaţie firească, pentru originea lor terestră, dar cu atât mai interesantă într-un context galactic destul de sobru.

Darh realiză că este mult mai terestru decât şi-ar fi dorit în urmă cu doisprezece ani când ar fi vrut să-şi şteargă originea pământeană pentru a deveni un spaţian pur-sânge. Faptul că semăna cu tatăl său mai mult decât şi-ar fi închipuit, nu îl mai deranja deloc. Îşi spuse că, la urma urmei, era fiul celui care salvase galaxia de cel puţin două ori, al celui care avea calitatea unică de Trimis.

Se întrebă dintr-o dată: „Trimisul cui?” şi se miră de uşurinţa cu care lăsase nedezlegat un mister atât de mare situat chiar sub nasul lui. Versiunea oficială nu îl mai satisfăcea, mai ales că nici nu se mai potrivea cu realitatea. Îi veni dintr-o dată cheful să afle ce se ascunde de fapt dincolo de imaginea obişnuită a tatălui său. Presupunea că nu este bine să piardă timpul, dar puteau discuta despre acest subiect în timp ce mergeau prin Labirint.

Se întoarse către Sal-Gal spunându-i:

- Măi, tată, salvator şi Trimis al nu-ştiu-cui, hai să vorbim în timp ce căutăm Prima Poartă!

Sal-Gal, care nu îşi amintea ca fiul său să-i mai fi zis „tată” la modul serios, îl privi circumspect dându-se un pas înapoi. Apoi îi zise cu precauție:

- Avea dreptate Zalmonin că aici este ceva care te contaminează! Pe tine te-a lovit deja.

- De ce spui asta?

- Păi,... de când îmi spui tu mie „tată”?

- Te rog să te obişnuieşti! Vreau să-mi reconsider poziția față de tine. Recunosc că numai un orgoliu prostesc, de copil, îți putea minimaliza meritele. Am perseverat prea mult în starea asta anormală pe care acum m-am decis să o îndrept.

Sal-Gal vorbi ca şi cum ar fi spus-o doar pentru el:

- Uite, domnule, că până la urmă contaminarea asta este foarte bună – îți aduce mintea la locul ei. Nu înțeleg de ce pe Hantar l-a dereglat în aşa hal.

- Hai, termină, că nu sunt contaminat cu nimic! Pur şi simplu ți-am recunoscut toate meritele de până acum şi vreau să aflu despre tine acele lucruri ascunse pe care le-am ignorat până acum cu nepermisă uşurință. De ce ți s-a dat tocmai ție calitatea de Trimis? Al cui Trimis eşti de fapt şi ce indicații ți s-au transmis pentru situația în care ne aflăm acum? Ştiu că este strict secret, dar mie trebuie să-mi spui, mai ales că nu se ştie cu ce grozăvii ne vom confrunta aici şi cum vom sfârşi.

- Grozăvii zici? Da, ai dreptate, m-am lăsat dus de val şi nu am mai realizat că ne riscăm viața intrând în hruba asta. Dacă aş fi conştientizat pericolul mai din timp, la

adevărata lui dimensiune, probabil că aş fi fost mult mai circumspect.

- Tocmai că te ştiu foarte prudent din fire şi dispus să-ți asumi riscuri numai la adăpostul Fulgerului galactic. Cu atât mai sigur sunt de faptul că nu ai fi intrat aici, pe un tărâm necunoscut, dacă nu ai fi deținut informații sigure furnizate de prietenii tăi secreți al cărui trimis eşti.

- Nu ne putem baza acum pe niciun prieten. Obişnuieşte-te cu ideea că suntem pe cont propriu.

- Hai că nu mă las păcălit atât de uşor. Toată galaxia ştie cine eşti tu, nu mai încerca să te ascunzi de mine! Spune-mi, te rog, secretul tău! Cred că merit atâta lucru. Sau măcar spune-mi că cineva ne va ajuta la momentul potrivit şi că totul se va termina cu bine!

Vorbele lui Darh îi produseră lui Sal-Gal o stare de indispoziție. Realiză acum că nu avea dreptul să-l implice pe fiul său într-o acțiune cu risc major în condițiile în care situația de ansamblu era foarte ambiguă. Se lăsase indus în eroare de convingerea că Hina le vrea binele şi are un plan pus la punct în cele mai mici detalii, după care mersese în virtutea inerției. I se oferise ocazia de a coborî pe Transcenda şi venise nemaigândindu-se la riscuri. Acum îşi înțelegea greşeala. Trebuia să fi venit singur, iar pe Darh să-l fi lăsat pe „Sherkan” alături de Araina. L-ar fi chemat când lucrurile ar fi fost sub control. Faptul că atât Hina cât şi Hantar aveau nevoie de fiul său pe Transcenda, însemna că Darh se află în pericol, indiferent de cine avea dreptate dintre cei doi – cel care ar pierde, i-ar zădărnici planurile celuilalt eliminându-l pe Darh. Nu îşi putea, totuşi, imagina că trebuie să-şi apere fiul tocmai de o posibilă violență a mamei sale. Nu, categoric nu! Hina nu poate fi vinovată. Hina nu poate să-i vrea răul tocmai lui Darh.

Sal-Gal căzuse iarăşi în capcana mai vechii sale dileme, dar fiul său nu avea de gând să-l lase acolo. Îi sesiză starea de apăsare, de indecizie, din tăcerea confuză afişată pe chip şi îl trezi la realitate:

- Hei!, pe unde umbli cu gândul? Hai, că avem treabă! Înțeleg că eşti într-un mare impas, dar nu pricep de ce nu simplifici lucrurile. Cere ajutor prietenilor tăi secreți din altă dimensiune sau de unde or fi ei! Până la urmă este un lucru perfect normal, din moment ce şi ei au apelat la tine, folosindu-te cel puțin ca intermediar. Sau măcar spune-mi ce te frământă!

Cuvintele lui Darh constituiră picătura care umple paharul. Aflat într-o situație fără orizont, fără repere, fără speranțe, se decise să-i destăinuie fiului său secretul care devenise acum insuportabil de apăsător. O făcea şi pentru că avea nevoie de părerea altcuiva pentru a putea lua o decizie corectă. În plus, dacă urma să se dovedească faptul că Hina nu este ceea ce a pretins, fiul său era îndreptățit să cunoască tot istoricul fenomenului.

Înainte de a-i face destăinuirea, îl întrebă:

- Mai avem mult de mers? Suntem pe drumul cel bun?

- Până la Prima Poartă trebuie să găsim douăsprezece simboluri. Ele se deduc unele din altele prin determinări numerice. Până acum am găsit trei şi ar fi logic să-l găsim pe al patrulea făcând o dată la stânga şi de două ori la dreapta, urmând lumina albastră, dar fără să o intersectăm pe cea roşie.

- Mai bine ne oprim puțin ca să nu ne rătăcim. O să încerc să fiu foarte scurt.

- Te-ai decis să-mi spui secretul tău? Mă bucur şi sunt foarte curios, dar cred că ar trebui să ne continuăm drumul ca să nu pierdem timp preţios. O să urmăresc simbolurile şi determinările lor în timp ce te ascult.

- Măi, copile, când o să-ţi spun eu ce am pe suflet, o să-ţi fileze toate luminile şi o să-ţi bubuie în cap toate simbolurile, de n-o să mai ştii unde te afli. Şi o să mă întrebi pe mine care ţi-e stânga şi care ţi-e dreapta.

- Bine, ne oprim. Uite, chiar aici pe această formă ca de canapea.

Se aşezară pe un ieşind din perete care se mulă puţin pe zonele lor de atingere. Darh se sperie şi încercă să se ridice, dar Sal îl linişti:

- Stai cuminte! E ceva specific Transcendei. Nu se întâmplă nimic rău. Nu ştiu la ce ajută, dar este confortabil.

- Bine, dacă zici tu. Hai, spune-mi! Te ascult cu mare interes.

Sal-Gal îl privi insistent pe Darh încercând să înţeleagă dacă face bine sau nu dezvăluindu-i un asemenea secret, dar înţelese din privirea nerăbdătoare a fiului său că nu mai poate să se răsgândească.

- Fiule, începu el, într-adevăr, port în mine povara unui mare secret. Te rog insistent ca tot ceea ce afli acum să păstrezi numai şi numai pentru tine. Cu riscul de a te dezamăgi, îţi spun acum foarte serios că eu nu sunt Trimisul nimănui şi că nu există nicio civilizaţie din altă dimensiune care ne-ar putea ajuta. Sau cel puţin nu una de care să am eu cunoştinţă.

- Cum adică?! Vrei să spui că totul este doar o invenţie a cuiva? A cui? A Consiliului federal sau a Marilor Învăţaţi? Să înţeleg că s-a creat, în complicitate cu tine, o

iluzie, o manipulare pentru populația galactică? Şi de ce a fost necesară?

- Ascultă până la capăt! Nu-ți da tu cu presupusul ca baba surdă la rând la lapte! Cei enumerați de tine nu sunt implicați cu nimic. Totul a fost între mine şi Hina, ea fiind factorul de intervenție externă, iar eu doar paravanul ei.

- „Factor de intervenţie externă"?! Adică mama este o extra-galactică?! Să nu-mi spui că este o Rătăcitoare!

- Nici eu nu ştiu ce să mai cred. De aceea sunt acum atât de abătut şi contrariat. În urmă cu... cât au trecut? – vreo douăzeci şi şapte de ani, ea m-a racolat de pe Pământ pe considerentul că mă voi îndrăgosti de ea şi m-a manipulat în aşa fel încât să joc rolul de Trimis. Însă eu, prin deducții personale am aflat că, de fapt, ea era adevăratul Trimis al unei civilizații galactice prietene care vrea să rămână ascunsă. Mi-a spus că ei sunt ființe energetice din dimensiunea noastră şi au urmărit distrugerea Cristalului Soarelui care le făcea lor foarte mult rău. Au reuşit asta cu ajutorul Marelui Dragon care le-a aparținut.

- Cuuum??!!

- Puțină răbdare! Hina şi-a înscenat naşterea printre noi, Materialii, ca să contribuie la îndeplinirea unui plan mai amplu al acestor Energetici îndreptat împotriva invadatorilor. Ea mi-a spus că Rătăcitorii există, că vin de foarte, foarte departe, că sunt extrem de puternici şi periculoşi, dar că vor ajunge aici peste vreo mie de ani.

- Dar au venit mult mai repede...

- Asta am constatat şi eu. Deci, iată cum stau lucrurile! În varianta cea mai proastă: Hina m-a mințit, în realitate ea este un spion Rătăcitor şi s-a folosit de mine

pentru a provoca anumite schimbări în galaxie, avantajoase pentru ei în perspectiva invaziei. Poate tot ea a determinat şi renunțarea de către Federație la tehnologia salturilor hiperspațiale – pe care ea o stăpâneşte, după cum ai văzut că l-a dotat pe Sherkan, fără ca eu să am vreo contribuție, după cum am fost nevoit să vă mint pe voi pentru a păstra secretul – poate pentru a-i frâna dezvoltarea. Zic şi eu. Ba mai mult, Rătăcitorii au venit mai repede şi sunt pe cale să ne cucerească. Norocul nostru că Hantar a pătruns, probabil întâmplător aici şi a aflat nişte lucruri care îl ajută să înțeleagă ce se întâmplă cu adevărat. În varianta bună, Hina nu m-a mințit atunci, dar nu mi-a spus tot adevărul, poate pentru a mă proteja. Acum are un plan cu care vrea să zădărnicească invazia şi se bazează pe loialitatea noastră. Dacă ar fi fost o Rătăcitoare şi ne-ar fi vrut răul, de ce s-ar mai fi complicat să se îndrăgostească de mine, să te nască pe tine? Iar Hantar doar simulează că apără galaxia – după ce o fi fost contaminat cu ceva – în realitate, cine ştie ce o fi punând la cale. Tu ce părere ai?

- Nu ştiu ce să mai spun, îi răspunse Darh vizibil afectat de cele auzite. Sunt puțin bulversat. Nu mă aşteptam să aud aşa ceva. Spune-mi tu, care te gândeşti de mai mult timp la asta, la ce concluzie ai ajuns? Ce anume te împiedică cel mai mult să crezi în mama?

- Bună întrebare! Până la un punct am mers fără nicio reținere pe mâna Hinei, după cum era de aşteptat, dar s-au întâmplat două evenimente grave care mi-au zdruncinat încrederea în ea: am aflat că plasa energetică se reîncarcă şi apoi că suntem atacați de nave-dragon.

- Aha, acum înțeleg de ce ai fost atât de abătut în ultima perioadă – navele-dragon care aparțin acelor ființe

energetice, semenii mamei, nu trebuia, în mod normal, nici să ne mai atace, nici să reactiveze plasa.

- Cam aşa ceva, cu precizarea că acum plasa este încărcată din zona central-galactică, adică din locul de baştină al Energeticilor.

- Hmm! Totuşi, avem cel puțin două paradoxuri aici care ne ajută să sperăm în continuare. S-ar putea deduce, în varianta care ne-ar fi nefavorabilă conform celor relatate de tine, că Energeticii şi Rătăcitorii sunt una şi aceeaşi civilizație. Dar ce rost ar avea să ne atace din exterior dacă ei locuiesc în centru? Sau de ce ne atacă şi simulează în acelaşi timp că ne şi ajută? N-ar avea sens. Eu consider că în acest moment nu suntem suficient de bine informați şi că trebuie să continuăm să o sprijinim pe mama.

- Şi eu am luat aceeaşi decizie când am coborât pe Transcenda, să mizez pe sentimentele care mă leagă de Hina, cu rezerva de a fi prudent față de ea până când îmi va da o explicație plauzibilă şi completă.

- Da, te-ai gândit bine. Hai să mergem mai departe!

Se ridicară şi porniră din nou la drum.

La un moment dat, Darh se opri, îl prinde pe Sal de o mână şi îl întoarse spre el. Făcu o constatare deloc răutăcioasă, ci doar firească:

- Şi până la urmă, tu nu eşti chiar atât de important pe cât te crede galaxia.

- Nu, nu sunt şi nici nu m-am grozăvit prea mult în fața nimănui. Tot ceea ce am făcut a fost, inițial, pentru a fi folositor galaxiei după puterile mele dacă tot am fost solicitat, iar apoi pentru a constitui paravanul ideal pentru acțiunile Hinei. Ce, eşti dezamăgit acum că nu mai ai un tată aşa de glorios? Tocmai când te-apucasei şi tu să mă iei

în serios. Lasă că ai, în schimb, o mamă super-specială care, indiferent dacă ne va omorî sau ne va salva, este cea care ține soarta galaxiei în mâini.

- Nu sunt deloc dezamăgit, ba dimpotrivă. Meritul tău este cu atât mai mare cu cât ai realizat foarte multe lucruri din postura omului obişnuit. Sincer, mă bucur că sunt fiul tău, iar în ceea ce o priveşte pe mama, nu am niciun dubiu că ne doreşte binele.

- Sper că voi fi şi eu sigur de asta foarte curând.

Porniră mai departe cu un moral mai bun. Dintr-o dată căpătaseră mai multă încredere unul în altul şi simțeau că împreună sunt mai puternici.

*

Se produse un efect de domino. Mişcarea inițială constase în coborârea scutului navei „Sherkan" după care se produseseră şi celelalte într-o succesiune rapidă. Desigur, prima acțiune avusese scopul de a permite plecarea spre Transcenda a celor doi pământeni.

Fiind atent la încleştarea surdă dintre navele sale şi cele coclone, Hantar nu sesiză plecarea sferei energetice de pe „Sherkan", ci doar coborârea scutului pe care îl monitoriza atent, având-i parametri afişați pe un monitor apropiat. Încercând să găsească o explicație pentru acest fapt surprinzător, îşi zise că nava lui Sal-Gal profita de incapacitatea temporară a navelor sale de a riposta şi începea să-şi recalibreze nivelurile energetice ale scuturilor. Se lăsă şi păcălit de dorința sa de a-şi trimite Corbii pentru a-l răpi pe Darh. Acum era momentul prielnic şi nu ezită să profite de el. Dădu ordinul şi cei trei plecară imediat,

învăluiți în mantiile lor negre. Odată prins, Darh trebuia dus direct pe planetă unde urma să ajungă şi Preşedintele. El mai întârzia puțin deoarece dorea să-şi satisfacă plăcerea de a spulbera toate navele coclone care îi blocaseră libertatea de acțiune.

Hantar ştia că, spre deosebire de Darh, Corbii Nopții nu vor rezista prea mult sub acțiunea energiei nefaste a planetei şi îşi propuse să se grăbească. Îşi asigurase trei toiege încărcate complet cu energie de anulare, dar le păstra doar pentru el, în eventualitatea că toată procedura ar dura mai mult decât anticipase el.

Străinul percepuse atât plecarea pământenilor de pe navă, cât şi sosirea Corbilor. Transmise către Sherkan un semnal discret de avertisment, după care îşi desprinse nava de Fulgerul galactic şi se îndreptă spre zona din scutul planetei pe care o mai penetrase în trecut. Intenționa să coboare pe Transcenda tot prin procedura silențioasă pentru a nu atrage atenția nimănui şi apoi să iasă în întâmpinarea celor doi. Îl îngrijora soarta Arainei, dar nu avea timp pentru a interveni în ajutorul ei. Spera ca cei trei Corbi să nu fie interesați de ea şi să primească o altă însărcinare imediat ce Hantar va afla că Darh nu se mai află la bordul navei.

Sherkan nu avea nevoie să fie avertizat în privința abordajului. Dispunea de senzori divers specializați prin care era la curent cu tot ce se întâmpla în jurul navei, pe o foarte mare distanță. Putea să-i lovească pe Corbi înainte ca ei să ajungă la destinație, dar nu primise niciun ordin pentru aşa ceva şi nici nu îşi permitea inițiative de acest gen, el fiind conceput pe suportul unei mentalități defensive. Iar

pentru a cere instrucțiuni în centrul de comandă, nu mai era timp. Totuşi, el nu putea rămâne lipsit de reacție. În momentul în care Corbii ajunseră pe navă, îşi activă din oficiu un protocol de apărare interioară cu care Hina îl înzestrase din timp, în mod preventiv şi porni câmpul de forță de incintă – scuturi interne care aveau rolul de a preveni distrugerea structurii navei din-năuntru către exterior.

*

Baal Spaal prezentase situația galactică în fața Consiliului Suprem. În timpul şedinței, conexiunea mentală fusese deschisă, astfel încât orice membru al Federației să poată participa de la distanță şi să-şi poată spune părerea pentru ca decizia finală să întrunească o aprobare cât mai largă. După cum era de aşteptat, participarea federalilor fusese foarte numeroasă.

Se cristalizaseră cu uşurință informațiile generale cele mai importante: Rătăcitorii pătrunseseră în interiorul galaxiei după ce suferiseră pierderi relativ mici la marginea ei şi purtau acum lupte de uzură cu Flotele Noii Galaxii la care se adăugaseră câteva mii de nave coclone ale Imperiului, conduse de însuşi Kohon. Hantar şi Sal-Gal, exponenții cei mai importanți ai evenimentelor, păreau că ignoră invazia, disputându-şi întâietatea pentru ceva necunoscut aflat pe Transcenda.

Importanța planetei sacre în actuala conjunctură galactică devenea şi de această dată decisivă, cu atât mai mult cu cât se observa o tendință din ce în ce mai clară a grosului navelor-dragon de a se îndrepta spre Transcenda,

fără a putea fi oprite de apărătorii tot mai slăbiți care purtaseră lupte grele aproape fără oprire în ultimele zile standard galactice.

Decizia finală s-a impus de la sine şi a fost adoptată în unanimitate de toți cei conectați mental în acel moment: trimiterea unei flote de o mie de nave-bază federale pentru a stopa înaintarea Rătăcitorilor spre Transcenda.

În subsidiar se punea în stare de alertă toate forțele de apărare ale Federației, iar Baal Spaal urma să meargă spre planeta sacră pentru a informa Consiliul de la fața locului asupra situației reale de acolo.

*

Lăsând în urmă şi cel de-al doisprezecelea simbol, Sal-Gal şi Darh pătrunseră într-o zonă mai spațioasă. Culoarele înguste şi difuz luminate lăsaseră locul unei incinte largi şi înalte pe ai căror pereți pulsau artere de lumină.

Nu dură mult şi ajunseră în fața Primei Porți. Era uşor de recunoscut prin simplul fapt că le bloca drumul. Formată din două blocuri mari de piatră, înalte de cel puțin cinci metri care se închideau lipindu-se la mijloc, edificiul îți crea impresia că este de netrecut, mai ales că, deşi nu se putea vedea, era uşor de dedus că cele două blocuri erau şi foarte groase.

Sal-Gal devenise nerăbdător şi acum îl grăbea pe Darh:

- Hai, fiule, spune cum o deschidem!

- Ai răbdare, că doar n-am proiectat-o eu!

- N-ai proiectat-o, dar îmi amintesc că te-ai chinuit vreo două săptămâni ca să studiezi documentele lui Hantar şi să afli exact acest lucru. Să înțeleg că te-ai chinuit degeaba?

- Dar nu îți aminteşti şi faptul că am spus atunci că vom fi supuşi unui fel de test în fața Primei Porți?

- Aaa, da, parcă ziceai ceva. Dar nu este nimeni aici ca să ne dea vreo ghicitoare. Mie mi se pare că mai degrabă trebuie să acționăm vreo pârghie secretă din perete care va face ca pietroaiele astea uriaşe să culiseze pe ceva şi să ne facă loc să trecem mai departe.

- Păi atunci hai, apasă tu pereții pe unde sunt mai colțuroşi, dacă e nevoie calcă apăsat şi pe dalele din podea care ți se par mai deochiate, şi poate o deschizi! Tu chiar te crezi în filmele cu vânătorii de comori?

- Presupun că este ceva asemănător.

- Uite şi „ghicitoarea" noastră. Pe poartă este scris ceva în relief. Hai să ne dăm mai în spate ca să avem o imagine de ansamblu!

- Aha, acum văd şi eu. Dar e într-o limbă necunoscută. Ce ne facem?

- Este o scriere în transcenda veche.

- Şi poți să o descifrezi?

- Sper că da. Mama mi-a adus din biblioteca planetei multe informații, printre care şi despre acest limbaj. Chiar şi în documentele primite de la Hantar erau multe referiri la acelaşi lucru. Nu ar trebui să am probleme.

- Mda, văd că amândoi s-au asigurat din timp că tu vei reuşi să descifrezi scrierea. Să sperăm că ne va duce şi mintea să descurcăm ghicitoarea.

- Lasă-mă numai puțin, ca să pot face o traducere cât mai exactă!

- Da, bineînțeles. Între timp, eu o să fac o recapitulare a tuturor ghicitorilor cunoscute. Eee, sanchi! Ce te uiți aşa la mine? Stai liniştit, că eu o să intervin doar la problemele foarte complicate! În rest, te las pe tine. Păi cum vrei să-nveți meserie galactică?!

Sal-Gal zâmbi puțin, apoi se îndepărtă pentru a-l lăsa pe Darh să lucreze nestingherit. Înțelegea şi mai bine acum că Hina anticipase şi pregătise cu mult timp înainte evenimentele de acum. Deci planul ei era unul vechi şi cu bătaie lungă. Îşi aminti că şi el făcea parte din marele Plan al Energeticilor pentru salvarea galaxiei de invazia Rătăcitorilor. Sau cel puțin aşa îi spusese soția sa. Spera să afle în curând cum stau lucrurile de fapt.

Îşi lăsă fiul să lucreze şi se apropie de un perete al incintei. Din curiozitate îl atinse cu degetul. Nu fu foarte surprins când zona atinsă se ridică spre degetul lui prinzându-i-l parcă într-o strângere curioasă. Nu înțelegea ce fel de tehnologie mai este şi asta şi mai ales la ce foloseşte, dar nu prezenta foarte mult interes pentru el, atâta timp cât nu era nimic periculos.

Pentru o vreme se pierdu cu gândul în fel de fel de amintiri încercând să-şi reevalueze sentimentele față de Hina. Constată că nu are nicio reținere să simtă că o iubeşte foarte mult.

Deodată îşi aduse aminte de ceva şi se întoarse lângă Darh exprimându-şi o nelămurire:

- Auzi, fiule, cred că avem o mică problemă. Parcă Hantar spunea că Hina se află închisă în labirintul pe care tocmai l-am terminat noi de tocat. Nu cumva ratăm întâlnirea cu ea dacă noi trecem mai departe şi poarta asta se închide în urma noastră?

- Crezi că se deschide doar pe aici, nu şi din sensul celălalt?

- De unde să ştiu eu? Am zis aşa, pentru orice eventualitate. Nu ar fi rău să ne asigurăm că Poarta nu se închide definitiv după ce trecem noi. Cât mai dezlegi tu la snoava ta sau ce e ea, eu o să caut un bolovan pe care să-l punem la mijlocul deschizăturii.

- Nu cred că este nevoie. Îmi aduc aminte de un text din documentele lui Hantar referitor la Prima Poartă. S-ar putea să reprezinte exact soluția la problema ridicată de tine. Se spunea aşa: „Dezleagă taina, scrie-o în piatră, intră cât vrei şi fereacă drumul de întors prin trecerea ta!”. Ceea ce aproape sigur înseamnă că, după ce aflăm soluția problemei, o scriem aici în partea de jos, unde este un fel de alfabet, prin apăsarea literelor corespunzătoare, după care Poarta ar trebui să se deschidă şi să rămână aşa atâta timp cât vom sta noi dincolo de ea. Se va închide la loc, probabil singură, abia după ce ne vom întoarce şi vom trece înapoi prin ea.

- O avea senzori de dus-întors? Aşa să fie, dacă zici tu. Dar ce facem cu Hina? Când o mai căutăm? Că fără ea, ne cam plimbăm pe-aici ca măgarul prin grădina botanică. Suntem buni doar de stricat.

- Nu ne plimbăm deloc. Căutăm Sursa şi încercăm să o distrugem. Hai să deschidem mai întâi Poarta, să fim siguri că avem acces la „drumul întins” şi apoi vom încerca să o găsim pe mama. Ne va fi greu, deoarece nu avem niciun indiciu şi riscăm să ne rătăcim.

- Bine, să deschidem mai întâi „conserva”! Ce zice ghicitoarea ta?

- Este o... o poezie.

- Acum e poezie?! Nu vorbeam de o ghicitoare?

- Nu a fost vorba de nicio ghicitoare, ci de un test. Este o poezie care semnifică ceva. Acel ceva, un cuvânt, o expresie, trebuie exprimat în partea de jos a Porții prin apăsarea simbolurilor corespunzătoare. După aceea calea ar trebui să ne fie deschisă.

- Şi ce spune poezia asta? Ai tradus-o?

- În mare, da. Are şi unele pasaje mai ermetice pe care nu sunt sigur că le-am înțeles bine şi prefer să le exclud, dar sper să nu conteze deoarece ne interesează semnificația sa de ansamblu. O reproduc, sper, cât mai fidel cu putință. De fapt, am cam adaptat-o cu expresii similare ca să fie pe înțelesul nostru.

- Până la urmă ai făcut-o varză, din câte înțeleg eu. O mai semăna adaptarea ta cu ce or fi vrut ăia să spună? Sau mizezi pe faptul că o să râdă Poarta asta de traducerea ta, până crapă – şi noi o să intrăm apoi prin crăpătură.

- Hai, taci şi ascultă!

„Pe morții mei am început să-i râd,
Dar plâng cu noapte pe lăstarul crud
Și când începe viguros să crească,
Îl rog, impertinent, să putrezească.
Pe cerul înstelat văd numai gropi.
Cercetătorii Lumii-i simt miopi.
Doar muştele se mai iubesc prin flori,
De când cocoşii nu mai cântă-n zori.
....

Eu trag cu puşca deseori în nori
Şi-nregistrez o muzică de ciori.
Îmi spăl cu sânge ploaia de pe faţă
Şi mă-ncălzesc cu bolovani de gheaţă.
De-atât noroi ieşit din gura lumii
Dreptatea este numai a minciunii.
Speranţa, ca o boare neagră trece,
Dar speră, totuşi, în mileniul zece."

- Opaaa!! Mileniul zece, peste zece mii de ani de la data scrierii, adică acum. Hai că-i venim noi de hac până la urmă! Zi mai departe!

- „Răsar de peste tot măgari berbanţi,
Iar caii toţi ajuns-au dorobanţi.
....
Eu văd cum putregaiul naşte-o floare
Şi-ncep să-nvăţ că fericirea doare.
....
Odată într-un chioşc de zarzavat
Zărit-am demnitatea la murat.!
....
Cam asta este.

- Şi ce crezi tu că s-ar potrivi cel mai bine la poezia asta a lor? Cum erau transcenzii în urmă cu zece mii de ani? Blazaţi? Disperaţi? Oricum, tonul poeziei este ceva de genul: „n-am avut noroc pe lume".

- Cred că era o societate decadentă sau ajunsă într-un mare impas, dintr-un motiv necunoscut nouă. Ca dovadă că

ei au şi dispărut ca civilizație, degenerând continuu până la nivelul unui grup foarte restrâns al Marilor Învățați.

- Tu îi faci degenerați pe Mai-marii galaxiei? Vezi să nu te audă federalii, că or să ți se încrețească şi sprâncenele de atâta morală.

- Nu îi fac pe ei. Civilizația transcendă era în declin sau cel puțin aşa rezultă din poezie. Hai să testăm câteva cuvinte! Îți propun să începem cu „decadență”. Mi se pare cel mai potrivit.

- Păi aşa crezi că merge? Testăm o droaie de cuvinte la nimereală până când îşi dă seama Poarta cât de proşti suntem şi se deschide singură de frică să nu-i bubuim în față? Nu nenică! Dacă greşim de trei ori, salutare! Se blochează totul şi aici rămânem o mie de ani!

- Aşa pățeşti tu cu mobilul tău de pe Pământ dacă îi uiți codul PIN. Aici este vorba de cu totul altceva.

Darh nu mai aşteptă şi formă cuvântul apăsând cuburile de piatră corespunzătoare literelor.

Se auzi un zgomot înfundat şi aproape imediat cele două blocuri ale Porții începură să se depărteze încet.

- Bravo, fiule!, exclamă Sal-Gal foarte satisfăcut. Ai nimerit-o din prima. Să vedem ce ne aşteaptă dincolo.

Când Poarta se deschise complet, cei doi rămaseră stupefiați pentru un scurt moment, după care găsiră puterea să facă câțiva paşi înapoi.

Sal-Gal se dezmetici primul şi-i spuse cu reproş fiului său:

- Parcă ziceai că n-a mai trecut nimeni pe-aici, de milenii. Uite, ăsta stă de zece mii de ani prin coclaurile de sub Transcenda şi văd că e gras şi frumos ca purcelul scăpat la hambarul cu porumb!

- Nu mă aşteptam nici eu să găsim pe cineva aici, îi răspunse Darh, neluându-şi ochii de la bărbatul care îi privea din deschiderea Porții.

Străinul aşteptă puțin să le treacă celor doi momentul de uluială şi apoi le spuse:

- Trebuie să ne grăbim. Explicațiile le veți primi mai târziu.

- Ce vorbeşti, faraonule!?, îl abordă Sal-Gal făcându-şi singur curaj. Doar ce-ai ieşit din sarcofag şi ai şi început să dai ordine? Vezi că între timp au trecut zece mii de ani şi supuşii tăi au ajuns praf atmosferic.

În timp ce rostise cuvintele, Sal îl privise mai atent pe interlocutorul său neaşteptat. Avu o tresărire, apoi o certitudine. Se întoarse spre Darh exclamând şi mai surprins ca prima dată:

- Fiule, să vezi dans pe sârmă-ncinsă! Eu îl cunosc pe individul ăsta.

- Îl cunoşti?!! De unde?

- Ăsta-i Bărbosul. L-am întâlnit pe Pământ în ultimul nostru concediu, atunci când am fost la munte. Băi, Bărbosule, arheolog de fiare vechi, m-ai păcălit şi tu cu minciunile tale. Şi eu, Prostul Proştilor, mă las dus de nas ca boul la arat. Mi-ai vândut brățara dacică, iar eu, crezându-te hoț cinstit, de-al nostru, i-am dăruit-o Hinei căreia i-a făcut, probabil, foarte mult rău. Mai mult ca sigur că tu eşti spionul Rătăcitorilor, cel care, în cârdăşie cu Hantar, mi-ați încarcerat soția.

- Calmează-te, Sal-Gal!

- Ce să mă calmez măi, migratorule! Oi avea eu, aşa, o moacă inofensivă de prindeți voi toți curaj să vă legați de

mine, dar şi când devin furios, să ştii că pot să jumulesc un cârd de rațe numai cu privirea!

- Am spus că vei primi la timpul potrivit toate explicațiile pe care le vei cere, dar acum nu avem timp de pierdut. Trebuie să mergem cât mai repede să...

- Nu mergem nicăieri, măi mincinosule, până când nu îmi spui ce se întâmplă: cine eşti, ce cauți aici, ce ai de gând să faci şi ce rău i-ai făcut soției mele cu brățara ta. Dacă te legai de mine, scăpai doar cu o spitalizare uşoară, dar pentru Hina, bat la tine ca la covoare.

- Biine, foarte pe scurt. Mă numesc Zalmad Tax, sunt un urmaş al transcenzilor, o sprijin pe Hina împotriva Rătăcitorilor şi i-am dat „brățara dacică" pentru a o proteja împotriva energiei cristalelor cu care Hantar intenționa să o neutralizeze.

- De ce nu i-ai dat-o direct şi te-ai folosit tot de mine? Am eu moacă de poştaş?

- Pentru a nu-i crea suspiciuni Preşedintelui vostru şi a-l convinge că brățara vine din partea ta. El ți-a prospectat de mai multe ori mintea pentru a afla informații despre Hina.

- Ia uite, nătărăul! Lasă că-l pun eu, cu prima ocazie, pe Jan al meu să-i facă şi lui o „prospecție" la ficat, ca să vedem la câți pumni rezistă.

- Nu-i preşedintele nostru, interveni Darh. Unde este mama şi cum putem avea încredere în tine?

- Este ținută prizonieră undeva în această zonă. O vom găsi cu ajutorul unui detector bio. Dar trebuie să ne grăbim, deoarece Hina nu ştie că suntem aici şi dacă „Sămânța Răului" va ajunge la un anumit punct critic, ea va fi nevoită să ia decizia de a distruge totul.

- Ce sămânță visezi măi, nene?!, spuse Sal. Acum nu mai eşti arheolog? Eşti agricultor?

- Aşteaptă puțin, tată!, îl întrerupse Darh.

Apoi spuse către Zalmad Tax:

- „Sămânța Răului" este cumva Sonda sau Sursa pe care vrem să o distrugem noi?

- Da.

- Şi cum poate distruge mama totul aici dacă ea este prizonieră?

- După cum ai aflat recent – ştiu asta pentru că vă monitorizez de mai multă vreme – mama ta este o Energetică. Dacă nu o salvăm la timp, ea va considera că nu ați ajuns pe Transcenda, că lucrurile au decurs altfel decât am plănuit şi că trebuie să aplice varianta de sacrificiu, adică să-şi transforme tot corpul într-o explozie de energie cu care să distrugă planeta şi implicit Sonda, aşa cum o numiți voi.

- Adică mama... vrea să moară?

- Nu vrea, dar dacă va fi nevoită, se va sacrifica renunțând la corpul său material, deoarece Sămânța Răului trebuie neapărat oprită.

- Şi dacă ajungem la timp, cum vom distruge Sămânța altfel decât printr-o mare explozie? Presupun că ai fi distrus-o tu, dacă era ceva simplu, din moment ce ai acces în subsolul planetei.

- Eu am folosit o intrare strict secretă, necunoscută de nimeni din zona voastră galactică, făcută de înaintaşii mei. Din păcate, aceasta nu mă duce decât până în fața celei de A Doua Porți, fără să pot trece de ea. Şi chiar dacă aş ajunge la Sămânța Răului, nu aş putea-o opri, ea fiind indestructibilă cu mijloace convenționale.

Darh se întoarse spre tatăl său privindu-l cu subînțeles:

- Vezi?!, şi tu ziceai că o pui la trei optzeci şi-o arzi.

- Lasă măi, deşteptule, că tot de-un scurt-circuit moare ea, îi răspunse Sal, după care continuă. Şi până la urmă cum o distrugem?

- Nu o vom distruge, îi lămuri Zalmad. Doar vom reseta sistemul care o ține izolată.

- Păi, atunci hai să ne grăbim!, spuse din nou Sal-Gal uitându-se spre străin. Văd că te-ai dat la poveşti şi habar nu mai ai că Hina este în pericol de moarte, iar noi şi mai şi pe lângă ea. Propun să ne povesteşti totul de-a fir a păr în timp ce o căutăm pe soția mea.

- Era şi timpul să iei o astfel de decizie.

- De fapt, ştii care e salvarea ta? Odată, printr-un mesaj holografic, Hina mi-a spus că o să primesc nişte informații dintr-o altă sursă. Sper să fii tu aia, că altfel o-ncurci!

Zalmad nu îi mai răspunse. Scoase dintr-un buzunar un detector micuț pe care şi-l lipi de dosul palmei stângi şi o luă spre culoarele înguste ale Labirintului, urmat îndeaproape de cei doi pământeni.

*

Corbii Nopții ajunseseră pe „Sherkan" şi se îndreptau acum spre centrul de comandă unde erau convinşi că îl vor găsi de Darh. Odată trecuți de scutul de protecție al navei, considerau că au o misiune uşoară, neaşteptându-se la o rezistență serioasă din partea Arainei căreia chiar voiau să-i administreze o lecție dură.

De Sal-Gal nu se puteau atinge – primiseră ordin să îl lase nevătămat, dar intenționau să îl supună unei mari tensiuni nervoase.

Computerul îi semnală Arainei prezența celor trei la bordul navei. Fata se alarmă destul de mult, mai ales că îi vedea pe un monitor cum se apropiau de ea. În aceste momente de cumpănă în care lua în calcul şi varianta că va fi omorâtă, era stăpânită în principal de regretul că, pierzând Fulgerul galactic, îşi va dezamăgi prietenii.

Se decise să lupte, cu atât mai mult cu cât nu vedea altă soluție. Cel puțin să moară apărându-şi nava şi să-şi păstreze onoarea nepătată.

Îşi activă centura skyn, îşi verifică încălțările antigravitaționale şi îşi setă arma de braț la putere maximă. Plecă apoi în întâmpinarea Corbilor, nu înainte de a-i cere computerului să blocheze în urma ei accesul în centrul de comandă.

Îşi alese o poziție convenabilă din punct de vedere tactic în care ea avea spațiu de manevră pe nişte holuri laterale, în timp ce adversarii ei erau nevoiți să lupte într-un spațiu strâmt.

Nu avu de aşteptat prea mult. Cum apărură Corbii, Araina şi deschise focul împotriva lor mizând pe elementul surpriză.

După un schimb intens de focuri de câteva minute, fata era căzută la podea, cu scutul individual de protecție aproape descărcat. Cei trei stăteau cu armele ațintite asupra ei încercând să se înțeleagă din priviri. Se întrebau dacă Hantar o vrea vie şi pe fată sau se pot juca cu ea după bunul lor plac.

Dar plăcerea lor criminală nu le dădu satisfacție decât câteva clipe. Cineva din spatele lor îi strigă, determinându-i să se întoarcă:

- Hei, domnilor! Există printre voi un bărbat adevărat care mă poate satisface şi pe mine?

Mirarea Corbilor era maximă. O fată blondă, înaltă, suplă, cu trăsături de invidiat, le făcea cu degetul chemându-i către ea. Era îmbrăcată sumar şi se mişca provocator apropiindu-se de ei.

Se opri în fața lor, lăsă capul pe spate şi într-o parte privindu-i languros pe sub gene, îşi mângâie sânii cu degetele, apoi întinse o mână către cel mai apropiat Corb atingându-l provocator cu dosul palmei într-o mişcare ce cobora tot mai jos.

Le vorbi din nou cu un glas mieros, alintat, ca o iubită ce nu agrează să fie lăsată singură.:

- Haideți, dragilor, curaj! Să nu spuneți că nu vă interesează o aventură romantică cu mine! Sunt mai fierbinte decât țevile armelor voastre şi vă doresc pe toți. Lăsați-o pe fetița asta neputincioasă şi nepricepută! Legați-vă de o femeie adevărată!

Corbii continuau să o privească nedumeriți. La un moment dat, unul dintre ei ridică, totuşi, o armă spre ea şi-i lipi țeava de piept şuierându-i cu dispreț:

- Lasă-ne în pace! Dispari de-aici sau o să mori!

- Bravo, aşa te vreau!, îi răspunse ea. În sfârşit un bărbat care ştie cum să stimuleze o femeie. Tu eşti primul meu ales.

Apoi cu o mişcare foarte rapidă, blonda îi smulse arma, i-o apucă cu ambele mâini şi i-o rupse ca pe un băț putred, după care îl prinse cu o mână de ceafă şi îl izbi de

peretele din stânga ei cu atâta forță încât Corbul, prins cu scutul dezactivat, căzu lat pe podea, incapabil să se mai ridice. Avea nasul zdrobit din care şiroia sângele. Îşi mişca brațele dezordonat încercând să se ridice, dar neînțelegând ce i se întâmplase.

Ceilalți doi săriră imediat spre tavan pentru a se feri şi a porni de acolo un atac devastator, dar numai unul dintre ei reuşi. Celălalt rămase prins de o mână a fetei. Zbură şi el în peretele celălalt lăsându-şi pentru o clipă forma corpului imprimată pe panoul de impact.

Singurul scăpat, cel de-al treilea Corb, se fixă de tavan şi începu să tragă cu ambele arme de spate asupra neaşteptatului adversar.

Blonda asimila loviturile fără să clipească, țuguindu-şi buzele într-un botic de fată supărată.

- Asta înțelegi tu prin preludiu?, îi strigă ea. Bine, fie cum vrei!

Întinse spre el o mână hotărâtă din care ieşi un glob de foc ce-l lovi pe Corb în plin, spărgându-i scutul de protecție şi făcându-l să se prăbuşească la picioarele Arainei.

Apoi blonda îi cără pe toți trei la un terminal de transport, îi înghesui într-o sferă energetică trântindu-i unul peste altul şi-i expedie înapoi pe FG-1 strigându-le:

- Căutați-mă pe-afară!

Araina era năucită de cele întâmplate. Încă nu se ridicase şi o întrebă de acolo de jos:

- Cine eşti tu?

- Ți-aş putea spune că sunt... Blonda isterică a lui Sal-Gal, dar nu cred că ai înțelege ceva. Sunt de fapt o prelungire a lui Sherkan şi am derulat un program de protecție agresivă în caz de abordaj pe care îl am în

memorie dintr-o sursă care nu te priveşte. Am folosit personajul acesta, deoarece este singurul pe care îl am în baza de date şi, fiind în criză de timp, nu mi-am putut permite să creez unul nou mai adecvat momentului. Te poți întoarce în centrul de comandă. Acum eşti din nou în siguranță.

Sub ochii Arainei blonda se dematerializă, reintegrându-se în condensul energetic al navei.

*

Zalmad Tax mergea înaintea celor doi pământeni, urmărind cu atenție semnalul luminos al aparatului său şi vorbindu-le în acelaşi timp:

- Deşi Hina nu este foarte departe, nu o vom găsi cu uşurință, din cauza faptului că ne aflăm într-un labirint în care, dacă nu suntem atenți, ne putem învârti în cerc la nesfârşit.

- Noi nu avem nimic la noi, îi spuse Sal-Gal, dar tu ar trebui să ai o armă cu care să poți găuri pereții ăştia. Înțelegi ce vreau să spun – că n-ar strica să o luăm pe scurtătură.

- Nu ar fi deloc indicat să facem aşa ceva. În primul rând că în structura Transcendei există o formă de viață pe care am răni-o...

- Aşa deci?! Mi s-a părut mie că planeta asta pare vie. Cum o atingi, cum se mulează pe tine. Oare de drag sau de foame?

- O să înțelegi imediat. Iar în al doilea rând, nu vrem să-i atragem atenția lui Hantar.

- Aha! Dacă ar veni aici cu Corbii lui, ne-ar încurca la modul cel mai neplăcut.

- Oricum va veni foarte curând, dar ar fi de preferat să nu afle prea repede că voi sunteți deja aici.

- Lasă că nu află, că am plecat pe furiş. Hai, ia-o de la început cu povestitul că eu am încă o mie de semne de întrebare în cap despre plasa energetică, atacul actual al dragonilor şi multe altele.

- Răspunsul la astfel de întrebări îl vei primi de la Hina. Eu vă voi spune doar ceea ce are legătură cu mine. Deci, în urmă cu zece mii de ani, civilizația transcendă era în apogeul dezvoltării sale.

- Care apogeu, că au scris ăia o poezie pe perete de-ți vine să plângi?

- Textul respectiv a fost pus acolo pentru a induce în eroare, pentru a justifica dispariția strămoşilor mei din această zonă galactică – declin, decadență, dispariție, nimic adevărat. În acel moment a sosit în zona Transcendei, de undeva de foarte, foarte departe, un corp misterios, ca o sondă, ca o navă cosmică fără echipaj care s-a dovedit a fi de o complexitate ieşită din comun, mult mai avansată decât nivelul nostru. Când zic „al nostru” înțelegeți că mă refer, de fapt, la strămoşii mei. Corpul respectiv a fost cercetat în amănunțime, s-au emis diverse ipoteze controversate despre originea şi menirea lui. Trecând peste amănunte inutile, s-a aflat la un moment dat că entitatea respectivă conținea un milion de conştiințe primare care erau înregistrate în profunzimea navei. Ba mai mult, una din aceste conştiințe, având rol conducător, capacitate de inițiativă şi o anumită autonomie, s-a infiltrat pe nesimțite în creierul conducătorului de atunci al planetei, printr-un fel

de canal telepatic, punând stăpânire pe el. Atunci a început o perioadă plină de decizii şi acțiuni controversate, multe dintre ele contrare principiilor transcende. Au avut loc dezbateri aprige şi chiar revolte. După ce liderul nostru a fost decăzut din drepturi, s-a încercat în repetate rânduri distrugerea navei cosmice care fusese declarată ca fiind periculoasă, dar fără succes. A fost trimisă şi într-o stea, dar s-a întors de acolo din nou pe Transcenda unde găsise locul ideal pentru misiunea sa.

- Ce misiune avea?

- Puțină răbdare! În acel moment critic am primit ajutor din partea Energeticilor printr-un reprezentant al lor. El ne-a explicat ce se întâmplă şi ne-a oferit şi soluția cea mai bună pentru problema noastră, care, fără să ştim noi, devenise şi a lor. Am aflat astfel că acel corp cosmic, pe care noi l-am numit foarte sugestiv „Sămânța Răului”, a fost trimis de cei pe care îi numiți Rătăcitori, ca un avanpost al lor, cu scopul de a subordona galaxia intereselor proprii şi de a o pregăti pentru marea invazie. Cele un milion de conştiințe urmau să fie eliberate şi să pună stăpânire pe tot atâtea personalități galactice cu funcții de decizie, după ce, în prealabil, acestora li s-ar fi arhivat mintea de către conştiința-lider, cea care are posibilitatea de a poseda un creier nearhivat.

- Mințile rătăcite!!!, exclamă Sal-Gal cu entuziasmul unei descoperiri importante.

- Da, într-adevăr, este exact fenomenul care se manifestă acum în galaxie. Am fost induşi în eroare de faptul că ei nu erau violenți şi nu ripostau la acțiunile noastre agresive. Am înțeles mai târziu că scopul lor nu era

de a distruge, ci, dimpotrivă, de a dezvolta, pentru a produce o explozie demografică – populație suport pentru conştiințele Rătăcitorilor care urmau să vină mult mai târziu.

- Să înțelegem deci, interveni Darh, că Hantar a fost contaminat şi este acum stăpânit de acea conştiință-lider?

- Da, aşa mi-a spus Hina. S-a întâmplat când el, din prea multă curiozitate, a intrat în Labirint, ajungând până la A Doua Poartă, suficient de aproape pentru ca liderul Seminței să poată crea un canal telepatic până la el şi să i se infiltreze în creier. Acest fapt a fost posibil şi pentru că, după zece mii de ani, câmpul energetic de izolare creat în jurul Seminței a slăbit mult în intensitate. Tocmai de aceea este acum imperios necesar ca întreg sistemul de protecție al complexului subtranscend să fie resetat, reactivat la capacitatea inițială. Trebuie să mai adaug că toate cele un milion de conştiințe ținute prizoniere acolo exercită o presiune constantă pentru a se elibera, ceea ce uzează şi mai mult câmpul de izolare.

- Deci, asta a fost soluția pe care v-a dat-o acel Energetic, să prindeți Sămânța în capcana unui câmp energetic, probabil, conceput chiar de el.

- Mai mult decât atât. Întregul complex a fost construit pentru asta. Planul mai cuprindea multe altele. În primul rând să părăsim definitiv planeta – lucrul cel mai greu de suportat – pentru a nu risca alte contaminări. Am construit scutul Transcendei nu numai ca element de apărare, dar mai ales de interdicție a accesului pe planetă a oricărui vizitator neavizat. Am reactivat o genă a noastră care ne făcea rezistenți la un anumit tip de radiație şi am creat generatoare care să amplifice tocmai acel tip de

radiație care este foarte nocivă ființelor din afara Transcendei. Deoarece chiar şi aşa, nu puteam lăsa planeta nesupravegheată, la discreția oricui, am selectat un număr de persoane, pe bază de voluntariat, şi i-am pregătit ca paznici ai Templului sacru, cărora li s-a şters selectiv memoria şi li s-a impus un cod de legi prin care să se garanteze interzicerea accesului pe planetă, dar mai ales în complexul din subsol a oricărei ființe venită din exterior. Tot printr-o manipulare genetică, aceşti templieri au fost făcuți incompatibili cu zona complexului. Practic, ei au fost condamnați să-şi îndeplinească misiunea pe care şi-au asumat-o de bună voie – fără să poată părăsi planeta şi fără a putea coborî în adâncurile ei. Au fost stimulate unele civilizații galactice puțin mai evoluate decât celelalte să formeze o uniune, o federație care să-i atribuie Transcendei o aură sacră, tocmai pentru a nu încerca să-i investigheze trecutul, iar pe de altă parte să urmeze o dezvoltare rațională şi mai puțin sentimentală, considerându-se la vremea respectivă că o structură mentală emoțională este mai vulnerabilă în fața conştiinței-lider. A fost ajutată o populație relativ primitivă, aflată la o extremitate galactică – actualul Imperiu coclon – să avanseze tehnologic, să ocupe spații şi să se înmulțească pentru a deveni o populație-suport total neatractivă pentru o eventuală invazie prematură a Rătăcitorilor. Am lăsat în Biblioteca Transcendei, printre foarte multe date inofensive despre galaxie şi trecutul nostru, informații criptate, pentru ca, în caz de eşec al planului, nimeni să nu le poată folosi iresponsabil sau criminal, dar şi pentru a se putea înțelege exact situația de către cei din viitor, îndreptățiți să aibă acces la ele. Am lăsat un avanpost de apărare şi

supraveghere, înzestrat cu cea mai puternică armă a noastră pe o planetă obscură, aflată într-un loc izolat, ascuns, care să nu atragă atenția asupra ei, după care am părăsit în masă această zonă galactică. Am făcut toate acestea, nu pentru a fugi de răspundere, ci pentru a câştiga timpul necesar găsirii unei posibilități viabile de a-i înfrunta cu succes pe Rătăcitori în momentul sosirii lor în galaxie. Deşi eu m-am născut mult mai târziu, consider, la fel ca şi semenii mei,că toate evenimentele întâmplate în urmă cu zece milenii fac parte din viața mea. Cu toții ne simțim implicați şi nu vom avea linişte până când galaxia noastră va înceta să mai fie amentințată.

- Şi strămoşii tăi unde au plecat?, întrebă Sal-Gal.

- Nu vă pot spune decât că am plecat în cealaltă parte a galaxiei, dincolo de bara centrală. Acolo am găsit planeta potrivită pentru a întemeia un nou cămin.

- Şi tu de ce ai venit acum aici? Ai avut un motiv anume, ai aflat despre actuala criză sau treceți aşa, din când în când pe la noi, de rutină, ca să vedeți ce se mai întâmplă?

- Eu am fost trimis acum pentru a face evaluarea periodică a întregului complex şi pentru a supraveghea Transcenda pe timpul cât Marii Învățați, cum au fost numiți de federali, se află în staza de refacere. Nu ştiam de incursiunea în Labirint şi contaminarea lui Hantar, dar am fost contactat de Hina şi am pus la punct un plan comun de acțiune.

- Daaaa, am văzut că ați făcut un plan – beton armat cu paie de grâu!! În timp ce tu te plimbi nestingherit prin galaxie şi ne monitorizezi pe noi între două repausuri, aşa, ca să ți se pară că ai activitate, soția mea îndură privațiunile detenției.

- Nu am fi putut să facem schimb. Hantar o voia neapărat pe Hina, pentru că ştia, prin conştiința-lider, că este o Energetică. În plus, eu am avut nevoie de timp pentru a-mi pregăti toate cele necesare..., ca să zic aşa, exorcizării preşedintelui vostru, iar Hina avea nevoie să ia contact, să armonizeze cu structura Transcendei pentru a înțelege şi a i se permite reformatarea întregului sistem de izolare a Seminței. A riscat, dar a şi câştigat, mizând pe faptul că Hantar o va aduce aproape de sursa care îi sleieşte ei puterile.

- Că tot a venit vorba de sleirea Energeticilor. Nu ne-ai spus nimic de Cristalul Soarelui. De ce l-ați construit? De ce nu l-ați distrus înainte de a pleca?

- Toate componentele Cristalului, cât şi schema de compunere au fost aduse de Sămânță. A fost asamblat crezându-se că reprezintă – conform unor date voit eronate care l-au însoțit – un mijloc de comunicare intergalactică cu cei care trimeseseră Sonda şi se declarau paşnici. El chiar a emis la început un semnal foarte puternic către zona de unde a venit, ca un semn de reuşită a instalării sale, chemându-i pe Rătăcitori aici. Cristalul este, de fapt, o armă care îi afectează grav pe Energetici, gândită tocmai pentru a-i împiedica pe cei ca ei, în eventualitatea că există în galaxie, să intervină. A fost motivul pentru care Energeticii ne-au contactat la vremea respectivă prin acel reprezentant – să ne explice cum stau lucrurile şi să ne ajutăm reciproc. Din păcate, Cristalul, odată asamblat, nu mai putea fi distrus decât cu riscul unei emisii energetice devastatoare pentru noii noştri prieteni. S-a găsit soluția de compromis de a fi izolat în aşa numitul Templu sacru – o

clădire concepută pentru a crea o ecranare maxim posibilă – şi de a fi lăsat să se consume treptat, până la punctul la care putea fi distrus. Pentru a se epuiza mai repede, Energeticii i-au creat un canal de scurgere controlată către o zonă central-galactică monitorizată de ei, canal ce făcea posibilă, în anumite condiții, realizarea unei punți sonore accidentale între punctele terminale.

- Aha! Vocile Celor De Dincolo!

- ?! Şi în privința utilității Cristalului li s-a imprimat templierilor o convingere falsă, tot pentru inducerea în eroare a celorlalte civilizații galactice ce aveau să evolueze de-a lungul mileniilor, cât şi pentru accentuarea caracterului sacru atribuit Transcendei.

- Văd că ați avut un plan cu bătaie foarte lungă, bine pus la punct care a funcționat aproape perfect tocmai pentru că ceilalți, care au trebuit să joace rolurile scrise de voi, n-au avut habar de ele. Secretul planului a reprezentat garanția succesului său. Dar acum ce se întâmplă dacă noi l-am aflat şi îl spunem, din greşeală, şi la alții, sau dacă ni se scanează mintea?

- Nu cred că veți avea interesul să divulgați cuiva astfel de informații strict secrete. Dețineți deja secretul Hinei cu tot ce decurge din el. Tu îl ştii demult şi l-ai păstrat pentru tine. Veți fi amândoi protejați împotriva oricăror încercări de prospecție mentală.

- Şi, totuşi, dacă mă scap vreodată?, insistă Sal-Gal mai mult sub formă de glumă.

- O să te închid în Labirintul Transcendei.

- Şi eu te pârăsc la Poliție că furi brățări dacice şi le vinzi pe sub mână.

- Hai să lăsăm gluma! De fapt, v-am spus toate aceste lucruri din două motive: ca să vă conving că vă sunt prieten şi pentru că o să mai am nevoie de voi.

- Tot tu de noi, măi?! Cumva îmi verşi şi tu în cap grijile tale fără să ştiu? Cum vine unu', mare grozav prin galaxie, prima lui preocupare este să mă caute pe mine şi să mă ajute... să fac eu toată treaba în locul lui. Extraordinar!

Zalmad Tax nu-i mai răspunse, fiind preocupat de măsurătoarea sa. După puțin timp spuse:

- Am ajuns foarte aproape. Uite, chiar în față la capătul culoarului!

Cei doi priviră în direcția indicată şi văzură doar un glob de lumină pală.

Sal-Gal spuse dintr-o dată foarte hotărât:

- Stați puțin! Aş vrea ca voi să rămâneți aici şi să merg doar eu pentru a o elibera pe Hina. Am, totuşi, ceva de discutat cu ea între patru ochi.

- De acord, îi spuse Zalmad, dar trebuie să te grăbeşti. Situația creată de Hantar exercită o presiune foarte puternică asupra noastră. El are un plan de rezervă care constă în distrugera planetei prin focul concentrat al celor o sută de nave ale sale. Din fericire, acțiunea coclonilor l-a întârziat destul de mult.

- Şi cum ar putea „fulgerele” lui Hantar, chiar şi o sută fiind, să penetreze scutul Transcendei? E un fel de... o sută de ciocănitori au tăbărât pe un stâlp de beton – vax!, doar ciocuri îndoite.

- Uiți că el a preluat de la Marii Învățați controlul asupra planetei şi poate crea cu uşurință culoare prin scut, exact pe direcția de tragere a navelor sale. Poate lovi

generatoarele, ceea ce va întrerupe scutul, iar apoi distrugerea planetei va fi doar o joacă.

- De ce ar face Hantar aşa ceva? Din ce ne-ai spus tu, nu cred că ar avea interesul de a distruge Sămânța Răului.

- Nu intenționează să o distrugă, ci să o elibereze.

- Păi, dacă aşa stă treaba, de ce nu a acționat până acum în acest sens? I-ar fi fost atât de simplu să o facă până acum fără să se mai complice atâta.

- Lui Hantar îi convine mult mai mult să păstreze starea actuală a lucrurilor. El să-şi conserve funcția şi prestigiul de Preşedinte şi să urmeze planul Seminței fără ca cineva din galaxie să bănuiască ceva. Voi, cei implicați, tu, Hina, Darh, fata, veți fi trecuți la „pierderi regretabile” sau, după caz, declarați trădători, după cum i se vor potrivi lui ițele mai bine.

- Da, da, să creadă el...

- Hai, că trece timpul!

Sal-Gal se îndepărtă de ei, apropiindu-se de Hina cu o oarecare sfială. Nu o mai văzuse de mult timp şi deşi îi era tare dor de ea, voia să se mențină rezervat. Cu toate că relatarea transcendului i se părea veridică deoarece se potrivea cu toată realitatea galactică, el voia încă să-şi clarifice unele nelămuriri legate de soția sa, care ar fi putut să-l inducă în eroare chiar şi pe acest musafir neaşteptat.

Ajunse lângă globul de lumină. I se părea că seamănă cu un acvariu în care Hina plutea ca într-o stare de imponderabilitate. O strigă timid, parcă nevrând să o deranjeze:

- Hina!

Ea tresări, făcu un efort să se întoarcă spre el pentru a-l privi în ochi şi îi şopti cu un glas sfârşit, dar plin de speranță:

- Ooo, dragul meu, ai venit din nou să mă salvezi? Te aşteptam din tot sufletul, deşi rațional aş fi preferat să fii foarte departe de aici.

- Draga mea, acum situația este puțin schimbată față de cea în care erai prizonieră la cocloni. Am venit să te eliberez, dar o voi face doar dacă îmi vei da o explicație logică la două probleme grave cu care ne confruntăm: de ce se reîncarcă plasa energetică şi de ce suntem atacați din nou de nave-dragon?

- Sal, înțeleg prin ce treci, dar va trebui să mă eliberezi înainte de a primi aceste răspunsuri. Fă-o din dragoste pentru mine!

- Hina, dacă ar fi numai soarta mea în joc, te-aş elibera fără nicio ezitare, ba chiar aş intra în locul tău dacă ar fi nevoie, dar acum vorbim de soarta întregii galaxii. Oricât de mult te-aş iubi, nu pot fi atât de egoist încât să-i sacrific pe toți pentru o plăcere de-a mea.

- Nu trebuie să sacrifici nimic. Aici nu este vorba de egoism, ci de încredere. Eu îți garantez că sunt nevinovată şi că vreau binele galaxiei. Tu ai încredere în mine?

Sal-Gal ezită puțin apoi îi răspunse:

- Da, am, pentru că ceva îmi spune că noi nu ne putem face rău unul altuia, dar în acelaşi timp mi-e teamă să nu greşesc mergând pe încredere. Ştiu că mă contrazic singur, dar mi se pare ciudat că refuzi să-mi răspunzi la întrebări.

- Sal, am nevoie ca tu să ai încredere în mine dincolo de orice aparențe. Depind din nou de tine, de dragostea ta pentru mine. Consideră că mă puteam elibera şi singură,

printr-un efort uriaş, dar te-am aşteptat pe tine. Caută în adâncul sufletului tău răspunsul la dilema ta, dacă merit să fiu salvată sau nu. Dacă tu crezi că nu merit, întoarce-te, pleacă cât mai departe şi uită-mă!

- Ehee!, dacă mă iei aşa, se schimbă situația. În niciun caz nu te las aici, orice s-ar întâmpla cu galaxia. Uite, m-am decis. Am încredere în tine şi te eliberez necondiționat, deşi nu cred că ar trebui să-mi mai testezi sentimentele după atâta timp petrecut împreună. Ce trebuie să fac?

- Mai întâi înlătură bucățile de cristal de la baza globului de energie.

Sal-Gal se conformă.

- Acum încearcă să mă atingi!, continuă ea. Forțează peretele de lumină, intră prin el, vino spre mine!

El întinse brațele şi se apăsă cât putu de tare pe capcana în care se afla Hina, ca într-o îmbrățişare derulată cu încetinitorul.

După un efort considerabil în care fiecare centimetru parcurs avea semnificația unei mari victorii, cei doi se atinseră. Apoi se îmbrățişară ca şi cum nu ar mai fi dorit să se separe niciodată.

Sfera de energie se risipi încetul cu încetul. Hina scoase un fel de oftat de uşurare şi se lăsă moale în brațele lui. El o sărută cu mare drag, o luă în brațe, moment în care constată cu neplăcere:

- Draga mea, a rămas din tine doar combinezonul. În ce hal te-a adus prizonieratul şi eu mi-am permis să mai pierd timpul cu întrebări.

- Sal, mai ține-mă puțin la pieptul tău! Capcana lui Hantar mi-a provocat o foarte mare suferință, dar dragostea ta mă va revigora suficient de mult cât să mă pot ține pe picioare pentru a duce lucrurile la bun sfârşit. M-ar fi putut

elibera şi Zalmad spărgând barajul energetic cu o armă, dar aş fi zăcut mult timp incapabilă de a mă mişca. Şi dintr-un astfel de motiv am avut nevoie să mă eliberezi tu, cu puterea sentimentelor tale care sunt pentru mine un adevărat izvor de energie. Îți mulțumesc, dragul meu! Pentru toate nelămuririle pe care le ai există explicații logice, dar acum trebuie să ne grăbim. Presupun că este şi Darh cu tine.

- Da, este, dar de ce are toată lumea nevoie de el?

- Vei înțelege în curând. Fără el totul ar fi aproape în zadar. Nu am mai avea timp şi ne-ar rămâne doar varianta distrugerii totale a complexului. Hai să mergem!

Hina îşi revenea tot mai mult. Când ajunse lângă fiul său, se ținea deja singură pe picioare. El îi sări în brațe, dar înțelese imediat că ea are nevoie să fie sprijinită.

Se întoarseră cu toții din drum, cu Hina purtată în brațe de Sal care nu-i acceptă împotrivirea, până la Prima Poartă. Trecură prin ea constatând că au în față tot un tunel, dar mai larg şi, după cum părea, foarte lung.

Zalmad le ceru să se urce pe o platformă anunțându-i planul său:

- Platforma se va pune singură în mişcare peste cinci secunde. Se va opri la capătul drumului, lăsându-vă în fața celei de A Doua Porți. Acolo ştie Hina ce aveți de făcut. Eu rămân să îl aştept pe Hantar încercând să îl întârzii cât mai mult şi chiar să îl capturez.

- Vezi că mai mult ca sigur o să-şi aducă şi Corbii cu el, îl preveni Sal-Gal. Poți să le faci față beznacilor lui?

- Nu cred că îi are acum la dispoziție. I-a trimis pe „Sherkan”, profitând de coborârea scutului navei.

- Şi abia acum ne spui?, se alarmă Darh. De ce a făcut-o?

- Probabil încearcă să te captureze pe tine. Noroc că nu s-a sincronizat foarte bine şi i-a trimis prea târziu. Hai, pregătiţi-vă de plecare, că timpul este foarte preţios!

- Da, dar, insistă Darh de-a dreptul panicat, Araina este în mare pericol. Trebuie să-i sărim în ajutor. Tată, tu eşti singurul disponibil care poate merge înapoi pe navă...

- Da, da, uite, sar chiar acum direct pe cocoaşa lui Sherkan! Stai să-mi fac niţel vânt! Păi ce să le fac eu Corbilor, măi, grozavule? Să le pun lanterna-n ochi ca să greşească drumul?

- Stai liniştit, Darh!, interveni Hina. Am înzestrat din timp computerul cu un program de ripostă în caz de pătrundere neautorizată la bord, anticipând o astfel de acţiune a lui Hantar. Nu avem de ce să ne facem griji.

- Oricum, sublinie Zalmad, ar fi de neadmis se ne abandonăm misiunea. Hai să mergem!

*

Corbii Nopţii ieşiră lăsându-l pe Hantar într-o stare de furie disperată. Simţea că pierde iniţiativa confruntării şi nu îşi putea explica de ce. Din scanările făcute de garda sa pe „Sherkan”, rezulta că nici Darh şi nici Sal-Gal nu se mai aflau la bord. Nu înţelegea unde plecaseră. Dacă ajunseseră pe planetă, cine le deschisese culoarul de trecere?

Verifică semnalul bio al Hinei iar rezultatul îl lovi ca un trăsnet. Temniţa era goală.

Îşi spuse că indiferent ce se întâmplă, trebuie să ajungă la A Doua Poartă. Iar dacă Darh urmează un plan, indiferent al cui, va ajunge şi el tot acolo.

Consultă un monitor şi văzu că analiza tactică este încheiată. Ordonă deschiderea focului asupra tuturor navelor coclone, după care ieşi din centrul de comandă îndreptându-se spre cel mai apropiat terminal de transport.

Imediat ce navele-fulger deschiseră focul pe întregul front, Kal Tabol transmise comanda de abandonare a luptei şi intrarea în subspațiu. Mai mult de trei sferturi din navele sale păianjen reuşiră manevra, celelalte se împrăştiară în spațiu ca un foc de artificii.

După câteva secunde dispăru şi crucişătorul coclon imediat ce reuşi să oprească în scuturi câteva torpile fotonice. Kal Tabol prevăzuse acest moment şi stabilise din timp un loc de întâlnire post-conflict care nu era foarte departe de Transcenda. Coclonul voia să rămână martor la evenimentele care, credea el, vor decide soarta galaxiei şi miza pe faptul că navele lui Hantar nu-l vor urmări, fiind nevoite să rămână la dispoziția Preşedintelui. Nu se înşela deloc.

*

Stăteau în fața celei de A doua Porți. Era la fel de mare având acelaşi aspect impunător şi impenetrabil.

Cuprins de febra crizei de timp, Sal-Gal întrebă nerăbdător:

- Eeeeiii!, ce mai facem acum? Pe ce mai apăsăm, ce mai descifrăm?

În timp ce vorbea, studia cu atenție poarta

- Da, continuă el, uite că şi pe asta scrie ceva. Ia tradu, fiule, că tot eşti tu obişnuit cu limba trans...fugilor!

- Stai numai puțin!, îi răspunse Darh. Scrie că...

Tânărul se întoarse mirat către părinții săi, continuând:

-... „Se trece numai cu sângele lui Darh”.

- Opaaa!, ai încurcat-o, fiule. Pregătirea pentru analize! Da’ de unde ştiau ăia de-acum zece mii de ani că o să vii tu aici?

Hina le lămuri misterul:

- Tot Darh îl chema şi pe Energeticul care i-a ajutat atunci pe transcenzi. Şi nu se referă la sânge, ci la configurația genetică, dar s-a preferat o exprimare figurativă.

Apoi ea îl luă pe Darh de mână ducându-l spre Poartă.

- Vino, te rog, îi spuse, şi aşează-te cu spatele lipit, în dreptul acestui contur marcat în zid! Nu-ți fie teamă!

Imediat ce se aşeză în poziția indicată, zidul ieşi în relief şi îl cuprinse pe Darh, învăluindu-l pe jumătate.

Hina continuă cu explicațiile pentru amândoi:

- Structura face acum o recunoaştere genetică.

- Şi de ce cu a lui?, întrebă Sal-Gal. De ce nu cu a mea, de exemplu?

- Tu nu eşti compatibil cu matricea de comparație care aparține vechiului Darh, cel care a conceput totul aici şi care avea, după cum îți poți da uşor seama, o componentă energetică în structura sa genetică. Deci, ca un element suplimentar de siguranță, totul a fost gândit în aşa fel încât nicio ființă materială să nu poată deschide A Doua Poartă altfel decât printr-o explozie foarte puternică., dar şi pentru un astfel de caz, complexul este protejat, până la un punct, de un scut interior, aşa zis de incintă.

- Bine, bine, înțeleg că s-au luat toate măsurile posibile ca să nu intre niciun nepoftit aici, dar, chiar dacă nu intrau dintre noi, Materialii, putea intra, bănuiesc eu, vreun Energetic rău intenționat – că el ar fi avut aceeaşi structură energetică.

- Nu chiar aceeaşi. Vorbim de ceva similar unui cod genetic, deşi în cazul nostru este ceva mult mai complex, care are proprietatea de a fi specific fiecărui individ şi asemănător pentru rudele sale. Cel despre care vorbim a fost, de fapt încă este, tatăl meu, iar fiul nostru este înrudit cu el. De aceea structurile lor intime sunt compatibile.

- Daaa?! Interesant. Înseamnă că şi tu – fiica lui fiind – poți deschide Poarta.

- Da, pot, dar acum îl las pe el pentru ca structura complexului să îi facă o scanare completă, să îl recunoască şi să îl declare compatibil pentru operațiunea de reformatare a întregului sistem de protecție. Atunci va fi nevoie de noi amândoi pentru a acționa simultan.

- Acum înțeleg de ce aveai şi tu nevoie de Darh pe planeta sacră – că trebuie să lucrați în tandem. Da' „structura" asta cine este şi de ce e vie? Că mi se face frică.

- În urmă cu zece mii de ani, energia Seminței Răului era foarte puternică şi, pentru a putea fi izolată cu succes, a fost nevoie ca tatăl meu să se integreze în sistem şi să susțină din interior procesul de izolare.

- Daaa?!! Deci, de-aia pulsează astea toate pe Transcenda şi se mulează pe tine, pentru că tatăl tău bântuie prin pereți?

- Acum este foarte slăbit, dar îşi va reveni dacă reuşim să resetăm sistemul.

- Poți să comunici cu el?

- Am făcut-o şi o mai pot face, dar printr-o modalitate care nu este accesibilă Materialilor.

- Aaa, nu, că eu nu am nicio intenție de a comunica cu el. Transmite-i, totuşi, din partea mea admirația nemărginită pentru sacrificiul său şi pentru răbdarea de a se împunge la infinit cu Sămânța asta de buruiană otrăvită! Mai poate vreodată să scape de aici? Cred că i-a crescut barba până la voi în Sfera Interzisă.

- Timpul este relativ şi noi îl percepem altfel. Se va elibera atunci când Sămânța Răului va fi complet neutralizată. Va mai dura destul de mult din punctul tău de vedere.

- Deci de-aia avea Hantar nevoie de Darh. El era singurul care îi putea deschide Poarta. Deşi..., te avea pe tine prizonieră. De ce nu te-a folosit?

- Nu se putea folosi de mine, deoarece mi-aş fi eliberat energia interioară şi aş fi distrus totul. În afară de asta, Hantar intenționează, cred, să îl contamineze pe Darh cu una din conştiințele aflate în Sămânță, pentru a putea avea astfel un acces, chiar şi parțial, la intimitatea Energeticilor.

- Oho! Înseamnă că ai cam riscat cerându-mi să-l aduc pe fiul nostru pe Transcenda. Dacă planul tău eşua, Darh putea ajunge să-l slujească pe Preşedinte şi să fie pentru voi un adevărat „cal troian”.

- Nu am riscat chiar atât de mult. Aveam variante de acțiune pentru orice situație nou creată.

- Hina, dar mă gândesc la altceva. Dacă tu nu veneai la noi, din diverse motive, şi Darh nu se năştea, cine mai intra aici ca să reformateze sistemul? M-aduceau moşii doar pe mine ca să mă uit ca vițelul la A Doua Poartă nouă!

- Dar iată că eu am venit. Şi Darh s-a născut. Totuşi, la noi sunt păstrate, pentru orice eventualitate, mostre de structură genetică pentru ca acest tip de operațiune să poată fi efectuată la nevoie şi de alți reprezentanți ai noştri. Doar că într-un asemenea caz, operațiunile de recunoaştere a compatibilității ar fi durat mult mai mult, însă nu s-ar fi lucrat sub presiunea exercitată de Hantar a cărei contaminare o considerăm un accident şi s-a suprapus nefericit, atât pe momentul de resetare a sistemului, cât şi pe perioada de stază a Marilor Învățați.

- Totuşi este bine că deocamdată avem lucrurile sub control. Legat de complexul ăsta mai am o nelămurire. Am cam înțeles care este rostul tuturor elementelor, dar nu pricep de ce a fost nevoie să se sape un tunel de cel puțin zece kilometri între cele două Porți, acest „drum întins" degeaba, fără vreun alt labirint, fără capcane, fără ghicitori. Cumva ca să te plictiseşti de-atâta mers şi să te întorci? Parcă n-aş crede.

- Nu. Sămânța Răului trebuia dusă la o distanță cât mai mare de complexele de suprafață în care trăiau Marii Învățați, pentru a nu putea exercita asupra lor nicio influență. Al doilea motiv a constat în necesitatea de a fi îngropată la mare adâncime, într-o zonă izolată, tot pentru a nu influența pe nimeni din cei de la suprafață care ar fi putut trece întâmplător prin dreptul ei. Deasupra noastră se află un masiv muntos neprimitor – greu accesibil şi cu o climă aspră.

- Da, bine gândit. Tu ce mai zici, fiule? Te mai recunoaşte bunică-tu sau s-a sclerozat de-atâta aşteptare? Vezi să nu te confunde cu conştiința-lider şi să-ți prăjească limba cu vreo energie de-a lui!

Hina nu îşi putu reține un zâmbet. Îi fusese dor de replicile haioase ale lui Sal pe care uneori le considerase pe nedrept deplasate. Îşi propuse să nu îl mai judece niciodată cu superficialitate pe soțul ei, cel care o iubea atât de mult încât venise până aici înfruntând atâtea pericole şi riscase fără prea multă ezitare soarta întregii galaxii pentru ea. Dar înțelese şi că Sal este capabil de orice sacrificiu personal pentru interesul comun. El nu cedase din slăbiciune, ci pentru că avusese încredere în ea. Simțea acum, parcă mai mult ca oricând, că Sal este omul care merită iubit cu toată ființa ei.

Se auzi un uşor huruit. Poarta începuse să se deschidă. Hina îl ajută pe Darh să se deconecteze de la peretele care stăruia parcă să îl țină într-un fel de îmbrățişare. Acum trebuia din nou să se grăbească.

Poarta se deschise complet şi cei trei păşiră în pragul ei privind curioşi dincolo de ea. Nici Hina nu mai fusese niciodată aici; ştia locul doar din studiile holografice.

Aveau în fața ochilor o cupolă largă şi destul de înaltă. În mijloc, un câmp de forță ca o minge alungită de energie vibra continuu scoțând un zgomot ca un zumzet de albine. În interiorul câmpului semitransparent era ținută în capcană Sămânța Răului. Lui Sal-Gal, obişnuit cu dimensiunile enorme ale navelor cosmice, i se păru mai mică decât s-ar fi aşteptat. Avea, totuşi, o lungime de aproximativ o sută de metri, era cilindrică, dar formată din trei secțiuni cu diametre diferite, cam de treizeci de metri la bază, douăzeci la mijloc şi zece în vârf. Fusese dispusă culcat şi levita în interiorul câmpului de interdicție.

De jur-împrejurul capcanei energetice erau dispozitive complexe care o alimentau de la distanță prin descărcări continue, ca de fulger.

În partea dinspre Poartă erau dispuse două elemente ca nişte pupitre de comandă, la o distanță de vreo zece metri unul de altul.

Hina îl conduse pe Darh la unul din acestea, îi arătă cum trebuie să se aşeze şi îl ajută să-şi introducă mâinile în două orificii prin care se realiza transferul comenzilor. Întregul modul se mulă în jurul tânărului ca şi cum ar fi dorit să îl asimileze.

- Mamă, crezi că o să mă descurc?, întrebă el nesigur. Nu ştiu ce am de făcut.

- Fii liniştit, dragul meu! Imediat ce o să mă conectez şi eu, vom stabili o legătură la nivel mental prin intermediul sistemului. Îți voi spune eu tot ce trebuie să faci şi vei înțelege uşor deoarece ți se vor activa, transpuse într-o percepție normală, unele informații cifrate pe care ți le-am adus pentru studiu din Biblioteca Transcendei în urmă cu doisprezece ani.

- Bine, dacă mă asiguri tu. Sper să iasă totul bine.

Hina se întoarse către Sal-Gal încercând să-i spună ceva, dar el i-o luă înainte:

- Iubita mea, înainte de a te înghiți şi pe tine „şifonierul” ăla, spune-mi ce să fac eu până când sunteți voi regurgitați în dimensiunea reală?

- Asta voiam să-ți spun. Dacă s-a întâmplat aşa, este foarte bine că eşti şi tu aici. În dreapta Porții este un ieşind de piatră. Dacă apare Hantar, apasă cubul şi Poarta se va închide! Dar doar în caz de pericol.

- Şi cu nenea Tax ce facem, că el a rămas afară? Sau, dacă apare Hantar, înseamnă că pe el îl considerăm deja „textilă”!

- Ceea ce facem noi aici, acum este mai important decât orice altceva petrecut în acest moment în galaxie.

- Bine, am înțeles. Îl trec pe Bărbos la capitolul: „curentat la datorie”. Dar s-ar putea să şi scape, aşa că hai, grăbiți-vă!

Hina se îndreptă spre pupitrul ei şi înainte de a se racorda la el fu nevoită să mai răspundă la o întrebare a lui Sal-Gal:

- Draga mea, încă ceva. Explică-mi şi mie în două vorbe cum naiba a reuşit conştiința aia lider să iasă dintre atâtea fulgere, că nu prea văd pe unde?

- Este incredibil de perseverentă. S-a teleportat cuantă cu cuantă într-un spațiu virtual, printr-un procedeu similar cu salturile hiperspațiale, folosindu-se de propriul nostru câmp de interdicție.

- Oooo!! Da' ce lighioană încăpățânată! Mai ceva ca măgarul lui Păcală – asta răbdă oricât şi orice, dar tot nu moare!

Capitolul 11

AGOAKAYNUL

De când intraseră în interiorul galaxiei, navele-dragon se împărțiseră în trei grupe distincte. Una formată din mai mult de jumătate din forțe se îndrepta spre Transcenda. A doua, cam un sfert din total, îşi croia drum spre Ortada, iar a treia grupă, formată din navele rămase, angajase lupta cu flotele Noii Galaxii doar ca să le țină pe acestea ocupate şi să faciliteze înaintarea primelor două grupări.

Pierduseră până acum mai puțin de opt sute de nave şi se putea considera că au, pe ansamblu, capacitatea de luptă aproape intactă.

Ar fi părut mai logic ca invadatorii să fi ieşit din subspațiu direct în apropierea planetelor țintă pentru a evita lupta de uzură la care erau supuşi din partea apărătorilor,

dar opțiunea lor ținea de o anumită realitate strategică. Aveau nevoie să opereze cu un număr cât mai mare de nave în acelaşi timp, pentru ca apariția lor să provoace un şoc cât mai puternic, iar pentru asta trebuia să dispună de spații largi. Deci, erau nevoiți să pătrundă în interior, nu oriunde, ci în anumite zone galactice, mai libere, pentru a nu fi încurcați de interferențele pe care dimensiunea subspațială o dezvolta cu corpurile cereşti şi cu influențele lor gravitaționale.

Multe nave din al treilea corp, cele care aveau misiunea să împiedice concentrarea apărării pe cele două direcții principale de înaintare, se grupaseră câte cinci şi se împrăştiaseră în toate direcțiile, tocmai pentru a crea dezordine în rândul apărătorilor şi a-i obliga să abandoneze aliniamentele defensive stabile care erau mult mai greu de penetrat.

Intuindu-se strategia invadatorilor, Comandamentul de apărare al Noii Galaxii condus de generalul Dalbos, înlocuitorul lui Ramana, luase decizia de a trimite în urmărirea navelor-dragon răzlețite, ceea ce mai rămăsese din Flota curselor de şoareci coclone. Era total insuficient, dar efortul principal trebuia dus pentru apărarea Transcendei şi Ortadei.

Pe direcția planetei sacre luptau cele două Flote de tip orzon care suferiseră pierderi grave şi îşi epuizaseră mare parte din rezervele de energie destinate apărării şi ripostei. Practic, ele funcționau acum la mai puțin de o treime din capacitatea lor normală, fiind nevoite să aibă o atitudine pur defensivă ce se rezuma mai mult la a zădărnici, prin foc anticipat, intrarea în subspațiu a navelor-dragon care întârziau doar pentru că urmăreau realizarea acelor condiții

optime care să le permită plecarea tuturor unităților de luptă aproximativ în acelaşi timp.

Pe direcţia Ortadei ducea lupta de apărare Flota navelor-fulger. Mult mai performante, atât în privința scuturilor, cât şi a puterii de lovire, ele reuşiseră să încetinească foarte mult înaintarea duşmanului, producându-i pierderi şi obligându-l să se angajeze într-o confruntare directă şi mult mai violentă decât pe celelalte fronturi. Totuşi, „fulgerele" erau într-o netă inferioritate numerică şi decizia navelor-dragon de a accepta o luptă directă le crease mari dificultăți, obligându-le să facă pasul înapoi şi să-şi îndesească momentele de regenerare a scuturilor.

Flota imperială condusă de Kohon sosise destul de repede în zona de conflict. La rugămintea Comandamentului de apărare, şeful coclon îşi împărțise şi el crucişătoarele în două grupuri, trimițând unul, mai puțin numeros, în zona planetei Ortada unde adoptase un dispozitiv circular de aşteptare în jurul planetei. Navele erau pregătite să deschidă un foc violent imediat ce dragonii ar fi ieşit din subspațiu. Celelalte nave coclone – crucişătoare şi păianjeni – sub conducerea directă a lui Kohon, angajaseră lupta cu invadatorii pe direcţia Transcendei.

Generalul Dalbos, cu tot personalul său de stat major, se afla pe o navă de comandă, lângă o planetă pe care erau cantonate destul de puține forțe de rezervă, undeva între cele două direcţii de luptă şi coordona toate operațiunile de apărare, ținând legătura cu toate navele, primind informații şi transmițând ordine, în funcție de realitățile confruntărilor.

Kohon era foarte nemulțumit de felul cum decurgeau ostilitățile. El se aşteptase ca flota sa să fie doar aşa, o forță de ajutor, dar se trezise implicat total în disputa din care nu mai voia acum să facă parte. Vedea că Flotele Noii Galaxii sunt aproape epuizate şi îşi dădea seama că în scurt timp ele vor fi incapabile să mai lupte. Deja acum tot efortul era pe flota lui, iar Comandamentul, văzându-l că este cel mai apt de ripostă, începuse deja să-i transmită ordine. Auzise că Flota curselor de şoareci fusese practic distrusă şi era convins că nici el nu va mai rezista prea mult dacă celelalte nave vor fi retrase din luptă pentru refacere.

Conducătorul coclon avea acum nervi pe Harabal şi Kal Tabol care ştiuseră să se țină departe de pericol. Era supărat, chiar şi pe el însuşi pentru că se oferise să participe direct la ostilități, crezând că va fi primul care va afla secretele noii crize galactice. Le putea afla foarte bine şi de la alții, fără să participe personal la ele.

Kohon observă la un moment dat că navele-dragon se pregăteau de intrarea în subspațiu. Se grupaseră într-un bloc mai compact şi trăgeau doar cu cele din exterior.

Nici nu mai ştia ce să facă. Să le lase să plece pentru a avea motiv să-i propună Comandamentului o nouă organizare a dispozitivului propriu în care el să aibă o sarcină secundară, sau să le împiedice, obligându-le să riposteze mai dur pentru a i se oferi motivul să intre şi el în refacere?

Optă pentru a două variantă care crea şi impresia generală că Flota Imperiului continuă să-şi facă datoria de onoare. Se pregătea să dea ordinul de tragere asupra navelor-dragon din fața corpului inamic, pentru a le împiedica să execute manevra de deplasare pe noul

aliniament, dar un mesaj din partea Comandamentului îl opri la timp. Însuşi generalul Dalbos i se adresă:

- Kohon, de data asta lasă-i să plece! Am fost informat că Flota de nave-bază a Federației se apropie de zona voastră şi le va bloca dragonilor deplasarea spre Transcenda.

- Era şi timpul, răspunse coclonul uşurat, ca Federația să intre în luptă. Nici nu ştiu de ce au aşteptat atât.

- Flotele noastre vor porni în urmărirea lor. Îi vom prinde la mijloc, ca într-un cleşte.

- Toate navele noastre de aici au devenit foarte vulnerabile. Cred că ar fi mai bine să profităm de sosirea trupelor federale pentru a ne reface.

- După cum s-au desfăşurat ostilitățile până acum, chiar şi o mie de nave-bază sunt prea puține pentru a opri cinci mii de nave-dragon. Mai mult decât atât, ai observat probabil că inamicul a fost până acum mai preocupat de deplasare decât de angajarea luptei. Dacă va fi oprit, credem că va riposta mult mai dur decât a făcut-o până acum. Deci, consider că este mai bine să atacăm şi noi în ariergardă. Dar dacă tu vrei să te retragi, nu te împiedică nimeni. Oricum, ne-ai ajutat mai mult decât am sperat.

Kohon se îngâmfă puțin, bucuros de recunoaşterea ce i se arăta, dar apoi spuse:

- Nu voi pleca, dar voi rămâne deocamdată pe loc. În scurt timp îmi vor veni în completare cinci sute de crucişătoare din Flota de rezervă a Imperiului. Le voi integra în dispozitivul meu, după care voi ataca.

- Bine, te vom ține la curent cu desfăşurarea evenimentelor.

*

Sal-Gal se săturase de aşteptat. Din cauza fulgerelor care se întețiseră în camera Seminței, preferase să iasă în tunelul de legătură dintre cele două Porți. Din când în când se mai apropia de intrare şi privea înăuntru cu precauție, doar cu un ochi, ascuns de după unul din blocurile de piatră ale uşii.

Cel mai mult îl îngrijora că rămăsese singur. Se gândea că Zalmad pierde vremea cine ştie pe unde fără să aibă habar de el, iar pe cei doi, Hina şi Darh, îi văzuse aproape înghițiți cu totul de modulele acelea de comandă. Acum lua în calcul un posibil eşec al resetării sistemului de protecție şi parcă vedea conştiințele acelea scăpate de sub control, bântuind prin complex. Pe cine ar fi tăbărât toate ca să se întrupeze? Pe el!

Îşi zise că este mai bine să stea în tunel, dar, totuşi, în apropierea Porții. În cazul în care lucrurile mergeau prost, apăsa piatra de închidere şi fugea. Dar unde? Normal că înapoi, pe drumul cunoscut. Dar cu ce?

Dădu cu ochii de platforma mobilă cu care veniseră. Se linişti puțin văzând-o, considerând-o un element de siguranță. Chiar se sui pe ea ca să-şi facă de lucru şi să mai uite de tensiunea momentului. Îşi continuă raționamentul. Orice s-ar întâmpla, nu putea să-i lase pe cei doi în voia sorții. Doar se bazau pe el că stă de pază la Poartă.

Dintr-o dată platforma porni, prinzând viteză înainte ca el să poată sări. Acum era prea târziu. Îşi aminti că ea pleacă singură după cinci secunde. Nu îşi făcea probleme prea mari – când ajungea la capăt putea foarte bine să se întoarcă în acelaşi mod. Abia trecea timpul mai repede.

Îl văzu de la depărtare pe Zalmad Tax cum lucra la ceva. El instalase la capătul tunelului, foarte aproape de Prima Poartă şi mascat de aceasta, un fel de inel mare, luminos. Observă, de asemenea, când se apropie, că Poarta era acum pe jumătate închisă.

În acest timp, Zalmad, văzându-l pe Sal-Gal, îşi operă în minte o schimbare de plan.

Pusese de la început un mic senzor în Labirint pentru a-i semnala orice mişcare şi acum ştia că Hantar se apropie de el. Realizase dispozitivul prin care dorea să îl prindă în capcană exact când Preşedintele ar fi trecut prin Poartă, dar se temea că acesta va fi excesiv de prudent. De asemenea, dacă ar fi dat cu ochii de el, chiar şi cu o fracțiune de secundă înainte de a trece, totul s-ar fi soldat cu un eşec. Se gândi că va avea şanse mai mari de reuşită dacă îl va folosi pe Sal-Gal ca momeală.

Nici nu îl lăsă bine să coboare de pe platformă, că îi şi spuse:

- Sal-Gal, mă bucur că ai venit. Am nevoie de tine.

- De ce oare nu mă mir?! Să vezi că o să vină Hantar acum şi tot cu mine o să aibă şi el treabă. Plecați, măi, acasă liniştiți că rămân doar eu aici şi vă rezolv toate problemele! Şi pe urmă vă caut să-mi dați extemporal, să vedem dac-am făcut bine. Ia zi, ce prostie ți-a venit în cap?

- Hantar este deja aici. Va ajunge la noi în scurt timp.

- Daaa??!! Păi, atunci, atinge-i una peste ceafă şi din partea mea! Hai că eu merg să verific dacă platforma asta ştie să se mai întoarcă la celălalt capăt al tunelului, că e nevoie de ea acolo.

- Lasă acum platforma...!

- Măăăii, tu nu-nțelegi că Hina mi-a dat sarcină să închid A Doua Poartă dacă apare Hantar? Şi eu am părăsit postul, ca o zebră însetată plecată la adăpat. Nu se poate-aşa ceva!

- Nu va fi nevoie să închizi A Doua Poartă decât dacă Hantar trece de mine. Dar nu va trece dacă mă ajuți tu.

Îl prinsese de o mână ca să nu îl piardă şi continuă să îi explice cum stau lucrurile:

- Am realizat acest inel în spatele Primei Porți. Dacă...

- Da' de unde l-ai adus, că nu-l aveai cu tine?

- L-am creat din energia complexului. Am la mine un dispozitiv portabil de comandă care mă ajută în acest sens. Dacă Hantar trece prin inel, va fi prins în capcană şi problema noastră va fi rezolvată. Dar îmi este teamă ca el să nu fie excesiv de suspicios. De aceea te rog pe tine să îl ademeneşti spre inel. Mergi dincolo de Poartă, pe partea cu Labirintul, şi când îl vezi că vine, începi să îi vorbeşti ca să îi distragi atenția. Când se apropie suficient de mult, îi spui ceva provocator şi fugi către mine. El te va urma cu garda jos şi va pierde confruntarea cu noi într-o singură clipă de neatenție. Tot secretul este să nu mă vadă pe mine prea repede.

- Stai puțin! Păi dacă trec acum prin Poartă, asta se-nchide singură în urma mea. Şi eu rămân total neajutorat dincolo. Pe urmă m-aleargă Hantar prin tot Labirintul vostru, de-mi ies bătăturile prin şosete. Să ştii că, bătrân, bătrân, dar e-al naibii de sprinten, moşu'!

- Nu se închide nicio poartă. Am blocat-o eu în poziția întredeschis pentru ca inelul să fie mascat.

- Şi când fug eu spre tunel şi el după mine, ce facem? Cădem amândoi în capcană şi până ne descâlceşti tu şi vezi

care-i ăla, care-i ăla, îmi face Hantar inelul, guler! Nu-mi convine, nene!

- Nu îți face nimic. Capcana nu este activată. O voi declanşa eu imediat după ce treci tu.

- Dar dacă are Corbii cu el? Cum m-or vedea, ăia trag direct, de-ți zboară inelul tău până pe „şifonierul" care l-a înghițit pe Darh. Nu te pune cu Omu' Negru!

- Hantar este singur. Hai, nu mai ezita, că doar nu ai mare lucru de făcut! Dacă îl prindem aici, totul va fi aproape rezolvat, iar familia ta salvată. Fă-o pentru Hina!

- Băăăăiii, ce şcoală ai şi tu în tine! Păi ce, măi, eu mi-am băgat familia în încurcătura asta? Tu trebuie să ne salvezi pe noi, că doar e planeta lu' străbunică-tu! Dar hai, fie! O fac pentru Hina, dacă zici tu. Dar să ştii! După ce trec prin inelul tău de energie, sar direct pe platformă şi mă mai opresc doar ca să apăs cu mâna pe cubul de piatră care închide A Doua Poartă. Te las să te speli singur pe cap cu Hantar al tău. De fapt, ce spun eu? O las naibi de platformă, că pe jos alerg mai repede!

Lui Sal-Gal nu îi convenea ce urma să se întâmple, dar epuizase toate motivele de a-l refuza pe Zalmad. Acum trecu dincolo de Poartă şi aşteptă.

Transcendul se retrase în spatele unui bloc de piatră, încrezător în planul său. Era pregătit să activeze membrana energetică a inelului.

Hantar nu întârzie să apară. Îl văzu imediat pe Sal-Gal şi rămase puțin pe loc nevenindu-i să creadă. Dar îşi reveni repede reluându-şi înaintarea şi privind mai atent la ce se întâmplă în jurul lui.

- Cum ai ajuns aici?, îl întrebă el pe pământean, dorind să afle date care să îl ajute să înțeleagă situația reală în care se află.

Sal-Gal se gândise inițial să îl provoace pe Hantar, să îl jignească, să îl enerveze, tocmai pentru a-i distrage atenția de la capcană, dar văzându-l că deja devine precaut, îşi dădu seama că trebuie să joace un rol mult mai credibil în fața acestui adversar atât de redutabil. Doar se confrunta cu conştiința-lider a Seminței Răului. Schimbă tactica încercând să-şi bulverseze oponentul.

- Cum adică cum am ajuns?! Păi nu m-ai chemat tu? Nu mi-ai deschis tu culoarul prin scutul Transcendei şi mi-ai spus să te aştept în Labirint? Când am ajuns la pietroaiele astea uriaşe, am reuşit să le deschid pe jumătate după ce am tot apăsat în disperare de cauză pe simbolurile de jos. Tu pe unde ai umblat până acum?

- Nu eu te-am chemat. Nu ştiu cu cine ai vorbit. Darh unde este?

- Habar n-am! Acolo unde l-ai trimis tu.

- Nu l-am trimis nicăieri. Probabil altcineva v-a vorbit în numele meu.

Hantar ajunsese la câțiva paşi de Sal-Gal. Se oprise şi acum îl privea cu multă circumspecție. Dar pământeanul continuă pe acelaşi ton:

- Măi, nene, nu înțeleg ce joc vrei să faci cu mine, dar „altcineva” ăsta erai chiar tu, sau poate cineva care seamănă perfect cu tine. Ai vreun frate geamăn care se ține de glume proaste? Spune-i că eu nu mai am chef şi de el, că-mi ajunge moaca ta! I-ai dat lui Darh un fel de hartă şi l-ai trimis să o elibereze pe Hina.

- Când s-a întâmplat asta?, întrebă Hantar devenind încordat şi cercetând şi mai atent zona, ca un vânat încolțit.

- Eram pe „Sherkan". Mi-ai transmis mesajul, am discutat, noi am coborât scuturile şi am venit imediat aici cu o sferă energetică.

- Cum de ai avut aşa dintr-o dată încredere în mine?, spuse Hantar tot mai suspicios.

- Eeee, încredere! Am făcut un pact – mi-o dai pe Hina, ți-l împrumut pe Darh. Ai promis că vii singur şi văd că te-ai ținut de cuvânt. Bravo!

- Ceva nu este în regulă în ceea ce spui tu. Eu vin din Labirint şi acolo nu se mai află nimeni. Deci, unde este Darh?

- Măi, ți-am spus că nu ştiu. Eu am ajuns la Poarta asta cu ajutorul lui, după care el a plecat să o aducă pe Hina. Eu m-am săturat de aşteptat şi am mers să îl caut, dar m-am rătăcit nițel. Până la urmă am urmat curentul de aer proaspăt şi am ajuns din nou aici. Poate între timp ei au trecut prin uşa asta şi s-au tot dus. Hai să fugim repede după ei ca să îi ajungem de la urmă!

Sal-Gal chiar întinse mâna spre Hantar, îl apucă de o mânecă şi îl trase spre deschiderea Porții, făcându-i semn cu cealaltă mână că trebuie să se grăbească.

Ajuns în prag, pământeanul îi spuse, încercând să-i risipească orice îndoială:

- Hai măi, fricosule! Ce fel de Preşedinte mai eşti şi tu?

Apoi îl smuci cu forță încercând să îl tragă în capcană.

Reuşi în mare parte. O undă translucidă de energie, ca o membrană subțire, se mulă pe corpul lui Hantar. Sal-Gal

reuşise la timp să treacă dincolo, dar fusese prins de mână, iar acum Preşedintele încerca să îl tragă spre el.

Pământeanul privea disperat cum corpul i se apropie tot mai mult de membrana-capcană şi strigă panicat spre Zalmad:

- Bărbosule, fă ceva că mă trage ăsta înăuntru!

Dar transcendul opera de zor ceva pe suportul său portabil de comandă. Privea în cu totul altă parte, undeva pe tunelul dinspre Labirint unde se formă la un moment dat o altă undă circulară de lumină ieşită din pereți, care se închise cu o peliculă energetică similară celei din inel. Al doilea cerc venea încet dar implacabil spre primul pentru a completa capcana, blocând orice retragere.

Dând cu ochii de Zalmad, Hantar înțelese ce i se întâmplă. Apoi văzu şi al doilea inel venind spre el şi avu un acces de furie încercând să rupă membrana în care intrase. Încă îl ținea strâns pe Sal-Gal de mână şi îl zmucea în toate părțile dorind să penetreze pelicula energetică folosindu-se de corpul lui. Dându-şi seama că nu va reuşi, Hantar avu o succesiune de stări emoționale contradictorii, ba de furie, ba de deznădejde, însoțite de zbateri cutremurătoare. Vorbea incoerent, căutând cu disperare un sprijin:

- Sal-Gal, ajută-mă! E o greşeală. Darh, unde eşti? Navele mele... Să vină Corbii! Sal-Gal, ai să regreți... Galaxia este în pericol. Hina... Ramana, omul meu de încredere, unde eşti? Nuuu! Nu aşa trebuia... Araina, ajută-mă!...

Rostise ultimele cuvinte sfâşiat de durere. Mai avu câteva zvâcniri, după care se prăbuşi eliberându-i mâna lui Sal-Gal. Amintirea Arainei parcă îl tranchilizase, dar îşi şi

epuizase toate energiile sub influența capcanei. Renunță resemnat să se mai împotrivească, după care se întinse cât era de lung de-a curmezişul Porții.

- Hai că ne-a reuşit figura, spuse uşurat şi satisfăcut Sal-Gal către Zalmad.

- Nu, nu, încă nu, îi răspunse acesta. Mai am de făcut câteva ajustări de potențial, astfel încât cele două membrane să fie la parametri optimi de eficiență.

Continuă să opereze pe suportul portabil de comandă. Sub influența lui, cele două inele trimiseră unul spre celălalt prelungiri energetice care se împreunară la mijloc, formându-se un cilindru perfect închis cu o capacitate de câțiva metri cubi, ai cărui pereți îşi sporiră intensitatea luminoasă. Poarta care până acum gâtuise capcana, se deschise la maxim.

- Gata, rosti satisfăcut Zalmad, acum sistemul este stabilizat. Am reuşit să îl capturăm. Meriți felicitări, Sal-Gal. Fără tine mi-ar fi fost mult mai greu.

- Oh, bine că am scăpat!, îi răspunse pământeanul.

- Uite, continuă transcendul, acum ți-l pot prezenta pe Agoakaynul Shakadra – conştiința-lider a Seminței Răului.

- Adică? Vrei să spui că aşa l-a chemat pe Hantar în perioada de contaminare şi noi nu am ştiut?

- Da. Este funcția de lider şi numele celui care l-a contaminat, la vremea respectivă, pe conducătorul Transcendei. Aşa s-a autointitulat el atunci când prezența sa contaminantă a fost dată în vileag. Chiar şi demascat a continuat să trateze cu noi, a încercat să ne influențeze, a sperat că ne poate manipula în sensul dorit de el, aşa cum a

încercat şi acum să ceară sprijin, enumerând diverse persoane, în speranța disperată că va primi ajutor – pe tine, pe Darh, pe Ramana.

- Dar Hantar al nostru mai trăieşte?

- Da, dar pe toată perioada contaminării, voința sa este complet anihilată.

- Şi cum îi separăm acum? Sau îl prăjim pe Shakadra ăsta cu un laser, prilej cu care de la Hantar ne luăm un „călduros” adio?

- Nu. Am posibilitatea de a-l elibera pe Preşedinte. Îl voi extrage pe Agoakayn într-un glob de interdicție – o energie specială similară celei care ține Sământa izolată – glob care face parte din ansamblul acestei capcane. Aşa îl voi putea transporta în siguranță dincolo de A Doua Poartă unde îl voi reînchide în interiorul Seminței pentru o perioadă, să sperăm, cât mai lungă. Atunci Hantar va fi din nou el însuşi.

- Şi de ce nu faci asta chiar acum ca să scăpăm mai repede şi să ne ştim în siguranță? Văd că te-ai oprit. Hai, cât este leşinat şi nu îşi dă seama!

- Trebuie mai întâi încheiat procesul de resetare a sistemului de protecție. Hai să mergem spre alde Hina! Cred că sunt şi ei aproape gata.

- Măi, eu zic ca tu să rămâi, totuşi, să-l păzeşti pe nea... „Algocalmin” ăsta. Ai văzut ce urât făcea? Dacă se trezeştze şi scapă? Cine îl mai păcăleşte a doua oară? Eu, în niciun caz! Dacă mă mai prinde o dată de mână, o să te trezeşti, poate, că am fost nevoit să trec de partea lui.

- Nu îți face probleme! Capcana noastră este foarte sigură. Totuşi, dacă insişti, sunt şi eu de acord că nu ar strica să îl ținem sub supraveghere pe Shakadra. Ce preferi?

Să rămâi aici sau să pleci dincolo pentru a-i aduce pe cei doi?

Sal-Gal căzu puțin pe gânduri. Nu voia nici să rămână, nici să plece. I se părea la fel de periculos. Totuşi, gândi că aici problema era deja rezolvată, iar capcana sigură, pe când dincolo lucrurile încă mai puteau scăpa de sub control.

- Rămân aici, spuse el. Dar să veniți repede, măi! Să nu cumva să vă treziți la întoarcere că mă dau mare agoakayn! Intră prostu' ăsta-n mine şi ați încurcat-o!

- Nu vom putea veni mai repede decât este nevoie să se încheie procesul, dar te asigur că nu ar trebui să mai dureze prea mult. Este foarte probabil ca Agoakaynul să se trezească între timp. Va încerca să te influențeze în diverse feluri pentru a se elibera folosindu-se de tine. Să nu dai curs niciunei cereri sau rugăminți de a sa şi să nu crezi nimic din ceea ce spune!

- Laasăă, măi, că nu mă păcăleşte el pe mine! Iar de dat drumul, n-am cum să-i dau şi dacă aş vrea, că nu mă pricep. Apoi, doar n-oi fi prost să mă ating de capcana lui. Mi-e frică, însă, ca nu cumva să iasă el singur de acolo.

- Nu are cum.

- Dar din Sămânță a ieşit, cu toate scuturile voastre. Hina zicea despre el că-i perseverent ca un măgar.

- Ca să iasă din Sămânță i-au trebuit zece mii de ani.

- Oricum, dacă reuşeşte să scape, să ştii că o să mai vadă în urma mea doar un mare nor de praf.

Zalmad nu-i mai răspunse. Era deja suit pe platforma de transport.

Uitându-se după el cum de îndepărtează, pe Sal-Gal îl cuprinse o usoară teamă. Acum că aflase cum stau lucrurile, nu îi plăcea să fie singur lângă o entitate atât de periculoasă.

Îl privi mai atent prin membrana translucidă şi observă că Hantar începe să-şi revină.

Nu mai dură mult şi prizonierul se ridică în picioare nelămurit de situația în care se află. Îl văzu pe pământean şi îl întrebă fixându-l cu o privire avidă de explicații:

- Sal-Gal, ce se întâmplă? Ce căutăm aici?

- Eu nu mai caut nimic, iar tu, sigur ai căutat-o cu lumânarea, îi răspunse el ținându-se la o distanță sigură de capcană.

- Nu înțeleg, continuă Hantar cu aceeaşi mare nelămurire în priviri. Unde suntem şi de ce stăm în incinte separate?

- Tu eşti închis, deoarece reprezinți un mare pericol pentru noi. Hai, nu mai face pe neştiutorul cu mine că nu-ți merge!

- Dar nu îmi amintesc nimic care să mă conducă la situația în care mă aflu. Spune-mi, te rog, despre ce este vorba?

Sal-Gal observă că Hantar nu mai este cel pe care îl cunoştea el, că este vizibil nedumerit de ce i se întâmplă şi că îl priveşte cu alți ochi, mai prietenoşi, dar se gândi că totul face parte din strategia lui de a scăpa. Îl întrebă, totuşi, mai mult pentru trecerea timpului:

- Aşa, ca amuzament, ce îți aminteşti că ai făcut ultima dată?

- Ultima dată... Stai puțin!... Ştiu că înainte de a pleca la inițiere pe Transcenda, Hina mi-a vorbit despre secretul

planetei sacre... A, da! Labirintul, Porțile... criza dragonilor, Noua Galaxie..., daaa, încep să îmi amintesc...

- Stai, stai aşa, măi! Înțeleg că vrei să mă vrăjeşti ca să scapi, dar nu mă lua cu poveşti de-acum... cin'şpe ani! Zi şi tu ceva mai actual! Că ai tras în mine, că îl voiai pe Darh, că ai picat ca un fraier în capcană şi că nu o să mai ieşi de aici nici cu încăpățânarea tuturor măgarilor şi cămilelor la un loc. Chestii de genul ăsta.

Lui Hantar parcă i se limpezi dintr-o dată mintea. Se repezi spre membrana incintei, dar un impuls de energie îl doborî la pământ. Se ridică, însă, foarte repede şi, fără să se mai atingă de capcană, strigă pe un ton alarmat:

- Sal-Gal, ați fost păcăliți. Ascultă-mă cu mare atenție! Trebuie să ne mişcăm foarte repede. Dacă ştii cum, dă-mi drumul imediat! Nu avem timp de pierdut.

- Da, da, stai să mă scarpin puțin în cot şi apoi mă voi grăbi ca fulgerul să-ți dau drumul. Hai, măi, fii serios!

- Eu sunt Hantar. Hantar şi atât.

- Doar atât? Mă aşteptam la mai mult scandal din partea ta, dar se pare că m-am speriat degeaba.

*

Când Kohon ajunse cu flota sa în zona bătăliei, luptele se desfăşurau deja cu o intensitate incredibilă.

Navele-bază federale formaseră din timp un semicerc foarte larg şi stătuseră mascate în aşteptarea dragonilor. Anticipaseră corect direcția lor de înaintare şi creaseră o distorsiune energetică artificială pentru a le obliga să iasă prematur din subspațiu, exact în zona în care erau aşteptați.

Strategia reuşise pe deplin, fiind o nouă dovadă a geniului militar al generalului Galnis.

Deschiderea simultană a focului pe întregul front îi surprinsese în primă fază pe invadatori, făcându-i să piardă aproape instantaneu cel puțin o sută de nave din prima linie, dar în scurt timp situația se echilibră.

Flotele de tip orzon ale Noii Galaxii, atât cât mai rămăsese din ele, încercau să închidă semicercul federal pentru a-i prinde pe dragoni într-o ambuscadă de proporții.

Totuşi, cu ochiul lui format, călit în multe confruntări armate, Kohon înțelese destul de repede care este situația reală. Deşi prinşi la mijloc, invadatorii erau mult mai numeroşi şi deja forțau cu succes lărgirea cercului în care fuseseră închişi temporar. Nu păreau însă că ar vrea să şi iasă din el deocamdată, ci doar să lărgească frontul, astfel încât toate navele lor să poată participa la luptă.

Coclonul mai înțelese ceva ce i se păru foarte îngrijorător – văzând că înaintarea le-a fost blocată, invadatorii optaseră pentru angajarea totală în luptă. Trăgeau cu toate navele la intensitate maximă, aşa cum nu o mai făcuseră până acum. Efectele nu întârziaseră să apară: forțele Noii Galaxii nu mai trăgeau deloc, fiind obligate să-şi trimită toate resursele energetice în scuturi, iar unele nave-bază federale începuseră să fie cuprinse de flăcări, fiind retrase în spatele dispozitivului.

Coclonii aveau deja strategia pregătită. Mai aşteptau acum doar ordinul lui Kohon care veni imediat.

Crucişătoarele se îndreptară spre zona mai slabă a cercului, acolo unde rămăşițele celor două flote ale generalului Dalbos aveau nevoie disperată de susținere, iar navele-păianjen se infiltrară cât mai adânc printre dragoni pentru a paraliza navele din interior care nu puteau fi lovite eficient de către aliați.

*

Când îi văzu pe cei trei că se apropie cu platforma mobilă, Sal-Gal le ieşi în întâmpinare uşurat că misiunea sa de observare a lui Hantar s-a terminat.

- Gata, ați încheiat resetarea sistemului?, îi întrebă el. Ați ferecat Poarta? Totu-i în regulă?

- Am terminat totul cu bine în camera Seminței, dar nu am închis Poarta, îi răspunse Hina.

- De ce? Ați găsit conştiințele alea cu mucegai la gură de-atâta trândăvit şi ați lăsat să se mai aerisească, sau cum?

- Vom închide totul abia după ce...

- Aaa, da, scuză-mă! Uitasem că trebuie să băgăm la loc... măgarul rătăcit.

- Ce face Shakadra?, îl întrebă Zalmad. Nu şi-a revenit încă?

- Ba da. A încercat să mă amețească cu poveştile lui, după care s-a enervat pe ceva – nu ştiu de ce – şi a încercat să iasă cu orice preț de acolo. Pe la a patra tentativă a luat un fulger mai serios în freză şi trăznit a rămas. Poți să-i separi pe cei doi dacă sunt electrocutați?

- Da, bineînțeles, ți-am mai spus că nu contează în ce stare sunt.

Zalmad îşi scoase din nou suportul de comandă şi începu să opereze pe el. Se părea că ceva nu îi convine, deoarece se încrunta tot mai mult.

Hina îi observă starea şi se apropie de el citindu-i datele.

- Nu se poate!, exclamă ea

- Nu înțeleg, spuse şi el nedumerit. A fost sigur aici.

- Ți-a scăpat.

- Oare a reuşit... în el?

Mişcase puțin capul arătând spre Sal-Gal, dar Hina îl contrazise:

- Nu, nu îi percep prezența în Sal. Cel mai probabil a ieşit, nu ştiu cum, dar a ieşit înainte de a închide complet capcana.

- Ce se întâmplă?, întrebă Darh îngrijorat, dându-şi seama că ceva nu este în regulă.

Îi răspunse Hina renunțând să se mai uite la datele de pe suportul de comandă:

- Agoakaynul nu se mai află în capcană. Acolo este acum doar Hantar.

- Ei na?!, exclamă Sal-Gal mirat la culme. Păi unde a dispărut?

- Nu ştim. Am impresia că şi-a pregătit din timp o cale de ieşire din Hantar, iar acum se află pe undeva pe aici, în stare energetică. Altă variantă nu văd.

- Poate compromite sistemul de siguranță al Seminței?, întrebă Darh îngrijorat.

- Nu, nu poate, dar va fi nevoit să ocupe mintea cuiva cât mai repede, deoarece existența sa în stare liberă îl supune unui mare efort. Şi nici nu se poate îndepărta prea mult de complex.

- Dar a stat mult timp liber, până să îl întâlnească pe Hantar.

- Atunci şi-a creat cu migală un mediu de conservare în camera Seminței. Se va întoarce acolo doar dacă nu va avea încotro, dar cea mai mare dorință a lui va fi să rămână în libertate pentru a intra în mintea altcuiva.

- Ce este de făcut atunci?

- Trebuie să plecăm cât mai repede de aici astfel încât să îl păstrăm prizonier în complexul subtranscend. Probabil că el aşteaptă să reintre în Hantar – i-ar fi cel mai uşor, întrucât a mai fost acolo şi doar repetă protocolul de ocupare deja cunoscut – imediat ce vom anula capcana energetică, dar noi nu îl vom elibera pe Preşedinte. Vom reveni după câteva zile, timp în care el va fi nevoit să se întoarcă în camera Seminței. Acolo va fi mai uşor de capturat.

- Şi Hantar al nostru nu va muri de foame sau de sete între timp? Sau se trezeşte singur, vrea să iasă cu orice preț, şi este pârlit de un fulger prea enervat de insistența lui.

Hina îi răspunse lui Sal pe acelaşi ton grav:

- Nu. Capcana îl va ține în viață.

Lăsară totul aşa cum era şi se grăbiră spre ieşirea dinspre Bibliotecă. Zalmad folosea acum dispozitivul său pentru a-l localiza pe Agoakayn, în scopul de a preîntâmpina o eventuală tentativă a acestuia de a ocupa mintea vreunuia dintre ei. Hina avea propria ei protecție, dar ceilalți erau expuşi.

Ieşiră cu bine la suprafața planetei şi se îndreptară spre terminalul de transport. Voiau să plece de aici cât mai repede. Darh înregistră indicativul navei „Sherkan” şi aşteptă să se formeze sfera energetică. Dar nimic nu se întâmplă.

- Avem o defecțiune, spuse el către ceilalți. Nu se formează adresa.

Sal-Gal făcu o presupunere:

- Poate că la sosire, Hantar a stricat terminalul ca să nu mai poată pleca nimeni de pe planetă până când nu îşi rezolvă el problemele. Sau poate că ne-a închis culoarul de acces.

- Nu, îi răspunse fiul său. Terminalul funcționează normal, iar culoarul a rămas deschis. Alta este problema din câte îmi dau eu seama. „Sherkan” al nostru nu se mai află prin apropiere.

Apoi tot el continuă, cu vădită durere în glas:

- Corbii au capturat nava şi au plecat cu ea departe de aici.

- Fii liniştit, Darh, îi spuse Hina. Ți-am spus că nu i se poate întâmpla nimic rău Arainei.

- În plus, completă şi tatăl său, Corbii nu puteau conduce nava fără acordul meu. A putut pleca de aici doar prin voința Arainei, că doar ei i-am dat acreditarea de comandă. Mai bine iau legătura cu ea.

Sal-Gal îşi scoase diamantul su-eng şi îl apelă pe Sherkan. Putea să stabilească cu el o legătură audio simplă.

Erau cu toții nerăbdători, dar nu se primi niciun răspuns. Sal repetă de mai multe ori apelul, dar în zadar.

Zalmad găsi o soluție şi le-o spuse:

- Chiar dacă ne supunem unui risc, nu cred că avem altă alternativă decât să ne întoarcem prin Labirint, până acolo sub munte unde mi-am lăsat eu naveta. Cu ea ajungem la nava mea care se află camuflată pe orbita planetei.

Dar lui Sal-Gal nu îi surâdea ideea:

- Şi să-mi sară Agoakaynul în cârcă? Nu, mulțumesc! Abia ce am scăpat de el.

- S-ar putea, totuşi, să fie singura noastră soluție, îi răspunse Hina.

Încă se aflau într-o stare de indecizie când se activă diamantul lui Sal-Gal. El se grăbi să răspundă fiind foarte surprins să îl audă pe Baal Spaal:

- Te pot ajuta cu ceva, Sal-Gal? Mi s-a părut că vrei să realizezi o conexiune şi nu reuşeşti.

- Ce faci, bătrâne?, îi răspunse el cu o întrebare, bucuros că se poate baza pe cineva cunoscut. Te localizez prin apropiere. De ce eşti aici?

- Am venit în zona Transcendei ca să culeg informații suplimentare referitoare la criza pe care o parcurgem. Desigur, reprezint interesele Federației. Aş fi vrut să cobor pe planetă folosindu-mă de culoarul care este deschis prin scut, dar nu are cine să îmi asigure protecția la sol.

Sal-Gal îşi dădu seama că este mai bine ca Baal Spaal să nu afle ce se întâmplă cu adevărat pe Transcenda şi de aceea îi spuse:

- Nu ai cum să cobori. Eu nu am niciun toiag disponibil ca să te protejez. De fapt, nici nu ai mai avea ce face aici. Chiar şi noi vrem să plecăm. O să vă explic eu totul altă dată, că acum sunt cam grăbit.

- Cu cine eşti acolo, Sal-Gal?

- Cu Hina şi Darh, pregăti el o minciună credibilă. În privința soției mele, totul a fost o alarmă falsă. Hantar şi-a dat seama de eroare şi m-a trimis aici, unde o închisese el, ca să o eliberez. Ceea ce am şi făcut, împreună cu fiul meu.

- Hantar unde este?

- E pe-aici pe undeva, dar acum are treburile lui legate de invazie. Dacă îl apelezi, s-ar putea să nu aibă timp să-ți răspundă.

- Da, înțeleg, mai ales că luptele principale se poartă pe direcția Transcendei. Cu cine voiai să iei legătura?

- Cu Sherkan, dar nu ştiu de ce nu îmi răspunde.

- Trebuie să foloseşti conexiunea de mare distanță. Nava ta a părăsit zona în mare viteză, nu cu mult timp în urmă.

- Eşti sigur? Ştii cumva şi încotro a luat-o?

- Sunt foarte sigur, deoarece credeam că eşti la bordul ei şi mă pregăteam să iau legătura cu tine. A plecat într-o direcție necunoscută.

- Totuşi, dacă prelungeşti foarte mult direcția asta, chiar nu dai de nimic important?

- Aşteaptă puțin! Dacă îi prelungesc direcția actuală..., teoretic poate ajunge..., doar o secundă... Mda, poate fi doar o coincidență, dar se îndreaptă direct spre Pământ. Desigur, o poate lua în altă parte în orice moment.

Auzindu-l pe Baal Spaal, Hina, care se îndepărtase puțin pentru a nu fi afectată de energia diamantului, se apropie acum de Zalmad, scrise un text pe dispozitivul său portabil, apoi i-l duse soțului ei invitându-l să îl citească. În acelaşi timp îi făcu semn că este ceva foarte important.

Sal-Gal citi şi se conformă imediat fără să mai ceară explicații. În consecință îi spuse lui Baal pe un ton fără echivoc:

- În cazul acesta, te rog să mă asculți cu atenție! Nu mai avem timp să detaliem discuția, dar trebuie să ai încredere în mine. Acum eu am ceva urgent de făcut. Te rog pe tine să anunți Flotele de apărare să abandoneze lupta pe direcția Transcendei şi să apere cu orice preț sectorul cosmic al Ortadei.

- Eşti sigur că este bine aşa? Crezi că planeta sacră nu mai are nevoie de apărare?

- Da, este bine aşa. Nicio armată de nave-dragon nu va putea penetra scutul Transcendei, însă zona Ortadei este foarte vulnerabilă.

- Bine, cum zici tu.

Hotărârea din glasul pământeanului îl convinse pe bătrân că acesta, ca şi la precedenta criză, deține informații mult mai vaste decât el referitor la ce se întâmplă în galaxie. Înainte de a încheia mai spuse ceva:

- Sal-Gal, mai avem o problemă. Plasa Marelui Dragon se reîncarcă.

- Da, ştiu şi asta. Deocamdată ignorați-o!

Rostise ultimele cuvinte uitându-se întrebător la Hina. Voia explicații pentru plasa energetică, dar soția sa îi neglijă cererea din privire. Imediat ce se întrerupse convorbirea între cei doi, ea le vorbi devenind de-a dreptul autoritară:

- Trebuie să facem o schimbare de plan. Zalmad, te rog să închizi orice culoar spre planetă şi să ridici nivelul de intensitate al scutului Transcendei la valoarea maximă. Ne vom întoarce prin Labirint, prin drumul dintre Porți şi vom pleca cu naveta ta. Vom anula capcana şi îl vom lua pe Hantar cu noi.

- Draga mea, protestă Sal-Gal, şi ne laşi să ni se băşice limba de curiozitate? Dă-ne o explicație!

Dar ea îi răspunse cu o întrebare:

- Ştii cumva cât de apropiată era relația dintre Hantar şi Araina?

- Păi, din câte am înțeles eu, ea a fost inițial omul lui de încredere. El i-a dat acreditare de securitate de nivel zero şi comunicau periodic. Dar pe urmă fata a trecut de partea noastră, sau cel puțin aşa a lăsat să se înțeleagă, deşi eu am fost la început suspicios. Crezi cumva că ea doar s-a prefăcut şi, de fapt, i-a rămas tot lui fidelă, ca să ne spioneze?

- Nu. Cred că, în momentul în care Hantar era pe punctul de a fi prins în cursă, Agoakaynul s-a transferat în mintea Arainei care se afla suficient de aproape. Dacă i-a dat acreditare de securitate de cel mai înalt nivel, lucru de-a dreptul excepțional pentru ea, înseamnă că a şi convins-o, printr-o viclenie, desigur, să realizeze împreună un canal telepatic de comunicare. Dacă s-a întâmplat asta, prin acel canal a evadat conştiința-lider. Shakadra a premeditat totul cu mult timp înainte şi cu mare migală, iar pentru moment a câştigat. Trebuie să îl capturăm cât mai repede.

- Mamă, spuse Darh în prag de disperare, vrei să spui că acum Agoakaynul se află în mintea Arainei?

- Altă explicație nu văd. Nu i-am simțit prezența în Labirint şi nici Sherkan nu avea de ce să plece spre Pământ. Trebuie să ne grăbim. Îl putem scoate mult mai uşor din mintea ei dacă nu îi dăm timpul necesar realizării conexiunilor sinaptice.

- Da, da, da, să ştii că ai dreptate, o aprobă Sal. Când era Hantar aproape prins în capcană, în agonia lui violentă, a rostit mai multe expresii printre care şi: „Ajută-mă, Araina!” sau ceva de genul ăsta., după care s-a liniştit dintr-o dată. Cred că atunci i-a intrat ei în cap.

- Da, cu atât mai concludent. Haideți să mergem!

*

Sal-Gal se temuse că „Sherkan” se va deplasa prin salturi hiperspațiale şi va fi imposibil de ajuns, dar Hina îl liniştise informându-l că decizia de folosire a salturilor nu a fost inclusă, dintr-o prudență confirmată acum, în comanda generală a navei. Deci, Araina nu putea beneficia de acest procedeu de deplasare.

Nava lui Zalmad Tax făcea salt după salt şi se apropia tot mai mult de „fulger”.

Stăteau toți cinci în sectorul de comandă. Transcendul era preocupat de navigație, Hantar părea foarte afectat de experiența pe care o trăise şi medita la lucruri numai de el ştiute, Darh era şi el cufundat în grija pentru prietena lui, iar Hina şi Sal-Gal se priveau insistent ca şi cum aveau foarte multe lucruri să îşi spună, dar nu era momentul potrivit pentru asta.

Dar Sal avea chef de vorbă şi, aşa în şoaptă, tot îşi abordă soția:

- Hina, nu ne-ar trebui un plan de acțiune? Când ajungem pe „Sherkan” ce facem? Parcă văd că vă veți lăsa nădejdea tot în mine. Şi eu ce să fac? Aha, ştiu! O să-i spun fetei: „Araina, ține-ți respirația până când măgarul ăla încăpățânat rămâne fără aer şi iese din tine behăind de spaimă!”. Oare cum o mai cheamă pe Araina?

- Parcă Araina 3.121.528.

- Da, bine, lasă că nu mă mai complic.

Spațienii adoptaseră un sistem mixt de identificare. Pe lângă numele literal, aveau şi un cod numeric – folosit mai puțin, de regulă doar în relaționările oficiale şi administrative – care era compus din mai multe simboluri. În cazul Arainei, prima cifră indica apartenența la Noua Galaxie, următoarele trei erau codul planetei sale natale, iar următoarele trei sau mai multe, după caz, reprezentau sectorul precis de înscriere în evidență.

Profitând de întrebarea lui Sal, Hina spuse cu glas tare ca să fie auzită de toți ceilalți:

- Cred că cel mai eficient mod de a acționa este să ne folosim de Hantar. Dacă eşti de acord, se uită ea spre Preşedinte, te vom învălui într-un câmp invizibil de

protecție care să îl împiedice pe Shakadra să se reinfiltreze în mintea ta. Vei merge singur la Araina şi îi vei cere Agoakaynului să te reposedeze, justificând evadarea ta prin faptul că noi te-am abandonat plecând în căutarea lui. Îi spui că ai ajuns la el cu o navă-fulger de a ta, învăluită în scutul nedetectabil. Va fi mult mai interesat să reintre în mintea ta prin care are mult mai multe posibilități de exprimare la scară galactică. Voi programa computerul să realizeze o capcană provizorie în care îl vom prinde atunci când el va încerca să realizeze transferul. Apoi îl vom transborda în globul energetic al lui Zalmad, după care el îl va duce cu nava sa pe Transcenda şi îl va reinclude în Sământa Răului. Apoi va închide Porțile şi astfel misiunea noastră se va încheia. Zalmad va rămâne pe Transcenda până la revenirea la posturi a Marilor Învățați.

- Draga mea, reacționă Sal-Gal, păi ce misiune să încheiem? Cu dragonii ce facem? Tu vrei să mâncăm întâi desertul, şi pe urmă ciorba să ne-o turnăm în cap!

- Vom rezolva imediat după aceea şi partea văzută a crizei, dar misiunea legată de Transcenda este acum prioritară.

Hina rostise cuvintele fixându-l cu privirea pe Hantar de la care aştepta un răspuns. El nu întârzie să-şi dea acordul:

- Da, voi face aşa cum ai spus.

- Şi dacă nu funcționează planul vostru, simți Sal-Gal nevoia să completeze, vă propun să-l folosim pe Împăratul coclonilor ca momeală. Îl aducem pe Comisar în preajma Arainei şi împuşcăm fata cu un impuls paralizant neletal sau altceva, în aşa fel încât Agoakaynul vostru să fie nevoit să iasă din ea şi să nu aibă unde intra decât în Comisar. Păi când o vedea ăla ce beznă e în mintea prietenului meu şi că

n-are loc acolo nici să strănute, după trei secunde caută singur globul-capcană ca să se refugieze în el. Şi când o ajunge în Sămânță, cred că se încuie pe dinăuntru şi înghite cheia. De ce vă uitați, măi, aşa?, că e o idee bună.

*

Generalul Galnis primise ordinul lui Baal Spaal de a rupe lupta şi dăduse deja dispoziții de deplasare spre Ortada. Îi informase şi pe aliații săi fără să le poată da prea multe detalii care să susțină schimbarea de strategie. Avea aproape o sută de nave-bază grav avariate şi alte vreo trei sute cu nevoi de reparații pe care le dispusese în eşalonul doi, pentru a le da timp să se refacă. El rămăsese la urmă având la dispoziție doar douăzeci de nave, pentru a supraveghea schimbarea de dispozitiv.

Forțele Noii Galaxii primiseră ordinele de retragere cu mare uşurare, întrucât erau aproape scoase din luptă, ele suportând, până în acel moment, cel mai mare efort de apărare.

Kohon nu înțelegea de ce se schimbă tactica de luptă a aliaților săi. Putea doar presupune că ceva anume făcuse din Ortada o planetă mai importantă decât Transcenda. El decise să rămână în urma tuturor şi doar să se îndepărteze puțin de câmpul de luptă, pentru a vedea ce vor face navele-dragon.

Invadatorii rămăseseră puțin surprinşi de schimbarea de atitudine a adversarilor şi încetară să mai tragă. Apoi se împărțiră în trei grupuri. Unul, format din aproape o mie de nave, continuă drumul spre Transcenda. Alt grup, cam de aceeaşi mărime, plecă spre Ortada. Celelalte nave, în jur de

trei mii de dragoni, mai rămaseră puțin pe loc, atât cât să se grupeze câte cinci, după care, conform tacticii deja cunoscute, se risipiră în toate direcțiile.

Atât generalul Galnis, cât şi Kohon, amândoi încă rămaşi în vechiul spațiu de luptă, se gândiră aproape în acelaşi timp la acelaşi lucru – cum vor mai găsi şi anihila forțele lor de apărare, toate aceste commando-uri inamice împrăştiate prin toate colțurile galaxiei?

*

Planul reuşise pe deplin, întocmai cum fusese gândit. Abordaseră cu discreție nava Sherkan, cu complicitatea computerului care fusese accesat printr-o modalitate subtilă pentru a se prelua comanda de către Hina care făcuse apoi cu uşurință toate cele necesare. O izolase pe Araina într-o incintă sigură şi crease acolo un câmp provizoriu de captură. Îi făcuse fetei, fără ştirea ei, o scanare cerebrală, printr-un procedeu doar de ea cunoscut, pentru a înregistra o amprentă a conştiinței-lider ce avea să îi folosească ulterior. Apoi, prin contribuția directă a lui Hantar, Agoakaynul Shakadra fusese prins în globul energetic.

Desfăşurarea evenimentelor avusese, totuşi, şi un incident, rezolvat până la urmă cu bine. Araina contaminată nu mai era fata aceea plăcută, cu aspect nevinovat. Cum îl văzuse pe Hantar, deschisese focul asupra lui cu arma de braț trântindu-l la podea. Noroc cu scutul individual invizibil cu care acesta era înzestrat. Intenția conştiinței-lider fusese aceea de a reintra în Hantar doar în momentul în care el ajungea într-o stare de inconştiență, tocmai pentru că se temea de o eventuală capcană. Dar se înşelase. Nu de

starea lui Hantar trebuia să se preocupe ea, ci de acel câmp provizoriu de captură care se activă imediat ce Agoakaynul încercase transferul. Imediat după Zalmad care intrase cu globul-capcană, dăduse buzna în incintă şi Darh care se repezise la fată prinzând-o în brațe exact în momentul în care ea se prăbuşea spre podea, având mintea răvăşită de solicitarea mult prea mare cu care o strivise conştiința-lider.

Zalmad plecase imediat cu viteză maximă spre Transcenda. Urma să transmită un mesaj de confirmare imediat ce Agoakaynul era închis pentru a doua oară în Sămânța Răului, iar cele două Porți cât şi intrarea în Labirint, sigilate în perfectă siguranță.

Tot Zalmad urma să se ocupe şi de apărarea planetei sacre, în eventualitatea că un număr de nave-dragon ar fi atacat Transcenda cu scopul de a elibera Sămânța. Hina nu avea nicio temere privind o eventuală nereuşită în această privință, deoarece resetarea sistemului de protecție al complexului subtranscend, revigorase şi funcționarea rețelei de generatoare ale scutului planetar.

În centrul de comandă rămăsese doar Hina şi Sal-Gal. Atât Hantar, cât şi cei doi tineri, Araina şi Darh, se retrăseseră în cabine pentru a se odihni. Fata chiar era epuizată de experiența traumatizantă pe care o trăise, cea ce îi oferise lui Darh prilejul ideal de a sta lângă ea fără să îl mai intereseze altceva.

Hina profită de intimitatea creată şi se apropie de soțul ei. Îl îmbrățişă cu drag şi cu o mare uşurare că misiunea reuşise. El îi răspunse cu un sărut destul de reținut – încă avea mintea plină de probleme nerezolvate care o vizau în modul cel mai direct pe soția sa.

Capitolul 12

TEST DE ÎNCREDERE

Ezitarea lui Sal-Gal de a-şi exprima tandrețea fu imediat percepută de către Hina care se simți nevoită să coboare brațele şi să se aşeze în fotoliul său. Îşi propti capul în palme, gândindu-se dacă nu cumva îi cerea prea mult soțului ei.

Dar el voia să profite la maxim de momentul lor de singurătate pentru a primi explicațiile mult aşteptate. Se aşeză în genunchi în fața ei, punându-i mâinile pe coapse şi privind-o cu nerăbdare. Din câte îşi amintea, era prima dată când stăteau atât de aproape unul de altul şi el se gândea la altceva decât la dragostea lor.

- Hina, îi spuse el ridicându-şi o mână pentru a-i mângâia obrazul, problema ta este pe cale să se rezolve. Mai trebuie să ne dea Zalmad o confirmare pentru o treabă ca şi făcută. Ce facem cu restul crizei? Din câte am frunzărit eu prin informațiile lui Sherkan, situația din galaxie este foarte gravă. Flotele noastre sunt făcute varză, iar dragonii voştri, nu numai că au luat cu asalt sectorul Ortadei, dar mulți dintre ei s-au şi împrăştiat peste tot şi ne amenință toate planetele. Cum şi cu ce să-i mai prindem pe toți? Ca să nu mai zic de faptul că, spre deosebire de data trecută, acum ei distrug tot ce întâlnesc în cale. I-ați scăpat complet de sub control.

- Nu sunt dragonii noştri.

- Nuuu?!! Dar ai cui sunt?

- Dragul meu, a sosit momentul să ne ocupăm şi de partea vizibilă a crizei noastre. Acum rolul tău devine foarte important.

- Că până acum am prins muşte! Păi dacă nu eram eu, cine te mai salva, cine ți-l mai aducea pe Darh, cine...? Dar hai că nu vreau să mă laud cu nimic, numai că sunt surprins de faptul că la început mă voiai plecat acasă, stând în afara problemelor galactice, iar acum mă pui să joc din nou rolul principal.

- Între timp planul nostru s-a schimbat.

- Daaa? Marele vostru Plan? Cine l-a schimbat?

- Tu.

- Eu?!! Hai, măi Hina! Înțeleg că sunt doar un paravan al tău, înțeleg că vă trebuie cineva pe care să dați vina dacă treburile ies prost, dar că vă schimb şi planurile, asta-i prea de tot. Cu ce vi le schimb? Cu lehamitea de muncă şi cu cheful meu de ducă?

- Înțelegerea noastră era ca tu să nu divulgi nimănui secretul meu. Dar i-ai spus lui Darh şi ținând-o lângă tine pe Araina, a aflat şi ea.

- Eeee, asta-i bună! Păi Darh şi-aşa trebuia să afle, că doar nu este atât de fraier încât să se fi lăsat înghițit de „şifonierul” ăla, fără să întrebe despre ce este vorba. Iar cu Araina a fost aşa, un concurs neaşteptat de împrejurări.

- Nu mă înțelege greşit! Nu te învinuim cu nimic. Pur şi simplu Planul inițial nu mai corespunde realităților actuale şi de aceea nu mai poate continua în aceiaşi termeni. Trebuie modificat, iar o prevedere principală a sa este ca tu să devii foarte important pentru următoarele momente.

- Hina, în urmă cu doar câteva minute voiai să mă îmbrățişezi, iar acum te pregăteşti să mă sacrifici – parcă asta prevedea anexa la Planul vostru.

- Da, dar acum mă întreb dacă mai am dreptul să îți cer ceva, după ce ai făcut atât de mult pentru noi.

- Cere-mi orice, dar dă-mi şi explicații, că altfel mor de curiozitate înainte de a vă termina voi treaba cu mine! Şi pe urmă o să spuneți: „Degeaba ne-am pus nădejdea în el, că n-a fost în stare.” . La capitolul „explicații” ai față de mine restanțe substanțiale.

- Nu îți dau nicio explicație până când nu rezolvăm câteva lucruri.

- De ce? N-am fost cuminte, nu mi-am băut lăpticul, sau ce manevre mai faci cu mine?

- Pentru că am nevoie de încrederea ta necondiționată.

- Of! Dacă pricep eu bine, tu vrei să-mi echivalez dragostea ce o am pentru tine, în încredere, iar cu încrederea asta să risc soarta galaxiei.

- Da.

- Mmm, uite, te iubesc, deşi ar trebui să o ştii deja, mai mult decât este importantă galaxia pentru mine. Dar te previn – asta înseamnă să mă pierzi tu pe mine înainte de a fi eu nevoit să sacrific oricât de puțin din ea fără să am dreptul.

- Ooo! Ai spus-o atât de frumos! Nu ți-aş merita dragostea dacă te-aş pune să sacrifici ceva pentru mine.

- Bine, dacă am căzut de acord într-o privință atât de delicată, atunci te ascult. Ce trebuie să fac?

Hina se ridică, îl prinse de o mână şi îl conduse la un pupitru secundar de comandă.

- Uite, îi spuse ea, ai aici o situație cu forțele galactice cărora le corespund anumite coordonate cosmice. Vreau să o trimiți, cu indicativul tău de identificare, către Consiliul federal, Forumul şi Comandamentul de apărare ale Noii Galaxii, cât şi liderilor cocloni, cu cererea venită din partea ta, ca toate flotele de luptă, de aprovizionare şi comerciale să se deplaseze în cel mai scurt timp la coordonatele care le sunt atribuite prin prezenta situație.

- Vrei ca toți să creadă că măsurile vin din partea mea.

- Da. Dacă ei se vor conforma, le va lua foarte puțin timp să ajungă în punctele stabilite, deoarece fiecare se află deja în apropierea lor. Situația mai prevede şi încetarea folosirii transportoarelor subspațiale pentru următoarea perioadă, până la noi precizări. Eşti de acord să o trimiți?

- Bineînțeles! Deci vrei ca eu doar să o trimit. Poftim, îmi înregistrez codul de identificare şi ating tasta de expediere. Altceva!

- Deocamdată aşteptăm.

Sal-Gal consideră că acum s-a ivit un moment prielnic pentru a-şi satisface cât de cât curiozitatea care îl măcina. Îi spuse soției sale, încercând să o ia pe ocolite:

- Dacă tot suntem într-un punct mort, nu poți să-mi spui măcar de ce voia Hantar munții Bucegi şi de ce Araina contaminată viza tot Pământul? Ce alt „borcan cu miere" se află acolo?

Hina îl privi puțin pe sub sprâncene ca şi cum i-ar fi zis: „Tot nu te laşi!", după care îi răspunse:

- În urmă cu zece mii de ani, o expediție transcendă a ascuns pe Pământ cea mai puternică armă a lor, ca o măsură de prevedere în cazul în care Rătăcitorii ar fi venit mai repede.

- Aaaa, deci noi eram planeta aia obscură şi amărâtă! Dar de unde ştia Agoakaynul chestia asta, presupunând că el voia să ajungă acolo şi nu Hantar sau Araina?

- Da, desigur, Shakadra voia să ajungă acolo pentru a controla arma sau pentru a o distruge în caz de eşec al planului său. El nu a ştiut inițial acest lucru, dar atâta timp cât l-a stăpânit pe Hantar, şi-a actualizat informațiile despre starea galaxiei, din toate sursele care i-au stat la dispoziție.

- Păi şi de ce Hantar nu a luat singur munții Bucegi? De ce mai avea nevoie de mine ca să cumpăr zona în numele lui? Mi se pare că se complica inutil.

- Planul Agoakaynului se baza pe crearea aparenței că în galaxie se desfăşoară totul pe baza vechilor determinări. Nu trebuia să atragă atenția sau să creeze suspiciuni celorlalți lideri galactici dând buzna pe Pământ, o planetă neimplicată, neinclusă în strategiile cosmice. Chiar şi ție ți-a servit un motiv fals – cum că ar vrea să facă în zona respectivă o bază de selecție a pământenilor pentru nişte

forțe speciale de luptă – căuta, de fapt, un pretext pentru a fi prezent acolo.

- În altă ordine de idei, excomandantul Flotei Alfa, acum o „minte rătăcită”, a rostit numele tău, în scopul de a mă atenționa.

- Nu am nicio legătură cu asta. Probabil a fost o manevră a lui Hantar de a mă invinui pe mine în fața ta.

- Dar tu ai vreo legătură cu...

- Să ne terminăm mai întâi misiunea!, îi stopă Hina curiozitatea. Vezi că primeşti nişte mesaje.

- Da, văd. Ați făcut ce-ați făcut şi v-ați dat iar toți la o parte, trimițându-mă tot pe mine în față la încasat pumni.

Sal-Gal afişă pe monitor toate mesajele primite şi le citi cu atenție. Apoi se întoarse contrariat către soția sa.

- Draga mea, îi spuse el cu un uşor reproş, uite ce-mi transmit liderii galactici şi şefii Flotelor! Cică, dacă facem ce le-am cerut eu, rupem aliniamentele de apărare, rămânem descoperiți şi ne paralizăm aproape întreaga activitate, lăsându-ne soarta la voia dragonilor.

- Da, ştiu. Transmite-le tuturor ceea ce crezi tu că este necesar să le spui!

- Tot pe mine mă pui, măi..?!

- Poți să renunți şi să contramandezi ordinul, sau poți merge cu încrederea până la capăt.

- Vaaaii, ce cârpă de şters praful faci din inima mea! Niciodată nu te-ai mai purtat aşa cu mine. Dar, bine, merg până la capăt, că doar fără încredere nu există dragoste adevărată. Şi ceva îmi spune că luăm în calcul aici şi dragostea ta pentru mine. Fii atentă ce le transmit înapoi! „Măi, nu mai comentați dacă vreți să trăiți! Faceți ce v-am spus eu!”

- Să sperăm că ai luat o decizie bună.

- Aaaa, păi nici tu nu eşti sigură?! Ce facem noi aici? Ne jucăm de-a prostul picând de fraier cu mine în dublu rol?

Hina zâmbi puțin, apoi îl şocă cu o altă replică:

- Nu îți aminteşti? Aşa prevede anexa la marele nostru Plan. Indiferent ce se va întâmpla, tu vei fi responsabil pentru tot.

- Eu, cel puțin, am o scuză – sunt un pământean nevinovat.

- Care poate deveni foarte uşor un pământean vinovat. După cum poți constata, forțele galactice îşi ocupă locurile indicate de tine. Bravo, i-ai convins! Te rog acum să îți înregistrezi din nou datele de identificare şi să atingi această tastă de comandă! Vei lansa astfel un semnal.

- Măi, Hina, tu râzi de mine? Şi semnalul ăsta ce mai înseamnă?

- Nu râd de tine, doar glumesc. După atâția ani petrecuți împreună, era şi timpul să mă molipsesc.

- Da, dar eu nu glumesc cu lucruri serioase. Tu parcă mă pui să scot limba la plutonul de execuție! Nu mi-ai spus de ce am trimis semnalul respectiv.

- Cred că o să afli foarte repede. Să aşteptăm puțin!

- Hai, cât aşteptăm, să îmi spui de ce l-ai „rătăcit" pe generalul Ramana. Tu ai fost ultima care a stat de vorbă cu el.

Sal-Gal înțelesese că Hina face cu el un fel de joc – periculos i se părea lui – şi se decise să schimbe şi el tactica. Pentru a o provoca pe soția sa la discuții, acum nu o mai întreba, ci o acuza.

Hina căzu puțin în plasa lui, devenind dintr-o dată serioasă:

- Eu nu i-am făcut nimic, dar când am discutat ultima dată cu el, l-am verificat discret şi mi-am dat seama că el era deja „rătăcit". Era o chestiune de ore pentru ca efectul să fie complet.

- Dar de ce l-ai iscodit pe Ramana cu privire la noua strategie de luptă a lui Hantar? Te-ai purtat atunci ca un veritabil spion al Rătăcitorilor.

- Hei! Ce încerci să faci cu mine? Să mă tragi de limbă? Pământean nevinovat, dar plin de tactici viclene!

Hina zâmbi din nou, amuzată puțin de nerăbdarea lui Sal-Gal, apoi continuă cu o explicație:

- Mă interesa noua strategie militară a Noii Galaxii pentru a înțelege intențiile lui Hantar în raport cu navele-dragon – dacă va riposta sau va pactiza cu ele.

În acel moment se activă diamantul su-eng. Era Baal Spaal care îl întrebă pe Sal, cu o voce foarte tulburată:

- Ce faci, Sal-Gal?

- Ce fac? Bine.

- Ai trimis un semnal de natură necunoscută în urma căruia plasa Marelui Dragon a început să se încarce într-un ritm alarmant.

- Plasa se încarcă alarmant??!!, sări ca ars pământeanul.

Apoi îşi dădu seama că trebuie să salveze aparențele şi spuse:

- Foarte bine! Asta am şi urmărit.

Se întoarse către Hina ridicând neputincios din umeri şi rugând-o din priviri să nu-l mai chinuie cu astfel de incertitudini.

Ea merse la un monitor din apropiere, îl întoarse spre el ca să îl poată vedea şi începu să scrie. În timp ce citea, Sal-Gal îi transmitea lui Baal Spaal prelucrând mesajul ca şi cum ar fi venit de la el:

- Bătrâne, nu te alarma! Flotele v-au fost grav afectate de luptele de până acum, în timp ce dragonii s-au împrăştiat peste tot, fără să le mai puteți face față. Dar acum, plasa energetică activată le blochează lor orice înaintare, îi privează de orice libertate de mişcare, sunt acum prinşi cu toții ca într-un năvod, oriunde s-ar afla. O situație ce devenise extrem de disperată, s-a transformat dintr-o dată în ceva perfect controlabil. V-am cerut să vă dispuneți toate flotele în anumite puncte aflate toate în zone sigure, pentru a nu interacționa distructiv cu rețeaua energetică.

- Dar de când ai tu, Sal-Gal, control asupra plasei? Şi cum ai făcut din ea un instrument de apărare, în condițiile în care i se atribuise o destinație ostilă nouă?

- Plasa nu este responsabilă de niciun rău la adresa noastră. Mai mult chiar, o folosim acum ca pe un mijloc de apărare. Sunt multe lucruri de explicat, dar nu avem timp.

- Ce urmează acum? Plasa îi va distruge pe invadatori?

- Asta-i o altă problemă. Profitați deocamdată de faptul că nu mai sunteți în pericol. Transmite-le tu, te rog, tuturor, să treacă la refacerera forțelor, la îngrijirea răniților şi la tot ce se poate face într-o perioadă de armistițiu!

Conexiunea se închise şi Sal-Gal se grăbi să ajungă lângă Hina. Îi vorbi entuziasmat de faptul că începe să înțeleagă unele lucruri:

- Deci de-aia se reactiva plasa? Ca se ne vină în ajutor. Cum de nu mi-am dat seama? Dacă ea aparține Marelui Dragon trimis de voi, era normal să ne fie

folositoare. Eu am perceput-o cu ostilitate deoarece am asociat-o cu apariția acelor nave-dragon invadatoare. Dar aici chiar că m-am poticnit cu priceputul. Sunt dragonii ăştia trimişi de Rătăcitori sau nu? Eu cred că, deşi seamănă, nu au nicio legătură cu cei trimişi de semenii tăi, Energeticii. Mă înşel?

- Dragul meu, îi răspunse Hina, tu ți-ai jucat rolul pe care ți l-am cerut. Acum este rândul meu să îți dau câteva explicații. În urmă cu aproximativ zece mii de ani au sosit în zona noastră cosmică mai multe Semințe ale Răului, toate trimise de Rătăcitori, pentru a pregăti terenul invaziei lor viitoare. Aveau densitatea de cam una la douăzeci de galaxii. Pe cea trimisă la noi ai văzut-o. O alta, cea mai apropiată de Calea Lactee, a intrat într-o galaxie aflată la aproximativ douăzeci şi cinci de milioane de ani lumină depărtare de noi unde a avut câştig de cauză în fața unei civilizații cu aspect monstruos, numită Moky, pe care a subjugat-o intereselor sale. În momentul în care o Sămânță pune stăpânire pe o galaxie, trimite către celelalte un semnal intergalactic de confirmare. Întrucât Sămânța venită la noi nu şi-a confirmat reuşita, a determinat o reacție din partea celei mai apropiate, care şi-a trimis trupele pentru a o pune în drepturile sale programate.

- Deci, dragonii ăştia nu sunt Rătăcitori veritabili.

- Nici pe departe. Sunt nave ale civilizației Moky venite aici pentru a elibera conştiințele din Sămânță.

- De aceea au atacat cu grosul trupelor Transcenda. Dar de ce au atacat şi Ortada? Aşa ca să distrugă capitala şi să ne paralizeze conducerea?

- Nu. Pe ei nu îi interesează Ortada, ci planetele aflate în acel sector, pe care sunt amplasate bazele de recuperare.

Vizau direct minţile rătăcite care urmau să fie suport pentru conştiinţele din Sământă.

- Deci dragonii voştri cu dragonii lor reprezintă doar o coincidenţă. Acum înţeleg că tot tu ai avut dreptate în privinţa momentului sosirii Rătăcitorilor. Hantar doar ne-a indus în eroare.

- Nu a fost o coincidenţă. În urmă cu doisprezece ani, Flotele Moky erau deja pregătite să plece spre noi şi, după cum s-a văzut, au ajuns mult mai repede decât am anticipat. Vorbitorii noştri au decis să aleagă forma de dragon, asemănătoare cu cea a invadatorilor care urmau să vină, pentru a vă crea vouă o stare de atenţie, de ripostă la acest tip de navă. Ca să nu aveţi nicio ezitare în a declanşa o apărare agresivă la sosirea lor, lucru care a reuşit în bună măsură, toţi considerând că galaxia este atacată de Rătăcitori. Şi lui Hantar i-ar fi venit greu să pactizeze cu nişte nave care purtau pe ele pecetea agresorului. De fapt, navele-dragon sosite acum, deşi asemănătoare ca formă, au o structură materială şi nu una energetică. Deşi au o mare putere de foc, sunt, totuşi, vulnerabile, ca dovadă că aproape două mii dintre ele au fost distruse fără a li se putea recupera structura.

- Acum să-ţi pun o întrebare firească. De ce Hantar nu a cooperat cu alde Moky ăştia, dacă aveau acelaşi scop, să elibereze Sământa?

- Ar fi fost un mare dezastru dacă s-ar fi realizat o astfel de alianţă. Din fericire, Agoakaynul Shakadra a găsit în Hantar suficientă ambiţie pentru a-şi dori să stăpânească galaxia de unul singur, dar s-a întâmplat şi ca civilizaţia Moky să fie una..., după cum ţi-am spus, monstruoasă, hidoasă ca aspect, bazată pe instincte primare, animalice.

Este singura civilizație rămasă din galaxia lor care, de-a lungul timpului, le-a nimicit pe toate celelalte, nelăsându-i nicio posibilitate de alegere celuilalt Agoakayn. Hantar nu a acceptat să se alieze cu o specie pe care a considerat-o inferioară şi de care se temea că îl va elimina şi va prelua controlul şi asupra galaxiei noastre.

- Înțeleg. Şi acum ce facem cu monştri prinşi în plasa voastră energetică? Nu degeaba Marele Dragon a întins plasa sa. Exact pentru momentul de acum.

- Da, nu degeaba. Navele Moky sunt în acest moment responsabilitatea voastră. Hotărâți singuri ce veți face cu ele. Ştii doar că noi dorim să ne implicăm cât mai puțin posibil.

- De aceea m-ai obligat pe mine să-mi asum responsabilitatea. Mă gândeam eu că voi trageți, pe întuneric, toate sforile galaxiei şi când se aprinde lumina, vă ascundeți toți şi rămân doar eu. Şi ceilalți ce să hotărască? Parcă văd că o să aştepte ca tot eu să iau o decizie, că s-au învățat şi ei să li se picure nectar în cioc.

- Atunci hotărăşte tu! Practic tu i-ai prins în plasă, deci tu să le stabileşti şi soarta.

- Eeee, aici mă pierzi de muşteriu dacă îți închipui că o să mi-i iau pe conştiință. Eu nu sunt dispus să omor pe nimeni, nici chiar indirect. Dacă ar fi după mine, le-aş da drumul, aşa monştri cum sunt ei, dar cu condiția să plece imediat acasă la ei, la Moky-Moky.

Hina îl privi cu o strălucire în ochi. Se bucura că soțul ei doreşte o finalizare nonviolentă.

- Există o soluție, îi spuse ea, dar nu este foarte sigură. Când Agoakaynul a stăpânit-o pe Araina, nu s-a simțit confortabil într-o minte neîncăpătoare pentru

complexitatea sa şi îşi manifesta unele vulnerabilități. Aşa am reuşit să-i copiez o anumită amprentă energetică, doar să o copiez, nu să o reproduc, în numele căreia pot trimite un mesaj invadatorilor, cerându-le să plece, pe motiv că liderul Seminței venite la noi deține controlul galaxiei.

- Şi crezi că or să te creadă, după ce Hantar s-a apărat atât de agresiv în fața lor?

- Tocmai că nu o să trimit mesajul în numele lui Hantar pe care ei îl percep ca fiindu-le potrivnic, ci în numele Arainei, noua gazdă mai cooperantă. Mizez şi pe faptul că aceste conştiințe care îi stăpânesc pe Moky şi-au degradat complexitatea fiind nevoite să păstreze strictul necesar pentru a încăpea în nişte minți insuficient de cizelate.

- Aaaa, sunt venite şi conştiințele cu ei?!

- Au venit în număr mare cu speranța că vor ocupa minți mai evoluate.

- Şi ce le-ar face să renunțe? Aha, mizezi pe faptul că au devenit între timp, monstruos de proaste.

- Dacă îi convingem că Agoakaynul Shakadra deține acum controlul, ele nu vor mai avea dreptul de a se amesteca în programul Seminței din galaxia noastră.

- Va fi ca şi cum le-am da acel semnal intergalactic de confirmare.

- Exact.

- Dar, dacă îmi aduc bine aminte, Zalmad spunea că odată demult, Cristalul Soarelui a trimis, totuşi, un mesaj de confirmare sau cam aşa ceva...

- A fost cu totul altceva. Cristalul a trimis doar un semnal de poziție spre Rătăcitori, pentru a le localiza mai exact galaxia noastră. Confirmarea de care vorbim acum se referă strict la reuşita planului Seminței de a pune stăpânire pe zona ei de interes.

- Da, înțeleg, sunt două lucruri diferite. Hai să revenim la Moky! Dacă nu vor să plece, tunurile pe ei! Dar conştiințele astea ale Rătăcitorilor, cum sunt, Hina? Cum rezistă în stare liberă? Sunt energetice ca voi?

- Nu sunt ca noi şi nu rezistă în stare liberă. Sunt de fapt nişte înregistrări, nişte copii ale conştiințelor unor Rătăcitori. E puțin mai complicat. Ei au două componente mentale. Una primară, dobândită biologic, unică şi vitală, esențială pentru ei, cea care îi defineşte ca entitate individuală şi alta artificială, extinsă, comună, recuperabilă. Prima are suport cerebral, dar se poate înregistra, până la un anumit nivel de profunzime, într-un alt suport biologic, alt creier suficient de încăpător, fie, doar într-o formă superficială, pe un suport artificial. Cea de a doua se înmagazinează numai pe suporturi artificiale de înregistrare, ataşate creierului. Îți spuneam odată că ei sunt o combinație între inteligența biologică şi cea artificială. Conştiințele din Sămânță sunt înregistrări ale unor conştiințe primare restrânse, imprimate pe suport artificial. Nu pot exista în stare liberă decât atât cât să se facă transferul pe un suport biologic. Excepție face conştiința-lider care, cu un consum foarte mare de energie, poate avea o anumită autonomie în stare liberă, dar numai pentru faptul că are o structură optimizată, în sensul că s-a luat numai ceea ce era necesar pentru misiunea ei.

- Dar voi, Energeticii, puteți să stați fără suport?

- Nicio imformație nu poate sta fără suport. Avem şi noi suportul nostru energetic, foarte diferit de cel material. Noi folosim mult mai mult decât voi, Materialii, profunzimea Universului microcosmic. Ne stocăm informațiile, pe măsura acumulării lor, pe niveluri tot mai profunde ale...

- Da' ce noi ne folosim de profunzimea asta, că n-am auzit?

- Sigur că da. Şi subconştientul vostru se înfăşoară, până la un anumit nivel, pe spirala microuniversală unde încap, practic, informații fără limită. Tot Universul informațional poate încăpea acolo, aşa cum toată materia poate încăpea, aparent, într-un punct. Cel mai bun exemplu este cel al unei găuri negre – oricât de multă materie ar înghiți, rămâne tot cu dimensiuni microcosmice, un spațiu infinit de mic. Desigur, avem în vedere relativitatea fenomenului. Şi noi şi voi suntem structuri diferite ale aceluiaş Spirit.

- În fine, să revenim! Mi se pare periculoasă treaba cu Rătăcitorii ăştia. Să ne lăsați plasa energetică şi pentru când or veni ei!

- Ar fi aproape inutilă în fața lor. Rătăcitorii sunt foarte avansați tehnologic. Ei au nave-planetă în interiorul cărora țin captive găuri negre artificiale din care extrag cantități uriaşe de energie bombardându-le cu antimaterie.

- Atunci, lasă că-l trimit eu în fața lor pe nea Mitică al nostru, să le bombardeze răbdarea cu antiideile lui vărgate, să-i vedem cât le rezistă profunzimea microcosmică. Eee, noroc că nu mai apuc eu vremuri atât de viitoare.

- Nu se ştie...

- Auzi, Hina, şi de ce zici că au ăştia nevoie de o populație suport? De ce nu stau în cap la ei şi simt nevoia să plece pe la alții? Trăiesc prea mult şi se plictisesc de propriile lor tâmpenii?

- Tocmai ca să trăiască relativ veşnic. Atunci când un corp biologic se uzează, îşi transferă conştiința în altul tânăr.

- Vaaai ce paraziți ordinari! Ăştia sunt adevărați păduchi de interior!

- În timp ce am vorbit cu tine, am trimis mesajul de care vorbeam.

- Foarte bine. Acum să le aşteptăm răspunsul. Dar dacă nu vor dori să plece? N-avem ce le face, trebuie să scăpăm de ei într-un fel. Şi n-ar strica nici dacă am scăpa şi de conştiințele din Sământa noastră. N-or vrea alde Moky să le ia cu ei?

- Nu, nu or să vrea. Sământa de aici este programată să rămână în galaxia noastră.

- Îmi zicea Zalmad de ea că este indestructibilă, dar eu nu prea cred. Tu aveai ca plan de rezervă distrugerea Semințe prin eliberarea unei energii foarte mari. Deci, se poate. Eu chiar nu înțeleg de ce nu ați topit-o până acum. Tot pentru că nu vreți să vă amestecați? Păi nu vedeți că ne amestecă ea pe noi de nu mai ştim cum ne cheamă?

- Dragul meu, lucrurile sunt mai complicate decât par.

- Îmi închipui că sunt, dar trebuie, totuşi, avut în vedere că acele conştiințe sunt de fapt nişte copii, nişte înregistrări, nişte dubluri simpliste, din câte am înțeles. Nu omori pe nimeni dacă le faci să dispară. Este ca şi cum ai şterge un film din computer.

- Nu deții toate informațiile şi nu avem timp acum să detaliem. Poate altă dată.

- Bine, să nu uiți! Îmi închipui şi că datele sunt strict secrete. Eeee, dar ia stai, draga mea, că acum îmi dau seama! Noi am tot vorbit vrute şi nevrute fără să fim protejați de sferele tale energo-fosforescente de ecranare. Păi ce-am făcut? Cred că ne-au ascultat toți moşii şi băgăcioşii galaxiei. Parcă ziceai odată că toată lumea este cu ochii şi urechile pe noi.

- Nu pe noi. Doar pe tine.

- Chiar şi-aşa. Oricum, au aflat acum şi despre tine.

- Stai liniştit, Sal! Am creat în jurul lui „Sherkan” o bulă invizibilă de ecranare. Nu ne poate spiona nimeni şi, deci, nici nu mai este nevoie să ne ascundem în camera de relaxare.

- Totuşi, Hantar şi Araina sunt la bord şi cunosc deja o groază de amănunte delicate despre tine şi despre realitatea de dincolo de aparențe. Ce facem cu ei?

- Lor le voi şterge acele segmente de memorie care au legătură cu toate aceste secrete şi le voi armoniza informațiile astfel încât să nu li se creeze nicio suspiciune şi să-şi poată relua funcțiile ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat. În privința lui Hantar voi avea nevoie de ajutorul tău. Pentru Araina mă va ajuta Darh.

- Şi fiului nostru ce-i facem? La el trebuie să ştergi serios, că ține minte toate bazaconiile, după cum am observat.

- Darh este acum unul de-al nostru. Face şi el parte din Plan.

- Aha, deci pe el îl lăsăm neşters. Spune-mi cum te pot ajuta în privința Preşedintelui? Eu îți propun aşa: îl prind într-un moment de neatenție, sar pe el şi îl țin

imobilizat până când îi faci tu creierii, pateu. Să ai grijă când o sări Darh pe Araina! Să nu-i vină alte idei, apoi să-i fie milă şi să nu te mai lase!

Hina îl privi dojenitor, înțelegându-i lui Sal-Gal ironia subtilă. Apoi îi explică ce are de făcut:

- Vreau să îl inviți pe Hantar în camera de relaxare şi să îi comanzi computerului sferele energo-elastice de ecranare, sub pretextul că doreşti să porți cu el o discuție secretă. Rolul tău este să îl ții de vorbă până când voi acționa eu. Să nu te alarmezi! El va cădea într-o stare de inconştiență indusă. Vreau să îți păstrezi tot timpul aerul firesc, orice s-ar întâmpla, astfel încât Hantar să nu aibă nicio idee despre ce urmează să i se întâmple.

- Eeee, doar atât?! Lasă că îl țin eu de vorbă, iar dacă devine suspicios, o să-i induc chiar eu starea de inconştiență puțin mai devreme, cu un pumn hipnotic plasat în aura sa abdominală, că şi-aşa mi-a făcut nişte figuri, de nu mi-au trecut nici acum nervii pe el.

- Ei, nici chiar aşa! Nu uita că Hantar a fost stăpânit de Agoakayn şi că îşi va continua funcția de preşedinte al Noii Galaxii, ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat!

- Lasă, draga mea, că vii tu pe urmă şi-i ştergi din memorie şi... şocul hepatic dat de mine.

*

Baal Spaal se afla acum pe nava de comandă a generalului Dalbos.

Nu stătuse prea mult în preajma Transcendei. După plecarea lui Sal-Gal, despre care rămăsese foarte surprins că nu o percepuse prin senzorii navei sale, încercase să îl

localizeze pe Hantar prin intermediul diamantului su-eng. Constatase cu şi mai multă surprindere că cei doi plecaseră împreună.

Nu înțelegea de ce Preşedintele părăsise zona fără mini-flota sa de fulgere. Abia mai târziu urma să îşi explice acele două aspecte aproape bizare, prin convingerea sa că Hantar se afla oarecum în subordinea provizorie a lui Sal-Gal.

La primirea situației transmise de pământean, îşi întări convingerea că acesta joacă din nou rolul principal în galaxie. Insistase pe lângă toți factorii responsabili să se conformeze cererii, lucru obținut cu uşurință, având în vedere notorietatea lui Sal-Gal în materie de rezolvat crize cosmice.

Observase că acel mesaj de dispunere a forțelor la anumite coordonate spațiale includea şi aducerea navelor-fulger rămase lângă Transcenda, pe o poziție de aşteptare, mai apropiată de Ortada, fapt ce îl linişti într-o anumită măsură – însemna că ceea ce se produsese pe Transcenda, se încheiase cu bine şi nu mai era nevoie de prezența unor forțe de luptă acolo.

Activarea plasei energetice îi crease în primă fază o mare nelinişte, dar discuția cu Sal-Gal fusese revelatoare.

Acum Baal Spaal se gândea că deşi lucrurile par a fi sub control şi că evoluează spre o rezolvare favorabilă lor, era totuşi nelămurit de faptul că nu ştia prea bine sub al cui control sunt. I se părea inadmisibil ca o criză de o asemenea amploare să se desfăşoare fără ca el să fie la curent cu toate evenimentele şi fără să aibă explicații plauzibile pentru ce se întâmplă. Constatase cu neplăcere că nici ceilalți lideri politici sau militari ai galaxiei nu ştiau prea multe. Şi

pentru că nu putea lăsa soarta atâtor ființe doar în mâinile a doi inşi, Sal-Gal şi Hantar, îşi propuse ca în cel mai scurt timp posibil să inițieze desfăşurarea unei întruniri restrânse a şefilor galactici pentru a se analiza în profunzime cele întâmplate.

Armistițiul actual i se păru lui Baal Spaal un moment prielnic pentru pregătirea unui astfel de act atât de necesar. Îşi făcu în minte o listă cu cei pe care urma să îi contacteze. Nu lipseau din ea membrii Consiliului federal, cei trei lideri cocloni, şefii de comisii din cadrul Forumului şi comandanții flotelor de luptă. În funcție de cum decurgeau lucrurile, puteau participa şi Sal-Gal şi Hantar, dacă binevoiau, ei având cuvântul cel mai greu de spus într-un astfel de cadru. Baal Spaal se gândea că, din păcate, cei doi, deținând informații de primă mână, par să facă parte dintr-o altă sferă de influență, nemaifiind interesați să le împărtăşească celorlalți cele ştiute numai de ei. Dar bătrânul federal avea un as în mânecă şi se baza pe el.

Capitolul 13

CONFRUNTAREA CU NECUNOSCUTUL

Sal-Gal stătea în fața lui Hantar şi nu ştia cum să înceapă. Îl invitase în camera de relaxare – după cum stabilise cu Hina – pentru o discuție secretă ce constituia doar pretextul pentru acțiunea de ştergere a memoriei Preşedintelui în părțile ce vizau identitatea reală a soției sale.

Comandase sferele energo-elastice şi le încărcase cu câmpul de ecranare.

Îl rugase pe Hantar să ia loc într-unul dintre fotoliile create de computer şi se aşezase şi el în fața lui. Acum trebuia doar să îl țină de vorbă.

- Domnule Preşedinte, îl abordă el cu prudență, neştiind cum mai este Hantar necontaminat, vreau să facem aici, în secret, un schimb de informații. Ce ți-a făcut conştiința-lider? Te-a chinuit, te-a enervat? Îți venea să țipi, dar nu puteai, sau cum? Mai erai conştient, te-mpotriveai sau te purta după ea ca pe-o carapace inutilă de țestoasă? Cum a decurs treaba?

- Am fost tot timpul conştient de ce mi se întâmplă, dar nu m-am putut împotrivi. Când îmi impuneam să am câte o inițiativă, conştiința-lider se opunea, iar dacă rezistența mea era foarte puternică, ea opta pentru pista aleasă de mine, dar făcea în aşa fel încât totul să iasă în avantajul ei.

- Ce „rezistență foarte puternică” spui, domnule, că a făcut aia ce a vrut cu tine! Te-a dus de nas pe unde a vrut, ca pe o găină mioapă. Când zici că te-ai împotrivit, că numai pe mine ai vrut să mă omori de câteva ori?! Hai, în fine, că nu mai contează acum. Zi-mi de mințile rătăcite! Cum făcea ea din oameni, „castraveți”, fără să ne prindem noi?

- Nu pot să ştiu foarte precis cum făcea, deoarece eu eram doar un asistent neputincios. În principiu, lua informațiile din creierul victimelor şi le stoca pe diferite niveluri de profunzime ale microuniversului, folosindu-se de spirala spirituală a fiecăruia. Desigur că se întâmpla aşa deoarece...

- Că tot a venit vorba, nu-l lăsă pământeanul să-şi termine ideea, fiind preocupat mai mult de a trage de timp, alde nea castravete ăştia îşi vor mai reveni vreodată, sau o să-i ții aşa în hibernare, de frică să nu te recunoască?

- Sunt două aspecte diferite. Îşi vor reveni în totalitate, dar progresiv, beneficiind de o terapie specială pe care voi încerca să o pun eu la punct pe baza celor aflate în calitatea mea de observator. În privința cealaltă, nu cred că ar fi cazul să speculăm...

Sal-Gal nu îl mai urmărea pe Hantar. Îl lăsase să vorbească, în timp ce el se uita undeva deasupra lui unde se forma un inel de lumină care cobora încet spre capul Preşedintelui. De fapt, păreau două inele suprapuse, unul ce emana o lumină roşie, difuză, în partea de jos şi altul cu o tentă albastră, deasupra.

Observându-i privirea pământeanului, Hantar avu tendința de a se uita şi el în sus, dar Sal-Gal îl opri la timp, spunându-i:

- Hai, domnule Preşedinte, explică înainte, nu te mai uita pe pereți, că sunt foc de curios!

În secunda următoare cercul de lumină se lăsă rapid până pe umerii lui Hantar, iradiindu-i capul cu lumina roşie devenită dintr-o dată mai intensă.

Hantar se lipi de speteaza fotoliului părând că s-a cufundat într-un somn profund, spre uşurarea lui Sal-Gal. Dar imediat după aceea, inelul se ridică, se întoarse cu o sută optzeci de grade şi îi făcu acelaşi lucru şi lui, printr-un impuls de lumină albastră.

Aproape imediat după aceea, din centrul de comandă, Hina îi comandă computerului să ia curs spre o direcție pe care o planificase cu puțin timp înainte, acțiune determinată de o anumită informație sosită la ea dintr-un anumit punct galactic.

*

Când se dezmetici, Sal-Gal avu în primă fază un sentiment de revoltă. Se gândi că este inadmisibil ca Hina să-i şteargă şi lui memoria, după câte a pătimit el pentru ea, pentru galaxie şi pentru îndeplinirea marelui Plan al semenilor ei. Dar imediat îşi dădu seama că el are în continuare totul în minte, că nu i s-a şters nimic. Pecepea, totuşi, o stare de disconfort. Parcă alții îi ocupaseră creierul şi îi cotrobăiau prin gânduri.

Se uită în jur. Se afla tot în fotoliul din camera de relaxare, iar Hantar zăcea inconştient, rezemat de spetează, în poziția în care îl văzuse ultima dată. Sferele nu mai străluceau şi erau mult mai puține, doar cât să acopere podeaua. Deşi îşi simțea capul greu şi avea senzația că mintea îi este angrenată, fără ştirea lui, în complexe activități subconştiente, făcu efortul să se ridice. Reuşi cu greu şi se întoarse spre uşa care tocmai se deschisese.

Cum o văzu pe Hina intrând, se repezi spre ea revoltat, lovind în stânga şi-n dreapta baloanele din jurul său, ridicându-le până în tavan. Apoi o abordă fără să-şi ascundă iritarea:

- Păi bravo, măi, aşa ne-a fost vorba?! Ai vrut să mă ştergi şi pe mine, dar n-ai reuşit. Crezi că eu mai sunt prostul de altă dată ca să faci tu ce vrei cu mine?

- Dragul meu, îi răspunse ea prinzându-l cu brațele pe după gât în încercarea de a-l îmbuna, nu am avut nici cea mai mică intenție de a-ți şterge ceva. Te rog să mă asculți! Am din nou nevoie de tine. Conştiințele venite din galaxia Moky m-au anunțat că nu vor să plece decât după ce vorbesc cu liderul Seminței de la noi. Cred că încearcă să se asigure că aici lucrurile sunt sub controlul lui Shakadra.

- Păi, nu le-ai trimis mesajul acela?, întrebă Sal mai calm. Sau au făcut mofturi?

- Nu l-au acceptat în forma trimisă de mine. Vor să vorbească față în față.

- Şi cum pot să te ajut eu? Cumva vrei să o conving tot eu pe Araina să accepte întâlnirea? Fata şi-ar cam risca viața într-o astfel de misiune şi nu cred că am eu inimă să o trimit cu bună ştiință acolo. Mai bine pune-l pe Darh să-i spună între două săruturi: „Dragă, nu te vom uita niciodată.”!

- Nu. Vreau să mergi chiar tu acolo.

Sal-Gal avu o reacție ca de explozie reprimată în ultima clipă. Apoi spuse:

- Aş fi bubuit de uimire, dacă nu mi-ar fi fost teamă că îl trezesc pe somnorosul de Hantar. De ce să merg eu? De ce tot eu? De ce fac numai eu treburile grele şi murdare în galaxia asta? Da' cine crezi, măi Hina, că sunt eu? Trăgaciul armei transcende ascunse pe Pământ?! De ce nu merg cei doi care au fost posedați şi au experiență, sau alții mai pricepuți în ale negocierilor? Sau de ce nu punem tunurile pe monştrii ăştia, dacă tot i-am prins şi nu mai au unde să fugă? Aşa vom rezolva definitiv problema, fără riscuri inutile.

- Din mai multe motive. În primul rând, chiar tu ai spus că nu îți poți asuma uciderea lor.

- Păi nu mi-o asum eu, dar îl chem pe Jan al meu şi-i „asumă” ăsta, de le iese monstruozitatea prin blană şi ajung nişte drăgălaşi, de o să-i ținem în poală!

- Ar fi inutil. În galaxia Moky sunt pregătite alte flote pentru a ne invada în cazul în care nu vom convinge conştiințele venite aici că Shakadra deține controlul

galaxiei noastre. Tu eşti singurul care poți juca acest rol. Hantar nu prezintă credibilitate după ce a luptat împotriva lor, iar Araina este prea vulnerabilă pentru a putea fi convingătoare.

- Eeee vulnerabilă!! Dar când sare pe pereți ca o capră de munte şi aruncă flăcări din brațe? Am dogorit eu vreodată altfel decât făcând febră?

- Te rog, ascultă-mă până la capăt! Tu, în schimb, eşti singurul care te poți baza pe ajutorul meu. Ți-am activat o fereastră de comunicare şi vei avea senzația că eu sunt tot timpul alături de tine. Te-am înzestrat şi cu amprentele de posedare ale lui Hantar şi Arainei ca să se creadă că Agoakaynul vorbeşte prin tine. În plus, tu eşti singura persoană materială din galaxia noastră căreia eu am voie să îi acord protecție mentală nelimitată, astfel încât nicio conştiință a Rătăcitorilor să nu poată intra în tine. Dragul meu, ştiu că îți cer foarte mult, dar eşti singurul care poți îndeplini o astfel de misiune şi trebuie să o duci la bun sfârşit înainte ca invadatorii să ceară ajutor acelor flote pe care le au deja pregătite să ne atace. Aş fi mers eu în locul tău, dar pe mine m-ar percepe până la urmă ca fiind un Energetic şi totul ar fi în zadar.

- Eu încerc să te înțeleg, dar am fi putut lua decizia asta împreună. Nu îmi place să fiu pus în fața faptului împlinit.

- Iartă-mă, Sal, dar suntem într-o mare criză de timp. Am primit mesajul de refuz şi am profitat de momentul ştergerii memoriei lui Hantar pentru a te înzestra şi pe tine cu amprenta lui. Apoi am sperat că mă vei înțelege şi că mă pot baza pe tine. Chiar dacă nu vei reuşi să îi convingi, îți

promit că te voi scoate teafăr de acolo. Totuşi, vreau să ştii că poți să şi refuzi. Atunci ne va rămâne doar varianta războiului.

- Ce să mai refuz, că deja îi simt pe Araina şi Hantar cum îmi umblă de capul lor prin creier, iar pe tine cum îmi modelezi deja gândurile.

- Prezențele pe care le simți acum vor dispărea complet în câteva zile, iar eu nu îți voi influența nicio decizie, ci doar îți voi oferi toate opțiunile pentru a avea tu de unde alege şi a da replica cea mai potrivită.

- Oooofff!!!, măi Hina, cât trebuie să mai pătimesc pentru dragostea ce ți-o port? Bine, uite că accept, că şi-aşa nu mai am încotro, dar te rog să ai în vedere un lucru, dacă tot o să fii mental alături de mine! Ți-o spun în modul cel mai serios – dacă vrei ca misiunea să reuşească, te rog să-mi aminteşti, ori de câte ori mă vei vedea că sunt în dificultate, că o fac pentru tine! Crează-mi impresia că tu eşti în pericol şi că eu trebuie să rezist pentru salvarea ta! Altfel să ştii că la primul pericol îmi declanşez instinctul de conservare şi le fac monştrilor o stânga-mprejur, de n-or să priceapă cum de-am dispărut atât de repede.

Hina îl îmbrățişă vizibil uşurată.

- Bine, dragul meu, îi şopti ea bucuroasă, o să țin minte.

- Când trebuie să plec şi unde?

- Ne îndreptăm deja spre nava lor de comandă aflată în apropierea Ortadei. Vom ajunge foarte repede şi vei pleca imediat ce îți voi face eu un instructaj final.

- Cu Preşedintele ce mai facem?, întrebă Sal-Gal arătând printr-un gest cu capul spre Hantar. I-ai şters memoria? Ce mai ştie şi ce nu?

- Evenimentele petrecute în galaxie în ultima perioadă nu mai pot fi ascunse fiind cunoscute parțial de prea mulți inşi, de aceea Planul nostru prevede acum ca totul să se facă public – şi existența Seminței Răului şi contaminarea lui Hantar şi toate acțiunile noastre. Vor rămâne strict secrete existența Energeticilor, apartenența mea la ei şi rolul jucat de mine, care îți va fi atribuit ție cu ajustările de rigoare. De asemenea, toate influențele noastre de până acum – dragonii, plasa energetică, racolarea ta şi celelalte – vor fi puse pe seama transcenzilor, după cum am convenit cu Zalmad, căruia încercăm să îi păstrăm şi lui ascunsă implicarea. Vom mai discuta despre asta. Am şters din memoria lui Hantar şi din cea a Arainei ceea ce era necesar şi le-am armonizat informațiile, astfel încât ele să capete coerență.

- Pe Preşedinte îl mai laşi să doarmă? Ce se va întâmpla cu el?

- Nu îl mai las. Îl trezesc imediat. El o să-şi continue funcția ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Dă-i, te rog, impresia că ați avut o discuție fructuoasă!

Hina se întoarse spre Hantar încă inconştient şi îl atinse cu mâna pe frunte preț de câteva clipe. Când el deschise ochii şi îşi îndreptă spatele uitându-se puțin nedumerit în jur, Sal-Gal îi spuse cu un aer satisfăcut:

- Hai, domnule, că am avut o discuție pe cinste. Mă bucur că ne-am pus de acord.

Hina i se adresă şi ea:

- Domnule Preşedinte, m-ați rugat să vă anunț când ajungem în apropierea Ortadei. V-am pregătit o sferă energetică şi am anunțat la palat sosirea dumneavoastră.

Cancelaria prezidențială v-a comunicat că Forumul s-a întrunit şi vă aşteaptă.

- Foarte bine, răspunse el. Plec imediat.

Hantar se ridică şi ieşi pe uşă dornic să-şi continue misiunea sa de lider al Noii Galaxii. În urma lui, Sal-Gal o întrebă pe Hina:

- Dragă, da' nu cumva este încă interzisă folosirea transportoarelor subspațiale? Sau, fraierul, habar n-are că îl trimiți direct la dezintegrat în plasa energetică?

- Cum poți să crezi aşa ceva?, replică soția sa indignată de presupunerea lui, i-am stabilit un traseu care să evite plasa. Chiar şi „Sherkan" s-a putut deplasa pe un culoar protejat, ales de mine cu mare grijă.

- Eee, bravo! Fii grijulie, draga mea! Aşa o să am şi eu garanția că nu o să mă abandonezi în burdihanul vreunui Moky.

Hina îi oferi totuşi un zâmbet, deşi devenise brusc preocupată de ceea ce urma să se întâmple în perioada imediat următoare.

*

De la terminalul de transport Hantar merse direct în biroul său. Răspunsese doar formal la salutul celor din anticameră. Era foarte preocupat de multitudinea de probleme pe care le avea de rezolvat. O persoană atât de energică şi dominantă ca el simțea că a lipsit prea mult de pe Ortada şi avea impresia că timpul nu îi va ajunge pentru a recupera.

Se oprise doar câteva clipe în fața primei-secretare căreia îi ceru să îl contacteze pe generalul Dalbos şi să-i

ceară, în numele lui, un raport complet asupra situației forțelor de luptă.

Imediat după el intraseră în birou cei trei Corbi ai Nopții pe care îi chemase, în trecerea sa grăbită, de afară. Îi privi câteva clipe pe fiecare, după care le spuse:

- Raționamentele mele în ceea ce îi privesc pe Sal-Gal, Hina, Darh şi Araina s-au dovedit a fi eronate. Ei nu mai sunt acum adversarii noştri şi vă cer să vă comportați ca atare. Singurul nostru duşman este reprezentat de flotele de nave-dragon care ne-au invadat galaxia. Sal-Gal încearcă în aceste momente să negocieze plecarea lor, dar dacă nu va reuşi, noi vom fi obligați să continuăm războiul. Pentru a-l şi câştiga, însă, va trebui să fim uniți. Deoarece navele Rătăcitorilor sunt foarte puternice şi greu de distrus printr-o acțiune directă, mă gândesc să adoptăm şi o strategie alternativă care să constea în abordarea discretă a acestor nave şi atacarea lor din interior. Lucrez acum la o procedură de infiltrare la bord, bazată pe folosirea speculativă a canalului virtual creat prin scuturi de propriile lor globuri plasmatice. În altă privință, consider că voi sunteți ideali pentru astfel de incursiuni. De aceea vă ofer şansa de a vă reabilita imaginea în galaxie, renunțând la orgoliul vostru zonal, uzat moral de evenimentele pe care le trăim acum, şi luptând alături de noi pentru a ne salva viitorul comun.

Vreau să mergeți în teritoriul controlat de voi şi să discutați cu semenii voştri propunerea mea. Dacă acceptați, vă vom pune la dispoziție toată logistica necesară. Acum mergeți şi pregătiți-vă de plecare! Va trebui să aşteptați semnalul meu, deoarece, în prezent, plasa energetică face aproape imposibilă călătoria spațială.

Cei trei ieşiră din birou fără să scoată un cuvânt. Hantar spera să îi câştige de partea sa şi să-i angreneze în efortul de salvare a galaxiei. La urma urmei erau nişte luptători formidabili care ar fi făcut ravagii în rândurile inamicului, dacă ar fi reuşit să ajungă la bordul navelor acestuia.

Se lăsă îngândurat în fotoliu, dar numai pentru o clipă, după care sări în picioare îndreptându-se spre ieşire. Îl aştepta Forumul.

*

Din cauză că navele-dragon nu erau compatibile cu cele locale în privința modalității de transport, nu se putuse folosi o sferă energetică. „Sherkan” fusese nevoit să se lipească de nava-amiral Moky şi să deschidă o trecere în punctul de contact căruia îi corespundea o intrare în nava-dragon.

Sal-Gal păşise cu sfială în incinta care i se păruse nu numai stranie, dar şi morbidă şi înaintase cu paşi mici şi sacadați ce trădau contradicția dintre obligația de a înainta şi dorința de a o rupe la fugă înapoi.

Holul uriaş în care intrase avea un profil hexagonal cu colțurile uşor rotunjite, iar suprafețele neregulate păreau hidoase, ca şi cum o lavă murdară cursese pe ele şi se răcise, încremenind în forme bizare, dictate de hazard.

Totul i se părea grosolan, făcut „din topor”, iar când îl văzu pe însoțitorul său, înțelese şi de ce erau aşa.

Indivizii din specia Moky erau nişte uriaşi de peste trei metri, cu un aspect nemaivăzut de către pământean. Corpul lor vital se află în mijlocul organismului de la care

plecau opt membre păroase şi butucănoase dispuse în acelaşi plan cu axele corpului, dar care aveau libertate de mişcare într-un câmp destul de larg, dată de trei articulații cu dublă mişcare de îndoire. Toate membrele se terminau cu un fel de degete, patru la număr, opozabile două câte două şi țineau loc atât de mână, cât şi de picior. Ei puteau merge pe două membre, dar la nevoie, când erau obligați să grăbească deplasarea, pur şi simplu se rostogoleau ca o roată, trecând greutatea corpului de pe un membru pe altul, într-un cerc nesfârşit de paşi. Zona centrală era mai bombată pe ambele părți, cu mai puțin păr, fiind prevăzută cu patru ochi mari dispuşi în centru, câte doi pe fiecare față, înconjurați, pe ambele părți, de câte patru orificii din care unul mare care semăna cu o gură, iar celelalte, senzori de auz, miros şi un organ special ce îi caracteriza pe Moky. Ei nu aveau construcția obişnită de față-spate, ci dețineau două fețe care, însă, făceau cu rândul – când una era în repaus, cealaltă era de veghe şi invers.

Sal-Gal continuă să meargă pe holul slab luminat, neştiind de ce să se teamă mai mult – de pereții diformi care păreau că vor să curgă pe el şi să-l înece într-o mocirlă urât mirositoare sau de dihania monstruoasă din spatele lui, ca o stea de mare uriaşă ieşită parcă dintr-o groapă de gunoi a unei galaxii înapoiate.

Hina îl dotase cu un scut de forță portabil, invizibil în condiții normale, generat de un dispozitiv plat pe care îl purta pe piept şi îi implementase în minte o interfață de comunicare, un fel de program mental care să îl ajute să se înțeleagă cu indivizii din specia Moky. Acum îi repeta de la distanță că este foarte important să fie sigur pe el, să nu-şi

piardă echilibrul emoțional, să inspire siguranță şi un anumit grad de superioritate pentru a-i timora, a-i domina şi, în final, a-i convinge pe adversarii săi. Dar lui îi scăpă cu voce tare o replică adresată Hinei:

- Ehe, ce uşor ți-e ție să vorbeşti de-acolo din spatele lui Sherkan! Timorează-i tu pe cămilo-urangutanii ăştia ieşiți din mlaştinile Mumei-Pădurii! Tu nu-i vezi în ce hal arată? Parcă-s desenați de nea Mitică la beție!

Crezând că i se adresează lui, insul din spatele său scoase un fel de horcăit, apoi articulă câteva cuvinte de nedumerire.

Sal-Gal îndrăzni să comunice cu el încercând să-şi facă singur curaj, dar să şi urmeze sfaturile Hinei:

- Ce-ai grohoit, băi, zdrâmbule? Sper c-ai mâncat pe săturate azi-dimineață şi nu-ți vine să mă hăpleşti pe mine. Hai, du-mă mai repede la destinație, că mi se veştejeşte nasul de mirosul vostru!

Ajunşi la capătul holului, se opriră puțin, doar cât să se deschidă o uşă mare. Sal-Gal înțelese singur că trebuie să intre înăuntru şi nu ezită, zicându-şi că singura lui şansă de supraviețuire este să fie foarte hotărât şi curajos, acum ori niciodată.

Noua incintă era o sală mare, ca de şedințe, dotată cu douăzeci şi cinci de dispozitive ciudate, ca nişte cuiere în care stăteau agățați în poziție de relaxare tot atâția indivizi Moky. Dispozitivele respective erau dispuse în cerc, iar în mijlocul acestuia se mai aflau încă două. Unul era ocupat de un individ pe care Sal-Gal îl percepu ca fiind şeful tuturor, iar celălalt era liber. Presupunând că îi este destinat, pământeanul se apropie de el încercând să ia loc cumva.

Dispozitivul respectiv, având rol similar cu cel al unui scaun, era format dintr-un stâlp de susținere cu o bază groasă aplicată pe podea, pe care erau prinse două cercuri concentrice prevăzute cu suporturi pentru membre. Moky se prindeau pur şi simplu cu subsuorile şi coatele în aceste suporturi, de fapt nişte mânere, şi, rezemați de cele două cercuri, îşi găseau o stare de confort specifică configurației lor fizice.

Sal-Gal înțelese că lui îi este aproape inutil acel mobilier şi de aceea se aşeză cum putu, mai mult rezemat, de partea de jos a cercului exterior, pentru că pur şi simplu acolo era înălțimea optimă la care se putea el aşeza. Dar îşi dădu repede seama că aflat la acel nivel, toți ceilalți îl vor privi de sus şi nu îi conveni. Îşi schimbă opțiunea. Se cățără acum tocmai în vârful dispozitivului, stând cu fundul pe cercul mare şi cu tălpile sprijinite pe două mânere. Acum îi privea el pe toți de sus, ceea ce îi induse o stare puțin mai optimistă.

Cel care se afla în fața sa şi părea să aibă statutul de conducător, ridică un aparat şi îl scană cu fluxuri de lumină divers colorată. Hina îi transmise să stea liniştit, deoarece conştiința-şef face o investigație sumară, dorind să se convingă la modul general că Agoakaynul Shakadra se află în el.

„Păi nu se află!" îi răspunse el în gând, într-un mod reflex ce îl aduse în prag de panică de teamă să nu fie prins cu minciuna, dar se linişti treptat, pe măsură ce amprentele lui Hantar şi a Arainei veniră în prim-planul mentalului său. El le percepea ca pe nişte intruşi, dar era obligat să le suporte.

La un moment dat, conştiinţa şefă a expediţiei, cea care îl domina pe individul Moky din faţa lui, îi spuse cu un reproş aproape tunător:

- Nu te afli în corpul care ne-a trimis mesajul.

- Şi cu ce te afectează pe tine lucrul ăsta?, îi răspunse Sal-Gal încercând să fie cât mai ferm cu putinţă. Ce, nu poţi să stai agăţat în cuierul tău de grija mea? Am trei corpuri la dispoziţie şi mă schimb în care vreau.

- De ce ne-ai atacat?, continuă şeful cu acelaşi ton sever.

- Eu v-am atacat, măi, prietene blănos?! Cine pe cine a invadat?

- Noi am venit să te ajutăm să îţi eliberezi camarazii, dar tu ne-ai aşteptat la marginea galaxiei şi ne-ai lovit când eram vulnerabili.

Hina se grăbi să-i pună la dispoziţie o serie de argumente pentru a-l ajuta să dea un răspuns acceptabil, dar Sal-Gal nu mai înţelese nimic. Era mult prea bruiat şi de amprentele mentale ale celor doi, şi de tumultul de informaţii oferite de soţia sa, încât nu mai putea să reacţioneze normal. Se decise să facă abstracţie de aproape tot şi să meargă în principal pe logica lui. De aceea îi răspunse interlocutorului său inventând ceva cu care spera să îl pună în încurcătură:

- Am trimis o parte din flotele mele acolo, nu ca să vă atace, ci ca să vă întâmpine şi pentru a pune la cale un plan comun de acţiune, dar voi nu aţi răspuns semnalului meu „alfa-omega-beta 3” de prietenie.

- Ce semnal? Nu ştiu despre ce vorbeşti.

- Eee, nu ştii! Te faci că plouă cu aburi! Convenisem în urmă cu zece mii de ani, înainte de a ne despărţi, un cod de semne pe care îl ştim numai noi. Conştiinţa-lider a

voastră nu ți-a spus nimic la plecare? Te-a trimis la mine fără parola de recunoaştere, fără semnalul de prietenie, ca pe soldatul uituc? Şi-ați mai avut pretenția să vă primesc cu flori.

- Nu ni s-a dat nimic, dar nici nu cred că era nevoie, din moment ce nu ai lansat semnalul intergalactic de confirmare.

- Lasă, măi, nene, că eu am preluat puterea de doar câțiva ani, timp în care am pregătit populația-suport pentru a putea fi dominată. La voi a fost simplu, pentru că ați stăpânit nişte animale, dar aici lumea este mult mai complexă. Poate că din aceeaşi cauză ați şi pierdut multe informații – că nu v-au încăput în monştii ăştia care îşi țin creierul în burtă.

- De ce nu ai eliberat până acum conştiințele camarazi?

- Pentru că sunt epuizate după zece milenii de stat prizoniere. Le-am dat chiar zilele trecute o energie de refacere şi când vor fi revigorate, le voi da drumul ca bobocilor la iarbă verde.

- Dar de ce ai pregătit o populație-suport mai numeroasă? Vrem ca excedentul să ni-l pui nouă la dispoziție pentru a-l domina.

- Păi vezi?! Iată o dovadă clară de prietenie din partea mea! Chiar asta mi-a fost intenția. Să pregătesc o populație-suport şi pentru voi, ştiind că sunteți aduşi aici de nişte animale fără minte care vă obligă să gândiți prin stomacul lor. Dar acum nu se mai poate face nimic, deoarece camarazii mei, cum au aflat în ce hal ați ajuns voi, au şi dorit să domine fiecare cel puțin câte doi indivizi deodată, ca să nu piardă niciun strop de informație, aşa cum vi s-a

întâmplat vouă, de nu mai țineți minte prea bine nici de unde ați plecat şi nici ce trebuie să faceți.

- Avem toate informațiile inițiale încă înregistrate în Sonda Kadra.

- Lasă datele inițiale, că degeaba le aveți acolo dacă, de exemplu, acum nu vă puteți folosi de ele. Ia spune-mi, aşa de probă, ceva legat de ecuația finală a dominației galactice care face parte din misiunea noastră! Cum se determină, de exemplu, volumul cubului asimetric din componența cercului de populație deliberat preeliptic ce se comportă tangențial şi asimptotic la curba de sacrificiu a inflației economice galopante? Eee?, habar n-aveți. Păi ce spuneam eu că vi s-au redus prea mult facilitățile mentale. Deci, să nu mai lungim vorba. Galaxia asta îmi aprține în totalitate şi, conform convenției inițiale, voi nu mai aveți ce căuta aici. Sunt perfect îndreptățit să vă cer să plecați cât mai repede.

- Cum vrei să îi anihilezi pe Energetici?

- Eheeei, să fii sănătos! I-am pus deja cu botul pe labe. Dețin toate componentele Cristalului şi cu ajutorul lor îi țin la mare distanță.

- Îmi este greu să cred că deții controlul asupra lor. Rețeaua spațială care ne ține prizonieri este de sorginte Energetică.

- Nu este decât în aparență. Dacă te vei uita mai atent – nu ştiu dacă animalul pe care îl domini îți poate oferi atâta precizie – vei observa că are o defazare de o miime de sfert de pi pe doi. Practic, eu am preluat din tehnologia cu care au încercat ei să mă neutralizeze şi le-am modificat-o astfel încât să îmi fie folositoare mie. Am făcut din ea o armă cu dublu rol, apărare şi atac. Acum voi considerați-vă protejați de plasa mea energetică.

- Dar nu ne mai putem deplasa.
- Când vă veți decide să plecați definitiv din galaxia mea, o voi opri.
- Încă percep în glasul tău o atitudine ostilă față de noi. Ceva nu este în regulă cu tine.
- Bravo, măi! Şi sunteți voi în regulă care ați venit să mă atacați! Sunt încă ostil față de voi, deoarece continui să vă suspectez că vreți să mă înlăturați de la putere şi să păstrați galaxia asta pentru interesele voastre.
- Dar nu avem voie să facem aşa ceva. Ar trebui să ştii asta.
- Ştiu şi că nu ar trebui să mai fiți aici şi totuşi refuzați să plecați.
Se aşternu puțin liniştea, timp în care indivizii Moky se priviră în tăcere punându-se, parcă, de acord printr-un limbaj neştiut de pământean. După un timp, şeful lor spuse:
- Bine, vom pleca, dar înainte de asta convinge-mă definitiv că eşti de bună credință! Fii de acord să facem un schimb temporar de corpuri! Vreau să văd cum se prezintă lucrurile din punctul de vedere al gazdei tale.
Hina se grăbi să-i spună lui Sal-Gal că nu trebuie sub nicio formă să accepte aşa ceva, dar nu era nevoie de argumentele ei, el fiind deja în panică şi în căutare disperată de motive pentru un refuz categoric. Nici nu concepea să-i permită monstrului un asemenea lucru, de aceea spuse:
- Ce măi, ți s-a urât de blana ta? Nu sunt de acord şi nu o voi face. Tu eşti o conştiință simplă şi nu poți ocupa decât o minte arhivată.
- Şi asta este problema? Arhivează acum mintea gazdei tale! Doar eşti o conştiință-lider.

- Dacă înțeleg bine, îndrăzneşti să mă pui la încercare, de fapt, să-mi pui la îndoială calitatea?, se revoltă Sal-Gal în mod artificial, înțelegând că parcurge un punct culminant extrem de periculos din care simțea că poate să iasă cu bine doar printr-un tupeu nebun. Nu îmi arhivez gazda din simplul motiv că prin ea am posibilitatea să îmi actualizez toate informațiile acumulate în galaxie de-a lungul mileniilor. O gazdă inertă m-ar obliga să muncesc mult mai mult, aşa că mă folosesc la maxim de ea, eu având foarte mult de recuperat.

- Deci, refuzi.

- Nu numai că refuz, dar te şi acuz că prin această manevră aparent normală, urmăreşti de fapt să îmi iei locul şi să vorbeşti după aceea în numele meu, ceea ce ar încălca toate regulile convenției inițiale.

- Noi considerăm că, pe lângă logica pe care ne-ai expus-o, împotrivirea ta ascunde ceva ce nu vrei să ştim. Putem decide să te obligăm să accepți un schimb de gazde.

Era lucrul de care Hina se temea cel mai mult. Se gândea deja la soluția de urgență prin care să-l scoată forțat pe Sal de acolo, renunțând astfel la orice speranță de încheiere paşnică a întâlnirii, mai ales că pe el îl percepu dintr-o dată foarte panicat de o astfel de perspectivă, rămas fără replică şi în prag de paralizie volitivă. Îl înțelegea pe soțul său – nu era uşor să te expui de unul singur în fața unui asemenea pericol şi să mai încerci să îi faci şi față – dar trebuia neapărat să îl şi ajute, şi asta cât mai urgent cu putință. Totuşi, se gândi că merită să mai încerce un singur lucru înainte de a-l scoate de acolo, cu speranța că ar putea evita războiul devastator ce ar fi urmat. Îşi făcu loc cu mare greutate prin starea de spirit bulversată a lui Sal şi îi spuse

că trebuie să lupte pentru ea; nu pentru galaxie, nu numai pentru el, ci în primul rând pentru ea şi pentru dragostea lor. Îşi încheie gândul-mesaj cu un strigăt de ajutor: „Iubitul meu, luptă pentru mine!”.

Spre surprinderea plăcută a Hinei, stratagema avu un efect mai mare decât ar fi crezut. Sal-Gal îşi redresă poziția pe suportul pe care se cocoțase şi din gârbovit de spaimă deveni dintr-o dată falnic şi arțăgos. Îi strigă interlocutorului său pe un ton ce nu admitea nicio replică:

- Băi, ... Blană-degeaba, tu îndrăzneşti să te legi de Hina? Ai tupeul să o ameninți în fața mea? Cu ce crezi că mă poți speria? Cu creierul tău din fundul burții?

- Cine este Hina şi ce implicație are ea aici?, întrebă nedumerit insul din fața sa.

Sal-Gal îşi dădu seama că rostise cuvintele ca o reacție reflexă a sa la intervenția mentală a soției sale, dar prinsese deja puțin curaj şi se decise să joace în continuare pe aceeaşi carte:

- Puteți afla cine este Hina, dacă țineți neapărat, dar ar fi ultima voastră imagine recepționată din mediul înconjurător. Aşa că, mai bine renunțați la curiozitate şi alegeți să vă conformați regulilor inițiale. Când or să ajungă aici Rătăcitorii, n-or să privească cu ochi buni încercările voastre de a mă intimida şi de a mă deposeda de drepturile mele legale.

Conştiința-şef nu mai spuse nimic, dar lansă către Sal-Gal un fascicul invizibil de raze prin care intenționa să îi facă un fel de radiografie mentală de mare sensibilitate în urma căreia să se poată convinge definitiv dacă Agoakaynul Shakadra este prezent în sală.

Hina se aştepta la aşa ceva şi era pregătită să reacționeze. Nu numai că dădu confirmarea prezenței conştiinței-lider printr-o manevră mentală de inducere de date artificiale amplificate, dar folosi şi canalul realizat de fasciculul de raze pentru a-i transmite în mod subtil conştiinței, convingerea în adevărul aparent.

Reacția nu întârzie să apară. Conştiința-şef se desprinse din dispozitivul său şi spuse:

- Bine, vom pleca imediat ce vei întrerupe rețeaua de restricție.

Sal-Gal îi răspunse, mascându-şi satisfacția:

- Ajung pe nava mea şi o opresc. Aveți la dispoziție trei ore standard galactice pentru a intra în subspațiu şi douăzeci de zile standard pentru a părăsi galaxia. Cine rămâne sau se întoarce, devine inamicul meu.

Pământeanul se dădu jos, făcu un semn cu mâna de salut, de fapt o dovadă de uşurare că scăpase cu bine din cea mai grea încercare a sa, după cum o considera, şi se întoarse grăbit pe „Sherkan” fără să privească înapoi, dar cu teama că ceva sau cineva l-ar putea înghiți pe neaşteptate. Aici, Hina îl întâmpină nespus de bucuroasă. Îi sări în brațe extrem de încântată şi îl sărută cu pasiune ca într-un fel de descărcare nervoasă. Stătuse şi ea într-o mare tensiune.

- Ai fost magistral, îi spuse ea. Felicitări!

Capitolul 14

UNIUNEA VÂRSTELOR

Atmosfera de pe Darena tindea să revină la normal după ce musafirii, în majoritatea lor, plecaseră spre planetele de origine. Altădată Baza nr. 1 a Federației, adăpostind o întreagă flotă de luptă, acum devenise doar un teren neutru pentru discuții.

Baal Spaal alesese planeta lor de reşedință ca loc de desfăşurare a Conferinței post-criză din mai multe motive, dar în principal pentru a readuce Federația în prim-planul evenimentelor galactice. După părerea lui, societatea pe care o reprezenta îşi încheiase perioada de tranziție spre o

stare de generalizare a conexiunilor mentale realizate între membrii săi şi acum dorea să-şi recâştige importanţa cuvenită în societatea cosmică pe care o pierduse în ultimii ani ca urmare a ascensiunii fulminante a Noii Galaxii.

Totuşi existau voci în Consiliu, dar şi în masa de federali, care cereau ca Federaţia să rămână retrasă, să-şi perfecţioneze sistemul de organizare mental şi să nu se deschidă spre celelalte centre de putere galactice care le-ar putea periclita evoluţia.

Dar Baal Spaal înţelegea că deşi nu trebuie să se amestece cu ceilalţi, societatea lor este obligată să menţină contactul cu ei pentru a putea beneficia şi a fi la curent cu toate descoperirile şi evenimentele produse în galaxie.

La Conferinţă participase un număr mult mai mare de persoane decât îşi propusese iniţial bătrânul. Veniseră toţi cei cu funcţii importante, până la rangul de lider de planetă, atât din Noua Galaxie, cât şi din Imperiul coclon, plus foarte mulţi reprezentanţi mass-media.

Le-ar fi trebuit luni de zile pentru a pune cap la cap evenimentele petrecute în ultima perioadă în galaxie şi mai ales pentru a înţelege logica desfăşurării lor. Noroc că preşedintele Hantar răspunsese cu amabilitate invitaţiei de participare şi lămurise cea mai mare parte a misterelor. Acum toată lumea ştia în linii mari ce se întâmplase cu Transcenda, cine îi atacase şi că totul revenise la normal prin resecurizarea Seminţei Răului şi plecarea de bună voie a invadatorilor.

Desigur că Hantar păstrase detaliile cele mai sensibile pentru o întrunire mult mai restrânsă care se desfăşurase doar în prezenţa sa, a membrilor Consiliului federal şi a celor trei lideri cocloni. Cu acest prilej el le vorbise mai pe

larg despre ce se întâmplase pe Transcenda în urmă cu zece milenii, cum se simțise sub influența conştiinței-lider, ce influențe exercitaseră transcenzii de dincolo de bara central-galactică asupra societății lor prin – după cum fusese el programat să creadă şi să spună – trimiterea dragonilor energetici pentru distrugerea cristalului nefast, crearea plasei cosmice de apărare sau construirea unei noi structuri galactice, mai eficiente în fața pericolelor din afară.

Şedința era pe sfârşite şi Hantar păstrase intenționat o frază de încheiere pe care o rosti acum în fața celor prezenți:

- Am regretul că Sal-Gal nu a participat la conferința noastră. Cu siguranță că punctul său de vedere ar fi completat tabloul evenimentelor prezentate de mine.

- L-ați invitat şi nu a dorit să vină?, întrebă Kohon vrând parcă să stoarcă şi ultimele informații deținute de cei prezenți. Credeți că are ceva de ascuns?

Îi răspunse Baal Spaal adesându-se, de fapt, tuturor:

- Sal-Gal a fost invitat, dar s-a scuzat că este prea obosit după toate cele petrecute în galaxie în ultimele luni şi doreşte să se întoarcă pe Pământ. Să nu uităm că tot el a dus greul şi acestei crize. Însă eu vă pot prezenta acum un punct de vedere indirect al său. O fac în acest cadru, deoarece cred cu toată convingerea că la nivelul nostru, al liderilor galactici, nu trebuie să mai existe secrete şi că un schimb informațional prompt, sincer şi la obiect ne va ajuta pe toți mult mai mult decât dacă fiecare şi-ar păstra datele pentru el. După cum am văzut şi chiar am simțit pe pielea noastră, galaxia poate fi supusă unor pericole majore, cărora numai uniți le vom putea face față.

Era „asul din mâneca” lui Baal Spaal pe care dorise inițial să îl păstreze doar pentru membrii Consiliului Suprem, dar pentru că recent încheiata Conferință post-criză realizase o deschidere şi o uniune de interese, se decisese în ultimă instanță să îi informeze şi pe ceilalți şefi, desigur, doar în forma restrânsă de acum.

Bătrânul trimise un semnal de permisiune la nivel mental. După scurt timp uşa se deschise şi în sală pătrunse Hina. Luă loc pe un scaun care îi era pregătit şi aşteptă să i se permită să vorbească.

Baal Spaal se simți obligat să le dea celor prezenți o explicație:

- O cunoaşteți toți pe heliena Hina, soția lui Sal-Gal. Ceea ce nu ați ştiut, dar aflați acum este că în urmă cu mai mulți ani, ea a primit misiunea din partea Consiliului nostru să îl observe îndeaproape pe pământeanul cu calități şi conexiuni atât de speciale care ne-a uimit pe toți. Am chemat-o acum aici pentru a ne spune concluziile ei în ceea ce-l priveşte pe Sal-Gal. De ce este el atât de special fără să pară şi cui i se datorează succesele sale prin care ne-a salvat de mai multe ori.

Kohon nu se putu abține să întrebe:

- Deci ai pus-o pe Hina ca în toți aceşti ani să îl spioneze?! Abia acum îmi explic de ce ea a primit acceptul vostru de a se căsători cu Sal-Gal.

Apoi Hantar interveni pentru a le furniza o informație pe care o considera importantă:

- Vă atenționez că misiunea Hinei nu a fost chiar atât de secretă pe cât credeți. Eu i-am făcut odată, de fapt nu eu, ci conştiința-lider, o prospecție mentală profundă lui Sal-Gal şi am constatat că el ştia de atunci că Hina este spion

federal. S-ar putea ca ea, fără să-şi dea seama, să ne spună acum doar ceea ce doreşte el să ştim.

- Să o ascultăm şi vom judeca după aceea!, spuse Baal Spaal invitând-o pe Hina să ia cuvântul.

- Încă de la primul nostru contact, începu ea să vorbească, am simțit că pământeanul are ceva special. Eu fusesem trimisă pe Pământ pentru a găsi acolo un „dublu suficient”, nu mai intru în detalii pentru că se cunoaşte problema. Deşi mă interesau doar parametri tehnici, mi s-a părut încă de atunci că el doreşte să fie ales. Abia după ce am primit misiunea de a-l spiona, am pus lucrurile cap la cap şi am dedus că el era deja contactat de o civilizație ce dorea să rămână ascunsă, dar care era totuşi nevoită să acționeze prin intermediul lui. Din acțiunile pe care le-a întreprins şi mai ales prin rezultatele pe care le-a obținut, am înțeles că el reprezintă interesele unei civilizații care ne vrea binele, dar care nu ne poate face acest bine decât parcurgând nişte etape logice. Nu îmi dau seama dacă a fost de la început conştient de asta sau în prima fază a fost manipulat şi a aflat ulterior, dar în mod cert, cu prilejul ultimelor evenimente, el a acționat în cunoştință de cauză, ca dovadă că s-a folosit de mine rugându-mă să fac nişte lucruri concrete care să îi sprijine acțiunile. Sub masca sa de om glumeț, aiurit, uneori iritant sau sarcastic se ascunde de fapt un ins foarte preocupat de soarta galaxiei, responsabil şi capabil de sacrificii enorme pentru semenii săi. În ceea ce privesc toate detaliile de până acum ale misiunii mele, le-am prezentat în rapoartele anterioare. Aş vrea să spun acum în plus ceva rezultat din evenimentele recent încheiate. Eu am devenit convinsă că este un pământean get-beget, că nu vine din altă sferă de influență,

dar că serveşte interesele cuiva. Mult timp nu am ştiut pe ale cui, neavând date suficiente de analiză, dar acum îmi este clar că Sal-Gal s-a aflat tot timpul în legătură cu transcenzii, urmaşii celor care au locuit pe planeta sacră şi au fost nevoiți să o părăsească stabilindu-se într-un loc necunoscut, în cealaltă parte a galaxiei. Se poate deduce uşor că el este nu numai ajutat de prietenii săi, dar şi apărat mental prin sisteme bio-protectoare care ne depăşesc nivelul de înțelegere. În acest fel el a reuşit performanțe care nu ar fi putut sta la îndemâna nimănui – se cunosc deja, dar aş vrea să o subliniez doar pe ultima – i-a convins de unul singur pe invadatori să plece fără să mai aibă alte pretenții. Din câte mi-am dat seama din discuțiile cu el în care, de cele mai multe ori răspunde evaziv la întrebările mai delicate, ar fi o greşeală din partea noastră să încercăm să aflăm mai multe despre urmaşii transcenzilor. Este foarte posibil ca ei să condiționeze ajutorul pe care ni-l oferă, tocmai de rămânerea lor în acest anonimat relativ ai cărui termeni vor să îi stabilească singuri, fără să fie presați de curiozitatea noastră. Ne vor spune ei, la timpul potrivit, tot ce trebuie să ştim, aşa cum s-a întâmplat şi acum când ni s-au dezvăluit detalii privind existența şi intervenția lor, pe care nu le cunoşteam la începutul crizei. Sal-Gal mi-a dat odată de înțeles că transcenzii consideră inoportună intervenția directă, deoarece asta ar însemna să ne schimbe în mod artificial evoluția. Ei intervin doar la nevoie, într-un mod evaziv, de regulă prin intermediul lui. Chiar mai mult de atât – pentru a ne face părtaşi la deciziile luate, i-au lăsat lui libertatea de a alege varianta cea mai convenabilă de acțiune, cu condiția ca el, chiar dacă nu v-a făcut impresia asta, să vă consulte, să se informeze temeinic înainte de a trece la acțiune. Ar putea părea că soarta întregii galaxii

este în mâna unui singur individ, dar, de fapt, el este mai degrabă un instrument de acțiune al unei întregi civilizații. Nu am putut să înțeleg foarte bine adevărata lor relație, dar este cert faptul că au o legătură strânsă, că el le-a câştigat încrederea transcenzilor prin acțiunile de până acum, o dovadă fiind aceea că în ultimul timp i s-au pus la dispoziție tehnologii foarte avansate – a se vedea facilitățile de excepție cu care a fost înzestrat „Sherkan”.

- Da, completă Hantar, şi mie mi s-a părut că Sal-Gal, sub impresia unei aparente detaşări, îşi asumă de fapt mari responsabilități şi mari riscuri personale. De fiecare dată, în cele mai dificile momente, el s-a implicat direct, deşi îi putea convinge pe alții să îşi rişte viața în locul lui. Cu toții ar trebui să îi fim foarte recunoscători. Mă întreb câți dintre noi ar fi mers singuri pe nava-amiral a invadatorilor? Sau poate că am fi mers, la sacrificiu, dar fără să realizăm nimic. Acum îmi dau seama şi că el a ştiut de prezența conştiinței-lider – a fost foarte prudent în relația cu mine.

Vorbele lui Hantar declanşară gesturi aprobatoare din partea tuturor celor prezenți.

Interveni din nou în discuție Baal Spaal:

- Desigur că îi suntem recunoscători pentru tot ce a făcut pentru noi, mai ales din calitatea sa simplă de pământean. Recunoaştem şi că s-a consultat cu noi şi chiar ne-a prevenit de existența unui pericol major. Ce vom face, însă, pe viitor? Credeți că Hina trebuie să îşi continue misiunea sa de a-l ține sub supraveghere discretă în numele nostru?

Toți răspunseră afirmativ, doar Hantar reveni cu o precizare:

- V-am spus deja că el ştie.

- Ştie, dar nu este deranjat de asta, îi răspunse Hina care avea tot interesul să îl păstreze pe Sal cât mai aproape de ea. Din câte am înţeles eu, acum va urma în galaxie o perioadă de linişte. Din experienţa anterioară ştiu că Sal-Gal va dori să se relaxeze cât mai mult, să uite de tot, să se golească de tensiunile acumulate. Şi pentru asta, în mod sigur va dori să fiu lângă el.

- Bine, atunci ne-am pus de acord, spuse Baal Spaal. Tu rămâi în preajma lui şi ai obligaţia să ne anunţi cât mai repede ori de câte ori observi ceva deosebit în comportamentul lui.

Şedinţa se îndrepta spre o încheiere mulţumitoare, dar ea fu puţin prelungită de intervenţia lui Kal Tabol:

- Ar fi bine dacă ar fi după cum spui – că în galaxie va urma o perioadă de linişte – dar eu cred că trebuie să fim în continuare foarte vigilenţi. Sămânţa Răului ne stă ca un cui în talpă, navele-dragon se pot întoarce oricând, iar Rătăcitorii care au trimis Sondele vor ajunge la un moment dat la noi.

- Da, aşa este, îi răspunse Hina, dar am văzut că, prin grija lui Sal-Gal şi la indicaţiile transcenzilor, Sămânţa a fost sigilată pentru un timp destul de lung în care ne putem simţi în siguranţă în privinţa ei, navele-dragon au nevoie de mulţi ani pentru a face drumul dus-întors între galaxii, iar Rătăcitorii originali vor ajunge la noi într-un viitor şi mai îndepărtat.

- Da, avem timp, completă Hantar. Nimic nu ne împiedică să construim nave de luptă şi mai performante şi să formăm un sistem de apărare comun la nivel galactic prin care să ţinem la distanţă orice agresor. Acum avem avantajul că ştim mult mai precis cu ce ne confruntăm.

Vorbele Preşedintelui dădură un ton optimist finalului şedinței. Toți se ridicară din fotolii şi începură să discute în perechi în timp ce ieşeau din încăpere.

Hina rămase la urmă, aşa cum îi dicta rangul său inferior în raport cu membrii Consiliului.

Ea zâmbi satisfăcută. Reuşise să îi convingă pe cei mai importanți lideri ai acestei părți de galaxie. Se simțea acum mult mai uşurată – realitățile cosmice ieşiseră la lumină în forma dorită, ceea ce însemna că ea are mai puține secrete de ascuns.

Îi fusese teamă de un singur lucru – să nu se realizeze o activare a vreunui diamant su-eng care să o pună pe ea în dificultate. Mizase pe faptul că toți federalii posesorii de diamante se află în sală şi nu au de ce să comunice între ei, Marii Învățați erau încă în stază, iar pe Sal îl instruise să nu contacteze pe nimeni. Rămăsese cu o sensibilitate temporară exagerată pe care nu o putea masca cu uşurință, încă din momentul consumat în Templul sacru al Transcendei, atunci când eliberarea aproape explozivă a energiei Cristalului o afectase grav, făcând refacerea foarte anevoioasă. La asta se adăugase şi efectul nefast mai recent al capcanei lui Hantar. Noroc că beneficia în continuare de dragostea soțului ei care îi asigura cea mai bună protecție şi refacere. Chiar îl supusese în mod voit la acel test de încredere, printre altele şi pentru că avusese nevoie să se încarce cu sentimentele lui. Desigur că urma să îl recompenseze pentru asta. Îi pregătise ceva anume cu care spera să îl surprindă în mod plăcut.

*

Hina nu îl lăsase pe Sal-Gal să lâncezească prea mult pe Pământ. Cum se întorsese de pe Darena, îl şi îmbarcă pe „Sherkan” propunându-i o călătorie de plăcere prin galaxie. El replicase ceva de genul: „Ştiu eu cum este plăcerea la tine – muncim de ne zdrelim palmele.” , dar până la urmă acceptă. Nu ar fi ratat niciodată ocazia de a fi singur cu Hina, indiferent ce ar fi avut de făcut.

Îi lăsaseră pe cei doi tineri, Araina şi Darh, în reşedința lor terestră pentru a se relaxa şi distra în voie, şi ei plecaseră spre o direcție pe care Hina o ținea secretă ca pe o surpriză.

Stând prăvălit într-un fotoliu din centrul de comandă, Sal-Gal se gândea că este bucuros de cum decurseseră evenimentele şi că totul se încheiase cu bine şi de data asta, dar că ar fi preferat ca înainte de a pleca iar prin cosmos, chiar şi într-o excursie de plăcere, să fi dormit vreo săptămână pe Pământ, nederanjat de nimeni.

Hina îi simți starea de apatie şi veni lângă el trecându-i mâna prin păr, într-o mângâiere derulată cu încetinitorul.

- Ce te mai preocupă atât de mult încât eşti aşa de tăcut?, îl întrebă ea. Cred că ar trebui să te bucuri. Am rezolvat totul cu bine, în mare parte prin aportul tău nemijlocit. Am primit şi confirmarea de la Zalmad că pe Transcenda nu au fost probleme.

- Hai să nu exagerăm în privința mea!, se revigoră el dintr-o dată. Aşa de mult patos ai pus în vorbele tale atunci când i-ai mințit pe moşi, încât ai început să crezi şi tu că eu am fost cel mai important. Hai să ne reamintim că jumătate din ce am făcut, s-a derulat fără să fiu în cunoştință de cauză. Pur şi simplu mă împingeai tu de la urmă şi mie mi se strângea inima neştiind din ce parte aş putea fi lovit.

- Dragul meu, sper că nu te-ai supărat pe mine prea rău. Să ştii că acel test de încredere nu a fost un capriciu al meu, ci chiar am avut nevoie de el.

- Da, ştiu, trebuia să-ți demonstrez a mia oară că te iubesc.

- Nu. Dacă aş fi avut cea mai mică îndoială, nu te-aş mai fi supus testului. În afară de faptul că mi-a trebuit mie pentru refacerea unui echilibru interior, am fost nevoită şi să îi conving pe alții că tu meriți toată dragostea mea şi că formăm o pereche sentimentală indestructibilă.

- Eeee, aici îți cam dau dreptate, dar pe cine trebuia să convingi?

- Pe semenii mei.

- Şi ce treabă au ei? Nu le prieşte energia pe care o inhalează, dacă nu ne iubim noi?

Hina zâmbi puțin aplecându-se să îl sărute înainte de a-i răspunde:

- Le-am cerut să te primească în vizită în comunitatea noastră şi asta a fost condiția pentru a te accepta.

- Aşa facem?!! Să nu-mi spui că acum ne îndreptăm într-acolo!

- Ba da. Asta era surpriza mea pentru tine, dar dacă nu eşti de acord, desigur că putem renunța.

- De fapt, unde mergem? În Sfera Interzisă? Păi cum mă întorc eu de acolo? Piftie!

- Stai liniştit! Doar nu îți imaginezi că aş accepta să îți pun viața în pericol. Totul este foarte bine calculat şi pregătit. Eu sper că va fi o vizită benefică pentru tine. Cineva anume doreşte să stați de vorbă.

- Cine?

- ... Un fel de lider de-al nostru, în sensul cunoscut de tine. Te asigur că vei avea numai de câştigat dintr-o astfel de relație. Aş vrea să înțelegi că ți se face un favor, fiind primul Material ajuns la noi, şi nu văd niciun motiv pentru care să refuzi.

- Cam ştiu eu cum fac liderii galaxiei favoruri. La început se dau mari superiori, după care încep să ți se vaite că au o groază de probleme, ca apoi să te pună pe tine la treabă şi să se supere că te mişti prea încet. Nu cumva ți-au spus semenii ăştia ai tăi? : „Hina, nu mai ştim pe unde să scoatem cămaşa. Vino cu fraierul tău în vizită la noi!”.

Auzindu-l, Hina izbucni în râs.

- Nu, dragul meu, noi nu avem probleme pe care să le poți rezolva tu.

- Că Rătăcitorii or fi problema mea! Sămânța Răului a rămas de la mine de când spărgeam semințe la colțul străzii, iar pe-alde Moky eu i-am crescut în canalizare!

- De fapt, ai dreptate, spuse Hina redevenind serioasă. Toate acestea sunt mult mai mult problemele noastre decât ale tale, dar sunt în primul rând ale semenilor tăi.

- Că tot a venit vorba. Pe unde mai sunt Rătăcitorii noştri şi când ajung aici? Nu că m-ar mai interesa pe mine ce se va întâmpla peste o mie de ani, dar doar aşa ca fapt divers.

- Ei nu mai sunt acum propriu-zis Rătăcitori. Adică nu mai rătăcesc la întâmplare prin Cosmos în căutarea unui nou cămin. Acum ei şi-au fixat ținta şi vin direct spre zona noastră. De acum înainte îi putem numi „civilizația Kadra”. Este denumirea lor inițială, a celor care au trimis Semințele Răului şi acum vin ca să profite de pe urma lor. Nu ştim cu precizie când vor ajunge, deoarece şi-au mărit viteza,

îndesind salturile intergalactice, dar tot le va lua câteva sute de ani standard pentru a ajunge la noi.

- Eeee, să fie sănătoşi, că pe mine nu mă mai găsesc! De fapt, să nu fie! Să dea în ei tusea măgărească şi lenea porcească şi să crape pe drum!

- Deci, aş vrea să-mi spui acum dacă vrei să iei contact cu semenii mei, ca să nu facem drumul degeaba.

- Păi, hai să mergem! Am încredere în tine, dacă mă asiguri că totul va fi bine. Dar înainte de a ajunge acolo vreau să îmi lămureşti ceva foarte important care mi-a rămas ca un rest de criză şi nu-mi dă pace.

- Credeam că totul ți-a devenit cât se poate de clar. Spune-mi, te rog, ce te frământă!

Sal-Gal o privi circumspect, devenind serios cum nu îl mai văzuse Hina de mult timp.

- Draga mea, de când mă plimbi tu prin galaxia asta şi am tot avut de-a face cu fel de fel de ciudați, m-am învățat şi eu să fiu mai neîncrezător, mai atent la detalii, cel puțin în momentele importante. Oricât de curios ar părea, ceea ce mă frământă acum are legătură cu tine. Eu am făcut orbeşte tot ce mi-ai cerut, dar tu nu îmi spui întotdeauna totul şi asta mă face să mă simt frustrat, chiar luat peste picior.

- Despre ce este vorba?, întrebă ea foarte preocupată de ceea ce urma să afle.

- Când eram în preajma Primei Porți şi îl păzeam pe Hantar prins în capcana aceea a lui Zalmad, el a spus diverse lucruri.

- Cred că este ceva foarte important, dacă ți-a rămas în minte până acum, după atâtea evenimente prin care ai trecut.

- Poate părea un detaliu minor, dar pentru mine contează foarte mult. Atunci, pe moment, nu l-am luat în seamă pe Hantar crezând că vorbeşte Shakadra prin el şi vrea să mă inducă în eroare, dar după aceea am aflat că acolo, în capcana respectivă, el nu mai era sub influența Agoakaynului care se transferase deja în Araina prin canalul telepatic şi, deci, el rostise adevărul.

- Mi-ai stârnit un mare interes. Înțeleg că ți-a spus ceva despre mine care ți-a atras atenția şi te deranjează. Ce anume? Te rog să mă crezi că nu am nimic de ascuns, desigur, în afară de problemele care încă nu te interesează şi nu are rost să îți încarci memoria cu ele.

- Mi-a spus că tu i-ai vorbit prima dată de secretul Transcendei şi l-ai încurajat să intre în Labirint, chiar înainte de a pleca el acolo, pentru inițiere. Deci, nu a fost o contaminare accidentală şi nu s-a datorat nici curiozității lui excesive. L-am acuzat degeaba pe bietul Preşedinte. Tu l-ai trimis acolo, Hina, tu l-ai băgat în gura lupului cu bună ştiință, tu ai provocat criza asta şi nu înțeleg de ce. Dacă nu trebuie să aflu un asemenea lucru, aşa cum nu fusese planificat nici să ştiu că tu eşti Trimisul, dacă vă încurc prea mult planurile, uite, stau acum vulnerabil în fața ta, într-un test suprem de încredere. Şterge-mi memoria, pune-mi alta în loc care vă convine vouă, fă ce vrei cu mine! Pentru că după toate prin câte am trecut, înțeleg acum că ceea ce îmi spui tu mie este doar minimul necesar din planul vostru care cine ştie ce grozăvii conține. Din păcate eu nu îți pot pretinde ție un test de încredere, deoarece am devenit conştient de faptul că oricât de mult m-ai săruta tu, rămân pentru tine un simplu pământean folosit nu atât ca paravan, cât mai degrabă ca marionetă. Şi nici nu pot să mă

supăr, pentru că doar aşa suntem într-o relație cu adevărat normală, corespunzătoare importanței noastre galactice. Tu o Energetică, eu un oarecare. Inițial am vrut să te atrag într-o cursă şi să-ți relatez descoperirea mea legată de contaminarea provocată a lui Hantar, într-un cadru în care eu să fiu stăpân pe situație, iar tu să fii pusă într-o postură fără ieşire, dar m-am răsgândit. Nu ar fi avut rost, din moment ce mă împac cu starea mea actuală. Mă simt uşurat că ți-am spus-o aici unde suntem singuri, pe undeva aiurea prin spațiul cosmic, unde tu poți face ce vrei cu mine. Hina, am depăşit momentul în care mă lăudam în sinea mea că sunt important pentru galaxie. Acum nu mă mai interesează să fiu important pentru nimeni, dar mă voi bucura de fiecare dată când voi avea posibilitatea de a fi de folos cuiva, chiar şi la scară galactică dacă va fi nevoie. Mi-aş dori, însă, atât cât merit în calitatea mea de pământean anonim, să fiu important în ochii tăi.

- Dragul meu, dar eşti foarte important pentru mine, mai mult decât îți pot arăta. Îmi eşti vital. Crezi că mi-aş fi permis să mă folosesc de tine în maniera în care am făcut-o, dacă nu aş fi crezut în dragostea noastră? Tu nu eşti o marionetă – de unde ai mai scos aşa ceva? – nu ai fost niciodată. Eşti partenerul meu de încredere, singurul din galaxie. Dacă doar m-aş fi folosit de tine, nu te-aş fi lăsat să îmi cunoşti secretele...

Hina voia să spună mai multe, dar vorbele i se înecară într-un suspin. Înțelegea că îl dezamăgise pe Sal într-un anumit fel foarte sensibil şi îi părea nespus de rău.

Se aşezase în genunchi în fața lui şi acum îşi prăbuşise capul pe pieptul soțului ei, făcând un efort să nu plângă.

El o cuprinse cu brațele, încercând să o liniştească:

- Hai, te rog! Îmi pare rău că s-a ajuns aici. Nu asta am urmărit.

După un timp ea îşi reveni, se ridică puțin, atât cât să i se culcuşească în brațe şi spuse:

- Oricât de Energetică aş fi eu, cel mai bine mă simt la pieptul tău. Am devenit dependentă de asta. Sal, ai dreptate, îți sunt datoare cu o explicație. Nu am ceva anume să-ți spun, deoarece nu ți-am ascuns nimic cu rea intenție, dar îți voi da o explicație generală. Dacă îți mai aduci aminte, eu am încercat inițial să te protejez şi să nu te mai implic în criza care era în desfăşurare, considerând-o periculoasă pentru tine în absența protecției mele directe. Dar tu nu ai acceptat să stai deoparte. Planul de care tot am vorbit şi din care am convenit că faci şi tu parte, este extrem de complex şi se întinde pe o perioadă foarte lungă. Iartă-mă, dar dacă l-ai cunoaşte în întregine, nu ai înțelege mare lucru din el. Eu te-am scutit de plictiseala şi inutilitatea de a-ți încărca memoria cu el şi ți-am oferit doar secvențele care te interesau la momentele respective. Aşa s-a întâmplat şi acum, mai ales că aveam nevoie de un Sal-Gal cu mintea limpede care să aibă posibilitatea să-şi deruleze propriile raționamente logice, neaglomerat de un balast informațional care ar fi crescut riscul unor decizii eronate. Da, eu l-am încurajat pe Hantar să intre în Labirint. Îl pregătisem cu mare grijă pentru momentul când ar fi fost contaminat, în aşa fel încât conştiința-lider să nu îl poată domina complet.

- Păi a fost ca o plastilină. Asta numeşti tu „incomplet”?

- Te rog să mă crezi că se putea mult mai rău.

- Dar de ce, Hina? Am înțeles necesitatea resetării sistemului de siguranță, dar de ce şi contaminarea?

- Pentru că Agoakaynul era deja liber în camera Seminței. Mai devreme sau mai târziu, ar fi contaminat pe cineva.

- Aha! Şi tu i-ai întins capcana unei posedări controlate de voi prin intermediul unui Hantar pregătit din timp.

- Exact.

- Revin la îndoiala mea. Preşedintele nu mi s-a părut prea pregătit. Poate doar pentru a pune mâna pe toată galaxia.

- Pentru că nu cunoşti toate detaliile. Ambiția şi vitalitatea lui Hantar au făcut din Noua Galaxie o adevărată forță economică şi militară, într-un timp foarte scurt. În contrast, Shakadra şi-ar fi dorit o galaxie slabă şi foarte populată.

- Totuşi, a fost un mare risc să lăsați conştiința-lider aşa liberă prin lume. A produs atâtea „minți rătăcite".

- Îşi vor reveni toți. Da, riscul a existat, dar ne-am şi folosit de inteligența ei care, în tandem cu Hantar, a organizat şi dezvoltat societatea galactică aşa cum nimeni nu ar fi reuşit să o facă.

- Hina, dar tot nu înțeleg ceva. Hantar a fost contaminat cu mult timp în urmă. Când mi-a adus mie diamantul su-eng, el era deja dominat. De ce conştiința-lider a acționat cu o aşa mare întârziere?

- Îți vorbeam de pregătirea subtilă a lui Hantar pentru contaminarea controlată. Agoakaynul nu a putut să îl domine decât în mod gradat, puțin câte puțin.

- Păi şi ce făceam dacă se plictisea de el şi sărea în „dovleacul” altuia?

- După ce l-a cunoscut, l-a voit neapărat pe Hantar care era foarte ambițios şi îşi dorea preşedinția Noii Galaxii. Orice altă persoană nu i-ar fi asigurat aceeaşi perspectivă de a obține poziția dominantă în galaxie.

- Dar dacă punea ochii pe mine? Doar eram şi eu marele Salvator, deci, un ins foarte atractiv ca influență. M-apuca aşa deodată un chef de dat ordine şi vă trezeați încumetriți cu Moky!

- Îți aminteşti desigur de acel sector colorat pe care îl vedeai la început în diamantul tău. Era acel „ceva” care te-a făcut indezirabil pentru conştiința-lider.

- Da, în fine, constat că ai avut tu grijă de toate detaliile şi sunt de acord acum că nu este nevoie să îmi spui chiar totul. Dar când te-oi întreba ceva, să-mi spui!

Hina era acum mai relaxată. Zâmbi şi îl îndemnă:

- Te rog, întreabă-mă!

- Păi ce să te mai întreb că suntem singuri şi pierdem timpul cu discuții. Aha! Zi-mi de ce nu ați distrus, măi, fraților, Sămânța asta a Răului de prima dată? Ce tot o ocoliți aşa ca pe un moț pe cărare?!

- Vezi tu, Sal, aici intrăm în lucruri şi mai complicate. Îți mai aminteşti explicațiile mele despre Cosmos, pe care ți le-am dat în discuția noastră secretă de pe Kola. Trebuie să ştii că..., de fapt...

- Hai recunoaşte! Trebuie să ştiu, dar nu trebuie să aflu, sau cum? De ce te codeşti? Te-am luat prea repede şi nu ştii ce... ocolitură să-mi tragi?

Hina îşi prelungi încă puțin tăcerea, lăsând pentru scurt timp capul în jos, căutându-şi cuvintele cele mai potrivite. Nu voia, de fapt, să îl implice de acum în

problemele viitorului îndepărtat. Continuă, totuşi, pe tonul grav pe care îl adopta ea când trebuia să spună lucruri deosebit de importante:

- Universul are o problemă. Răul şi-a conştientizat existența şi vrea să se perpetueze. Noi încercăm să studiem Sămânța pentru a putea adopta o strategie de contracarare.

- Iar Răul ăsta este reprezentat de civilizația Kadra? Chiar atât de puternici sunt încât se îndoaie Universul de mijloc din cauza lor?

- Nu. Kadra sunt doar unul din instrumentele lui. Răul este undeva acolo, în interior, scăpat de sub influența Matricei, are ramificații neştiute şi crează o distorsiune spirituală în Univers. Însă Kadra poartă amprenta lui şi din studiul lor încercăm să aflăm măcar mecanismul de producere a disfuncției.

- Şi ce urmăreşte Răul? Înțeleg, normal!, că nu ne vrea binele, dar cam unde bate, mai precis?

- Vrea să instaureze haosul care îl hrăneşte, în locul ordinii dinamice care îl ține sub control.

- Devine interesant, dar aş dori să amânăm discuția asta atât de interesantă, pentru altă dată. Nu de alta, dar devii prea serioasă şi te aduc cu greu înapoi în starea de relaxare care este mai pe placul meu.

Hina se însenină, apoi încercă să-şi pună perspicacitatea la încercare:

- Lasă-mă să ghicesc! Îți doreşti un ritual helian.

-Da, dar altoit cu unul terestru, o completă el trăgând-o la pieptul său.

*

Cei trei lideri cocloni îşi încheiaseră şedința de informare cu şefii castelor şi acum mai rămăseseră puțin în sala anexă a Marelui Sanctuar pentru o discuție de final.

Stăteau tolăniți în nişte fotolii mai mari decât le-ar fi fost necesare, în jurul unei mese joase, triunghiulare.

Kohon se simți îndreptățit să tragă o concluzie:

- Până la urmă s-a dovedit că Sal-Gal este cel mai important dintre toți.

- Da, simți Kal Tabol nevoia să sublinieze, am făcut eu bine că l-am ajutat să ajungă pe Transcenda. Cred că o să ne ajute asta pe viitor.

- Să i-o spui şi lui Hantar!, interveni Harabal care încă se temea de posibile represalii indirecte din partea Preşedintelui.

- Nu cred că avem motive de îngrijorare. Am vorbit cu el pe Darena, i-am explicat care a fost rațiunea şi a înțeles. M-a asigurat că nu ne poartă pică.

- Eu îl cred, spuse din nou Kohon, dar trebuie să ne întrebăm altceva. De unde a avut Hina tehnologia pe care ne-a dat-o?

- Cum de unde?!, se miră Harabal. De la Sal-Gal. Mai trebuie cumva dovedit că ei doi au fost tot timpul mână în mână? Ea a şi recunoscut asta pe Darena. Desigur, pământeanul o avea de la transcenzi. Mie chiar mi s-a părut ceva interesant – Hina este mult mai ataşată de soțul ei decât de interesele Federației pe care ar trebui să le reprezinte.

Se lăsă un moment de tăcere, dar nu pentru mult timp, deoarece Kal Tabol mai avea ceva de lămurit:

- Ce facem cu „Proiectul K”?

Se referea la cercetările coclone în materie de compatibilitate a inteligenței artificiale cu cea biologică.

Harabal strâmbă din nas:

- Nu cred că îl mai putem continua fără să riscăm deconspirarea sa, ceea ce ne-ar pune într-o lumină proastă în galaxie. Acum nu mai putem fi siguri pe niciun secret, din moment ce am aflat că Sal-Gal este susținut de o civilizație care îi poate pune la dispoziție orice informație.

Dar lui Kohon nu îi convenea să renunțe, din moment ce eforturile lor dăduseră rezultate notabile. Kal Tabol era un exemplu viu. Le spuse:

- Vă propun să sistăm temporar cercetările, până când vom găsi o locație şi o modalitate de a le continua în deplină siguranță.

Ceilalți fură de acord, mai ales Kal Tabol care, prin implanturile lui ce îi îmbunătățiseră considerabil unele calități, dorea să rămână special.

*

Hina îl oprise pe „Sherkan” în apropierea unei stele masive aflată puțin în interiorul a ceea ce era o sferă interzisă pentru toate navele de producție mai veche ale galaxiei. De fapt, doar un fulger galactic mai putea ieşi de acolo.

Îl rugase pe Sal-Gal să se întindă pe o saltea gonflabilă creată de computer, să închidă ochii şi să încerce să stea cât mai relaxat cu putință. Îi explicase că nu va merge în persoană la semenii ei, existând anumite incompatibilități mai dificil de evitat, ci va fi contactat mental printr-un aşa zis canal de rezonanță profundă, ceea

ce însemna că un Energetic îi va accesa un anumit nivel din profunzimea sa spirituală şi astfel vor putea comunica dintr-o stare oarecum asemănătoare hipnozei.

Pentru a-l ajuta să se relaxeze, el fiind destul de agitat în fața unei experiențe atât de inedite, Hina îi puse o mână pe frunte, presându-l uşor. Apoi făcu să coboare dinspre tavan spre el o sferă mare energo-elastică pe care apăsă cu fermitate, exercitând asupra corpului lui Sal o presiune constantă, mulând-o tot mai mult pe el până când îl introduse cu totul în ea. Apoi îl ridică în interiorul sferei până în mijlocul ei, într-un efect de levitație.

În condiții normale, o asemenea evoluție de stare l-ar fi speriat pe Sal-Gal şi l-ar fi determinat să iasă din ea mult mai repede decât intrase, perforând-o ca un glonț ce trece prin hârtie, dar acum el era deja plecat cu mintea undeva departe.

Se văzu dintr-o dată înconjurat de linii foarte strălucitoare care se apropiau mereu de el, unduindu-se ca după o simfonie neauzită. Pe măsură ce îl atingeau, se spărgeau în mii de steluțe care îi furnicau pielea într-un mod foarte plăcut. Alte şi alte linii veneau dansând către el, din toate direcțiile, de undeva de foarte departe.

La un moment dat totul se opri pentru câteva clipe, după care toate acele linii de lumină formară o cupolă în jurul său, unindu-se şi apoi descompunându-se într-o pulbere fină, persistentă, de scântei.

Acum totul în jur era alb, strălucitor, dar atât de odihnitor. În fața sa, peretele acelei cupole avu un freamăt şi prin el intră o formă de lumină care contura din ce în ce mai clar o siluetă umanoidă. Când aceasta căpătă consistența maximă, păstrându-şi totuşi aspectul luminos,

arăta ca o persoană în vârstă, dar plină de viață, cu un chip zâmbitor care îi induse pământeanului o linişte profundă, aşa cum nu mai trăise şi nu credea că este posibil.

- Bine ai venit la noi, Sal-Gal!, îi vorbi silueta de lumină. Suntem bucuroşi să te avem oaspete.

- ... Bine v-am găsit!, îi răspunse Sal cu întârziere, neştiind cum să se poarte cu arătarea din fața sa.

- Eu sunt Amurgul.

- ... Amurgul cui?, că nu pricep.

- Sunt Vorbitorul Amurg. Noi nu avem nume în sensul ştiut de tine. Ne recunoaştem după caracteristicile noastre cuantice şi ne definim într-un mod care ți-ar fi aproape imposibil să îl înțelegi, dar, pentru simplificarea conexiunilor, ne luăm şi nişte denumiri cu o corespondență materială care considerăm că ni se potrivesc. Deci, putem spune că pe mine mă cheamă Amurg.

- Păi, ce să zic? Mă bucur că te cunosc, mă bucur că am ajuns la voi întreg şi sper să plec tot în bune condiții.

- Nu ai de ce să te temi. Noi îți vrem binele.

- Sper că avem aceleaşi criterii de a defini binele ăsta. Iartă-mă dacă greşesc cu ceva, dar nu prea ştiu cum să te abordez. Nu am mai avut de-a face cu Energeticii şi sunt destul de stânjenit şi emoționat. Totuşi, nu pot să nu observ că urmezi şi tu un tipar care îmi este deja cunoscut din experiența mea cu alți lideri galactici: la început te-ai lăudat că te defineşti într-un mod care îmi este mie inaccesibil – de prost ce sunt, bineînțeles! – acum îmi spui că m-ai chemat aici pentru că îmi vrei binele şi că, probabil, totul va fi în folosul meu, urmând ca imediat după asta să aduci vorba de Răul care vrea să se perpetueze în Univers

făcându-vă vouă bube cuantice. Hai, pune-mă direct la treabă, că până la urmă ştiu că acolo o să ajungem!

- Nu, Sal-Gal. Aici te înşeli. Noi nu intenționăm să îți cerem să ne rezolvi tu problemele. Este adevărat că Universul pare să aibă disfuncția de care vorbeşti, dar asta ne depăşeşte şi pe noi – doar nişte Energetici într-o galaxie anonimă din vasta întindere cosmică. Am vrut să mă întâlnesc cu tine, şi prin mine poți considera că te întâlneşti şi cu alți Vorbitori, din două motive. În primul rând pentru a-ți dărui ceva, ca o recompensă binemeritată pentru contribuția ta substanțială la buna funcționare a galaxiei care este şi căminul nostru. O meriți cu prisosință. În al doilea rând, pentru că am dorit să te cunoaştem direct şi să înțelegem de ce Hina, cum este cunoscută la voi, ne-a rugat atât de insistent să rămână lângă tine.

- Păi şi de ce să nu rămână?

- Pe timpul crizei recent încheiate, evenimentele au evoluat în aşa fel încât Planul nostru trebuia modificat. În noua sa variantă îmbunătățită, în linii mari prevăzută din timp, Hina nu mai trebuia să rămână alături de tine.

- De ce? Lua lene de la mine şi vă molipsea şi pe voi?

- Nu. Ea trebuia să dispară dintre Materiali pentru a nu i se descoperi originea. Fie că îşi convertea energia corpului material într-o descărcare explozivă şi nimeni nu ar fi ştiut ce s-a întâmplat, fie că era nevoită să îi înfrunte direct pe Moky, ceea ce ar fi echivalat tot cu un sacrificiu. Acum identitatea ei reală este într-o relativă siguranță, atâta timp cât tu accepți să joci rolul pe care ea ți l-a atribuit.

- Pentru Hina accept orice, măi, nene. Mai bine zis „măi, nenicilor”, pentru că am înțeles că mai ascultă şi alții pe la colțuri.

- Eşti simpatic. Poate puțin prea sarcastic.

- Acum ce faci? Mă iei la disecat? Vezi că mă gâdil! De fapt, hai să îți explic un lucru, ca să nu mă înțelegi greşit! Te rog să vezi la mine ceea ce am dincolo de aparențe. Eu nu sunt sarcastic din răutate sau din infatuare. Eu, de fapt, vă respect şi vă apreciez pe toți şefii galactici, cu atât mai mult pe voi, Energeticii, care sunteți şefii-şefilor. Dar înțelege-mă şi pe mine! Un pământean totalmente anonim ajuns pe negândite în sfere de influență de neimaginat pentru semenii săi, nu poate fi decât copleşit de povara accesului la cunoaştere. Eu folosesc umorul şi sarcasmul ca mod de supraviețuire.

- Sal-Gal, nu trebuie să te scuzi pentru nimic. Noi te apreciem foarte mult, şi dacă nu am fi făcut-o, nu te-ai mai fi aflat aici.

- Dacă mă mai lauzi puțin, chiar o să încep să cred că merit din plin recompensa voastră şi o să mai cer şi vreun bonus.

- O meriți cu siguranță, dar rămâne de văzut dacă o vei şi accepta.

- Păi dacă o să mă premiați cu... onoarea vreunei misiuni de sacrificiu, îți dai seama că o să fac mofturi.

- Nici vorbă. Dorim să îți oferim, înregistrându-ți în subconştient, un nou mod de a-ți trăi viața. Noi numim asta „Uniunea Vârstelor".

- Nu e misiune de sacrificiu, dar parcă miroase a test experimental.

- Nu te îngrijora! Nu experimentăm nimic pe tine. Nu ne-am permite aşa ceva. Uniunea Vârstelor este starea noastră de spirit, ne caracterizează pe noi, Energeticii. Ea corespunde unui anumit nivel de maturitate spirituală.

Foarte, foarte puţini Materiali ajung să se bucure, doar parţial, de o asemenea bogăţie sufletească.

- Deci îmi daţi din bogăţia voastră spirituală. Dacă e pe gratis şi pot să mă răsgândesc dacă nu îmi mai convine, de ce să nu primesc? În ce constă, mai concret?

- Uniunea Vârstelor înseamnă să trăieşti deodată toate vârstele parcurse până la momentul prezent. Să te poţi bucura mereu de stările tuturor vârstelor tale. Înseamnă să nu îmbătrâneşti niciodată spiritual şi să îţi găseşti resurse de susţinere în stările vieţii parcurse, ori de câte ori eşti într-un impas şi să te poţi transpune virtual în etapa vieţii care te avantajează cel mai mult pentru a-ţi rezolva problemele. Pentru un bătrân, de exemplu, înseamnă să simtă că poate fi copil, adolescent, tânăr şi matur în acelaşi timp sau ceea ce doreşte el să fie. Pentru oricine, la orice vârstă, înseamnă ca fiecare perioadă scursă din viaţa sa, împlinirea unei vârste, să fie un câştig, o adăugare la zestrea vieţii sale, o acumulare de bogăţie spirituală şi nu un regret pentru trecerea timpului deja trăit. Cu o astfel de stare de spirit nu îţi mai pare rău că îmbătrâneşti, ci te bucuri că acumulezi averea vieţii tale căreia îi poţi retrăi întreg farmecul de o viaţă, în fiecare clipă. Nimic nu se pierde din ceea ce ai trăit, ci totul se cumulează, se păstrează şi se savurează cu bucuria că există în inima ta, acolo de unde nimeni, în niciun fel nu îţi poate lua nimic. Viaţa toată, cu satisfacţiile trecutului şi cu năzuinţele viitorului, savurată în fiecare moment al prezentului şi privită ca pe însăşi raţiunea de a fi, aşa cum suntem în stare să o percepem, să o şlefuim şi să o preţuim. Uniunea Vârstelor înseamnă şi să iei contact cu niveluri profunde ale propriei tale spiritualităţi care să te

plaseze în alt spectru de rezonanță, mult mai larg, al înțelegerii şi interacțiunii cu realitatea universală.

- Da, recunosc că sună foarte bine. Chiar aş vrea aşa ceva de la voi şi vă asigur că vă prețuiesc cadoul mai mult decât pe orice altceva de natură materială.

- Foarte bine. Când vei reveni pe nava ta, vei avea totul întipărit în subconştient.

- Vă mulțumesc! Şi nu te lua după ce am spus eu la început! Dacă aveți probleme ce țin de mine, puneți-mă la treabă!

- Nu mai este nevoie să ne faci niciun serviciu la schimb. Ai făcut deja destule lucruri pentru noi. Ne bucurăm că îți place cadoul nostru. Mai fac o precizare – în primul rând Hina a dorit asta pentru tine şi noi am fost de acord, deci, este mai mult un cadou din partea ei.

- Lasă că pentru ea, am eu manevrele mele prin care să-i mulțumesc. Acum că am adus vorba de probleme. Mi-a rămas în cap chestia cu Răul din Univers şi mă simt implicat. Cum facem s-o rezolvăm şi pe-asta, că până la urmă, vreau nu vreau, parcă văd că tot o să mă lovesc de ea.

- Stai liniştit! Este ceva ce se va întinde probabil pe mai multe milenii, dar, ca să nu rămâi cu impresia că nu se face nimic şi să nu îți persiste pericolul în minte, îți spun ceva liniştitor, cu caracter foarte general – o informație despre o acțiune universală în care chiar şi noi avem un rol secundar, în cel mai bun caz. Nu îți pot explica pe înțelesul tău cum am dobândit asemenea date, deoarece nu eşti familiarizat cu modul nostru de a percepe realitatea. Se presupune că o ființă duală spirituală, venită de undeva din interiorul Universului, se ocupă la nivel macrocosmic de

rezolvarea problemei în cauză. Dacă va apela vreodată la galaxia noastră, nu se ştie, puţin probabil având în vedere miliardele de galaxii cunoscute, aflate numai în zona de expansiune, noi vom fi pregătiţi să îi fim de ajutor.

- Aha, deci e ceva macro de n-avem noi treabă. Bine, m-am liniştit. Dar ce-i cu fiinţa asta... duală?! E un fel de doi în unu'?

- Este vorba de un Spiritual înzestrat cu două tipuri de personalitate care se armonizează reciproc. Şi noi avem date vagi, din surse indirecte. Oricum, nu cred că îl vom întâlni vreodată.

- Nu, că nici nu ţin neapărat. Cine ştie cu ce probleme nerezolvate mai umblă şi dualul nostru prin Cosmos şi când o da de mine, mă ia de odihnit. Hai să trecem la altceva! Ce să mai discutăm?

- Dacă vrei, putem face o călătorie prin mediul nostru de existenţă, desigur, în limitele posibile, pentru a vedea mai multe, pentru a discuta şi alte subiecte interesante.

- Cum să nu vreau! N-oi pricepe eu mare lucru, dar cel puţin îmi satisfac curiozitatea.

Sal-Gal era acum foarte încântat şi îi mulţumi în gând Hinei pentru surpriza făcută.

Amurg îl prinse de o mână şi îl trase afară din cupola de lumină. Dincolo de peretele de scântei era o privelişte atât de încântătoare pentru Sal, încât el fu nevoit să se oprească puţin pentru a se uita în toate direcţiile, mut de uimire.

*

Revenit pe Pământ, Sal-Gal se bucurase în sfârşit de odihna binemeritată. Stătuse câteva zile fără să facă nimic deosebit.

Vizita în Sfera Interzisă fusese mai mult decât încântătoare. Îi mulțumise soției sale pentru tot.

Acum, însă, era supărat şi îngrijorat în acelaşi timp. Supărat pentu că îl deranjase Hantar cu o convorbire realizată prin intermediul diamantului su-eng, iar îngrijorat, din cauza a ceea ce îi spusese Preşedintele.

Umbla prin casă pentru a da de Hina. O găsi în sufragerie şi îi făcu semnul stabilit pentru o discuție secretă. Hina se ridică din fotoliu, îl prinse de mână şi merseră împreună în camera specială pe care ea o dotase cu dispozitiv de ecranare. După ce sferele energo-elastice se stabilizară ea întrebă:

- Ce s-a întâmplat?

- Draga mea, am vorbit cu Hantar. Mi-a spus că vrea să reluăm discuția despre racolarea unor combatanți pământeni pentru nişte forțe de luptă speciale. Nu mi-a spus şi de ce are nevoie de ele, dar nici nu părea că ar şti prea bine. Ce i-a venit iar? Ştii cumva? O fi bătând din nou apropouri la adresa armei transcende?

- Nu ar avea cum. I-am şters informațiile despre armă. Cred că ştiu despre ce este vorba. Hantar a devenit îngrijorat de ceva, dar probabil că încă nu are informații certe la dispoziție, iar acum concepe doar nişte măsuri preventive. Nu am vrut să îți mai perturb odihna bine meritată, dar avem, într-adevăr, o problemă.

- Aoleu, iar?! Şi atât de repede? N-are omu' timp nici să-şi lingă rănile! E grav?

- Nu chiar. Mai puțin grav decât a fost până acum. Pentru mine nu este o surpriză prea mare. Mă aşteptam la aşa ceva.

- Deci?, întrebă el nerăbdător.

- Nu toate navele Moky au părăsit galaxia. Unele au rămas ascunse pentru a se convinge că Agoakaynul urmează programul Seminței Răului. Nu te nelinişti prea mult! O rezolvăm noi şi pe asta.

- Aaaa, să vezi ce le fac! Îi tund cu foarfeca de vie!

Indignarea lui Sal-Gal ținu doar câteva secunde, după care, văzând-o pe Hina destul de calmă, se linişti şi el. O luă în brațe şi începu să se rotească cu ea, creând în cameră un vârtej de baloane. Uită de Moky. Jocul sferelor fosforescente îi aduse aminte de lumea energetică din care tocmai se întorsese. Da, i-ar fi plăcut să fie din nou acolo, dar împreună cu Hina. Să se joace amândoi ca nişte copii lipsiți de griji prin ploaia de lumină, să-i fure din când în când câte un sărut, ca un adolescent emoționat de propria lui îndrăzneală şi să o iubească cu pasiunea unui tânăr înnebunit de frumusețea ei divină. Apoi să zboare cu ea prin Cosmos şi să mediteze împreună la mirabila fremătare a stelelor. Iar dacă s-ar întâmpla să îl întâlnească pe acel Spiritual călător, să-i dea o părticică din dragostea lor, care să-l ajute pe acesta să vindece cu ea întregul Univers.

- sfârşitul părții a III-a –

CUPRINS:

De acelaşi autor:

2001 - **PĂȚANIILE UNUI NAGHISE**
- povestiri umoristice, Ed. EX PONTO, Constanța

2008 - **RĂZBOIUL COCLONILOR**
- roman SF, prima parte a ciclului „Cosmica”, Ed. EX PONTO, Constanța
- reeditat în 2010 (ptr. acces net) la Ed. STAR TIPP, Slobozia

2010 - **COMPONENTA „SEN”**
- roman SF, partea a II-a a ciclului „Cosmica”, Ed. STAR TIPP, Slobozia.

Tipografia sa
FONDATĂ ÎN 1971
TRADIȚIE PENTRU VIITOR

Tiparul: Casa de Editură şi Tipografie „STAR TIPP”
str. Filaturii, nr. 3, Slobozia-Ialomita
tel.: 0243 231 888; fax: 0343 816 508
www.tipografiasa.ro